
MADRAS :

PRINTED AND PUBLISHED AT
THE AYURVEDIC PRINTING WORKS

AT THE AYURVEDASRAMA,
55, Acharappan Street, George Town.

ఆయుర్వేదాశ్రమ గ్రంథమాల-౨.

శ్రీమద్ధన్వంతరయేనమః.

శ్రీవిశ్వనాథకవిరాజుచే రచియింపబడిన

ప థ్యా ౭ ప థ్య ము.

ఇది

చెన్న పురి యస్. కే. పి. డి. ఆయుర్వేదకాలేజ్ ప్రిన్సిపాలును,
యస్. కే. పి. డి. హాస్పిటల్ ప్రధానవైద్యులును,
మైసూరు దొరతనమువారి ఆయుర్వేద విద్యత్పరీక్షకులును,
శ్రీసయాజీ ఆయుర్వేద విశ్వాశీత సభ్యులును,
సుశ్రుత - మాధవనిదాన - అర్కప్రకాశిక మున్నగు గ్రంథములకు
వ్యాఖ్యానకర్తలును,

భారతఖండమందలి దేశీయమహాసభానుబంధముగ జరిగిన
మహాచిత్రవస్తు ప్రదర్శనములలో ననేకస్వర్ణపదక బిరుదావళులను బొందిన
ఆయుర్వేదమార్తాండ, భిషజ్కణి
పండిత డి. గోపాలాచార్యులు, ఎ.వి.యస్. గారిచే
విఫలముగ విశేషార్థములతో వ్రాయబడిన.

వి వ ర ణ

మ ను నాం ధ్ర టీ కా స హి త ము గ

చెన్న పురి :

గేగి, ఆచారప్పకవిధియందుఁగల

స్వీకృతి

ఆయుర్వేద ముద్రాయంత్రమున ముద్రింపబడి

ఆయుర్వేదాశ్రమమున బ్రకటింపబడియె.



వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్యు,
ఎ. వి. ఎస్. అండ్ ఎ. ఎమ్. బి.

౨ ఆయుర్వేదాశ్రమగ్రంథమాల నియమములు.

శ్రీవిశ్వనాథసేకృత “పథ్యాపథ్య”మను పుస్తకమునకు “వివరణ” మను నాంధ్రటీక రచించి ద్వితీయ గుచ్ఛముగ ముద్రించితిని.

మఱియు నాయుర్వేద వైద్యమందలి ప్రత్యేక ప్రత్యేక విషయములనంబరఁగు శస్త్ర, గర్భిణి, రసాయన, ఓషధితత్వము, మొదలగు కొన్నిటిని నితర వైద్యపద్ధతులతోఁ జక్కఁగఁజర్చించి యాంధ్రభాషలో గ్రంథములుగ్రహసి ముద్రించెదను.

దేశాభివృద్ధికిని, సర్వజనారోగ్యమునకును, నావశ్యక ములైన గ్రంథములు ప్రచురించి సర్వత్రాయుర్వేద గ్రంథాభివృద్ధిచేయుటయే యీ గ్రంథమాలయొక్క యుద్దేశము.

గ్రంథమాలయందలి గ్రంథములన్నియు జనోపయోగముకొఱకై ముద్రింపఁబడుచున్నందున సులభమైన వెలలకు నీయఁబడును.

ఆయుర్వేదాశ్రమ గ్రంథమాలలోఁ బ్రచురింపఁబడు గ్రంథములన్నియుఁ గైకొనుటకు నొప్పుకొనువారు శాశ్వతపుఁజందాదారులుగ నెంచఁబడుదురు.

శాశ్వతపుఁజందాదారులకు మాగ్రంథమాలలోనిమాధవ నిదానమునకుతప్ప మిగిలిన గ్రంథములన్నిటికిని నియమించిన ఖరీదులలో నొకరూపాయకు నాలుగు అణాలవంతునఁ దగ్గించి యిచ్చెదను.

శాశ్వతపుఁజందాదారులు కానివారికి నిర్ణీతమగు వెలలకు నేమాత్రము తగ్గింపఁబడదు.

ఆయుర్వేదాశ్రమగ్రంథమాల నియమములు.

3

శాశ్వతపుఁ జందాదారులుగాని, శాశ్వతపుఁ జందాదారులు కానివారలుగాని యంచెకూలి (వి. పి. చాణ్డి) వగైరాలు భరింపవలెను.

ఈగ్రంథమాలలో మొదటిగుచ్చమగు “మాధవనిదానము” నకు మిక్కిలి తక్కువవెల యేర్పాటుచేయుటచేత దానికి నిర్ణీతమగు రు. 3—0—0 (మూడురూపాయల) వెలకు నేమియుఁ దగ్గింపఁబడదు.

మాగ్రంథమాలకు శాశ్వతపుఁ జందాదారులుగనుండువారు ముందుగాఁ జందాధనమును నియ్యనక్కఱలేదు.

పుస్తకములు ముద్రణమైనతోడనే ముందుగాఁ దెలియఁజేసి యాయాగ్రంథములను వి. పి. గాఁ బంపెదను.

శాశ్వతపుఁ జందాదారులుగాఁ గాదలచినవారు ప్రవేశము రుసుము క్రింద రు. 0—2—0ల పోష్టుబిల్లలను బంపుచు నిందుఁగనఁబఱచిన ప్రకారము గ్రంథమాలాధి పతులకు నుత్తరమును వ్రాసికొనవలయును.

అట్లుప్రవేశము రుసుమును ముందుగాఁబంపక పుస్తకములను గోరువారికి ముందుగాఁ బంపెడు పుస్తకముల వీఁపీలో రెండు అణాలనుజేర్చి వసూలుచేయఁబడును.

ఆయుర్వేదాశ్రమ
55 ఆచారప్పకవీధి
జార్జిటవుక్ మదరాస్.
25-4-1911.

ఆయుర్వేదమార్తాండు భిషజ్జుణి,
పండిత డి. గోపాలాచార్యులు, ఎ.వి.యస్.

అయ్యా,

ఆయుర్వేదాశ్రమ గ్రంథమాలలోఁ బ్రచురించు పుస్తకముల నన్నిటిని గొనగోరుచున్నాడను.

కావున నన్ను శాశ్వతపుఁజందాదారులలో నొక్కనిగఁ జేర్చికొని యన్నిగ్రంథములు వి. పి. మూలమునఁ బంపుచుండవలెనని ప్రార్థించుచున్నాడను.

ప్రవేశ రుసుముక్రింద నిందుతో రెండు అణాల పోష్ట చీట్లను పంపినాడను.

పేరు.

గ్రామము.

తపాలాఫీస్.

జిల్లా.

ఆయుర్వేదాశ్రమ గ్రంథమాలయందు ముద్రింపఁబోవు

ఆయుర్వేద గ్రంథములు.

—:0:—

ఆయుర్వేద సూత్రములు (సంస్కృత వ్యాఖ్యాన సహితములు)

కాశ్యపసంహిత.

కల్యాణకారక.

ఆనందకంద.

రసార్ణవ.

రససార.

వాగ్భటమండన.

శివతత్వరత్నాకర.

షడ్విధనాడీతంత్ర.

రససిద్ధి.

భేషజతర్క.

వైద్యశతక.

రసప్రదీపము.

మొదలగు గ్రంథములు యనేక గ్రంథముల సాహాయ్యము వలనను నాయుర్వేదాశ్రమ పండితులచేతను జక్కగఁ బరిశోధింపఁబడి ముద్రణమునకు సిద్ధముగ నున్నయవి.

మఱియుఁ బైగ్రంథములుగాని యింక నితరవైద్యగ్రంథములుగాని యెవరివద్దనైన నుండినయెడల మాకార్యాలయమునకు దయతోఁ బంపిన వందనములతో నందుకొని మాపుస్తకములతో సరిచూచుకొని పంపెదము.

ఆయుర్వేదాశ్రమ గ్రంథమాలలో, బ్రకృతము
ముద్రణలోనున్న

గ్రంథములు.

ఆయుర్వేదపరిభాష.	(సంస్కృతమూలము తెలుగువ్యాఖ్య)
నాడితంత్రము.	”
సుశ్రుతసంహిత.	” (సచిత్రము)
మసూరిక.	(అనేకాయుర్వేద గ్రంథముల, నాధార పఱుచుకొని వ్రాయబడిన తెలుగు)
విషూచి.	”
జ్వరము.	”

విక్రయమునకు సిద్ధముగనుండు గ్రంథములు.

	రు. ఆ. పై.
మాధవనిదానము. (రాయల్ 8 పేజీలనైజా షామారు పేజీలు 600)	3—0—0.
పథ్యాపథ్యము. (క్రొను 16 పేజీలనైజా షామారు 200 పేజీలు)	
శాశ్వతపుజందాదారులకు	0—12—0.
” ఇతరులకు	1—0—0.
ఆయుర్వేదము. (ఉపన్యాసము) (క్రొను 16 పేజీలనైజా పేజీలు 40)	0—4—0.
పోష్టేజిప్రత్యేకము.	

పండిత డి. గోపాలాచార్యులు, ఎ. వి. యస్.

ఆయుర్వేదాశ్రమము, గోగి, ఆచారప్పకోవీధి,

జాడ్లిటవుకో, మదరాస్.

ప్రీతి క.

శ్రీమత్పరాత్పరునిచే సృజింపఁబడినమానవులకుఁ బలుదెఱంగులైనకారణములచే, సంభవించు వ్యాధులను నివర్తింపఁజేయు నాయుర్వేదము నిర్దిష్ఠఁబడియె. అట్టి యాయుర్వేదమున ఋషిపుంగవు లనేకవిధములుగ మానవుల బాధించు జ్వరాది రోగములఁ దెలిసికొనుటకై మున్నున్న నిదానములను, వాని నివారణమునకై చికిత్సలను వాని సాధ్యాసాధ్య లక్షణములను విస్తరముగ నిరూపించిరి.

మఱియు నిదానాదులచే వినిశ్చితముగ వ్యాధిసామాన్యమునందుఁ జికిత్సారంభమునకుఁ బూర్వమాయావ్యాధుల కనుకూలముగ నాచరింపఁదగిన రోగశమనోపాయములు పెక్కులుగలవు. ఇవియే పథ్యములనంబరఁగు. పథ్యమనఁగా లోకమున రూఢిగా వ్యవహరింపఁబడు నాయా వ్యాధుల నివర్తింపఁజేయు భోజనము, శాకాదులు, విహారములేగాక యాషధరహితోపాయ సామాన్యమునకుఁగూడ పథ్యమని యీ గ్రంథమున గ్రంహింపఁదగును.

“వినాపిభేషజైర్వ్యాధిః పథ్యాదేవనివర్తతేనతుపథ్యవిహీనస్య భేషజానాంశ్చతైరపి” పథ్యనియమముగలవానికి నౌషధసేవలేకయే రోగనివర్తికాఁగలదనియు పథ్యనియమములేనివాని కెన్నివిధములగు నౌషధసేవ జరిగినను ఫలములేదనియు నీగ్రంథాదిని బోధింపఁబడియుండుటచేతఁ ప్రతిరోగికిని నౌషధసేవనకన్న నాహారాదులయందుఁ బథ్యాపథ్యనియమములే ముఖ్యములై యున్నయవి.

అట్టి పథ్యాపథ్య నిర్ణయము చరకాది మహర్షి ప్రణీతములగు నాయుర్వేదీయ గ్రంథములలోఁ జికిత్సాభాగములయందాయా వ్యాధుల ననుసరించి సవిస్తరముగఁ జెప్పఁబడియున్నను జికిత్సకులకనేక గ్రంథ పర్యాలోచనచే

గలుగు శ్రమను నివర్తిచేయుటకై యీ గ్రంథకర్తయగు “ కవిరాజ విశ్వ నాథ సేక ” అనేక గ్రంథములనుండు పథ్యాపథ్యములనన్నిటి నొక్కడఁదెలుపు నుద్యమించి స్నేహము, స్వేదము, వమనము, విరేచనము మొదలగు కర్మల యొక్కయు, అన్నము, శాకము, యూషము, ఫలము, మాంసము, మున్నగు నాహార పదార్థములయొక్కయు, వ్యాయామాది విహారములయొక్కయు రోగములరాకుండ ఆరోగ్యముగనుండుటకై వసంతాది ఋతువులయందు నాయా ఋతుధర్మముల ననుసరించి యాచరింపఁదగిన యాహారవిహారాది హితాహితములను జక్కగఁ జర్చించి “పథ్యాపథ్యము” అను పేర నీగ్రంథమును రచించి లోకమునకు మహోపకారము జేసెను.

ఈగ్రంథకర్త గ్రంథాంతమునఁ గనఁబడిచిన “విద్యద్భిర్మయమాపతేఃప్రపాల సత్కిరైః ప్రపాత్రస్తుయః పాత్రశ్రీతపనస్యసత్కవిమణే సద్వైద్యచూడా మణేః । శ్రీగౌరీనరసింహ సేనతనయో నిశ్శేషతన్త్రోద్భవం పథ్యాపథ్య విని శ్చయం సమతనోత్ శ్రీవిశ్వనాథస్సద్ధిః ” అను శ్లోకముచే దిగంతవ్యాప్తకీర్తి శాలియగు నుమాపతియనువానికిఁ బ్రపాత్రుఁడనియు, కవిశ్రేష్ఠుండును వైద్య శిరోమణియునగు “తపనుఁడు” అను వానికిఁ బాత్రుఁడనియు, గౌరీనరసింహ సేనులను దంపతులకుఁ బుత్రుండనియు, “ విశ్వనాథుఁ ” ఁడు పేరుకలవాఁడనియుఁ దెలియుచున్నదికాని యాతనికాలము మున్నగునవిగన్పడవు.

మఱియు “నరసింహసేక” అని తనతండ్రిపేరును జూపుటచే నీగ్రంథకర్త ప్రకృతకాలమున వంగదేశమునందలి ‘మహామహోపాధ్యాయ కవిరాజ శ్రీద్వారకానాథసేక’ ‘మహామహోపాధ్యాయ కవిరాజ విజయరత్న సేక’ కవిరంజక’ మొదలగు వైద్యప్రముఖులంబోలె వంగదేశీయుఁడనియు, సుప్రసిద్ధ కవిరాజులలో ఖ్యాతిగాంచినవాఁడనియుఁ దేటపడుచున్నది.

వెండియు సర్ శ్రీరాజారాధాకాంతదేవు బహద్దూర్ కె. సి. యస్. ఇ. గారిచేఁ బ్రకటితమగు శబ్దకల్పద్రుమమును సంస్కృత మహానిఘంటువునఁ బథ్యాపథ్య మను శబ్దమును విమర్శించునపు డీగ్రంథముయొక్క వరుసనే వారలు వాక్యరూపముగ గ్రహించియుండుటంబట్టి విశ్వనాథ కవి రాజకృత

మగు నీగ్రంథము మొదటిదో లేక వారిపమర్శననుజూచి యీవిశ్వనాథసేనులు ప్రత్యేకముగఁ బుస్తకరూపమున నీపథ్యాపథ్యమును రచించిగో నిష్ణయింపఁ జాల కున్నాఁడను.

ఈగ్రంథమున జ్యోతిషము, అతిసారము, క్షయము, శోఫము, కుష్ఠము మున్నగు నానావిధ వ్యాధులయందు నాచరింపఁదగిన యాహార విహారాదుల యొక్కయు, వమన, విరేచన, వస్త్రీ, స్వేద, ఆభ్యజ్ఞన, అపతర్పణ, బృంహణ, లబ్ధి, ప్రతిసారణములు మొదలగు నుపాయములయొక్కయు నుపయోగా నుపయోగ క్రమము నిష్ణయింపఁబడియుండుటంబట్టి ప్రతివైద్యునకును జీకిత్సా కాలమునందిందలి విషయములు మిక్కిలి యుపకరించునవి.

మఱియు బుతుభేదముల ననుసరించి యాహారాది నియమములనుగూడ బోధించుటంజేసి మనుజు సామాన్యమునకు నాయావ్యాధుల పథ్యాపథ్యములఁ దెలియుటకై యీ గ్రంథము మిక్కిలి యపేక్షణీయమైనది.

ఈ యాంధ్రటీక రచించుటలో విషయప్రాముఖ్యతయే ప్రధానముగ గమనింపఁబడుటనుబట్టి భాషాశైలి మొదలగు వానిలోఁ బెక్కుదోషములుండ వచ్చును. అట్టి దోషములను తమించి గుణములను మాత్రము గ్రహించి నాకుఁ బ్రోత్సాహము గలుగఁజేయుదురని పండితులం బ్రార్థించుచున్నాఁడను.

ఈ టీక రచించినపుడు నాకు మిక్కిలి నెక్కుడుగఁదోడ్పడి శ్రద్ధతో సంస్కరించిన విద్వాం. బ్రహ్మశ్రీ నుదురుపాటి - విశ్వనాథశాస్త్రిలనాది యెడలఁ గృతజ్ఞుఁడనైయున్నాఁడను.

ఆయుర్వేదాశ్రమం
55 ఆచారప్పన్ వీధి
మదరాస్
25-4-1911.

డి గోపాలాచార్యులు.

శ్రీ
పథ్యాపథ్యంబను స్త్రగంధమునందలి
విషయానుక్రమణిక.

మంగళ శాచరణము	...	౧
ఈగ్రంథమునకు ప్రామాణికత్వ నిర్ణయము	...	౨
నిదానాది పరిజ్ఞానమున కావశ్యకత	...	”
కోగములయందు ముఖ్యముగ విడువదగినయంశము	...	౩
కోగములయం దపథ్యముల విడచుటకు గారణము	...	”
పథ్యమున కావశ్యకత	...	”
తొలుతదోషాదుల బరీక్షించి చికిత్స జేయవలెననుట	...	”
తరుణజ్వరమునందు పథ్యములు	...	౪
సన్ని పాతజ్వరములయందు పథ్యములు	...	”
తరుణజ్వరమునం దపథ్యములు	...	౫
మధ్యమజ్వరమునందు పథ్యములు	...	”
జ్వరమునందు పథ్యములై న చూకుకూరలు	...	౬
జ్వరమునందు పథ్యములగు కట్టులు	...	౭
జ్వరమునందు పథ్యములగు మాంసములు	...	”
జ్వరమునందు పథ్యములుగాని మాంసములు	...	”
జ్వరమునందు పథ్యములగు ఫలములు	...	౮
జ్వరమునందాహారమున కుపయోగింపదగిన ధాన్యములు	...	”
జీర్ణజ్వరమునందు పథ్యములు	...	”
ఆగంత జ్వరమునందు పథ్యములు	...	౯
ఓచుధిగంధాదిజనిత జ్వరములయందు పథ్యములు	...	౧౦
విషమజ్వరమునందు పథ్యములు	...	౧౧

సర్వజ్వరములయందును పథ్యములు	...	౧౨
సర్వజ్వరములయందు నపథ్యములు	...	౧౩
జ్వరాంతమున జేయదగని పథ్యములు	...	”
అతిసారరోగమునందు పథ్యములు	...	౧౪
అతిసారమునందు జలపాననియమము	...	౧౫
అతిసారమునం దపథ్యములు	...	౧౬
సంగ్రహణీరోగమునందు పథ్యములు	...	౧౭
గ్రహణీరోగమునం దపథ్యములు	...	౧౮
అర్శోరోగమునందు పథ్యములు	...	౨౦
అర్శోరోగమునందు అపథ్యములు	...	౨౨
అగ్నిమాంద్యాజ్వీర్ణ రోగములయందు పథ్యములు	...	౨౩
అగ్నిమాంద్యాజ్వీర్ణాది రోగములయం దపథ్యములు	...	౨౫
క్రిమిరోగమునందు పథ్యములు	...	౨౬
క్రిమిరోగమునం దపథ్యములు	...	౨౮
పాండురోగమునందు పథ్యములు	...	”
పాండురోగమునం దపథ్యములు	...	౩౦
౧ క్తపిత్తమునందు పథ్యములు	...	”
౨ క్తపిత్తవ్యాధియం దపథ్యములు	...	౩౪
క్షయరోగమునందు పథ్యములు	...	౩౫
క్షయరోగమునం దపథ్యములు	...	౩౭
కాశరోగమునందు పథ్యములు	...	౩౮
కాశరోగమునం దపథ్యములు	...	౩౯
హిక్మారోగమునందు పథ్యములు	...	౪౦
హిక్మారోగమునం దపథ్యములు	...	౪౨
శ్వాసరోగమునందు పథ్యములు	...	”
శ్వాసరోగమునం దపథ్యములు	...	౪౪

స్వరభేదరంగమునందు పథ్యములు	...	౪౫
స్వరభేదరంగమునం దపథ్యములు	...	,,
అరుచిరంగమునందు పథ్యములు	...	౪౬
అరుచిరంగమునం దపథ్యములు	...	౪౭
భక్తిరంగమునందు పథ్యములు	...	౪౮
వసునరంగమునం దపథ్యములు	...	౫౦
తృష్ణా (దశి) రంగమునందు పథ్యములు	...	,,
తృష్ణారంగమునం దపథ్యములు	...	౫౨
మూర్ఖరంగమునందు పథ్యములు	...	౫౩
మూర్ఖరంగమునం దపథ్యములు	...	౫౫
మదత్యయరంగమునందు పథ్యములు	...	,,
మదత్యయమునం దపథ్యములు	...	౫౬
దాహరంగమునందు పథ్యములు	...	౫౭
దాహరంగమునం దపథ్యములు	...	౫౮
ఉన్మాదరంగమునందు పథ్యములు	...	౫౯
కామనోకాదులచే గలిగిన యాగంతుక్కు ఉన్మాదమున పథ్యములు		౬౦
ఉన్మాదరంగమునం దపథ్యములు	...	౬౨
అపస్మారరంగమునందు పథ్యములు	...	౬౩
అపస్మారరంగమునం దపథ్యములు	...	౬౪
వాతవ్యాధియందు పథ్యములు	...	,,
వాతవ్యాధియం దపథ్యములు	...	౬౭
వాతరక్తరంగమునందు పథ్యములు	...	౬౯
వాతరక్తరంగమునం దపథ్యములు	...	౭౦
ఊయస్తమ్భవాతరంగమునందు పథ్యములు	...	౭౧
ఊయస్తమ్భవాతవ్యాధియం దపథ్యములు	...	౭౨
అనువాతరంగమునందు పథ్యములు	...	,,

ఆమవాతరోగమునం దపథ్యములు	...	౭౩
శూలవ్యాధియందు పథ్యములు	...	౭౪
శూలరోగమునం దపథ్యములు	...	౭౫
ఉదావర్తరోగమునందు పథ్యములు	...	"
వాతపురీషాదుల నిరోధించుటచే గలిగిన ఉదావర్తములయందు పథ్యములు	}	౭౬
ఉదావర్తరోగమునం దపథ్యములు	...	౭౮
ఆనాహరోగమునందు పథ్యాపథ్యములు	...	౭౯
గుల్మరోగమునందు పథ్యములు	...	"
గుల్మరోగమునం దపథ్యములు	...	౮౦
హృద్రోగమునందు పథ్యములు	...	౮౧
హృద్రోగమునం దపథ్యములు	...	౮౨
మూత్రకృచ్ఛ్రమునందు పథ్యములు	...	౮౩
మూత్రకృచ్ఛ్రమునం దపథ్యములు	...	౮౫
మూత్రాఘాతమునందు పథ్యములు	...	౮౬
మూత్రాఘాతమునం దపథ్యములు	...	౮౭
అశ్మరీరోగమునందు పథ్యములు	...	"
అశ్మరీరోగమునం దపథ్యములు	...	౮౮
ప్రమేహరోగమునందు పథ్యములు	...	"
ప్రమేహరోగమునం దపథ్యములు	...	౯౦
మేదోరోగమున పథ్యములు	...	౯౧
మేదోరోగమునం దపథ్యములు	...	౯౨
ఉదరరోగమునందు పథ్యములు	...	౯౩
ఉదరరోగమునం దపథ్యములు	...	౯౫
శోథరోగమునందు పథ్యములు	...	౯౬
శోథరోగమునం దపథ్యములు	...	౯౭

బ్రహ్మవృద్ధిరోగములయందు పథ్యములు	...	౯౮
బ్రహ్మవృద్ధిరోగములయందు దపథ్యములు	...	౯౯
గలగండగండమాలాది రోగములయందు పథ్యములు	...	౧౦౦
గలగండగండమాలాని రోగములయందు దపథ్యములు	...	౧౦౧
శ్లేషదరోగమునందు పథ్యములు	...	"
శ్లేషదరోగమునందు దపథ్యములు	...	౧౦౨
విద్రధిరోగమునందు పథ్యములు	...	౧౦౩
విద్రధిరోగమునందు దపథ్యములు	...	౧౦౪
వ్రణశోథాదిరోగములయందు పథ్యములు	...	"
వ్రణశోథాదిరోగములయందు దపథ్యములు	...	౧౦౬
భగ్నమునందు పథ్యములు	...	౧౦౮
భగ్నమునందు దపథ్యములు	...	"
భగందరమునందు పథ్యములు	...	"
భగందరమునందు దపథ్యములు	...	౧౦౯
ఉపదంశరోగమునందు పథ్యములు	...	"
ఉపదంశరోగమునందు దపథ్యములు	...	౧౧౦
శూకదోషమునందు పథ్యములు	...	"
శూకదోషమునందు దపథ్యములు	...	౧౧౧
కుష్మరోగమునందు పథ్యములు	...	"
కుష్మరోగమునందు దపథ్యములు	...	౧౧౩
శీతపిత్తోద్దగ్ధకోశరోగములయందు పథ్యములు	...	౧౧౪
శీతపిత్తోద్దగ్ధకోశరోగములయందు దపథ్యములు	...	"
అమ్లపిత్తరోగమునందు పథ్యములు	...	౧౧౫
అమ్లపిత్తరోగమునందు దపథ్యములు	...	౧౧౬
విసర్పరోగమునందు పథ్యములు	...	"
విసర్పరోగమునందు దపథ్యములు	...	౧౧౭

విస్ఫోటరోగమునందు పథ్యములు	...	౧౧౮
విస్ఫోటరోగమునం దపథ్యములు	...	౧౧౯
మనుారికారోగమునందు పథ్యములు	...	౧
మనుారికారోగమునం దపథ్యములు	...	౧౨౦
త్తుద్రరోగములయందు పథ్యాపథ్యములు	...	౧౨౧
ముఖరోగమునందు పథ్యములు	...	౧
ముఖరోగమునం దపథ్యములు	...	౧౨౨
కర్ణరోగమునందు పథ్యములు	...	౧
కర్ణరోగములయం దపథ్యములు	...	౧౨౩
నాసారోగములయందు పథ్యములు	...	౧
నాసారోగములయం దపథ్యములు	...	౧౨౪
నేత్రరోగములయందు పథ్యములు	...	౧
నేత్రరోగములయం దపథ్యములు	...	౧౨౬
శిరోరోగమునందు పథ్యములు	...	౧౨౭
శిరోరోగమునం దపథ్యములు	...	౧౨౮
స్త్రీరోగములయందు పథ్యాపథ్యములు	...	౧
గర్భవతులగుస్త్రీలకు పథ్యములు	...	౧౨౯
గర్భిణీస్త్రీలకు అపథ్యములు	...	౧౩౦
ప్రసవించినస్త్రీలకు పథ్యములు	...	౧౩౧
ప్రసవించినస్త్రీలకు అపథ్యములు	...	౧౩౨
బాలరోగములయందు పథ్యాపథ్యములు	...	౧౩౩
పిషరోగములయందు పథ్యములు	...	౧
పిషరోగమునం దపథ్యములు	...	౧౩౫
రోగసంకరమునందు పథ్యములు	...	౧౩౬
రోగసంకరమునం దపథ్యములు	...	౧
చాతప్రకోపమునందు పథ్యములు	...	౧

వాక్ప్రకోపమునం దపథ్యములు	...	౧౩౯
పితృప్రకోపమునందు పథ్యములు	...	౧౪౧
పితృప్రకోపమునం దపథ్యములు	...	౧౪౨
కఫప్రకోపమునందు పథ్యములు	...	౧౪౩
కఫప్రకోపమునం దపథ్యములు	...	౧౪౪
వసంత ఋతువునందు పథ్యములు	...	౧౪౬
వసంత ఋతువునం దపథ్యములు	...	౧౪౯
గ్రీష్మ ఋతువునందు పథ్యములు	...	౧౫౦
గ్రీష్మ ఋతువునం దపథ్యములు	...	౧౫౨
వర్ష ఋతువునందు పథ్యములు	...	"
వర్ష ఋతువునం దపథ్యములు	...	౧౫౪
శరదృతువునందు పథ్యములు	...	"
శరదృతువునం దపథ్యములు	...	౧౫౫
హేమంత శిశిర ఋతువులయందు పథ్యములు	...	"
హేమంత శిశిర ఋతువులయం దపథ్యములు	...	౧౫౭
సకల రోగములయందును వాతాది దోషానుసారముగ పథ్యా	}	"
పథ్య నిర్ణయము		
విషయానుక్రమణిక	...	౧౫౮
గ్రంథకారుని వంశక్రమము	...	౧౬౦



ఇందలి సంస్కృతరొగ నామములకు సరియగు ఇంగ్లీషు తెనుగు పేర్లను మా గ్రంథమాలలో ప్రథమగుచ్ఛమగు మాధవనిదానమునందు చూడందగును.

శ్రీరస్తు.
 శ్రీమతే శ్రీనివాసాయనమః.
 శ్రీమద్ధన్వంతరయేనమః.

ప థ్యా ప థ్య ము

వివరణమను ఆంధ్రీతాత్పర్యసహితము.

ఓంనమః ప్రజాపత్యశ్విబలభి ధన్వంతరి సుశ్రుత చరక వాఙ్మటా
 ప్రభృతిభ్యో మహద్భ్యో గురుభ్యః.

శ్లో॥ నమామి ధన్వంతరి మాదిదేవం
 సురాసురై ర్వందితపాదపద్మమ్ |
 లోకే జరారుగ్భయమృత్యునాశం
 దాతార మీశం వివిధౌషధీనామ్ ||

— మంగళాచరణము. —

మూలమ్ || శ్రిత్వా రజస్సత్వతమాంసి విశ్వం
 నిర్మాతా పాతాక్షిపతి స్వయం యః |
 అశేషబృన్దారకబృన్దవన్ద్యః
 పాయాదపాయా న్మనుజాన్గిరీశః ||౧||

శ్లో॥ యః క్షీరామ్బునిధే స్సుధాం సముదితాం గృహ్లాన్ స్వయం మాయయా
 దేవేభ్యో వితరన్ దదా వమరతాం సమ్మోహయన్ దానవాన్ |
 తత్పుత్ర్యా మధురాధరామృతరసం లబ్ధ్వా చ యో నిర్వృత
 శ్రేయో మే నితరాం తనోతు సతతం స శ్రీనివాసో విభుః ||

అత్రేయ చరక సుశ్రుత వాఙ్భట ముఖ్యాన్ భిషక్కులాచార్యాన్ ।
 సత్వా తనోమి పథ్యాఽపథ్యవివరణం రమాధవా దరతః॥
 పూర్వాచార్యమతా న్యపి సానుభవం పరికలయ్య హృది శశ్వత్ ।
 అధ్యాయ విప్లవా తో మే చరితార్థో భవతు బలవదుద్యోగః॥]

తాత్పర్యము॥ సకలదేవతలచే ననుస్కరించదగిన యేమహానుభావుం
 డగు దేవదేవుండు రజోగుణము నాశ్రయించి ప్రపంచముయొక్క నిర్మాణమును,
 సత్వగుణము నాశ్రయించి పరిపాలనమును, తమోగుణము నాశ్రయించి సంహా
 రమును జేయుచుండునో అట్టి పరమేశ్వరుడు మనుజుల నపాయముల బోనడచి
 రక్షించు గాత.

—(ఈగ్రంథమునకు ప్రామాణికత్వ నిర్ణయము.)—

శ్లో॥ ఆలోక్య వైద్యతస్త్రాణి యత్నా దేష నిబధ్యతే।

వ్యాధితానాం చికిత్సాసు పథ్యాపథ్యవినిర్ణయః॥౨॥

తా॥ జ్వరాది రోగములచే శీడితులగు మనుజులకు చికిత్సల జేయు విష
 యమై పథ్యాపథ్యముల నిర్ణయమును దెల్పునట్టి యీగ్రంథము నానావిధము
 లగు వైద్యతస్త్రముల నన్నిటిని పరిశీలించి మిగుల ప్రయత్నముచే సమకూర్ప
 బడుచున్నది. (ఇట్లు చెప్పటచేత నీగ్రంథము ప్రాచీన వైద్యతస్త్రములఁ బరి
 శీలించి తత్సారభూతమగు విషయములనన్నిటి నొక్కడజేర్చి రచించబడి
 నదిగాన ప్రామాణికమనియు, గ్రంథబాహుళ్యములేక సులభముగ దెలిసి
 కొనదగినదియనియు దెలియబడుచున్నది.

—(నిదానాది పరిజ్ఞానమున కావశ్యకత.)—

శ్లో॥ భిషక్సర్వేషు రోగేషు నిర్దిష్టాని యథాయథమ్।

నిదానపథ్యాఽపథ్యాని త్రీణి యత్నాద్విచిన్తయేత్ ॥

తా॥ వైద్యుండు ఆయా రోగముల ననుసరించి నిర్ణయింపబడిన నిదా
 నము, పథ్యము, అపథ్యము అను నీమూడిటిని ప్రతిరోగమునందును మిక్కిలి
 ప్రయత్నముచే నాలోచించవలెను.

—(రోగములయందు ముఖ్యముగ విడువదగిన యంశము.)—

శ్లో॥ పూర్వం సర్వగదే కుర్యాన్ని దానపరివర్జనమ్ ।
తేనైవ రోగాశ్శీర్యంతే శుష్కసీరా ఇవాఙ్ము-రాః॥౪॥

తా॥ సకలరోగములయందును మొట్టమొదట నిదానమును (రోగముల గల్గించు మిథ్యాహారవిహారాది కారణములను) విడువవలెను. అట్లు విడచినచో పాదులలో నీరెండుటచే నందుగల విత్తనముల మొలకలు నశించు కదణి రోగములు వృద్ధి నొందక నశించునని భావము.

—(రోగములయం దపథ్యముల విడచుటకు గారణము.)—

శ్లో॥ రుక్షం సర్వాస్వపథ్యాని యథాస్వం పరివర్జయేత్ ।
తా స్త్వపథ్యైర్వివర్ధంతే దోహదైరివ వీరుధః॥౫॥

తా॥ సర్వరోగములయందును ఆయారోగముల కపథ్యములగు నాహార విహారాదులనన్నిటిని విడువవలెను. అట్లు విడువనిచో దోహదముచే లతాదులు అకాలముననే వృద్ధి నొందురీతి రోగములు మిక్కిలి వృద్ధి నొందును. [ఇచ్చట దోహదమునగా వృక్షములు తీగలు మొదలగువానిని అకాలమున వృద్ధి నొందించి పుష్పింపజేయు క్రియావిశేషమని యెరుంగునది.]

—(పథ్యమునకావశ్యకత.)—

శ్లో॥ వినాపి భేషజైర్వ్యాధిః పథ్యాదేవ నిన్తర్తతే ।
న తు పథ్యవిహీనస్య భేషజానాం శతై రపి॥౬॥

తా॥ సకలరోగములును ఔషధములులేకున్నను పథ్యములవలననే శాన్తి నొందును. పథ్యములను గ్రమముగ నాచరించనివారికి అనేకౌషధముల సేవించినను రోగములు శాన్తి నొందవని యెరుంగునది.

—(తొలుతదోషాదులను బరీక్షించి చికిత్సజీయవలెననుట.)—

శ్లో॥ దోషాః దూష్యా దేశకాలౌ సాత్త్వ్యంసత్త్వంబలంబయః ।
ప్రకృతిం భేషజం వహ్నిమాహారం చ ప్రయత్నతః॥౭॥

నిరీక్ష్య మతిమాన్ వైద్యశ్చికిత్సాం కర్తుముద్యతః ।
పథ్యాన్ని యోజయేన్నిత్యం యథాస్వం సర్వరోగిషు॥౮॥

తా॥ వాతాదిదోషములు, రసరక్తాది దూష్యములు, దేశము, కాలము, రోగియొక్క అభ్యాసము, సత్వము, బలము, వయస్సు, ప్రకృతి, ఔషధము, జఠరాగ్ని బలము, ఆహారము, వీనినన్నిటిని ప్రయత్న పూర్వకముగ బరీక్షించి బుద్ధిమంతుండగు వైద్యుండు చికిత్సజేయ నారంభించి ఆయారోగులకు దగి నట్టులు పథ్యమును నియమించవలెనని భావము.

—(తరుణజ్వరమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ వమనం లఙ్ఘనం కాలే యవాగూస్స్వేదనాని చ ।
కటుతి క్తరసౌ చైవ పాచనం తరుణజ్వరే॥౯॥

తా॥ వాన్తిజేయించుట, లంకణముండుట, యవాగువును (పలచనై యుండుగంజిని) ద్రాగుట, శరీరమున చెమటబుట్టించుట, కటు (కారము) తిక్త (చేదు) రసములుగల పదార్థముల సేవించుట, జీర్ణమునొందించు పదార్థముల సేవించుట, ఇవియన్నియు తరుణజ్వరమునందు పథ్యములైయుండును.

—(సన్నిపాత జ్వరములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ సన్నిపాతేత్విదం కుర్యాత్సర్వమామకఘాపహమ్ ।

అవలేహూఽజ్జనం నస్యం గణ్డసూషం చాయసక్రియాః॥

పాదయోర్హస్తయోర్మూలే కణ్డకూపే చ గణ్డయోః ।

స్వేదోభ్రష్టకులుత్థానాంచూర్ణంఘృణమాచరేత్ ॥౧౦॥

తా॥ దోషత్రయమునే జనించిన జ్వరమునందు పైజెప్పబడిన వమనాది క్రియలును, ఆమమును కఫమును హరించుక్రియలును పథ్యములైయుండును మరియు అవలేహము, కన్నులయందు కలికము వేయుట, నస్యమునుబీల్చుట, గండూషముజేయుట (పుక్కిలించుటకు వీలులేనటుల నోటియందు కషాయ దుల నుంచుకొని ఉమియుట), గజ్జలయందును చంకలయందును కణ్డకూపము

ఆ స్థ తా త్ప ర్య స హి త ము.

౫

(నామగుంట)నందును చెక్కిళ్లయందును లోహశలాకలచే రక్ష వేయుట, చెమటబుట్టించుట, వేయించిన ఉలవలపిండిని శరీరమునందంతట బూసిగుద్దుట, ఇవియన్నియుగూడ సన్నిపాతజ్వరములయందు పథ్యములై యుండునని యెరుంగునది.

—) తరుణజ్వరమునందపథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్నానం విరేకం సురతం కషాయం
వ్యాయామమభ్యజ్ఞానమహ్ని నిద్రామ్।
దుగ్ధం ఘృతం వైదలమాహిషజ్ఞు
తక్రం సురాం స్వాదు గురు ద్రవజ్ఞు॥౧౨॥
అన్నం ప్రవాతం భ్రమణజ్ఞు క్రోధం
త్యజేత్ప్రియత్నా తరుణజ్వరా ర్తః।

తా॥ స్నానముజేయుట, విరేచనము జేయించుకొనుట, సంభోగము జేయుట, వగరుగలవస్తువుల భుజించుట, దేహపరిశ్రమ జేయుట, అభ్యంగనము జేసికొనుట, పవటియందునిదురించుట, పాలు, నెయ్యి, పప్పు, మాంసము, మజ్జిగ, మద్యము, మధురరసము గల్గినదియు అజీర్ణకరంబును ద్రవముగల్గినది యునైన యన్నము, వీనినన్నిటిని సేవించుట, మిక్కిటమైన గాలిలోనుండుట, విశేషముగసంచరించుట, కోపబడుట, ఇవియన్నియు తరుణజ్వరముగలవానికి నపథ్యములుగాన వీనిని వదలవలెను.

—) మధ్యమజ్వరమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ పురాతనాష్టమిక శాలయశ్చ
వార్తాకశోభాజ్ఞానకారవేల్లమ్॥౧౩॥
వేత్తాగ్రమామాశఫలం పటోలం
కర్కోటకం మూలకపోతికాశ్చ।
ముద్గైర్మూరైశ్చణకైః కులుత్థైః

ర క్తుష్టకైర్వాతహరైశ్చ యూషః ||౧౪||
 హాతామృతావాస్తుకతణ్డలీయ
 జీవన్తిశాకాని చ కాకమాచీ ।
 ద్రాక్షాకపిత్థాని చ దాడిమాని
 వై కజ్జతాన్యేవ పచేళిమాని ||౧౫||
 లఘూని సాత్త్వాని చ భేషజాని
 పథ్యాని మధ్యజ్వరిణామమూని ||

తా॥ ప్రాతవియగు అరుషదినాళ్లసంబావులు, రాజనములు, వంకాయలు, మునగకాయలు, కాకరకాయలు, పేముచిగురు, ఆషాఢఫలము (ఆషాఢమాసమున జనించుఫలము), పొట్లకాయ, దోసకాయ, లేతముల్లంగి, ఇవియన్నియు ; పెసలు, చిరుసెనగలు, సెనగలు, ఉలవలు, అడవిపెసలు, అను నీధాన్యములజేర్చి వాతహరౌషధములతో జేయబడినకట్టు, చిరుబొద్దికూర, తిప్పతీగె, చక్రవర్తికూర, చిట్టికూర, పాలకూర, కాచికూర, ద్రాక్షపండ్లు, వెలగపండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, పండిన పుల్ల వెలగపండ్లు, శీఘ్రముగ జీర్ణములగునవియుసాత్త్వములునైన యౌషధములు, ఇవియన్నియును మధ్యమజ్వరముగలవానికి పథ్యములైయుండును.

—(జ్వరమునందు పథ్యములైన యౌషధకూరలు.)—

శ్లో॥ బాలమూలకవాస్తుకతణ్డలీయకపర్పటాక్ ।
 తిక్తశాకం పటోలఞ్చ గుమాచీపల్లవాన్యపి ||౧౬||
 మారిషం నిమ్మపుష్పఞ్చ కాలశాకం చ దార్ద్రకమ్ ।
 చాజ్గేరీ చాపి జీవన్తి మాచికాస్యాన్నిషణ్ణకైః ||౧౭||
 పత్రశాకప్రియాణాఞ్చ జ్వరితానాం ప్రదాపయేత్ ।

తా॥ లేతముల్లంగి, చక్రవర్తికూర, చిట్టికూర, పర్పటకము, ఉలిమిరి, పొట్లకాయ, తిప్పతీగెచిగుళ్లు, తోటకూర, వేపపువ్వు, కరేపాకు, జీవ

దారుకూర, పులిచింతాకు, పాలకూర, కాచికూర, పుల్లబచ్చలికూర, ఈయాకు
కూరలన్నియు ఆకుకూరలయందు దిష్టముగల జ్వరపీడితునకు మిక్కిలి హితకర
ములై యుండును.

—(జ్వరమునందు పథ్యములగు కట్టులు.)—

శ్లో॥ మనూరాఁ చణకాఁ ముద్గాఁ కులుత్థాంశ్చశుకుష్ఠకాఁ॥
యాసార్థంయాష సాత్త్వానాం జ్వరితానాంప్రదాపయేత్ |

తా॥ చిరుసెనగలు, సెనగలు, పెసలు, ఉలవలు, అడవిపెసలు, ఈ
ధాన్యములను కట్టుచేసి కట్టులద్రాగుటయందు దలవాటుగల జ్వరితునకు నుప
యోగించినచో హితకరములై యుండునని భావము.

—(జ్వరమునందు పథ్యములగు మాంసములు.)—

శ్లో॥ లావాఁ కపిజ్జాలానేణాఁ పృషతాఁ శరభాఁ శశాఁ॥
కాలపుచ్చాఁ కురజ్జాంశ్చ తథైవ మృగమాతృకాఁ |
మాంసార్థంమాంస సాత్త్వానాంజ్వరితానాంప్రదాపయేత్ |

తా॥ లకుముకిపిట్ట, కాటుకపిట్ట, నల్లనియిట్టి, పొడలయిట్టి, శరభము
(కాశ్మీరదేశముననుండు సిహ్వావిరోధియగు మృగము), కుందేలు, కాల
పుచ్చము (నల్లనితోకకల్గి నదీతీరములబుట్టినజింక), చిన్నవియైయుండు జిం
కలు, కస్తూరీమృగములు ఈమృగముల మాంసములు మాంసమునుదినుటయందు
దలవాటుగల జ్వరితులకు హితకరములై యుండును.

—(జ్వరమునందు పథ్యములుగాని మాంసములు.)—

శ్లో॥ సారసక్రౌంచశిఖినస్తథా కుక్కుటతిత్తిరాః |
జ్వరితానాం న శస్యస్తే ఇతి కే చిద్వ్యవస్థితాః॥ ౨౧॥

తా॥ బెద్దరుపక్షులు, కొంగలు, నెమళ్లు, కోళ్లు, తీతువుపిట్టలు, ఈ
పక్షులమాంసములు జ్వరపీడితులకు హితములుగావు అని కొందరు వచించెదరు.

—) జ్వరమునందు పథ్యములగు ఫలములు. (—

శ్లో॥ వృంతాకం పీలు కర్కోటపటోలకకటిల్లకాఁ ।

ఫలశాకకృతే దేయం సర్వం నిస్సేహమేవచ॥౨౨॥

తా॥ వంగపండు, వరగోగుపండు, దోసపండు, పొట్లపండు, కాకర పండు, ఈపండ్లను నూనె మొదలగు స్నేహద్రవ్యములజేర్చక కూరజేసి జ్వర పీడితులు సేవించదగును.

—) జ్వరమునం దాహారమున కుపయోగింపదగిన ధాన్యములు. (—

శ్లో॥ వత్సరోషితధాన్యస్య తణ్డూలాద్యం జ్వరే హితమ్ ।

రోటికార్థం ప్రయోక్తవ్యం ద్వివర్షోషితమల్పశః॥౨౩॥

గోధూమాది యథాసాత్త్వమన్యదప్యల్పమర్పయేత్ ।

తా॥ జ్వరముచే పీడింపబడినవానికి సంవత్సరకాలము ప్రాతబడిన ధాన్యముయొక్క బియ్యమును అన్నముజేసి ఉపయోగింపదగును. మఱియు రెండు సంవత్సరములకాలము ప్రాతబడిన ధాన్యముయొక్క బియ్యమును రొట్టెజేసి కొంచెము నుపయోగింపదగును. గోధుమలు మున్నగు నితరధాన్యములను వారివారి యలవాటునుబట్టి యథోచితముగ నుపయోగింపదగును.

—) జీర్ణజ్వరమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ విరేచనం ఛర్దనమ౞జ్జనం చ

నస్య౞చ్చ ధూమోఽప్యనువాసన౞చ్చ ।

సంశోధనం సంశమనం వ్యవాయోఽ

భ్యజ్జోఽవగాహశ్శిశిరోపచారః॥ ౨౪॥

ఏణః కులిజ్గో హరిణో మయూరో

లావశ్యశ స్తి త్తిరికుక్కుటా చ ।

క్రౌ౞చ్చః కురజ్జః పృషతశ్చకోరః

కపిశ్చలోహార్తిక కాలపుచ్చా॥౨౫॥

గవామబాయాశ్చ పయోఘృతఞ్చ
హరీతకీ పర్వతనిర్ఘరామ్భః।
ఏరణ్డతైలం సితచన్దనఞ్చ
ద్రవ్యాణి సర్వాణి పురేరితాని।
జ్యోత్స్నాఽప్రియాలిఙ్గనమప్యథ స్యాత్
వర్గః పురాణజ్వరిణాం సుఖాయ॥ ౨౬॥

తా॥ విరేచనము, వమనము, కన్నులలో కలికము వేయుట, నస్య
మును పీల్చుట, ధూమపానము, అనువాసనవస్తి, సంశోధనక్రియ, సంశమనక్రియ,
సంభోగము, అభ్యంగనస్నానము, సరస్సులుమున్నగు వానియందు స్నానము
జేయుట, శీతోపచారముల జేసికొనుట, ఈక్రియలన్నియు పురాతనజ్వరముగల
వారికి మిక్కిలి హితకరములైయుండును. మఱియు నల్లనిజింక, పిచ్చుక,
ఎఱ్ఱనిజింక, నెమలి, లావుకపిట్ట, కుందేలు, తీతువుపిట్ట, కోడి, క్రౌంచపక్షి,
పొడలయిట్టి, చకోరపక్షి, కాటుకపిట్ట, వార్తికమనుపక్షి, నల్లనితోకగల
జింక, ఈజంతువులమాంసంబులును, ఆవులయొక్కయు మేకలయొక్కయు
పాలును, నెయ్యియు, కరక్కాయలు, కొండసెలయేటినీళ్లు, ఆముడము,
తెల్లనిచందనము, ఈద్రవ్యంబులును, వెన్నెలలోసంచరించుటయు, ప్రియు
రాలి నాలింగనముజేసికొనుటయు, ఇవియన్నియుగూడ పురాణజ్వరమునందు
మిక్కిలి పథ్యములైయుండును.

—(ఆగంతుజ్వరమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఆగన్తుజ్వరే నైవ సరః కుర్వీత లఙ్ఘనమ్।
అభిఘాతసముత్థానే పానాభ్యజ్ఞే చ సర్పిషః॥ ౨౭॥
రక్తావసేకైర్నద్యైశ్చ తథా మాంసరసోదనైః॥
క్షుతజే వ్రణజే వాపి క్షుతవ్రణచికిత్సితమ్॥ ౨౮॥
ఇత్యాగన్తుజ్వరే పూర్వం భిషగ్భిః పథ్యమీరితమ్।

తా॥ ఆగస్త్యక జ్వరమునందు మనుజుండు లంకణము జేయదగదు. మఱియు నాగంతు జ్వరములలోనభిఘాతము (దెబ్బతగులుట) చే గల్గిన జ్వరమునందు నెయ్యిద్రాగుటయు, నేతితో తలనంటుకొనుటయు ప్రశస్తము. సిరామోక్షణము, మద్యపానము, మాంసరసముతోగూడిన యన్నమును దినుట, ఇవిగూడ హితకరములైయుండును. తీతము (గాయము)చే గల్గిన జ్వరమునందు తీతమునకుజెప్పిన చికిత్సయు, వ్రణమువలనబుట్టిన జ్వరమునందు వ్రణముయొక్క చికిత్సయు జేయదగును. ఇతైరంగున నాగంతుక జ్వరములకు దగిన పథ్యములను వైద్యులు వక్కాణించిరి.

—(ఓషధిగన్ధావిజనిత జ్వరములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఓషధీగన్ధజే కుర్యాత్కర్త చిత్తప్రసాదనమ్॥ ౨౯॥

అభిచారాభిశాపోత్థే జపసరోమాదిభేషజమ్।

ఉత్పాతగ్రహవీడోత్థే దానంస్వస్త్రియనాదయః॥ ౩౦॥

క్రోధోత్థితే పిత్తహారం కామజే క్రోధమేవ చ।

(క్రోధజే పిత్తజిత్కార్యా క్రియా సద్వాక్యమేవ చ)

కామశోకభయోద్భూతే సర్వా వాతహరక్రియా ॥ ౩౧॥

ఆశ్వాసనం చేష్టలాభో హర్షదాయాని యాని చ।

హర్షేణ చ సమాయాంతి కామశోకభయజ్వరాః॥ ౩౨॥

విశేషతః పునశ్చాత్ర కామక్రోధసముత్థితే ।

భయశోకసముద్భూతే కామక్రోధోక్తమాషధమ్॥ ౩౩॥

భూతాభిషక్తజే భూతబద్ధావేశనతాడనమ్।

అధ్వశాస్తేషు చాభ్యజ్ఞం దివానిద్రాజ్ఞు కారయేత్ ॥

మనఃక్షోభసముత్పన్నే మనసస్సన్త్వనాని చ।

ఇత్యాగస్త్యుజ్వరే పూర్వై భిషగ్విః పథ్యమిష్యతే ॥ ౩౪॥

తా॥ ఓషధులయొక్క వాసనను మూర్ఛానుటచే గల్గిన జ్వరమునందు మనస్సును నిర్మలముగజేయు చికిత్సలచేయవలెను. అభిచార (మత్స్ర)తన్త్రాను లచే శరీరము మనస్సు మున్నగువానికి బాధగల్గించుట) అభిశాపము (గురు వులు ఋషులుమున్నగు పెద్దలచే నివ్వబడినశాపము) లచే గల్గిన జ్వరమునందు గాయత్రిమున్నగు మత్స్రముల జపముజేయుట, హోమము మొదలగు చికి త్సలజేయుట మిక్కిలి హితకరమైయుండును.

భౌమము (భూమియందుకల్లు భూకంపాదులు), దివ్యము (దేవతా ప్రభావముచేగల్గినది), ఆత్మరిక్షము (ఆకాశముజనించు భూమకేతువు మున్నగు నవి) అని మూడువిధములైన ఉత్పాతములచేతను, నూర్మ్యడుమున్నగు గ్రహములయొక్క క్రూరత్వముచేతను జనించిన యాగంతుకజ్వరమునందు సువర్ణాదిదానము స్వస్తివాచనము మున్నగునవి పథ్యములైయుండును. క్రోధ ముచే గల్గినజ్వరమునందు పిత్తమునుహరించు చికిత్సజేయవలెను. కామమునలన జనించిన జ్వరమునందు క్రోధజ్వరమునకుజేయు (పిత్తహర) చికిత్సజేయనగును. కామము శోకము భయము ఈమూడిటిచే గల్గిన జ్వరములయందు వాతమును హరించు చికిత్సలన్నియు పథ్యములైయుండును.

మఱియు కామశోకభయములచే గల్గిన జ్వరములయందు రోగిని యూరడించుటయు, రోగియొక్కకోరికల దీర్చుటయు, వానిమనస్సునకు సంతోషమును గల్గించుపనుల జేయుటయు మిక్కిలి హితకరములైయుండును. అందును రోగికి మనస్సంతోషమునుగల్గించుటవలన పైజెప్పిన మూడుకారణము లచే జనించిన జ్వరము నివర్తించునుగాన ఎన్నివిధములైన సంతోషమును గల్గించుట ముఖ్యమైనది. మఱియు కామక్రోధములచే జనించిన జ్వరముల యందు విశేషముగ నొకదాని చికిత్స రెండవదానికిజేయవలెను. (అనగా కామ జ్వరమునందు క్రోధజ్వరచికిత్సయు, క్రోధజ్వరమునందు కామజ్వరచికిత్సయు జేయవలెననిభావము). భయశోకములచే గల్గిన జ్వరములయందు కామక్రోధము లచే జనించు జ్వరములకు జెప్పిన చికిత్సజేయవలెను. భూతప్రేతరాక్షసాదుల

వలన బుట్టిన జ్వరమునందు భూతాదులను మంత్రములచే బంధించుటయు, ఆవేశమునకు దెచ్చుటయు, కొట్టుటయు పథ్యములైయుండును. త్రోవనడచుటచే గల్గిన జ్వరమునందు అభ్యంగస్నానముజేయుటయు పవటియందు నిదురించుటయు పథ్యములైయుండును, మనస్సు కలతనొందుటచే గల్గిన జ్వరమునందు మనస్సునూరడించుట పథ్యమైయుండును. వైకెప్పినరీతిగ పురాతనవైద్యులచే నాగంతుక జ్వరములకు పథ్యక్రమము జెప్పబడియె.

—(విషమజ్వరమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ విషమే వమనం చైవ రేచనం కారయేద్భిషక్॥

తా॥ సస్తత - సతతక - అన్యేద్యుష్క-తృతీయక - చతుర్థకములనెడ విషమజ్వరములయందు వమన విరేచనముల జేయించుట పథ్యములైయుండును.

—(సర్వజ్వరములయందును పథ్యములు.)—

శ్లో॥ విష్ణోర్నామసహస్రస్య పఠనం శ్రవణం శ్రుతేః॥౩౬॥

దేవానాం బ్రాహ్మణానాం చ గురూణామపి పూజనమ్॥

బ్రహ్మచర్యం తపోహోమః వ్రదానం నియమో జపః॥౩౭॥

సాధూనాం దర్శనం నిత్యం రత్నైషధివిధారణమ్॥

మజ్జళాచరణంచైవ వర్గస్సర్వజ్వరాపహాః॥౩౮॥

తా॥ విష్ణుసహస్రనామముల పారాయణముజేయుట, వేదములవినుట, దేవతలను బ్రాహ్మణులను గురువులనుబూజించుట, సంభోగాదులనువదలి బ్రహ్మచర్యమునొందియుండుట, తపస్సుజేయుట, హోమముజేయుట, దానముజేయుట, ఆయామతములకుదగిన యాచారములతోనుండుట, మస్త్రములజపముజేయుట, సత్పురుషుల దర్శనముజేయుట, ఎల్లప్పుడును రత్నములను దివ్యౌషధులను ధరించుట, శుభముల గల్గించుకర్మలజేయుట, ఇవియన్నియు సకల జ్వరములను పోగొట్టును గాన జ్వర సామాన్యముగ నీకర్మల నవశ్యము యందగు.

—(సర్వజ్వరములయందు సపథ్యములు.)—

శ్లో॥ అధివాసనకర్తాణి రక్తస్రగ్వస్త్రధారణమ్ |
వమివేగం దస్తకాష్ఠమసాత్మ్యమపి భోజనమ్ || ౩౯ ||
విరుద్ధాన్యన్నపానాని విదాహీని గురూణి చ |
దుష్టామ్బు త్కారమమ్లాని పత్రశాకం విరూఢకమ్ ||
నలదామ్బుచ తామ్బూలం కలిజ్గం లశునంఫలమ్ |
తోడిమత్స్యఞ్చ పిణ్యాకం చత్రకం పిష్టువైకృతమ్ ||
అభిష్యద్దీని చైతాని జ్వరితః పరివర్జయేత్ |

తా॥ అధివాసన (అత్తరు-పునుగు-కస్తూరి మొదలగు వాసనద్రవ్యముల
బూయుటచేతను, అగరు మొదలగువానిని ధూపము వేయుటచేతను. శరీరమునకు
బరిమళము బుట్టించు) క్రియలు, ఎఱ్ఱనిరంగుకల పుష్పమాలికలను ఎఱ్ఱనినస్త్రా
ములను ధరించుట, వాంతిని బైటవెడలనీయక అడ్డగించుట, దస్తధావనము
జేయుట, అభ్యాసములేని పదార్థముల భుజించుట, పరస్పర విరుద్ధము
లగు క్షీరమత్స్యదులనొకటిగజేర్చి భుజించుట, పగస్పర విరుద్ధములగు
ద్రవపదార్థముల ద్రాగుట, విదాహిపదార్థములను గురుపదార్థములను భుజిం
చుట, దుష్టమగుజలమును ద్రాగుట, కారమును పులుపునుగల పదార్థముల
భుజించుట, ఆకుగూరలదినుట, మొలకలెత్తినధాన్యములదినుట, వట్టివేళ్ళతో
గలిసి పరిమళించు నీళ్ళను ద్రాగుట, తాంబూలమునుపయోగించుట, పుచ్చ
కాయలు, కమ్మరేగుపండ్లు, తోడియనుమత్స్యము, గానుగపిండి, కొత్తమల్లి,
పిండితోజేయబడిన భక్ష్యాదులు, అభిష్యద్ది (నాసాదిరంధ్రముల స్రవింపజేయు)
పదార్థములు, వీనినన్నిటిని సేవించుట, ఇవియున్నియు జ్వరమునందు పథ్యముల
గావు గాన విడువవలెను.

—(జ్వరాస్తమున జేయదగిన పథ్యములు.)—

శ్లో॥ వ్యాయామఞ్చ వ్యవాయఞ్చ స్నానంచ క్రిమణానిచ ||
జ్వరముక్తో న సేవేత యావన్నో బలవాక్ భవేత్ |

తా॥ దేహపరిశ్రమజేయుట, సంభోగముజేయుట, స్నానముజేయుట, అధికముగదిరుగుట, వీనినన్నిటిని జ్వరముచే విడువబడిన మనుజుడు మరల శరీరమునకు బలముగల్గునంతవరకు సేవింపంజనదు.

—) అతిసారరోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ వమనం లఙ్ఘనం నిద్రా పురాణాశ్శాలిషష్టికాః॥౪౩॥

విలేపీ లాజమణ్డశ్చ మసూరతువరీరసః।

శశోవై లావహరిణకపిఞ్జలభవా రసాః॥౪౪॥

సర్వే ట్సుద్రుషాః శృజ్జీ డిణ్డీశోమధురాలికా।

తైలం ఛాగం ఘృతం క్షీరం దధి తక్రకం గవామపి ॥

దధిజం వా పయోజంవా నవనీతం గవాం జయేత్।

నవం రమ్భాఫలం పుష్పం క్షౌద్రం జమ్భాఫలాని చ॥

భవ్యం సహార్ద్రకం విశ్వం శాలూకం చ వికజ్జతమ్ ।

కపిత్థం వకుళం బిల్వం తిన్దుకం దాడిమద్వయమ్॥౪౭॥

తాలం వటఫలఞ్చాపి చాజ్జేరీ విజయా కణా।

జాతీఫలం సఫేనం చ జీరకం గిరిమల్లికా॥౪౮॥

కుస్తుంబరు మహానిమ్బకషాయస్సకలోరసః।

అన్నపానాని సర్వాణి దీపనాని లఘూని చ॥౪౯॥

సాభేర్ద్వ్యజ్జులతోఽధస్తాచ్ఛస్త్రేణాగ్ధేన్దువద్దహేత్।

తథానంశాస్థిమూలేఽపిపథ్యవగ్గోఽతిసారిణామ్ ॥౫౦॥

తా॥ వమనము, లంకణము, నిదురించుట, ప్రాతవియగు శాజనముల యొక్కయు అరువది నాళ్ల సంబావులయొక్కయు బియ్యము, విలేపి (బియ్యమునకన్న నాల్గింతనీళ్లుచేర్చి పక్వముచేయబడినగంజి) లాజమండము (ఒక

భాగము పేలాలును పదునాల్గుభాగములు నీళ్ళనుజేర్చి కాచబడినగంజి), చిరు సెనగలయొక్కయు కందులయొక్కయుకట్టు, కుందేలు, తీతువుపిట్ట, జింక, కాటుకపిట్ట, ఈజంతువులమాంసరసము, చిన్న చేపలు, శృంగియనుమత్స్యము, డిండిశమనుమత్స్యము, మధురాలిక, (ఇయ్యది సూక్ష్మకారముగల మత్స్య విశేషము) నూనె, మేకలయొక్కయు ఆవులయొక్కయు నెయ్యి, పాలు, పెరుగు, మజ్జిగ, ఆవులయొక్క పెరుగుచేనైనను పాలచేనైనను గల్గినవెన్న, లేత అరటికాయ, అరటిపువ్వు, తేనె, నేరేడుపండ్లు, భవ్యఫలము (ఇయ్యది స్వనామప్రసిద్ధవృక్షము), అల్లము, శుంఠి, దామరదుంప, పుల్లవెలగపండ్లు, వెలగపండు, పొగడపండ్లు, మారేడుపండ్లు, తుమ్మిపండ్లు, తియ్యదానిమ్మపండ్లు, పుల్లదానిమ్మపండ్లు, తాటిపండ్లు, మట్టిపండ్లు, పులిచింతాకు, గంజాయి, పిప్పళ్ళు, జాజికాయ, అభిని, జీలకఱ్ఱ, కొడిసెపాల, దనియాలు, పెద్దవేము, కషాయ రసముగల సకల పదార్థములు, ఇవియున్నియు నతిసార రోగమునందు పథ్యములైయుండును.

మఱియు నగ్నినిదీపింపజేసి యాకలిగల్గించునవియు, శీఘ్రముగ జీర్ణము లగునవియునైన యన్న పానములును హితకరములైయుండును. బొడ్డుకు రెండం గుళములక్రింది ప్రదేశమునను వెన్నెముకకు క్రిందిభాగమునను శస్త్రముచేత చిగ్గచంద్రునియాకారమువలె లోహశలాకలచేత రక్షవేయుటయుహితకరము.

— అతిసారమునందు జలపాననియమము. —

శ్లో॥ దశాంశం షోడశాంశం వా శతాంశం వా శృతంజలమ్ |

సుశీతం పాచనం గ్రాహి దీపనం దోషనాశనమ్ ॥౧॥

యథాయథాశృతం తోయం జ్వరాతీసాదిహోభవేత్ |

దీపనం పాచనం గ్రాహి ఆరోగ్యం చ తథాతథా ॥౨॥

తా॥ నీళ్ళను పదిభాగములైనను పదునారుభాగములైనను నూరుభాగ ములైనను మిగులునట్టులు చుండకాచి చల్లనగునట్టులు ఆర్చి అతిసారవ్యాధి

గలవారికి త్రాగించినచో విరేచనములబంధించి యగ్ని ని దీపింపజేసి యాకలి బుట్టించి దోషములహరించును. మఱియు జ్వరాతిసారములుగలవారికి ఎంత అతిశయముగకాచి యుపయోగించినను మిక్కిలి హితకరమై యగ్ని నిదీపింప జేసి భజించబడిన యాహారపదార్థముల జీర్ణింపజేసి విరేచనములబంధించి శరీర మునకు మిక్కిలి సౌఖ్యమునుగల్గించును.

—) అతిసారమునం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్వేదోఽజ్ఞానం రుధిరమోక్షణమమ్బుపానం
 స్నానం వ్యవాయమపి జాగరధూమనస్యమ్ |
 అభ్యజ్ఞానం పలల వేగవిధారణఞ్చ
 రూక్షాణ్యసాత్యశయనఞ్చ విరుద్ధమన్నమ్ || ౧౩ ||
 గోధూమమాషభవవాస్తుక కాకమాచీ
 నిష్పావకఞ్చ మధుశ్రిగు రసాలపూగమ్ |
 కూశ్లాణ్డ తుమ్బి బదరం గురు చాన్నపానం
 తామ్బూలమిత్సుగుడమద్యముపోదికాఞ్చ || ౧౪ ||
 ద్రాక్షామ్లవేతసఫలం లశునఞ్చ ధాత్రీ
 దుష్టామ్బు మస్తు గృహవారి చ నారికేళమ్ |
 సంస్నేహనం మృగమదాఖిల పత్రశాకాః
 తూరం రసా హి సకలాశ్చ పునర్నవా చ || ౧౫ ||
 ఉర్వారుకం లవణమమ్లమపి ప్రకోపం
 వర్జ్యోఽతిసారగదపీడితమానవేషు |

తా॥ శరీరమున చనుటబుట్టించుట, కండ్లలో కలికముజేయుట, రక్త మును పెడలించుట, నీళ్ళుద్రాగుట, స్నానముజేయుట, సంభోగముజేయుట,

రాత్రులయందు నిదుర మేల్కొంచియుండుట, పొగనుపీల్చుట, అభ్యంగ స్నానము జేయుట, మాంసమునుదినుట, మలమూత్రాదివేగముల నిరోధించుట, రూక్షములగు పదార్థముల సేవించుట, తనకు అభ్యాసములేని పదార్థముల భుజించుట, పరస్పరవిరుద్ధములగు భోజనపదార్థముల భుజించుట, గోధుమలచేతను మినుములచేతను చేయబడిన పదార్థముల భుజించుట, చక్రవర్తికూర, కాచికూర, అనుములు, ఎఱ్ఱని మునగకాయలు, తియ్యమామిడిపండ్లు, వక్కలు, గుమ్మడికాయ, సొరకాయలు, రేగుపండ్లు, అజీర్ణకరములగు నన్నపానములు, తాంబూలము, చెఱకు, బెల్లము, మద్యము, బచ్చలికూర, ద్రాక్షపండు, చింతపండు, ఉల్లిగడ్డలు, ఉసిరికకాయలు, చెడిననీళ్ళు, పెరుగుమీది తేటనీరు, ఎండచుగాలిని సోకనీయక ఇంటిలోనుంచబడిననీళ్ళు, కొబ్బరికాయలు, ఈవస్తువులసేవించుట, స్నేహనకర్త జేసికొనుట, కస్తూరి, అన్నివిధములగు ఆకుకూరలు, జ్వరముగల వస్తువులు, పలుదెరంగులగు మాంసరసములు, గలిజేయకూర, దోసకాయలు, ఉప్పు, పులుసుగల వస్తువులు, అధికకోపము ఇవియన్నియు నతిసార రోగమునందు అపథ్యములు.

—(సంగ్రహణీ రోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ నిద్రా చ్ఛర్దనలఙ్ఘనం చిరభవా యో శాలయష్టష్టికాః
మణ్డో లాజకృతో మసూరతువరిముద్గప్రసూతారసాః।
నిశ్శేషోఽఘృతసారమేవదధి యత్సక్షీరజాతం గవామ్
ఛాగ్యా వా నవనీతమేవ విమలం తద్వత్పయస్సమ్భవం॥
ఛాగిన్యాజపయోదధీని తిలజం తైలం సురా మాక్షికం
శాలూకం వకుళశ్చ దాడిమయుగం నవ్యాని భవ్యాని చ।
రమ్భాయాః కుసుమం ఫలం చ తరుణంబిల్వశ్చశృణ్గౌటకం
చాణ్డేరీ విజయా కపిత్థ కుటజాఽజాజీ కసేరూణి చ॥౧౭॥
తక్రం కంచటపల్లవం చ తిలకం జాతీఫలం జామ్బవం

ధాన్యాకానిచత్విన్దుకానిచమహానిమ్బాఽరుణాఫేనవత్ ।

క్రవ్యాల్లావశశైణతిత్తిరిరసాః క్షుద్రా ఝషాస్సర్వశః

ఖుడ్డీశో మధురాలికా చ ఖలిశః సర్వం కషాయోరసః ॥

నాభేర్ద్వ్యజ్గుశకాదధోఽర్థశశివద్వం శాస్థిన్మూలే తథా

దాహఃప్రజ్వలితాయసా చ కథితంపథ్యంగ్రహణ్యాతురే ॥

తా॥ నిద్ర, వమనముజేయించుట, లంకణము, ప్రాతవియగు రాజన
ములయొక్కయు అరువదినాళ్లసంబావులయొక్కయు బియ్యము, లాజమం
డము (పేలాలు ఒకభాగమును నీళ్ళుపదునాల్గు భాగములను జేర్చి పక్వము
జేయబడినగంజి), చిరుసెనగలు, కందులు, పెసలు, ఈమూడిచే చేయ
బడినకట్టులు, పాలంతయుచుండి నెయ్యిమాత్రము మిగులునట్టులు కాచబడిన
పాలచే సిద్ధమైనపెరుగు, ఆవులయొక్కయు మేకలయొక్కయు పాలవలన
జనించినపేన్న, మేకలయొక్కయు గొటియలయొక్కయుపాలు, వానిపెలుగు,
నువ్వులనూనె, మద్యము, తేనె, తామరదుంపలు, పొగడకాయలు, నూతనమైన
వియు మనోహరములునైన పుల్లదానిమ్మపండ్లు, తియ్యదానిమ్మపండ్లు, లేతయరటి
పువ్వు, లేతయరటికాయలు, మారేడుపిందెలు, దుప్పగడ్డ, పులిచింతాకు,
గంజాయి, వెలగపండ్లు, కొడిసెపాల, జీలకఱ్ఱ, నమ్మదుంప, మజ్జిగ, నీటిలో
బుట్టిన చిట్టికూర, లొద్దుగు, జాజికాయ, నేరేడుపండ్లు, దనియాలు, తుమ్మి
కాయలు, పెద్దపేము, మంజిష్ఠి, అభిని, మాంసమునుతినునట్టి బోరువయనుపక్షి
యొక్కయు, లాఘుకపిట్టయొక్కయు కుండేటియొక్కయు జింకయొక్కయు
తీతువుపిట్టయొక్కయు మాంసంసములు, నానావిధములగు చిన్న చేపలు, ఖుడ్డీశ
మధురాలిక ఖలిశ అనుమత్స్యములు, కషాయ (వగరు) రసముగల యన్ని
వదార్థములు, ఇవియన్నియు గ్రహణీరోగముగలవారికి పథ్యములైయుండును.

మఱియు బొడ్డుకు రెండంగుళములు క్రిందిభాగమునను వెన్నెముకకు
క్రిందిప్రదేశమునను అర్ధచంద్రుని యాకారమువలె కాలిన యిసపఖడ్గిచే దాహ
కర్మ జేయుట మిగుల హితకరమైయుండును.

ఆ స్థితా త్పర్య స హిత ము.

౧౯

—(గ్రహణీరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ రక్తస్రవణం జాగరమమ్బుపానం
సానం స్త్రియం వేగవినిగ్రహశ్చ
నస్యాశ్చనం స్వేదనధూమపానం
శ్రమం విరుద్ధాశనమాతపం చ ||౬౦||
గోధూమనిష్పానకలాయమాష
యవార్ద్రకచ్ఛత్రకరాజమాషాః ।
ఉపోదికావాస్తుకకాకమాచీ
కూశ్మాణ్డతుమ్బిమధుశిగుకన్దాః ||౬౧||
తామ్బూలమిత్తుం బదరం రసాలు
విర్వారుకం పూగఫలం రసోనమ్ ।
ధాన్యామ్లసాపీరతుషోదకాని
దుగ్ధం గుడం మస్తు చ నారికేళమ్ ||౬౨||
పునర్నవా బార్హతవైణవాని
సర్వాణి శాకాని చ పత్రవన్తి
దుష్టామ్బు గోవారి కురజ్జనాభి
తూరం సమస్తాని సరాణి చాపి ||౬౩||
ద్రాక్షా తథామ్లం లవణం రసం చ
గుర్వన్నపానం సకలశ్చ పూషమ్ ।
వైద్యశ్చికిత్సా గ్రహణీవికారం
వివర్జయేత్సంతక్షుప్రమత్తః ||౬౪||

పటోలధత్తూరరసోనవహిన్ని
 పునర్న వానూరణవాస్తుకాని ।
 జీవన్తికాదన్తశతా సురాచ
 శుణ్ణీవయస్యా నవసీతతక్రమ్ ॥౬౬॥
 కజ్జోలధాతీరుచకం కపిత్థం
 బౌష్టాణి మూత్రాజ్యపయాంసి చాపి
 భల్లాతకం సర్వపజచ్ఛ తైలం
 గోమూత్రసోవీరతుజోదకాని ॥౬౭॥
 గోధాఖులోమాని ఖరోష్ట్రలోమ
 శ్వావిత్కులిక్ష్ణానథధౌతకీశాః ।
 తరక్షువాసాశ్చ మృగాలికాకా
 యేఽత్యల్పమాంసాః ప్రసహశ్చ తేఽపి ॥౬౮॥
 వాతాపహం యచ్ఛ యదగ్నికారి
 తదన్నపానం హితమర్చసేభ్యః॥

తా॥ విరేచనము, గుదస్థానమునపట్టువేయుట, రక్తమోక్షణము, తౌరము
 చేతను అగ్ని చేతను శస్త్రములచేతను గుదాంకురముల నశింపజేయుట, ప్రాతవి
 యగు ఎఱ్ఱవరివడ్లు, అరువదినాళ్ళసంబావులు, యవలు, ఉలవలు, పొట్ల
 కాయ, ఉష్ణేత్త, వెల్లుల్లి, చిత్రమూలము, గలిజేరు, కంద, చక్రవర్తికూర,
 పాలకూర, నిమ్మకాయలు, మద్యము, శుంఠి, కరకకాయలు, వెన్న, మజ్జిగ,
 తక్కోలములు, ఉసిరికకాయలు, మాదీఫలములు, వెలగకాయలు, ఒంటెల
 యొక్క మూత్రము నెయ్యి పాలు, జీడిగింజలు, ఆవనూనె, గోమూత్రము,
 సోవీరకమను కాంజికము, కడుగునీళ్ళు, ఉడుము, ఎలుక, గాడిదె, ఒంటె
 ఈజంతువుల రోమములచే పొగవేయుట, ముండ్లపంది, ఊరపిచ్చుకలు, ధౌత,
 కోతి, శివరి, వాస, మృగాలి, కాకి, ఈజంతువులయొక్కయు, మిగుల

స్వల్పముగ శరీరమునందు మాంసము గల్గిన మృగాదులయొక్కయు, కంచర
గాడిదె మున్నగు ప్రసహ (బలాత్కారముగ భుజించు స్వభావముగల) మృగ
పక్ష్యాదులయొక్కయు, మాంసములు, ఇవియన్నియును; వాతహారంబులును
జఠతాగ్నిని దీపింపజేయునవియునైన నానావిధాన్నపానంబులును అగ్న్యో
రోగము (మూలవ్యాధి) గలవారికి మిగుల పథ్యములు.

—) అగ్న్యోరోగమునందు అపథ్యములు (—

శ్లో॥ ఆనూపమామిషం మత్స్యం పిణ్యాకందధి పిష్టకమ్ |
మాషాః కరీరం నిష్పావం తణ్డూలాః తుమ్బ్యుపోదికాః |
పక్వామ్రం శాలుకం సర్వం విష్టమిభాని గురూణి చ |
ఆతపం జలపానాని వమనం వస్తికర్క చ || ౨౧ ||
విరుద్ధాని చ సర్వాణి మారుతం పూర్వదిగ్భవమ్ |
వేగావరోధః స్త్రీప్రప్త్యయానముత్కటకాసనమ్ || ౨౨ ||
యథాస్వం దోషలం చాన్నమర్శసాం పరివర్జయేత్ |
యత్పథ్యం యదపథ్యం చ వక్ష్యంతే రక్తపిత్తినామ్ || ౨౩ ||
రక్తాగ్న్యోరోగిణాం తత్తదపి విన్ద్యాద్విశేషతః |
యానం సానం దివాస్వప్నం గుర్వన్నమతిభోజనమ్ || ౨౪ ||
వ్యవాయం కలహం చాపి క్షతక్షారవిధిం త్యజేత్ |
యదుక్తమర్శసామాదౌ భైషజ్యం పథ్యమేవ చ || ౨౫ ||
తదేవచర్మకీలానాం కార్యం దోషాదిభేదతః |

తా॥ జలసమీపముననుండు జంతువులమాంసము, మత్స్యములు, గాను
గపిండి, పెరుగు, పిండిచేజేయబడిన భక్ష్యములు, మినుములు, వెదురుమోఘ్ర,
అనుములు, బియ్యము, సొరకాయ, బచ్చలికూర, మామిడిపండ్లు, దామర
కలువ మున్నగువానిదుంపలు, మలమును వెడలనీయకబంధించునవియు అజీర్ణ
కరంబులునైన సకల పదార్థములు, ఎండలోనుండుట, నీళ్ళను విశేషముగ

ద్రాగుట, వాంఛిజేయుంచుట, వస్త్రీకర్త, పరస్పర విరుద్ధములగు నాహార పదార్థములు, తూర్పుదిక్కుననుండి వీచునట్టి గాలిని సేవించుట, మలమూత్రాది వేగముల నిరోధించుట, స్త్రీసంభోగముజేయుట, గుఱ్ఱములు ఏనుగులుమున్నగు వాహనములపై నెక్కి సవారిజేయుట, ఉన్నతమైన యాసనముపై గూర్చుండుట, అర్హోర్హము వాతాదిదోషములలో నేదోషముచే జనించియుండునో అట్టిదోషమును ప్రకోపింపజేయు పదార్థముల సేవించుట, ఇవియన్నియు సర్వోర్హమునందపథ్యములుగాన వీనిని విడువవలెను.

మఱియు రక్తపిత్తవ్యాధికలవానికి క్రిందజెప్పబడు పథ్యాపథ్యములన్నియు రక్తముచే జనించిన యర్హోర్హముగలవానికిని పథ్యాపథ్యములై యుండునని యెరుంగునది. మఱియు నట్టి రక్తార్హోర్హముగల మనుజుడు గుఱ్ఱముమున్నగు వాహనములపై నెక్కి సవారిజేయుట, అధికముగ నీశ్వద్రాగుట, పగటియందునిదురించుట, అజీర్ణకర పదార్థముల సేవించుట, అధికముగ భుజించుట, స్త్రీసంభోగము జేయుట, కలహమాడుట, గుదస్థానమున గల్లు గాముములయందు ట్రొరమునుంచుట, వీనినన్నిటిని విడువవలెను.

ఇతైరంగున సర్వోర్హమునకు జెప్పిన పథ్యములును చికిత్సలును చక్క కీలమను వ్యాధియందును ఆయాదోషముల ననుసరించి పథ్యములై యుండునని యెరుంగునది.

—(అగ్నిమాద్వ్యాజీర్ణరోగములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ శైష్టికే వమనం పూర్వం పైత్తికే మృదురేచనమ్॥ ౨౧॥

వాతికే స్వేదనం బాష్పం పథ్యాపథ్యం హితం హి యత్ ।

నానాప్రకారో వ్యాయామోదీపనాని లఘూని చ॥ ౨౨॥

బహుకాలసముత్పన్నా ముద్గలోహితశాలయః ।

విలేపీ లాజమణ్డశ్చ మణ్డోముద్గరసస్తథా॥ ౨౩॥

ఏణోబర్హీ శశోలావః క్షుద్రమతస్యైశ్చసర్వశః ।

శాలించశాకంవేత్రాగ్రంవాస్తుకంబాలమూలకమ్ || ౭౯ ||

లశునం వృద్ధకూశ్లాణ్డం నవీనం కదళీఫలమ్ ।

శోభాశ్శానం పటోలశ్చవార్తాకం నలదామ్బు చ || ౮౦ ||

కర్కోటకం కారవేల్లం బార్హతంచ మహార్ద్రకమ్ ।

ప్రసారిణీ కాకమాచీ చాంగేరీ సునిషణ్డకమ్ || ౮౧ ||

ధాత్రీఫలం నాగరజ్జం దాడిమం యవపర్పటాః ।

అమ్లువేతసజమ్బీరంమాతులుక్లానిమాక్షికమ్ || ౮౨ ||

నవనీతం ఘృతం తక్రం సోవీరకతుషోదకమ్ ।

ధాన్యామ్లం కటుతైలశ్చ రామతం లవణార్ద్రకమ్ || ౮౩ ||

యవానీ మరిచం మేఢీ ధాన్యాకం జీరకం దధి ।

తామ్బూలం తప్తనలిలం కటుతిక్తౌరసౌతథా || ౮౪ ||

మద్దానలేఽప్యజ్జేగ్నే చ పథ్యమేతన్నృణాం భవేత్ ।

తా॥ అగ్నిమాంద్యాజీర్ణములు శ్లేష్మయువలనబుట్టినచో తొలుతవమనం బును, పిత్తమువలనబుట్టినయెడ మృదుకోష్ఠముగలవానికి జెప్పబడిన విరేచనం బును, వాతముచేగల్గినచో బాష్పస్వేదంబును (ఆవిరినిపట్టి శరీరమున చెమటను వెడలించుట) మిక్కిలి హితకరంబులైయుండును.

మఱియు నానావిధములగు దేహపరిశ్రమములు, జఠరాగ్నిని దీపింప జేయునవియు శీఘ్రముగ జీర్ణంబులగునవియునైన పడార్థములు, మిక్కిలి ప్రాతవియగు పెసలు, ఎఱ్ఱవరివడ్లబియ్యము, విలేపి (విశేషముగ మెతుకులుండునట్లులు కాచబడినగంజి), లాజమణ్డము (పేలాలను జేర్చి గంజికాచి బాగుగా పిసికి వడగట్టబడిననీరు), మణ్డము (గంజికాచి అందుగల మెతుకులను వడగట్టియెత్తబడిననీరు), పెసలకట్టు, జింక, నెమలి, కుందేలు, లావుకపిట్ట, ఈజంతువులమాంసము, చిన్న చేపలు, శాలిశాకము, పేముచిగురు, చక్రవర్తి

కూర, లేతముల్లంగి, ఉల్లిగడ్డలు, గుమ్మడిపండు, లేతఅరటికాయలు, మునగ కాయలు, పొట్లకాయలు, వంకాయలు, వట్టివేళ్ళచే పరిమళించుజలము, దోస కాయలు, కాకరకాయలు, ములకకాయలు, అల్లము, గొంతెముగోరు, కాచి కూర, పులిచింతాకు, నీరుచెంచలి, ఉసిరికకాయలు, నారింజపండ్లు, దానిమ్మ పండ్లు, యవలు, పర్పాటకము, పుల్లప్రబ్బలి, నిమ్మకాయలు, మాదీఫలములు, తేనె, వెన్న, నెయ్యి, మజ్జిగ, సోపరకమును కాంజికము, కడుగునీళ్ళు, పులిసినగంజి, ఆవనూనె, ఇంగువ, ఉప్పు, శుంఠి, ఓమము, మిరియాలు, మెంతులు, దనియాలు, జీలకఱ్ఱ, పెరుగు, తాంబూలము, వేడినీళ్లు, కటు (కారము) తిక్త (చేదు) రసములుగల పదార్థములు, ఇవియన్నియును అగ్ని మాంద్యమునందును అజీర్ణమునందును పథ్యములైయుండును.

—(అగ్ని మాంద్యాజీర్ణాది రోగములయం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ విరేచనాని విష్ణూత్రవాతవేగవిధారణమ్॥౫౫॥

అతివేలఞ్చాధ్యశనం జాగరం విషమాశనమ్ ।

రక్తస్రుతింశిమ్బిధాన్యంమత్స్యంనూంసముపోదికామ్॥

జలపానం చ విష్టమ్భం జామ్భవం సర్వశాలుకమ్ ।

కూర్చికాం మోరటం క్షీరం కిలాటం చ ప్రపానకమ్॥

తాలాస్థి సన్యం తద్వాలం స్నేహనం దుష్టవారి చ ।

విరుద్ధాసాత్త్యపానాన్నం విష్టమ్భాని గురూణి చ॥౫౬॥

అగ్నిమాద్యేఽప్యజ్జీర్ణే చ సర్వాణి పరివర్జయేత్ ।

ఫలవర్తిం వమిం స్వేదం లఙ్ఘనం చాపతర్పణమ్॥౫౭॥

విశేషాదలసే కుర్యాత్ విసూచ్యామతినారవత్ ।

పాదదాహోఽతివృద్ధాయాస్సమ్యగ్దీపనపాచనమ్ ॥౫౮॥

తా॥ విరేచనము జేసికొనుట, మల మూత్ర వాత వేగముల నిరోధించుట, వితిమిరిభుజించుట, భుజించబడిన యాహారము జీర్ణముగాకుండు

నపుడు మరల భుజించుట, రాత్రులయందు నిదురమేల్కొంచుండుట, న్యూనాధికముగ భుజించుట, రక్తమోక్షణము జేసికొనుట, కందులు పటాణులుమున్నగు శింబిధాన్యములు, మత్స్యములు, మాంసము, బచ్చలికూర, అధికముగ జలమును పానము జేయుట, మలమునుబంధించు పదార్థములు, సేరేడు పండ్లు, దామరకలువలు మున్నగువాని దుంపలు, కూర్చిక (పాలలోసమ భాగముగ పెరుగునైనను మజ్జిగనైనను కలిపి కాచిననయ్యాది కూర్చికయాన బడును), మోరటము (ఆవు యీనినదినము మొదలు జేసి యేడురాత్రులకు లోపల పితకబడినపాలు), కితాటము (ముద్దయగు నంతవరకు కాచబడినపాలు, లేక వైజెప్పబడిన కూర్చికలో ముద్దయైయుండు జాన్ను), పానకము, తాటికాయలోని విత్తనము, దనియాలు, వట్టివేరు, స్నేహనకర్మ, చెడిననీళ్ళు, పరస్పర విరుద్ధంబులును శరీరతత్వమున కిమడకుండునవియునైన యన్న పానములు, మలమును బంధించునవియు అజీర్ణకరంబులునైన పదార్థములు, వీని నన్నిటిని అగ్నిమాంద్యమునందును అజీర్ణరోగమునందును విడువవలెను.

మఱియు ఫలవర్తి, (మంగకాయ మొదలగువాని చూర్ణమును మెత్తగ నూరి కణిక జేసి గుదద్వారమున నుంచుట), వమనకర్మ, స్వేదనము, లంకణము, తృప్తిగాకుండునట్టులు భుజించుట, ఇవి యన్నియును అలసకమను వ్యాధియందు జేయందగును, వినూచి (వాంతిభేది) యను రోగమునందు అతిసారమునజెప్పిన పథ్యాపథ్య క్రమమునెరుంగునది. అట్టి వినూచి మిక్కిలి వృద్ధి నొందినచో పాదములయందు రక్షులవేయుట మిగులప్రశస్తము. అగ్నిని దీపింపజేసి భుజించబడిన యాహారపదార్థమును జీర్ణింపజేయు పదార్థముల భుజించుటయు పథ్యముగనుండును.

—క్రిమిరోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ ఆస్థాపనం కాయశిరోవిరేచనం

ధూమః కఫఘ్నాని శరీరశోధనమ్ ।

చిరంతనా వైణవరక్తశాలయః

పటోలవేత్రాగ్రసోనవాస్తుకమ్ ||౧౦||
 హుతాశమందారదళాని సర్వపాః
 నవీనమోచం బృహతీఫలాన్యపిః
 తిక్తాని తాలీసదళాని మాషికం
 మాంసం విడజ్గం పిచుమన్దపల్లవమ్ ||౧౧||
 తైలం తిలానామథ సర్వపోద్భవం
 సౌవీరశుక్తం చ తుషోదకం మధుః
 పచేళిమంతార మరుష్కరం గవాః
 మూత్రశ్చ తామ్బూలసురామ్మగం రజః ||౧౩||
 ఔష్ఠాణి మూత్రాజ్యపయాంసి రామతం
 తూరోఽజమోదా ఖదిరశ్చ వత్సకమ్!
 జమ్బీరసీరం సుషవీయవానికా
 స్సారాస్సరాహ్వగురుశింశపోద్భవః ||౧౪||
 తిక్తః కషాయః కటుకో రసోఽయం
 వర్గో నరాణాం క్రిమిరోగహరీ!

తా॥ ఆస్థాపనవస్తికర్తృజేయుట, విరేచనముజేసికొనుట, శిరోవిలేచ
 నముజేసికొనుట, పొగనుపీల్చుట, కఫహరములగు నౌషధాదుల సేవించుట,
 శరీరశోధనజేయుట, ప్రాతవియగు వెదురుబియ్యము, ఎఱ్ఱవరివడ్లబియ్యము,
 పొట్లకాయలు, పేముచిగురు, వెల్లుల్లి, చక్రవర్తికూర, చిత్రమూలపుఆకు,
 వేపాకు, ఆవాలు, లేతయరటికాయ, ములకకాయలు, చేదుగల పదార్థములు,
 తాళిసపత్రి, ఎలుకమాంసము, వాయువిడంగములు, వేపచిగుళ్లు, నువ్వుల
 నూనె, ఆవనూనె, సౌవీరకమను కాంజికము, (పొట్టులేనియవలనైనను గోధు
 మలనైననూజేర్చి పక్వముజేయబడిన కాంజికము) శుక్తము (పులిసినగంజి),

కుడితినీళ్లు, తేనె, వెండిభస్మము, జీడిగింజలు, గోమూత్రము, తాంబూలము, కల్లు, కన్నూరి, ఒంటెయొక్కమూత్రము, దానినెయ్యి, దానిపాలు, ఇంగువ, ఔరముగలపదార్థములు, ఓమము, చంద్ర, కొడిసెపాల, నిమ్మకాయలరసము, నల్లజీలకఱ్ఱ, బొంత ఓమము, దేవదారు, అగరు, శింశపావృక్షమునబుట్టిన ఫలాదులు, తిక్త (చేదు) కషాయ (వగరు) కటు (కారము) రసములుగల పదార్థములు, ఇవియన్నియు క్రిమిరోగమును హరించును గాన మిగుల పథ్యములైయుండును.

—క్రిమిరోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ ఛర్దిశ్చ తద్వేగవిధారణం చ
విరుద్ధపానాశనమహ్నినిద్రామ్॥౯౧॥

ద్రవం చ పిష్టాన్నమజీర్ణభోజనం
ఘృతాని మాషా దధి పత్రశాకమ్।

మాంసం పయోఽమ్లం మధురం రసం చ

క్రిమీన్ జిఘాంసుః పరివర్జయేదిమాన్ ॥౯౨॥

తా॥ వమనముజేసికొనుట, తనంతటగల్గినవమనమును వెడలనీయక నిరోధించుట, పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్న పానముల సేవించుట, పవటియందు నిదురించుట, ద్రవపదార్థములను, పిండిచే జేయబడిన పదార్థములను, జీర్ణముకాని పదార్థములను భుజించుట, నెయ్యి, మినుములు, పెరుగు, ఆకుకూరలు, మారసము, పాలు, అమ్ల (పులుపు) మధుర (తీపు) రసములుగల పదార్థములు, ఈపదార్థముల సేవించుట, వీనినన్నిటిని క్రిమిరోగముల పోగొట్టి దలచినవాడు విడువవలెను. ఇవియపథ్యములుగాన విడువందగునని భావము.

—పాండురోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ ఛర్దిర్విరేచనం జీర్ణా యవగోధూమశాలయః ।

ముద్గాఢకీమసూరాణాం యూషా జాఙ్గలజా రసాః ॥౯౩॥

పటోలం వృద్ధకూశ్మాణ్డం తరుణం కదళీఫలమ్!
 జీవస్తీతురమత్యాశ్చీగుమాచీతణ్డలీయకమ్ |౮౮|
 పునర్నవా ద్రోణపుష్పీ వార్తాకం లశునద్వయమ్!
 పక్వామ్రమభయా బిమ్బి శృంగీ మతోన్య గవాం జలమ్!
 ధాత్రీ తక్రం ఘృతం తైలం సౌవీరకతుషోదకమ్!
 నవసీతం గన్ధసారో హర్షిదా నాగకేసరమ్ ||౧౦౦||
 యవక్షౌరో లోహభస్మ కషాయాణి చ కుఙ్కుమమ్!
 దాహశ్చరణయోస్సస్థౌ నాభేర్ద్వ్యజులకాదధః |౧౦౧|
 మస్తకే హస్తయోర్మూలే మధ్యే చ స్తనకక్షయోః |
 యథాదోషమిదం పథ్యం పాణ్డూరోగవతాన్నృణామ్||

తా|| పమనవిరేచనకర్తృలజ్యేసికొనుట, ప్రాతఃపయగు యవలు, గోఘృతములు, రాజనములు, పెసలయొక్కయు కందులయొక్కయు చిరుసెనగలయొక్కయు కట్టులు, అరణ్యముననుండు జంతువులమాంసరసము, పొట్లకాయలు, గుమ్మడి పండు, లేతయరటికాయలు, పాలకూర, పల్లెరు, పొన్నగంటికూర, తిప్పతీగ, చిట్టికూర, గలిజేరు, ఏనుగతుమ్మి, వంకాయలు, తెల్లగడ్డలు, ఎఱ్ఱగడ్డలు, మామిడిపండ్లు, కరకకాయలు, దొండపండ్లు, శృంగియనుమత్స్యము, గోమూత్రము, ఉసిరికకాయలు, మజ్జిగ, నెయ్యి, నూనె, సౌవీరకమును కాంజికము, కుడితినీళ్లు, వెన్న, చందనము, పసుపు, నాగకేసరములు, యవక్షౌరము, లోహభస్మము, కషాయ (వగరు) రసముగలపదార్థములు, కుంకుమపువ్వు, ఇవియన్నియు పాండురోగమునందు పథ్యములు.

మఱియు కాళ్లయొక్క కీళ్ళయందును, బొడ్డును రెండంగుళములక్రింది ప్రదేశమునను శిరస్సునందును మణికట్టులయందును స్తనములను చంకలను నడుమనుండు స్థలమునందును లోహశలాకలచేత రక్ష వేయుటకూడ పథ్యముగనుండును. ఇత్తైరంగును పాండురోగముగలవారికి నాయాదోషములబట్టి పథ్యముల నెరుంగునది.

—) పాండురోగమునం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ ర క్తస్రతిర్ధూమపానం వమివేగవిధానమ్ ।

స్వేదనం మైధునం శిమ్బి పత్రశాకాని రామతమ్ ॥౧౦౩॥

మాజోఽమృపానం పిణ్యాకం తామ్బూలం సర్వపం సురా

సర్వాణ్యన్తూని దుష్టాని విరుద్ధాధ్యశనాని చ॥౧౦౪॥

మృద్భక్షణం దివాస్వప్నం తీక్ష్ణాని లవణాని చ ।

సహ్యావింధ్యాద్రిజాతానాం నదీనాం సలిలాని చ ॥౧౦౫॥

గుర్వన్నం చ విదాహీని పాణ్డురోగవతాం విషమ్ ।

తా॥ రక్తమును స్రవింపజేయుట, పొగద్రాగుట, వాంతిని వెడల నియ్యకనిరోధించుట, శరీరమున చెమటబుట్టించుట, స్త్రీసంభోగము జేయుట, పటాణులు మున్నగు శింఖీధాన్యములు, ఆకుగూరను, ఇంగువ, మినుములు, ఈద్రవ్యములదినుట; నీళ్ళనువిశేషముగద్రాగుట, గానుగపిండి, తాంబూలము, ఆవాలు, మద్యము, చింతపండు మామిడి మున్నగు పులుపుగలపదార్థములు, చెడినవియు, విరుద్ధంబులునైన యన్నములు, భుజించబడిన యాహారము జీర్ణము గాకుండునపుడు మరల భుజించుట, మట్టినితినుట, పగటియందు నిదురించుట, తీక్షణములగు (కారముగల) పదార్థములను ఉప్పుగల పదార్థములనుదినుట, సహ్యాపర్వతముననుండియు విద్ధ్యపర్వతముననుండియు ప్రవహించు నదులజలమును ద్రాగుట, అజీర్ణకరమగు వన్నమును భుజించుట, విదాహి (మంట బుట్టించు) పదార్థములభుజించుట, ఇవియన్నియు పాండురోగముగలవారికి విషమునుబోలియుండునుగాన వారిచే నేవింపదగవు.

—) రక్తపిత్తమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ అధోగతే ఛర్దనమూర్ధ్వనిర్గమే

విరేచనం స్యాదుభయత్ర లంఘనమ్ ।

పురాతనాష్టమైకశాలికోద్రవాః
 ప్రియజ్ఞునీవారయవప్రసాధికాః ||౧౦౬||
 ముద్గా మనూరాశ్చణకామృతవర్షో
 మకుష్ఠకశ్చాగరువర్తిమత్సాన్యః |
 శశః కపోతో హరిణైఃకలావః
 శరారిపారావతవర్తికాశ్చ||౧౦౭||
 బకా ఉరభ్రాశ్చ సకాలపుచ్ఛాః
 కపిష్ఠాలాశ్చాపి కషాయవర్గః |
 గవామజాయాశ్చ పయోఘృతశ్చ
 ఘృతం మహిష్యాః పనసం ప్రియాంబమ్||౧౦౮||
 రమ్భాఫలం కశ్చటతణ్డలీయం
 పతోలవేత్రాగ్రమహర్ద్రాకాని |
 పురాణకూశ్మాణ్డఫలం చ పథ్యం
 తాలాని తద్భిజజలాని వాసా||౧౦౯||
 స్వాదూని చామ్లాని చ దాడిమాని
 ఖర్జూరథాత్రీమిసిహారి కేరమ్ |
 కనేరుశ్మశ్లాటకపౌష్కరాణి
 కపిత్థశాలూకపరూషకాణి||౧౧౦||
 భూనిమ్బశాకం పిచుమన్దపత్రం
 తుమ్బికలిక్లాని చ లాజసక్తు |
 ద్రాక్షా సితా మాక్షికమిక్షువశ్చ

శీతోదకం చోద్భిదవారి చాపి||౧౧౧||
 సేకోఽవగాహశ్చతథౌతసర్పిః
 అభ్యజ్ఞయోగశ్శిశిరః ప్రదేశః ।
 హిమానిలశ్చంద్రనమిన్దుపాదాః
 కథా విచిత్రాశ్చ మనోఽనుకూలాః||౧౧౨||
 ధారాగృహం భూమిగృహం సుశీతం
 వై డూర్యముక్తామణిధారణశ్చ ।
 రక్తోత్పలామ్భోగుహపత్రశయ్యా
 క్షౌమామ్బరశ్చోపవనం సుశీతమ్||౧౧౩||
 ప్రియఙ్గుకా చందనరూషితానా
 మాలిఙ్గనం చాపి వరాఙ్గనానామ్ ।
 పద్మాకరాణాం సరిదుద్గతానాం
 చంద్రోదయానాం హిమశీకరాణామ్||౧౧౪||
 సుశీతలానాం గిరినిర్మలానాం
 అతిప్రశస్తాని చ కీర్తనాని ।
 ప్రతీరనీరం హిమవాలుకాచ
 మిత్రం నృణాం శోణితపితౄరోగే||౧౧౫||

తా॥ రక్తపిత్తము అధోమాగ్ధమునుండి వెడలుచున్నయెడ వహనమును జేయించుటయు, ఊర్ధ్వమాగ్ధమున వెడలుచున్నచో విరేచనమును జేయించుటయు, ఊర్ధ్వాధోమాగ్ధముల రెంటినుండి వెడలుచున్నయెడ లంకణముంచుటయు పథ్యమునైయుండును. మరియు ప్రాతవియగు అరువదినాళ్లసంభావులు, రాజనములు, ఆరుకలు, కొట్టలు, నీవారములు, యవలు, ప్రసాధికము

లనుధాన్యములు, పెసలు, చిరుసెనగలు, సెనగలు, కందులు, అడవిపెసలు, కృష్ణాగరు, పర్మియను మత్స్యములు, కుందేలు, పావురము, లేడి, డింక, లావుకకీట్ట, శరారియను తీతువుపిట్ట, పారావతము (ఇండ్లలోనుండు పెంపుడు పావురము), వర్తికయను తీతువుపిట్ట, (ఇచ్చట 'వర్తిక' 'శరారి' అనునవి తీతువుపిట్టలలోని భేదములని యెరుంగునది) కొంగలు, గొట్టెలు, కాలపుచ్చములు (నల్లనితోకకలజింకలు), కాటుకపిట్టలు, ఈజంతువుల మాంసములు; కషాయ (వగరు) రసముగల నానావిధవస్తువులు, ఆవుల యొక్కయు మేకలయొక్కయు పాలు పెరుగులు, ఎఱుములనెయ్యి, పసపకాయలు, చారపప్పు, అరటిపండ్లు, నీటబుట్టినచిట్టికూర, చిట్టికూర, పొట్లకాయ, పేముచిగురు, శుంఠి, బహుదిగముల క్రిందపండిన గుమ్మడిపండు, తాటిపండ్లు, తాటినుంగులు, తాటికల్లు, ఆడ్డసరము, తియ్యదానిమ్మపండ్లు, పుల్లదానిమ్మపండ్లు, ఖర్జూరపుపండ్లు, ఉసిరికకాయలు, అడవిసదాప, టెంకాయలు, నమ్మదుంపలు, దుప్పగడ్డలు, దామరదుంప, వెలగపండ్లు, కణవలు మున్నగువానిదుంపలు, చిట్టితపండ్లు, నేలవేముకూర, వేపాకు, సారకాయలు, పుచ్చకాయ, పేలాలపిండి, ద్రాక్షపండ్లు, చక్కెర, తేనె, చెఱుకు, చల్లని నీళ్ళు, ఊటనీళ్ళు, వీనినన్నిటిని సేవించుటయు రక్తపిత్తసామాన్యముగ పథ్యమైయుండును.

మఱియు నీళ్ళచేదడుపుట, సరస్సులలోమునుగుట, శతభాతఘృతము (కషాయాదులచే నూరుమార్లు కడగబడిననెయ్యి), అభ్యంగస్నానము జేయుట, చల్లనైయుండు ప్రదేశములసంచరించుట, చల్లనిగాలిలోనుండుట, చందనముబూసికొనుట, వెన్నెలలోనుండుట, చిత్రంబులును మనస్సునకమకూలంబులునైన కథలవినుట, నీటిధారలుగల యిండ్లలోనుండుట, భూమిగృహమున (భూమికిలోభాగముననుండు యింట) నుండుట, చల్లనియింటనుండుట, వైడూర్యములు, ముత్యములు మున్నగు మణులధరించుట, ఎఱ్ఱకలువలయొక్కయు, తామరపువ్వులయొక్కయు రేకులచే జేయబడిన శయ్యపై శయనించుట, పట్టుగుడ్డలధరించుట, చల్లనైయుండు ఉద్యానవనములలో నుండుట,

ప్రేంకణపుచెట్లలో విహరించుట, చందనమును బూసికొని మిక్కిలి మనోహరులగు యౌవనవతుల గౌగిలించుట, కమలములతోగూడిన సరస్సులను, ఏరులను, చంద్రోదయమును, చల్లనినీళ్ళుకల నెలయేళ్ళను మిగుల బ్రశస్తముగ గొనియాడుట, నదులు సరస్సులు మున్నగువాని గట్టునకు సమీపముననుండు జలమునుపయోగించుట, పచ్చకప్పురమును బూసికొనుట, ఇవియన్నియును గూడ రక్తపిత్తమున పథ్యములై యుండును.

—(రక్తపిత్తవ్యాధియం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ వ్యాయామాధ్వనిషేవణం రవికరాస్తీఞ్ఞాని కర్తాణి చ
క్షోభో వేగవిధారణం చపలతా హస్త్యశ్వయానాని చ।
స్వేదాస్రస్రతిధూమపానసురతక్రోధాః కులుఞ్ఞో గుఱ్ఱో
నార్తాకీ తిలమాషసర్వపదధిక్షౌరాణి కాపం పయః॥౧౧౬॥
తామ్రాంబులం నలదంచ మద్యలశునం బిమ్బి విరుద్ధాశనం
కట్వమ్లంలవణంవిదాహిచగణఃత్యాజ్యోఽస్రపిత్తేన్యణామ్॥

తా॥ దేహపరిశ్రమజేయుట, త్రోవనడచుట, ఎండ దిరుగుట, క్రూరములగు పసులజేయుట, శరీరము నలయించుట, వాతేమాత్రపురీషముల నిరోధించుట, చంచలతనొందుట, ఏనుగులు గుఱ్ఱములు మున్నగు వాహనములపై నెక్కి సవారిచేయుట, స్వేదనమును (శరీరమున జెమటబుట్టించుట), రక్తమోచనమును జేయించుట, పొగను పీల్చుట, సంభోగముజేయుట, కోపబడుట, ఉలవలు, బెల్లము, వంకాయలు, సువ్వులు, మినుములు, ఆవాలు, పెరుగు, తొరములు, బావినీళ్ళు, తాంబూలము, వట్టివేళ్ళు, మద్యము, ఉల్లిగడ్డలు, దొండపండు, పరస్పర విరుద్ధములగు క్షీరమత్యాజ్యద్యాహారపదార్థములు, కటు (కారము) అమ్లు (పులుపు) లవణ (ఉప్పు) రసములుగల పదార్థములు, విదాహి (తాపమును గల్గించు) మిరపకాయలు మొదలగు పదార్థములు, ఇవియన్నియు రక్తపిత్తముగల మనుజులకు హితకరములుగావు కాన సేవింపందగవు.

—(క్షయశోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ దోషాధికస్య బలినో మృదుశుద్ధిరగ్రే
 గోధూమముద్గచణకా వసశాలయశ్చ
 ఛాగాని మాంసనవసీతపయోఘృతాని
 క్రవ్యాదమాంసమపి జాఙ్గలజారసాశ్చ ॥౧౧౭॥
 మా ర్తణ్డచంద్రికిరణైః ప్రతిశోషితాని
 లేహ్యని పక్వపలలాని సుచూర్ణితాని ।
 రాగాస్స కామ్బలికఖాణ్డవవేసవారా
 భక్ష్యాశ్చ శాఙ్క కిరణైర్మధురోరపశ్చ ॥౧౧౮॥
 పక్వాని మోచపనసామ్రఫలాని ఛాతీ
 ఖర్జూరపౌష్కర పరూషకనారికేళమ్ ।
 శోభాశ్చానం వకులకం నవతాలసస్య
 ద్రాక్షాఫలాని భిషజాపి ఇమాని దద్యాత్ ॥౧౧౯॥
 సింహస్యపత్రమపి గోమహిషీఘృతశ్చ
 ఛాగాశ్రయశ్చ హి తదంతికమూత్రలేపః ।
 మత్స్యణ్డకా శిఖిణీమదిరారసాలాః ।
 కర్పూరకం మృగమదః సితచందనశ్చ ॥౧౨౦॥
 అభ్యజ్ఞానాని సురభీణ్యనులేపనాని
 స్థానాని వేశ్మరచనాన్యవగాహనాని ।
 హర్త్యం స్రజః స్మరకథా మృదుగన్ధవాహః
 శీతాని లాస్యమపి చంద్రిరుహణో విషశ్చ ॥౧౨౧॥

సన్దర్శనం మృగదృశామపి హేమపూర్ణం

ముక్తామణిప్రచురభూషణధారణజ్ఞు!

హేమప్రదానమమరద్విజపూజనాని

దివ్యానుపానమపి పథ్యగణః క్షయార్తే ||౧౨౨||

తా॥ క్షయరోగముగలవానికి శరీరమున పుష్టిగల్గి వాతాదిదోషములూ ప్రబలములైయున్నచో దొలుత సౌమ్యమగు నౌషధముచే వమనవిరేచనములూ జేయించి శరీరమును శుద్ధి చేయవలెను. మఱియు, గోధుమలు, పెసలు, సెనగలు, నీవారధాన్యములు, మేకలయొక్క మాంసము వెన్న పాలు నెయ్యి, మాంసమునుదినుపులులు బోరుపులు మున్నగు మృగపక్షులమాంసములు, జాంగలా ప్రదేశముననుండు మృగాదిజంతువులమాంసరసములు, నూర్యకిరణములచే ఎండించి చంద్రకిరణములచే చల్లనైన లేహ్య (పచ్చళ్లుమున్నగు) పదార్థములు, మిగుల నూత్నాకారముగ చూర్ణముజేసి వండబడినమాంసములు, రాగములు, (అనగా సౌవర్చలవణము, చక్కెర, సైంధవలవణము, చింతపండు, ఈతపండ్లు, నేరేడుపండ్లరసము, ఆవాలు, ఈవస్తువులజేర్చి పక్వముజేయబడిన కూరలు మున్నగు పదార్థములు), కాంబలికములు (పెరుగు, ఉప్పు, నెయ్యి, నువ్వుల పిండి, మినపపిండి, ఈద్రవ్యములజేర్చి పక్వముజేయబడిన పెసలకట్టాలు), ఖాండవములు (తీపు, పులుపు, ఉప్పు, ఈమూడురసములజేర్చి సుగంధ ద్రవ్యముల గలిపి పక్వముజేయబడిన ఊరగాయలు), వేసవారములు (మాంసమున ఎముకలు లేకుండ నేర్పరచి కొంచెముగ నుడికించి రాతిమీద మెత్తనగు నట్టులు నూరి శుంఠి, దనియాలు, జీలకఱ్ఱ, ఇంగువ, నెయ్యి, ఈవస్తువులజేర్చి మరల నుడికించబడినది వేసవారమనబడును.) పచ్చకప్పురముచే బరిమళించు భక్ష్యములు, మధురరసముగల మాంసరసము, పండిన అరటిపండ్లు, పనస పండ్లు, మామిడిపండ్లు, ఉసిరికపండ్లు, ఖర్జూరపుపండ్లు, పుష్కరమూలము, చిట్టితపండ్లు, టెంకాయ, మునగకాయలు, పొగడకాయలు, లేతతాటికాయలు, దనియాలు, ద్రాక్షపండ్లు, ఆడ్డసరపుఆకు, ఆవులయొక్కయు ఎనుముల

కర్కోటకం చాపి విదాహి సర్వమ్!

కటిల్లకం కృష్ణమపి త్స యేషు

వివర్జయేత్సంతతమప్రమత్తః॥౧౨౫॥

తా॥ విరేచనములజేయించికొనుట, మలమూత్రాదివేగముల నిరోధించుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, స్త్రీలతోరమించుట, శరీరమున జెమటవెడలింపజేసికొనుట, కన్నులలో కాటుకబెట్టుట, రాత్రులయందు నిదురమేల్కొనియుండుట, తనబలమున కసాధ్యములగు పనులజేయుట, మిక్కిలి రూక్షములగు నన్నపానముల సేవించుట, తానుసాధారణముగ భుజించుపరిమాణమునకు న్యూనాధికముగ భుజించుట, తాంబూలమువేసికొనుట, పుచ్చకాయలు, ఉలవలు, మినుములు, వెల్లులి, వెదురుమోవులు, ఇంగువ, అమ్మ (పులుపు) తిక్త (చేదు) కషాయ(వగరు) కటు(కారము) రసములుగల సకలపదార్థములు, ఆకు కూరలు, తొరములు, ఈవస్తువులను భుజించుట; పరస్పర విరుద్ధములగు క్షీర మత్స్యదులభుజించుట, భుజించిన యాహారపదార్థము జీర్ణమాగాకుండునపుడు మరలభుజించుట, దొండపండ్లు, దోసకాయలు, విదాహకరములగు మిరపకాయలు మున్నగు నన్నిపదార్థములు, కాకరకాయలు, కృష్ణాగరు, వీని నన్నిటిని తుయతోగముకల మనుజు లొకప్పుడును సేవింప దగదు.

— కాసరోగమునందు పథ్యములు —

శ్లో॥ స్వేదో విరేచనం ఛర్దిర్దూమపానం సమోషితాః ।

శాలిషష్టికగోధూమశ్యామాకయవకోద్రవాః ॥౧౨౬॥

ఆత్మగుప్తా మాషముద్గకులుత్థానాం రసాః పృథక్ ।

గ్రామ్యోదకానూపధస్వమాంసాని వివిధాన్యపి ॥౧౨౭॥

సురా పురాతనం సర్పిః ఛాగం చాపి పయో ఘృతమ్ ।

వాస్తుకం వాయసీశాకం వార్తాకంబాలమూలకమ్ ॥౧౨౮॥

కట్టకారీ కాసమన్దో జీవన్తి సునివన్ణకమ్!

ద్రాక్షా బిమ్బి మాతులుజ్ఞం పౌష్కరం వాసకం త్రుటిః॥

గోమూత్రం లశునం పథ్యా వ్యోషముష్ణోదకం మధుః

లాజాః దివసనిద్రా చ లఘూన్యన్యాని యాని చ ॥౧౩౦॥

పథ్యమేతద్యథాదోషముక్తం కాసగనాతురే!

తా॥ శరీరమున చెమటబుట్టించుట, విరేచనముజేయించుట, నమనము జేయించుట, పొగద్రాగుట, సంవత్సరకాలము ప్రాతవియగు రాజనములు, ఆరువదినాళ్ళసంబావులు, గోధుములు, సామలు, యవలు, ఆకుకలు; నూల గొండిగింజలు, మినుములు, పెసలు, ఉలవలు, వీనిచే వెవ్వేరుగ పక్వముజేయ బడినకట్టులు, గ్రామములలో బుట్టిన మేకలుమున్నగు జంతువులయొక్కయు, ఉదకమున జనించిన మత్స్యదులయొక్కయు, జలప్రాంతమునబుట్టిన జంతువులయొక్కయు, అరణ్యమునబుట్టిన జింకలుమున్నగు మృగములయొక్కయు మాంసములు; మద్యము, ప్రాతనెయ్యి, మేకపాలు, మేకనెయ్యి, చక్రవర్తి కూర, కాచికూర, వంకాయలు, లేతముల్లంగి, ములకకాయలు, కసివింద, పాలకూర, చెంచలికూర, ద్రాక్షపండ్లు, దొండపండ్లు, మాదీఫలములు, ప్రస్కర మూలము, అడ్డసరము, ఏలకులు, గోమూత్రము, ఉల్లిగడ్డలు, కరకకాయలు, త్రికటుకములు (శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు), వేడినీళ్ళు, తేనె, పేలాలు, పగటియందు నిదురించుట, శీఘ్రముగ జీర్ణములగు పదార్థములు, ఇవి యన్నియు కాస (దగ్గు) రోగముగలవానికి నాయాదోషముల ననుసరించి పథ్యములైయుండును.

— కాసరోగమునం దపథ్యములు —

శ్లో॥ వస్తిం నస్యమస్పృజ్తోక్షం వ్యాయామం దన్తఘర్షణమ్ ।

ఆతపం దుష్టపవనం రజోమార్గనిషేవణమ్ ।

విష్టమ్బిని విదాహీని రూక్షాణి వివిథాని చ ॥౧౩౧॥

శక్యన్మూత్రోద్ధారకానవమివేగస్య ధారణమ్ |

మత్స్యంకన్దంసర్వపం చ తుమ్భిఫలముపోదికామ్ || ౧౩౩ ||

దుష్టాన్నపానం దుష్టామ్బు విరుద్ధాధ్యశనాని చ |

గురు శీతం చాన్నపానం కాసరోగీ పరిత్యజేత్ || ౧౩౪ ||

తా॥ వక్త్రీకర్మ, నస్యము, రక్తమోచనము, దేహపరిశ్రమజేయుట, పుల్లమున్నగువానిచే దంతముల తోముట, ఎండలో సంచరించుట, దుష్కర్మముతోగూడిన గాలిని సేవించుట, నాసాది రంధ్రములలో ధూలిప్రవేశించుట, త్రోవనడచుట, మలమును బంధించునవియు తాపకరంబులును రూక్షంబులునగు నానావిధ పదార్థముల సేవించుట, మలము, మూత్రము, త్రేనుపులు, దగ్గు, వాంతి, వీనిని వెడలనీయక నిరోధించును, మత్స్యములు, కందగడ్డలు, ఆవాలు, సారకాయ, బచ్చలికూర, దుష్టములగు నన్నపానముల సేవించుట, చెడిననీళ్ళనుద్రాగుట, పరిస్పృర విరుద్ధములగు క్షీరమత్యైదులకలిపి భుజించుట, భుజించబడిన యాహారము జీర్ణము కాకుండునపుడు మరలభుజించుట, అజీర్ణకరంబులును శీతలంబులునగు నన్నపానముల సేవించుట, ఇవియన్నియు కాసరోగమునందు పథ్యములుకావుగాన కాసరోగముకల మనుజునిచే సేవింప దగవు.

—(హిక్కారోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ స్వేదనం వమనం నస్యం ధూమపానం విరేచనమ్ |

నిద్రాస్నిగ్ధానిచాన్నాని మృదూని లవణాని చ || ౧౩౫ ||

జ్వరాః కులుత్థా గోధూమాశ్శాలయష్టష్టికా యవాః |

ఏణతిత్తిరలానాద్యా జాజ్జలా మృగపక్షిణః || ౧౩౬ ||

ఉష్ణోదకం మాతులుజ్గం మాక్షికం సురభీజలమ్ |

పక్వం కపిత్థం అశునంపటోలం బాలమూలకమ్ || ౧౩౭ ||

పొష్కరం కృష్ణతులసీ మదిరా నలదామ్బుచ |
 అన్నపానాని సర్వాణి వాతశ్లేష్మహారాణి చ ||౧౩౮||
 శీతామ్బునేకస్సహసా త్రాసో విస్మాపనం భయమ్ |
 క్రోధో హర్షః ప్రియోద్వేగః ప్రాణాయామనిషేవణమ్ ||
 దగ్ధసిక్తమృదాఘ్రాణం కూర్చధారాజలార్పణమ్ |
 నాభ్యుర్ధ్వపీడనాదాహోదీపదగ్ధహరిద్రయా ||౧౪౦||
 పాదయోర్ద్వ్యజులన్నా భేరూర్ద్వ్యోష్ఠాఽతిహిక్కినామ్ |

తా|| శరీరమున చెమటబుట్టించుట, వమనము జేయించుట, నస్యమును పీల్చుట, పొగద్రాగుట, విరేచనము జేయించుట, నిదురించుట, స్నిగ్ధంబులును మృదువులైనవియు ఉప్పునైనవియునగు నన్నముల భుజించుట, ప్రాతవియగు ఉలవలను, గోధుమలను, గాజనంపు బియ్యమును, ఆరువదినాళ్ళ సంబావుల బియ్యమును, యవలను భుజించుట; అరణ్యమున జనించిన జింక, తీతువుపిట్ట, లావుకపిట్ట మున్నగు పక్షిమృగాదిజంతువుల మాంసములదినుట, వేడినీళ్ళు, మాదీఫలములు, తేనె, ఆవుపంచితము, వెలగపండ్లు, ఉల్లిగడ్డలు, పొట్లకాయ, తేతముల్లంగి, పుష్కరమూలము, నల్లనితులసి, మద్యము, వట్టి వేళ్ళచే బరిమళించు జలము, వాతకఫముల హరించు నానావిధములగు నన్నపానములు (వీనినన్నిటిని నేవించుట) చల్లని నీళ్ళచే దడపుట, శీఘ్రముగ ఉలికిపాటు నొందించుట, ఆశ్చర్యమును కల్గించుట, భయమును పుట్టించుట, కోపముగల్గించుట, సంతసము బుట్టించుట, ప్రయంబులును శునసుశకు చంచలత్యమును బుట్టించునవియునైన పనులజేయుట, ఊపిరిని బిగబట్టుట, మట్టి పెళ్ళనుకాల్చి నీళ్ళచేత తడిపి మూర్కొనుట, కనుబొమల నడుమ ధారగా నుదకమును విడచుట, బొడ్డునకు వైభాగమున పిసుకుట, పసపుకొమ్మను దీపమునకాల్చి దానిచే పాదములకు రెండంగుళములకు వైభాగమునందును బొడ్డుకు వైభాగమునను రక్షలవేయుట, ఇవియన్నియును హిక్క(వెక్కిళ్లు) కల మనుజునకు మిక్కిలి హితకరములై యుండును.

—(హిక్కారోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ వాతమూత్రోద్గారకానశక్యద్వేగవిధారణమ్ ॥౧౪౧॥

రజోఽనిలాతపాయాసాన్విరుద్ధాన్యశనాని చ ।

విష్టమ్భిని విదాహాని రూక్షాణి కఫదాని చ ॥౧౪౨॥

నిష్పావమాషపిణ్యాకవారిజానూపమామిషమ్ ।

అవిదుగ్ధం దంతకాష్ఠం వస్త్రీం మత్స్యంశ్చ సర్వపాణ్ ॥

అన్లుం తుమ్బిఫలం కన్దం తైలభృష్టముపోది కామ్ ।

గురుశీతఞ్చాన్నపానం హిక్కారోగీ వివర్జయేత్ ॥ ౧౪౩॥

తా॥ అపానవాతమును మూత్రమును త్రేనుపులను దగ్గును పురీషమును జైటవెడలనీయకనిరోధించుట, దుమ్ముతోగూడిన గాలిని సేవించుట, ఎండలో నుండుట, దేహమునకు శ్రమగల్గించుట, పరస్పరవిరుద్ధములగు క్షీరమత్స్యముల సేవించుట, భుజించినయాహారము జీర్ణముగాకమునుపు మరలభుజించుట, మలమును బంధించునవియు సంతాపకరంబులును రూక్షంబులును కఫమును వృద్ధి నొందించునవియునగు పదార్థముల సేవించుట, అనుములు, మినుములు, గానుగపిండి, ఉదకమున జనించిన జంతుపులయొక్కయు జలప్రాంత ప్రదేశముల జనించిన జంతుపులయొక్కయు మాంసము, గొతియెలపాలు, ఈపదార్థముల సేవించుట, దంతధావనము జేయుట, వస్త్రీకగ్న జేయించుకొనుట, మత్స్యములు, ఆవాలు, పులుపుకలపదార్థములు, సారకాయలు, కందగడ్డలు, నూనెల వేయించబడిన పదార్థములు, బచ్చలికూర, అజీర్ణకరంబులును శీతలములునగు నన్నపానములు, వీనినన్నిటిని హిక్కా (వెక్కిళ్ళు) రోగముకల మనుజుడు విడువవలెను.

—(శ్వాసరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ విరేచనం స్వేదనధూమ్రపాన

ప్రచ్ఛర్దనాని స్వపనం డివా చ ।

పురాతనాష్టసికర క్తశాలి
 కులుత్థగోధూమయవాః ప్రశస్తాః ||౧౪౧||
 శశాహిభుక్ తిత్తిరిలావదక్ష
 శుకాదయో ధన్వమృగా ద్విజాశ్చ ।
 పురాతనం సర్పిరజాప్రభూతం
 సయోఘృతం వాపి సురా మధూని ||౧౪౨||
 పటోలవార్తాకరసోనబిమ్బి
 జమ్బీరతణ్డూలియవాస్తుకం చ।
 ద్రాక్షౌ త్రుటిః పౌష్కరముష్ణనారి
 కటుత్రశం గోజనితం చ మూత్రమ్ ||౧౪౩||
 అన్నాని పానాని చ భేషజాని
 శ్లేష్మానిలఘూని చ పథ్యవర్గః।
 వక్షఃప్రదేశాదపిపార్శ్వయుక్తే
 కరస్థయోర్ధ్వమయోర్ద్వయోశ్చ ||౧౪౪||
 ప్రదీప్తలోహేన చ కణ్ఠకూప
 దాహ్మూఽపి చ శ్వాసిని యాని కాని ।

తా|| విరేచనము, శరీరమున చెమట బుట్టించుట, పొగనుపీల్చుట, వమనముజేయుంచుట, పగటియందు నిదురించుట, ప్రాతవియగు నరువదినాళ్ళ సంబావులు, ఎఱ్ఱవరిపండ్లు, ఉలవలు, గోధూమలు, యవలు, కుందేటియొక్కయు, నెమలి, తీతువుపిట్ట, లావుకపిట్ట, కోడి, చిలుక మున్నగు పక్షులయొక్కయు, అరణ్యమున జనించిన మృగములు పక్షులు మున్నగువానియొక్కయు మాంసములు, ప్రాతదియగునెయ్యి, మేకపాలు, మేకనెయ్యి, కల్లు, మద్యములు, పొట్లకాయ, వంకాయలు, వెల్లుల్లి, దొండపండ్లు, నిమ్మపండ్లు, చిత్తికూర, చక్రవర్తికూర, ద్రాక్షపండ్లు, చిన్నయేలకులు, పుష్కరమూలము, వేడినీళ్లు,

త్రైకటుకములు, (శుంతి, పిప్పళు, మిరియాలు,) గోమూత్రము, కఫవాతముల హరించు నన్నపానౌషధములు, ఇవియన్నియు శ్వాసరోగమునందు పథ్యకరములైయుండును.

మఱియు వక్షస్థలము, ఇరుప్రక్కలు, చేతులయందు నడిమివేళ్లకు వైభాగములు, కంఠకూపము (నామగుంట), ఈస్థలములయందు కాలియుండు లోహశలాకలచేత రక్ష వేయుట మిక్కిలి ప్రశస్తమైయుండును.

—(శ్వాసరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ మూత్రోద్గారచ్ఛర్దిత్పట్కామరోధో
నస్యం వస్తీర్దస్తకాత్మం శ్రమశ్చ ।
అధ్వా భారో రేణవసూర్యపాదాః
విష్టమిభిని గ్రామ్యధర్మో విదాహి ॥౧౪౯॥
ఆనూపానామామిషం తైలభృష్టం
నిష్పావాశ్చ శ్లేష్మకారీణి మాషాః ।
రక్తస్రావః పూర్వవాతోఽమ్బుపానం
మేషీసర్పిః దుగ్ధమమ్బోఽపి దుష్టమ్ ॥౧౫౦॥
మత్స్యః కన్దాః సర్పానన్నపానం
రూక్షం శీతం గుర్వపి శ్వాసివర్జ్యమ్ ।

తా॥ మూత్రము, త్రేనువులు, వాంతి, దప్పి, కామము (స్త్రీసంభోగమునందలి యభిలాష), ఈయొదిటియొక్క వేగమునునిరోధించుట, నస్యము, వస్తీకర్మ, దస్తధౌవనము జేయుట, ఒడలుకు శ్రమ గల్గించుట, త్రోవ నడచుట, భారమునుమోయుట, నాసాదిరంధ్రములయందు దుమ్ముచొరబడుట, ఎండలో నుండుట, మలమునుబంధించు పదార్థములనేవించుట, అధికముగ సంభోగము జేయుట, సంతాపమును కల్గించు పదార్థములదినట, జలప్రాంతజీవముననుండు జంతువుల మాంసము, నూనెలో పక్వము చేయబడిన

భక్ష్యాదులు, అనుములు, కఫమును వృద్ధి నొందించు పదార్థములు, మినుములు, రక్తమును స్రవింపజేయుట, తూరుపుననుండివచ్చు గాలిలోనుండుట, అధికముగ నీశ్శుత్రాగుట, గొఱ్ఱెనెయ్యి, గొఱ్ఱెపాలు, గొఱ్ఱెలమూత్రము, పిండితో చేయబడిన పదార్థములు, మత్స్యములు, దుంపలు, ఆవాలు, రూక్షంబులును శీతలంబులును అజీర్ణకరంబులునైన యన్నపానములు, ఇవియన్నియు శ్వాస రోగముకలవారికి పథ్యములుకావుగాన విడువందగును.

—) స్వరభేదరోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్వేదో వస్తిర్ధూమపానం వీరేకః కబలగ్రహః।
నస్యం ఫాలసిరావేధో యవా లోహితశాలయః॥
హంసాటవీతామ్రచూడకేకీమాంసరసాస్సురా।
గోకణ్ఠకః కాకమాచీ జీవన్తి బాలమూలకమ్॥ ౧౫౨॥
ద్రాక్షా పథ్యా మాతులుజ్గం లశునం లవణార్ద్రకమ్।
తామ్బూలం మరిచం సర్పిః పథ్యాని స్వరభేదినామ్॥

తా॥ స్వేదనము, వస్తికర్మ, పొగద్రాగుట, విరేచనము, కబలగ్రహము (పుక్కిలిండుట కవకాశముండునట్లు కషాయాదుల నోటనుంచుకొని యుమియుట), నస్యము, నుడుటనున్న సిరలనుగ్రుచ్చుట, యవలు, ఎఱ్ఱవరిచడ్లు, హంసలు, అడవికోడి, నెమలి, ఈజంతువుల మాంసరసములు, మద్యము, పల్లెరు, కాచికూర, పాలకూర, లేతముల్లంగి, ద్రాక్షపండ్లు, కరకకాయలు, మాదీఫలములు, ఉల్లిగడ్డలు, ఉప్పు, అల్లము, తాంబూలము, మిరియాలు, నెయ్యి, ఇవియన్నియు స్వరభేదముకలవారికి పథ్యములైయుండును.

—) స్వరభేద రోగమునం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ ఆమ్రం కపిత్థం వకుళం శాలూకం జామ్బవాని చ।
తిన్దుకాని కషాయాణి వమిం స్వప్నం ప్రజల్పనమ్॥ ౧౫౩॥
అన్నపానం విరుద్ధం చ స్వరభేదీ వివర్జయేత్ ।

స్వాద్వమ్మతిక్తాని చ దేహమార్జనం

వగ్గోఽయముక్తోఽరుచిరోగిణాం హితః ॥౧౫౯॥

తా॥ వస్త్రీకర్మ, విరేచనము, వమనము, ఈకర్మలను రోగియొక్క బలాబలముల ననుసరించిచేయుట, ధూమపానము, కబలగ్రహము (పుక్కిలిం చుట కవకాశముండునట్లు కషాయాదుల నోటనుంచుకొని ఉమియుట), చేదు కల వేపపుల్లమున్న గువానిచే దంతధావనము జేయుట, శరీరమునకు హితకర ములగు నానావిధాన్న పానములు, గోధుమలు, పెసలు, కందులు, రాజన ములు, అరువదినాళ్ళ సంబావులు, పందియొక్కయు మేకయొక్కయు కుండేటియొక్కయు జింకయొక్కయు మాంసము, చేకు, ఝషాండ (చిన్న చేప), మధురాలిక, ఇల్లిశ, ప్రోష్ఠి, ఖలేశ, కవర, రోహిత, అను నీమత్స్య ములు; తక్కెల, పేముచిగురు, లేతముల్లంగి, వంకాయలు, మునగకాయలు, అరటికాయలు, దానిమ్మకాయలు, పొట్లకాయలు, సోవర్చలవణము, పాలు, నెయ్యి, లేత తాటికాయలు, వెల్లుల్లి, కందగడ్డ, ద్రాక్షపండ్లు, తియ్యచూ మిడిపండ్లు, వట్టివేళ్ళచే పరిమళించునీళ్ళు, కాంజికము, మద్యము, రసాల (పెరుగుతో కలిసిన సత్తుపిండి), పెరుగు, మజ్జిగ, అల్లము, తక్కోలములు, ఖర్జూరపుపండ్లు, చారపప్పు, శుమికిపండ్లు, వెలగపండ్లు, రేగుపండ్లు, పుల్ల వెల గపండ్లు, తాటిపండువిత్తులలోని గిజరు, పచ్చకప్పురము, చక్కెర, కరకకాయలు, ఓమము, మిరియాలు, ఇంగువ, స్వాదు (మధురము) అమ్లు (పులుపు) తిక్త (చేదు)రసములుకల పదార్థములు, ఇవియన్నియును, శరీరమును స్నానాదులచే శుభ్రపరచుటయు అరోచకము కలవారికి మిక్కిలి హితకరములై యుండును.

—) అరుచిరోగమునం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ తృష్ణోద్గారక్షుధానేత్రవారివేగవిధారణమ్!

అహృద్యాన్నమస్పృహ్యోక్షం క్రోధం లోభంభయంశుచమ్॥

దుర్గన్ధారూపసేవాశ్చ న కుర్యాదరుచౌ నరః॥

తా॥ దప్పి, త్రేనుపులు, ఆకలి, కన్నీళ్లు, వీనియొక్క వేగమును నిరోధించుట, మనస్సునకింపుగాని యన్నమును భుజించుట, రక్తమోచనముజేసికొనుట, కోపము, లోభము, భయము, దుఃఖము, దుర్గన్ధయుక్తమగు పదార్థముల మూర్ఛోనుట, చూచుట కింపుగాని పదార్థముల సేవించుట, వీనినన్నిటిని యరోచకముకలవారు విడువవలెను.

—) ఛర్దరోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ విరేచనచ్ఛర్దనలబ్ధునాని
 స్నానం జపో లాజకృతశ్చ మణ్డః ।
 పురాతనాశ్శాలికపష్టిముద్గాః
 కలాయగోధూమయనా మధూని॥౧౬౧॥
 శశాహిభుక్తి త్తిదిలావకాద్యా
 మృగద్విజాజాజ్గలసంజితాశ్చ ।
 మనోజ్ఞానానారసగన్ధరూపా
 రసాశ్చ యూషా అపి ఖాణ్డవాశ్చ॥౧౬౨॥
 గవాం జలం కామ్బలికాస్సురా చ
 వేత్రాగ్రకుస్తుమ్బరునారికేళమ్ ।
 జమ్బీరధాత్రీసహకారకోల
 ద్రాక్షాకపిత్థాని పచేళిమాని॥౧౬౩॥
 హరీతకీదాడిమబీజపూరం
 జాతీఫలం బాలకనిమ్బవాసా ।
 సితా శతాహ్వ కరికేసరాణి
 భక్ష్యా మసఃప్రితికరా హితాశ్చ॥౧౬౪॥
 భుక్తస్య వక్త్రే శిశిరామ్బుసేకః
 కస్తూరికా చంద్రసమిన్దుపాదాః ।

మనోజ్ఞగన్ధాన్యనులేపనాని
 పానాని పుష్పాశి ఫలాని చాపి॥౧౬౫॥
 రూసాణి శబ్దాశ్చ రసాశ్చ గన్ధః
 స్పర్శాశ్చ యోజ్యాస్త్వమనోఽనుకూలాః ।
 దాహాశ్చ నాభేస్త్రికపార్శ్వపృష్ఠే
 శస్తంహి పథ్యం పమనాతురస్య॥౧౬౬॥

తా॥ విరేచనము, వమనము, లంకణము, స్నానము, జపము, లాజమం
 శుము (పేలాలలో పదునాల్గింత నీళ్ళుచేర్చి కాచబడిన గంజి), ప్రాతబియ్యము,
 అరువదినాళ్ళ సంబావుబియ్యము, పెసలు, పటాణులు, గోధుమలు, యవలు,
 తేనె, ఆడవిశోబుట్టిన కుందేలు, నెమలి, తీతువుపిట్ట, లావుకపిట్ట మున్నుగా
 కల మృగములయొక్కయు, పక్షులయొక్కయు మాంసములు, మనసున
 కింపైనవియు మధురాది నానావిధ రసములు కల్గినవియు పరిమళయుక్తంబు
 లును చూచుట కింపైనరూపము కల్గినవియునగు మాంసరసములు, కట్టులు,
 ఖాండవములు(మధుర అష్టలవణ రసములుగల్గినానావిధములగు పరిమళద్రవ్య
 ములజేర్చి సిద్ధముచేయబడిన ఊరుగాయలు), గోమూత్రము, కాంబలికములు
 (పెరుగు, ఉప్పు, నెయ్యి, నువ్వులు, మినుములు, వీనినిచేర్చి పక్వముచేయ
 బడిన పెసలకట్టులు), మద్యము, పేనుచిగురు, దనియాలు, టెంకాయ, నిమ్మ
 కాయలు, ఉసిరికకాయలు, మామిడిపండ్లు, రేగుపండ్లు, ద్రాక్షపండ్లు, వెలగ
 పండ్లు, కరకకాయలు, దానిమ్మకాయలు, మాదీఫలములు, జాజికాయలు, వట్టి
 వేరు, వేప, ఆడ్డసరము, చక్కెర, పిల్లిపీచర, నాగకేసరములు, మనస్సునకు
 మిక్కిలి యింపైనవియు, శరీరమునకనుకూలములునైన భక్ష్యములు, భుజిం
 చినపిదప తుఖమున చల్లనినీళ్ళనుచల్లట, కస్తూరి, చందనము, వెన్నెలలో
 నుండట, రమ్యమైన పరిమళముతోగూడిన చందనము మున్నగు మైశ్రా
 తలు, పానములు, పుష్పములు, ఫలములు, తనమనస్సున కింపైన రూపముగల
 వస్తువులజూచుట, చెవులకింపగు శబ్దములవినుట, తనకుప్రియమగు గాలి మొద

లగు వానిని స్పృశించుట, యివియన్నియును, నాభియందును వెన్నెముకకు క్రిందిభాగమునందును పాశ్చ్యములయందును వీపునందును లోహశలాకచే రక్ష వేయుటయు వమనరోగమునందు పథ్యములైయుండును.

—(వమనరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ నస్యం వస్తీస్వేదనం స్నేహపానం
రక్తసావం దస్తకాస్తం ద్రవాన్నమ్ ।
బీభత్సేచ్ఛాం భీతిముద్వేగముష్ణం
స్నిగ్ధాసాత్క్యైహృద్యవైరోచకాన్నమ్ ॥ ౧౬౭ ॥
రమ్భా బిమ్బి కోశవత్కో మధూక
చిత్రామేలాసర్వపా దేవదాళీ ।
వ్యాయామం వాఽసాత్క్యదుష్టాన్నపానం
ఛర్ద్యాం సద్యో వర్జయేదప్రమత్తః ॥ ౧౬౮ ॥

తా॥ నస్యము, వస్తీకర్త, స్వేదనము (శరీరమున చెమటవెడలించుట), స్నేహపానము (ఆముదము మున్నగు స్నేహద్రవ్యముల పానము జేయుట), రక్తమును వెడలించుట, దస్తధావనము జేయుట, ద్రవముగల యన్నమును దినుట, మనసునకు అసహ్యతనుగల్గించు శవములు మాంసరక్తములు మున్నగు దానినిజూచుట, భయము, చింత, ఉష్ణంబును స్నిగ్ధంబును అసాత్క్యంబును మనసునకింపుకొనిదియు అరుచినికల్గించునదియునైన యన్నమును భుజించుట, అరటికాయలు, దొండకాయలు, బీరకాయలు, విప్పకాయలు, మంజిష్ఠి, ఏలకులు, ఆవాలు, దేవదారు, వీనినన్నిటిని సేవించుట, దేహపరిశ్రమ జేయుట, శరీరమునకు హితములుకానివియు దుష్టంబులునైన యన్నపానముల సేవించుట, ఇవి యన్నియు వమనరోగమునందు అపథ్యములు కావున విడువవలెను.

—(తృష్ణ (దప్పి) రోగమునందు పథ్యము.)—

శ్లో॥ శోధనం వమనం నిద్రా స్నానం కబలధారణమ్ ।

కోద్రవాశ్శాలయః పేయవిలేపీలాజసక్తవః ॥ ౧౬౯ ॥

అన్నమణ్డో ధన్వరసః శర్కరా రాగఖాణ్డనైః ।
 భృష్టముద్గై ర్మసూరై ర్వా చణకై ర్వా కృతోరసః ॥౧౭౦॥
 రమ్భాపుష్పం తక్రకూర్చా ద్రాక్షా పర్పటవేల్లకమ్ ।
 కపిత్థం మాలికా కోలం కూశ్మాణ్డకముపోదికా ॥౧౭౧॥
 ఖర్జూరం దాడిమం ధాత్రీ కర్కారీ లలదమ్బుచ ॥
 జమ్బీరం కరమర్దశ్చ బీజపూరో గవాం పయః ॥౧౭౨॥
 మధూకపుష్పం హ్రీబేరం తిక్తాని మధురాణి చ ।
 బాలతాలామ్బు శీతామ్బు పయః పేయం ప్రపానకమ్ ॥
 మాక్షికం సరసీతోయం శతాహ్వ నాగకేసరమ్ ।
 ఏలా జాతీఫలం పథ్యా కుస్తుమ్బురు కుచన్దనమ్ ॥౧౭౩॥
 ఘనసారో గన్ధసారః కౌముదీ శిశిరోఽనిలః ।
 చన్దనార్ద్రప్రియాశ్లేషో ముక్తాభరణధారణమ్ ॥౧౭౪॥
 గాహనం లేపనం చాస్య పథ్యమేతత్త్రయమాతురే ।

తా॥ శోధనము, వమనము, నిద్ర, స్నానము, కబలధారణము (నోటి
 యందు పుక్కిలించుటకు వసతియుండునట్టులు కషాయాదులనుంచుకొనుట),
 ఆరుకలు, రాజనములు, పేయ (మెతుకులతోగూడిన గంజి), విలేపి (మెతుకు
 లధికముగ నుండునట్టులు కాచబడిన గంజి), పేలాలచే జేయబడిన సత్తుపిండి,
 అన్నమండము (అన్నమును జేర్చి కాచి మెతుకులు లేనట్టులు వడగట్టబడిన
 గంజి), అరణ్యముననుండు జంతువుల మాంసరసము, చక్కెర, వేయించబడిన
 పెసలనైనను చిరుసెనగలనైనను సెనగలనైననుచేర్చి అందు రాగఖాండవమును
 చేర్చి కాచబడినకట్టు, (రాగఖాండవమనగా మావిడికాయ వైదోలు తీసి
 రెండు మూడు తునియలుగా నరికి నేతిలోవేయించి యందు మిరియాలను
 ఏలకులనుకలిపి దానిని నేతితోమాగిన కుండయందూరబెట్టబడిన ఊరుగాయ)
 అరటిపువ్వు, తక్రకూర్చము (మజ్జిగతోసమభాగముగ పాలుకలిపి కాచబడిన

(ద్రవపదార్థము), ద్రాక్షపండ్లు, పర్పాటకము, వాయువిడంగములు, వెలగ పండ్లు, వ్రాక్షామద్యము, రేగుపండ్లు, గుమ్మడికాయలు, బచ్చలికూర, ఖమ్మిపు పండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, ఉసిరికకాయలు, ములుదోసకాయలు, నిల్కడలేక ప్రవహించుచుండు ఏళ్లు కాలువలు మున్నగువానియందుగలజలము, నిమ్మపండ్లు కలివికాయలు, మాదీఫలములు, ఆవుపాలు, ఇప్పపువ్వులు, కురువేరు, చేదును తీపునుకల పదార్థములు, లేతతాటికాయలయందలినీరు, చల్లనినీళ్లు, పాలు, పానకము, తేనె, సరస్సులలోనుండు జలము, పిల్లిపీచర, నాగకేసరములు, ఏలకులు, జాజికాయ, కరకకాయ, దనియాలు, రక్షచందనము, పచ్చకప్పురము, శ్రీగంధము, ఇవియన్నియు తృష్ణారోగముకలవారికి పథ్యములైయుండును.

మఱియు వెన్నెలయందును చల్లనిగాలియందు నుండుటయు, చందనము బూసికొన్న ప్రియురాండ్ర గొగలించుటయు, ముత్యములచే జేయబడిన యాభరణముల ధరించుటయు, చందనాదుల బూసికొనుటయు తృష్ణారోగమున మిగుల పథ్యములైయుండును.

—(తృష్ణారోగమునం దసథ్యములు.)—

శ్లో॥ స్నేహాశ్వానం స్వేదనధూమపానం
వ్యాయామనస్యాతప దంతకాష్ఠమ్ ।
గుర్వన్నమస్థుగి లవణం కషాయం
కటుత్రికం దుష్టజలాని తీక్ష్ణమ్॥ ౧౭౬॥
ఏతాని సర్వాణి హితాభిలాషీ
తృష్ణాతురో నైవ భజేత్కదాచిత్ ।

తా॥ స్నేహనము, అంజనము, స్వేదనము, పొగను పీల్చుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, నస్యమును పీల్చుట, ఎండలోనుండుట, దంతధావనము జేయుట, అజీర్ణకరమైన యన్నమును భుజించుట, అమ్మ(పులుపు) లవణ(ఉప్పు) కషాయ(వగరు) రసములుకలపదార్థముల భుజించుట, త్రికటుకములు, చెడిన నీళ్ళద్రాగుట, తీక్ష్ణగుణముకల పదార్థములు వీనన్నిటిని తృష్ణారోగముచే

బీడితుడగు మనుజుండు తనకు హితమును కోరినచో నొకప్పుడైనను నేవింప దగదు. (తృష్ణారోగమునందు పైజెప్పబడినవియన్నియు నపథ్యములనిభావము.)

—) మూర్ఛారోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ సేకావగాపశా మణయస్సహారాః
 శీతాః ప్రదేహాః వ్యజనానిలశ్చ॥౧౭౭॥
 శీతాని పానాని చ గన్ధవన్తి
 ధారాగృహం శీతమరీచిరోచిః ।
 ధూమోఽశ్చనం నావనరక్తమోక్షో
 దాహశ్చ సూచీపరితోదనాని॥౧౭౮॥
 లోమ్నాం కచానామపి లుశ్చనాని
 నఖాన్తపీడా దశనోపదంశః ।
 నాసాముఖద్వారమరున్నిరోధో
 విరేచనచ్ఛర్దనలఙ్ఘనాని॥౧౭౯॥
 క్రోధో భయం దుఃఖకరీ చ శయ్యా
 కథా విచిత్రాస్సుమనోహరాశ్చ ।
 ఛాయా నభోఽమృశ్యతథౌతసర్పి
 ర్క్రూరూని తీక్ష్ణాని చ లాజమణ్డః॥౧౮౦॥
 జ్వేర్ణా యవా లోహితశాలయశ్చ
 కౌమ్భం హవిర్ముద్గసతీనయాపః ।
 ధన్వోద్భవా మాంసరసాశ్చ రాగాః
 సఖాణ్డవా గవ్యపయస్సితా చ॥౧౮౧॥
 పురాణకూశ్మాణ్డపటోలమోచ
 హరీతకీదాడిమనారికేరమ్ ।

మధూకపుష్పాణి చ తణ్డూలీయః
 తుషోదకాన్నాని లఘూని వాపి॥౧౮౨॥
 ప్రతీరసీరం సితచన్దనాని
 కర్పూరసీరం హిమవాలుకా చ।
 అత్యుచ్చశబ్దోఽద్భుతదర్శనాని
 గీతాని వాద్యాన్యపి చోత్కటాని॥ ౧౮౩॥
 శ్రమస్మృతి శ్చిన్తనమాత్మబోధో
 ధైర్యం చ మూర్ఛావతి పథ్యవర్గః॥

తా॥ శరీరముపై నీళ్ళుచల్లుట, స్నానముచేయుట, మణులను హారములను ధరించుట, చల్లనిగంధము మున్నగువానిని బూసికొనుట, విసనకట్టలచే విసరుట, పరిమళముతోగూడి చల్లనైన జలము మున్నగువానిని పానముజేయుట, ఉదకధారలతో గూడినయింట వసించుట, వెన్నెలలో నుండుట, పొగనుపీల్చుట, అంజనములు, నన్యము, రక్తమునువెడలించుట, నిష్పన కాచబడిన లోహశలాకలచే రక్షవేయుట, సూదులచేగ్రుచ్చుట, మూర్ఛకల్గినప్పుడు శరీరమునందలి రోమములను తలవెండ్రుకలను ఊడబెరుకుట, గోశ్మచేగిచ్చుట, పండ్లచే కొరకుట, ముక్కులయొక్కయు ముఖముయొక్కయు రంధ్రముల నుండివెడలు శ్వాసమును బిగబట్టుట, వమనవిరేచనలంఘన (లంకణ) ముల జేయుట, కోపమును భయమును కల్గించుట, శరీరమునకు కష్టమును కల్గించు శయ్యపై బరుండుట, మిగుల చిత్రంబులును మనోహరంబులునైన కథలవినుట, నీడలోనుండుట, వర్షధారాజలమును ద్రాగుట, శతధాతఘ్నతము (నూరు మార్లు కషాయాదుల జేర్చి చిలకబడిన నెయ్యి), మృదువులును తీక్షణంబులునైన పదార్థములు, పేలాలజేర్చి చేయబడిన మండము, ప్రాతవియగు యవలయొక్కయు ఎఱ్ఱవరివడ్లయొక్కయు బియ్యము, కుండలోమాగిన నెయ్యి, సెసలునైనను లంకలనైనను జేర్చి పక్వముచేయబడిన కట్టలు, అరణ్యముననుండు జంతువుల మాంసరసములు, రాగములు (చక్కెర, సొవర్ణలవణము, పైంధవ

లవణము, చింతపండు, చిట్టితపండు, నేరేడుపండ్లరసము, ఈద్రవ్యములజేర్చి పక్వముజేసి ఆవాలచే తిరగమూతబెట్టబడిన పదార్థములు), ఖాండవములు (మధురాష్లు లవణ రసములజేర్చి పరిమళద్రవ్యములచే పరిమళింపజేయబడిన ఊరుగాయలు), ఆవుపాలు, చక్కెర, గుమ్మడిపండు, పొట్లకాయలు, అరటి కాయలు, కరకకాయలు, దానిమ్మపండ్లు, పెంకాయలు, ఇప్పపువ్వులు, చిట్టి కూర, కుడితినీళ్ళు, శీఘ్రముగ జీర్ణములగు నన్నములు, నదులలో ప్రవహించు జలము, తెల్లనిచందనము, పచ్చకప్పురముతోగూడిన నీళ్లు, పచ్చకప్పురము, బిగ్గరగ ధ్వనిజేయుట, మిక్కిలి యాశ్చర్యకరములగు వస్తువులజూచుట, తమ్యములైన గానమును వాద్యధ్వనులను వినుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, పూర్వము జరిగిన విషయములను జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొనుట, పూర్వవిషయముల నాలోచనజేయుట, వేదాంతమున పరిశ్రమజేయుట, ధ్యానము కల్గియుండుట, ఇవియన్నియు మూర్ఖారోగము గలవారికి పథ్యములై యుండును.

— మూర్ఖారోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ తామ్రాబ్జలం పత్రశాకాని దంతఘర్షణమాతపమ్ ।

విరుద్ధాన్యన్నపానాని వ్యవాయః స్వేదనం కటు ।

విఘ్నాతవేగరోధం చ తక్రం మూర్ఖామయీ త్యజేత్ ॥

తా॥ తాంబూలము, ఆకుగూరలు, దంతధావనము, ఎండలోనుండుట, పరస్పర విరుద్ధములగు క్షీరమత్యైదుల నొకటిగ జేర్చబడిన యన్న పానములు, సంభోగము, స్వేదనకర్మ, కారముగల పదార్థములు, మలమూత్రముల వేగమును నిరోధించుట, మజ్జిగ, వీనినన్నిటిని మూర్ఖవాద్యధికలవాడు విడువవలెను.

— మదాత్యయారోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ సంశోధనం సంయమనం స్వపనం లఙ్ఘనం భ్రమమ్ ।

సంవత్సరసముత్పన్నా శ్శాలయష్టష్టికా యవాః॥౧౫౫॥

ముద్గాశ్చ మాషగోధూమాః లావతిత్తిరకాదయః ।

వేసవారో విచిత్రాన్నం హృద్యం మద్యం పయస్సితా॥

తణ్డలీయం పటోలం చ మాతులుజ్జం పరూషకమ్ ।

ఖర్జూరం దాడిమం ధాత్రీ నారికేళం చ గోస్తనీ ॥౧౮౭॥

సర్పిః పురాణం కర్పూరం ప్రతీరం శిశిరోఽనిలః ।

ధారాగృహం చంద్రపాదాః మణయో మిత్రసంగమః॥

తౌమామ్బరం ప్రియాశ్లేషో గీతం వాదిత్రముద్గతమ్ ।

శీతామ్బు చందనం స్నానం సేవ్యమేతన్మదాత్యయే॥౧౮౮॥

తా॥ సంశోధనము (వమన విరేచనకర్మలు), నియమము గల్గియుండుట, నిదురించుట, లంకణము, సంచరించుట, సంవత్సరకాలమునకు మున్న జనించిన రాజనములు, అరువదినాళ్ళ సంభావులు, యవలు అనునీధాన్యములు, పెసలు, మినుములు, గోధుమలు, లావుకపిట్ట తీతువుపిట్ట మున్నగు పక్షుల మాంసములు, వేసవారములు (జీలకఱ్ఱ, మిరియాలు, శుంఠి, గ్రంథి తగరము, దనియాలు, వసపు, మ్రానిపసపు, పిప్పళ్ళు, దానిమ్మపండ్లు, వీనినన్నిటినిచేర్చి తిరగఘాతపెట్టబడిన మాంసములు), చిత్రాన్నములు, రమ్యమగు మద్యము, పాలు, చక్కెర, చిట్టికూర, పొట్లకాయలు, మాదీఫలములు, చిట్టితపండ్లు, ఖర్జూరపుపండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, ఉసిరికపండ్లు, టెంకాయలు, ద్రాక్షపండ్లు, ప్రాతనెయ్యి, పచ్చకప్పురము, నదీతీరమున నివసించుట, చల్లనిగాలిని సేవించుట, ఉదకధారలుకల యింటనుండుట, వెన్నెలలో నుండుట, మణులు, స్నేహితులతో గలిసియుండుట, పట్టుగుడ్డలగట్టుట, ప్రియురాలిని ఆలింగనము జేసికొనుట, గీతవాద్యముల వినుట, చల్లనినీళ్ళు, చందనము, స్నానము జేయుట, ఇవియన్నియు మదాత్యయమునందు పథ్యములుగాన సేవింపందగును.

—(మదాత్యయమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ స్వేదోఽజ్జనం ధూమపానం నావనం దన్తఘర్షణమ్ ।

తామ్బూలం చాప్యపథ్యం స్యాన్మదాత్యయ వికారిణమ్॥

తా॥ చెమట పెడలించుట, అంజనము, పొగనుత్రాగుట, నస్యమును పీల్చుట, దంతధావనము జేసికొనుట, తాంబూలము, ఇవియన్నియు మదా త్యయమునందు అపభ్యములు.

—(దాహరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ శాలయష్షష్టికా ముద్గా మసూరాశ్చణకా యవాః |
 ధన్వమాంసరసా లాజమణ్డోవై సక్తునాసితః ||౧౯౧||
 శతధౌతం ఘృతం దుగ్ధం నవనీతం పయోద్భవమ్ |
 కూశ్మాణ్డం కర్కటీమోచాపనసస్పాద్మదాడిమమ్ ||౧౯౨||
 పటోలం పర్పటీ ద్రాక్షా ధాత్రీఫలపరూషకమ్ |
 బిమ్బి తుమ్బి సయఃపేటీ ఖర్జూరం ధాన్యకం మిసిః |
 బాలతాలం ప్రియాలం చ శృంగాటం చ కనేరుకమ్ |
 మఘాకపుష్పం హీబేరం పథ్యా తిక్తాని సర్వశః ||౧౯౩||
 శీతాః ప్రదేహా భూవేశ్త సేకోఽభ్యంగోఽవగాహనమ్ |
 పుల్లోత్పలదళంక్షౌమం శయ్యా శీతలకాననమ్ ||౧౯౪||
 కథా విచిత్రా గీతాని వాద్యం మజ్జులభాషణమ్ |
 ఉశీరం చందనాలేపః శీతాంశుశిశిరోఽనిలః ||౧౯౫||
 ధారాగృహం ప్రియాస్పర్శః ప్రతీరం హిమవాలుకమ్ |
 సుధాంశురశ్తయః స్నానం మణిమోమధురోరసః ||౧౯౬||
 పురోయాని విధేయాని పితృహారీణి తాని చ |
 ఇతి దాహవతాం నృణాం పథ్యవర్గ ఉదాహృతిః ||౧౯౭||

తా॥ రాజనములు, అరువదివాళ్లసంబావులు, వెసలు, చిరుసెనగలు, సెనగలు, యవలు, అరణ్యముననుండు జంతువుల మాంసరసములు, నత్తుపిండి తోడను పరిమళద్రవ్యములతోడనుగూడిన లాజమండము, శతధౌత (కషాయాదులతోచి నూరుమార్లు చిలకబడిన) ఘృతము, పాలు, పాలలోబుట్టిన వెన్న,

గున్తుడికాయ, నక్కదోసకాయ, అరిటికాయలు, పనసకాయ, తీయదానిమ్మ, కాయ, పొట్లకాయ, పర్వాటకము, ద్రాక్షపండ్లు, ఉసిరికకాయలు, చిట్టితపండ్లు, దొండపండు, సొరకాయ, టెంకాయ, ఖర్జూరపుపండు, దనియాలు, సదాప, లేతతాటికాయ, చారిపప్పు, దుప్పగిడ్డలు, నమ్మదుంపలు, ఇప్పపువ్వులు, కురుజేరు, కరకకాయలు, తిక్త (చేదు) రసముకల నానావిధపదార్థములు, చల్ల నైన చందనాదులబూయట, భూమిగృహముల (భూమికిలోభాగముననుండు గృహముల) నివసించుట, చల్లనినీళ్ళచే తడుపుట, అభ్యంగస్నానముజేయుట, సరస్సులుమున్నగువానియందు మునుగుట, వికసించిన కలువలు, పట్టుగుడ్డలు, శయ్యపైబరుండుట, చల్లనైనవనములోనుండుట, చిత్రములగు కథలవినుట, గీతవాద్యములవినుట, రమ్యముగనుమాటల వినుట, వట్టిపేళ్లు, చందనము బూసి కొనుట, పచ్చకప్పురముచే చల్లనై వీచునట్టిగాలి, జలధారలతోగూడిన యింట నుండుట, ప్రియురాండ్రుస్పృశించుట, నదీతీరముననుండుట, పచ్చకప్పురము, వెన్నెలలోనుండుట, స్నానముజేయుట మణులధరించుట, మధురరసముకల పదార్థములసేవించుట, ఇవియన్నియును; పితృహరములగు నానావిధ పదార్థములును దాహ (సంతాపము) రోగముకలవారికి పథ్యములైయుండును.

—| దాహరోగమునం దపథ్యములు. |—

శ్లో॥ విరుద్ధాన్యన్నపానాని క్రోధో వేగవిధారణమ్ |

గజాశ్వయానమధ్వా చ త్వారంపి తక్రరాణి చ ||౧౯౯||

వ్యాయామమాతిశయం తక్రం తామ్బూలం మధురామఠమ్ |

వ్యవాయం కటుతిక్తోష్ణం దాహవాక్ పరివర్జయేత్ ||

తా॥ పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్నపానములు, కోపము, మలమాత్రాది వేగముల నిరోధించుట, ఏనుగు గుఱ్ఱము మున్నగు వాహనములపై నెక్కి నవారి చేయుట, శ్రోవనడచుట, త్వరితపదార్థములు, పితృమును వృద్ధి నొందించు నానావిధ పదార్థములు, దేహపరిశ్రమజేయుట, ఎండిలోనుండుట, మజ్జిగు.

తాంబూలము, తేనె, ఇంగున, శ్రీసంభోగము, కటా (కాము) తిత్త (తేను) రసములుకలపద్మాక్షములను ఉష్ణపద్మాక్షములను కేవలముట, కినిన్నిటిని కాశా రోగముకల మనుజుండు విడువవలెను.

—(ఉష్ణాదరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ స్నేహానా విరేకో వసునం చ పూర్వం
క్రమాన్తరుత్పితకఫోత్తకేషు ।
తతః పరం వస్తివిధిశ్చ నన్యం
సన్తర్జనం తాడనమష్టనశ్చ ॥౨౦౧॥
ఆశ్వాసనం త్రాసకబద్ధనాని
భయప్రదానాని చ హస్తణాని
ధూపో దమో విస్తరణం ప్రదేహః
సిరావ్యధస్సంశయమనం చ నేకః ॥౨౦౨॥
ఆశ్చర్యకర్తాణి చ ధూమపానం
ధీధైర్యసత్త్వాత్తనివేదనాని
అభ్యజ్ఞనం స్వాపనమాననాని
నిద్రా సుశీతాన్యనులేపనాని ॥౨౦౩॥
గోధూమముద్గారుణశాలయశ్చ
ధారోష్ణదుగ్ధం శతధాతసన్నిః
ఘృతం నవీనశ్చ పురాతనశ్చ
కూర్మామిషం ధన్వరసా రసాలాః ॥౨౦౪॥
పురాణకూశ్లాణ్డఫలం పటోలం
బ్రాహ్మీదలం వాస్తుక తణ్డూలీయమ్
ఖరాశ్వమూత్రం గగనామ్బు పథ్యా
సువర్ణచూర్ణాని చ నాఠికేళిమ్ ॥౨౦౫॥

ద్రాక్షా కపిత్థం పనసం చ వైద్యే
ర్విధేయమున్నాదగదేషు పథ్యమ్ ।

తా॥ ఉన్నాదరోగము వాతముచే జనించినచో తొలుత ఘృతాదులచే
స్నేహన కర్తజేయుటయు, పిత్తముచే జనించినయెడ విరేచనముజేయించు
టయు, కఫముచే జనించెనేని వమనముజేయించుటయు పథ్యములైయుండును.
పిష్టుట వస్త్రకర్త, నస్యము, బెదరించుట, కొట్టుట, కండ్లలోకలికమువేయుట,
ఊరడించుట, భయమువెట్టుట, కట్టుట, వెఱపును గల్గించినవియు సంతోష
మును కల్గించునవియునైన పనులజేయుట, ధూపమువేయుట, దనుచు
(బాహ్యేంద్రియముల నిగ్రహించుట), మఱపు బుట్టించుట, చందనాదుల
బూయుట, సిరావ్యధనముజేయుట, సంశమనక్రియజేయుట, చల్లనిపీల్చా
మున్నగువానిని వైజల్లుట, ఆశ్చర్యమునుబుట్టించు పనులజేయుట, పొగను
ద్రాగుట, బుద్ధికి ధైర్యమును గల్గించుట, సత్వగుణమును ఆత్మజ్ఞానమునకు
కల్గించుట, అభ్యంజనస్నానముజేయించుట, నిదురమెందించుట, పలువిధ
ముల తిగుగనీయక యొక్కచోట గూర్చుండబెట్టుట, నిదురనొందించుట,
మిక్కిలి చల్లనైన మైపూతల బూయుట, వీనినన్నిటిని ఉన్నాదరోగముకల
వారికి భిషగ్వరులు చేయించినచో పథ్యములైయుండును.

మఱియు గోధుమలు, పెసలు, ఎఱ్ఱవరిపండ్లు, ధారోష్ణములగు (పిండిన
తోడనే వేడిగ నురుగుతోగూడియుండు) పాలు, శతధౌతఘృతము, క్రొత్త
నెయ్యి, ప్రాతనెయ్యి, తాచేటిమాంసము, అరణ్యముననుండు జంతువుల
మాంసరసములు, రసాల (పెరుగుతోగలపబడిన సత్తుపిండి), ప్రాతదియగు
గుమ్మడిపండు, పొట్లకాయలు, వల్లారియాకు, చెంచలికూర, చిట్టికూర, గాడిద
యొక్కయు గుఱ్ఱముయొక్కయు మూత్రము, క్రిందపడనీయక వర్షధారల
నుండి గ్రహించబడినజలము, కరకకాయలు, స్వర్ణచూర్ణము, టెంకాయ,
ద్రాక్షపండ్లు, వెలగపండ్లు, పనసకాయలు, ఇనియన్నియు నున్నాదరోగమున
పథ్యములైయుండును.

ఆంధ్ర తాత్పర్య సహితము.

౬౧

—) కామశోకాదులచే గల్గిన యాగంతుక ఉత్పాదమున పథ్యములు. —
శ్లో॥ కామశోకభయక్రోధదుఃఖైర్వా మోహానమ్భనమ్
పరస్పరప్రతిద్వంద్వైరేభిరేవ శమన్నయేత్ ॥౨౦౬॥

ఇష్టద్రవ్యవినాశాత్తు మనో యస్యాఽపమాన్యతే
తస్యతస్యేష్టలాభేన శాన్తిర్వాక్యే ప్రజాయతే ॥౨౦౭॥
దేవర్షిపితృగర్భరైర్వైదున్త తస్యచ బుద్ధిమాన్
త్యజేన్న స్యాజ్జనాదీని తీక్ష్ణాని క్రూరకర్త చ ॥౨౦౮॥
పూజాబల్యుపహారశాన్తినివహారహామేష్టమస్త్రీక్రమా
దానం స్వప్త్యయనం వ్రతాదినియమః సత్యం జపామర్గలమ్ ।
ప్రాయశ్చిత్తవిధానమజ్ఞానవిధీ రిత్నైషధీధానిమ్
భూతానామనురూప మిష్టచరణం గౌరీవతేరచ్యుతమ్ ।
యేచస్యర్భువిగుహ్యాకాశ్చప్రమథాస్తేషాం సమారాధనమ్
దేవబ్రాహ్మణపూజనం చ శమయేదున్నాదమాగచ్ఛతి ॥

తా॥ కామము (సంభోగాదులయందభిలాష), శోకము (అంగవియోగాదులచే గల్గిన మనోవేదన), భయము, క్రోధము (శత్రువులున్నప్పుడు వాని జేయు నపకారాదులచేగల్గు మనోవికారము), దుఃఖము (మనస్సున సంభవించు లేక చింతబడుట), మోహము (సాధారణమైన జ్ఞానమునూ విరుద్ధమైన జ్ఞానము జనించుట), అను నీకారణములచే గల్గిన ఆగంతుక ఉత్పాదములయందు అట్టికారణములలో నొకదానికి విరుద్ధమగు వేరొందు క్రియచే శమయింపందగు. (అనగా కామముచే గల్గిన యుత్పాదమున క్రోధమును గల్గించుటయు, శోకముచే జనించిన యుత్పాదమున హర్షమును బుట్టించుటయు, భయముచేబుట్టిన యుత్పాదమున భయరాహిత్యమును గల్గించుటయు, క్రోధముచే గల్గిన యుత్పాదమున కామమును బుట్టించుటయు, దుఃఖముచే గల్గిన యుత్పాదమున సుఖమును గల్గించుటయు, మోహముచే బుట్టిన యుత్పాదమున జ్ఞానమును గల్గించుటయు పథ్యములని భావము.) తనకిష్టమగు ద్రవ్యాదులను

నాశమునొందుటచేనైన యున్నాదమునందు అట్టిసోగికి ఇచ్చుచుగ ద్రవ్యాదుల
మొనగూర్చినచో శాయున్నాదముశమించును. దేవతలు ఋషులు పితృదేవతలు
గంధర్వులు మున్నగువారితో గల్గిన యున్నాదమున మిగుల తీక్షణములగు నస్య
ములు అంజనములు మున్నగువాని నుపయోగించుటయు, క్రూరములగు కర్మలను
జేయుటయు పథ్యములుగావు కావున విడువవలెను. మఱియు నట్టి దేవ
ఋష్యాది కారణములచే గల్గిన యాగంతుక ఉన్నాదములయందు పూజలజే
యుట, బలియిచ్చుట, శాంతికర్మలజేయుట, హోమముజేయుట, యుక్త
మైన మంత్రమును జపముజేయుట, దానములజేయుట, స్వస్తి నాచనముల
జేయుట, వ్రతాదినయమముల నొందియుండుట, అబద్ధములాడక సత్యము
బల్కుట, జపముజేయుట, మంగళ కరములగు క్రియలజేయుట, ప్రాయ
శ్చిత్తములజేయుట, అంజనములనుపయోగించుట, రత్నములను దివ్యౌషధులను
ధరించుట, తత్కాలమున నావహించిన భూతముల కెప్తములను నెరవేర్చుట,
ఈశ్వరుని పూజించుట, ఈశ్వరుని గణములలోజేరిన గుహ్యకులు ప్రమథులు
మున్నగు దేవతలను, దేవబ్రాహ్మణులను బూజించుట, ఇవియన్నియును
అట్టి యాగంతుక ఉన్నాదములను శమింపజేయును గాన పథ్యములైయుండును.

—(ఉన్నాదరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ మద్యం విరుద్ధాశనముష్ణభోజనం

నిద్రా తుధాత్మటక్రూతవేగధారణమ్ ॥ ౨౧౦ ॥

వ్యాయామమాషాఢఫలం కటిల్లకం

శాకాని పత్రప్రభవాని సర్వశః ।

తిక్తాని తీక్ష్ణాని భిషక్సమాదిశే

దున్నాదరోగేషు విగర్హితాని ॥ ౨౧౧ ॥

తా॥ మద్యము, పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్నపానములు, ఉష్ణపదార్థ
ముల భజించుట, నిద్ర ఆకలి దప్పి వీనివేగమును నిరోధించుట, దేహపరిశ్రమ
జేయుట, ఆషాఢమాసమున జనించిన ఫలములు, కాకరకాయలు, నానావిధ

ములగు ఆకుకూరలు, చేదుకల్గినవియు తీక్షణములునైన పదార్థములు, ఇవి యన్నియు నుష్ణాదరోగమునందు అపథ్యములుగాన నేవింపదగవని వైద్యుండు జెప్పవలెను.

—(అపస్తారరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ వస్తిర్వాతోద్భవే పూర్వం పైత్తికే చ విరేచనమ్ |
వమనం శైష్టికే వాపి పరం ధూపనమశ్శనమ్ || ౨౧౨ ||

నస్యం సిరాన్యథో దానం త్రాసనం బద్ధనం భయమ్ |
తగ్జనం తాడనం హ్వో ధూమపానం చ విస్తయః || ౨౧౩ ||
ధీప్రీఢైర్వాదివిజ్ఞానం స్నానమభ్యశ్శనం వావిః |
కూర్కామిషంధన్వరసాః దుగ్ధం బ్రాహ్మీదలంవచా || ౨౧౪ ||
పటోలం వృద్ధకూశ్లాణ్డం వాస్తుకం స్వాదుదాడిమమ్ |
శోభాశ్శనం పయఃపేటీ ద్రాక్షా ధాత్రీ పరూషకమ్ |
అపస్తారగదే నృణాం పథ్యమేతదుదీఃతమ్ |

తా॥ అపస్తారరోగము వాతముచేగల్గినచో వస్తికర్మయు, పిత్తమువలన బుట్టినయెడ విరేచనంబును, కఫముచేజనించెనేని వమనంబును తొలుత జేయం దగును. పిచ్చట ధూపమువేయుట, అంజనము, నస్యము, సిరాన్యథనము, దానముచేయుట, భయపరచుట, కట్టుట, బెడరించుట, కొట్టుట, చక్కిలి గింతలబెట్టుట, పొగద్రాగుట, ఆశ్చర్యమునుగల్గించుట, అట్టిరోగముకలవారికి తెలివి లజ్జా ధ్యాయము మున్నగుదానిని కల్గించుట, స్నానముజేయుట, అభ్యంజనముజేయుట, నయ్యత్రాగుట, తాబేలుమాంసము, అడవిప్రదేశముననున్న మృగాది జంతువుల మాంసరసము, పాలు, వల్లారియాకు, వస, పొట్లకాయ, గుమ్మడిపండు, చక్రవర్తిహార, తీయదానివృకాయ, మునగకాయలు, టెంకాయలు, ద్రాక్షపండ్లు, ఉసిరికకాయలు, చిట్టితపండ్లు, ఇవియన్నియును అపస్తారరోగమునందు పథ్యములు.

—(అపస్తారరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ చింతాశోకభయక్రోధమద్భుతం దర్శనాని చ ॥౨౧౬॥
మద్యం మత్స్యం విరుద్ధాన్నం తీక్ష్ణోష్ణగురుభోజనమ్ |
అతివ్యవాయమాయాసం పూజ్యపూజావ్యతిక్రమమ్ ॥
పత్రశాకాని సర్వాణి బిమ్బిమాషాఢకం ఫలమ్ |
తృష్ణానిద్రాక్షుధావేగానపస్తారీ సరస్త్వజేత్ ॥౨౧౭॥

తా॥ చింత, దుఃఖము, భయము, క్రోధము, ఆశ్చర్యకరములగు వస్తువులజూచుట, మద్యము, మత్స్యములు, పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్నములు, తీక్షణములును ఉష్ణములును అజీర్ణకరములునగు పదార్థములు, అధికముగ సంభోగముజేయుట, శరీరమున కాయాసముగల్గించుట, పూజింపందగిన గురువులు తలిదండ్రులు దేవతలు మున్నగువారిని బూజించక భూతప్రేతాదుల బూజించుట, వారివారికి దగినట్టులు పూజచేయక వ్యత్యస్తముగ జేయుట, నానావిధములగు ఆకుగూరలు, దొండపండ్లు, ఆషాఢమాసమున జనించు ఫలములు, వీనినిసేవించుట, దప్పి ఆకలి నిద్ర వీనివేగమును నిరోధించుట, ఇవి యన్నియు నపస్తారరోగముకల వారికి పథ్యములుగావుకాన విడువవలెను.

—(వాతవ్యాధియందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ అభ్యజ్ఞో మర్దనం వస్త్రస్నేహం స్వేదోఽవగాహనమ్ |
సంవాహనం సంశమనం ప్రాక్ష్యావాతవివర్జనమ్ ॥ ౨౧౮॥
అగ్నికర్తోపనాహశ్చ భూశయ్యా స్నానమాసనమ్ |
తైలద్రోణీ శిరోవస్త్ర శ్శమనం నన్యమాతపః ॥ ౨౧౯॥
సస్తర్పణం బృంహణఞ్చ కిలాటం దధికూర్చికా |
సర్పిస్తైలం వసా మజ్జా స్వాద్వమ్లవణా రసాః ॥ ౨౨౦॥
సవీనాస్త్రీలగోధూమమాషాస్సంవత్సరోషితాః |
శాలయష్టికాశ్చాపి కులుత్థానాం రసాస్సురా ॥ ౨౨౧॥

గ్రామ్యానూపఖరోష్ట్రాశ్చ రాసభచ్ఛాగలాదయః।

ఆనూపాః కోలమహిషన్యజ్కుఖిక్తిగజాదయః॥౨౨౩॥

శౌదకా హంసకాదమ్బచక్రమర్దబకాదయః।

చిలేశయా భేకగోధానకులశ్చ ద్విజాదయః॥౨౨౪॥

చటకః కుక్కుటో బహ్వీ తిత్తిరశ్చేతి జాజ్వలః ।

శిలీఘ్రిఃపర్వతో నక్రో గర్గరః కవయాలిశః॥౨౨౫॥

ఏరణ్డశ్చులకీకర్త శిశుమార స్తిమిజ్వలః।

రోహితో మద్గురశ్శృంగీ వర్తి చ ఖడిశో ఝషః॥౨౨౬॥

పటోలా శిగ్రు వార్తాకం లశునం దాడిమద్వయమ్ ।

పక్వం తాలం రసాలశ్చ లలదమ్బు పరూషకమ్॥౨౨౭॥

జమ్బీరం బదరం ద్రాక్షా నాగరజ్జో మధూకజమ్।

ప్రసారిణీ గోక్షురకశ్శుక్లాక్షీ పారిభద్రకః॥౨౨౮॥

పయాంసి చ పయఃపేటీ రుబుతైలం గవాం జలమ్।

మత్స్యణ్డేకా చ తామూబలం ధాన్యామ్లం తిన్తిడిఫలమ్ ।

స్నిగ్ధోష్ణాని చ భోజ్యాని స్నిగ్ధోష్ణశ్చానులేపనమ్।

విశేషాద్వమనంకార్య మామాశయముపాగతే॥౨౨౯॥

పక్వాశయస్థే మాంసస్థే తథా స్నిగ్ధం విశేచనమ్।

ప్రత్యాధ్వానాధ్వానయోర్వావర్తిరజ్ఘు నదీపనమ్॥౨౩౦॥

అష్ఠీలాస్థే గుల్మవిధిః శుక్రస్థే క్షయజిక్రియా ।

త్వజ్జ్ఞాం సాస్పక్సిరాప్రాప్తే హితం శోణితమోక్షణమ్॥

యథాశ్రయం యథావస్థం యథాచరణమేనహి।

వాతవ్యాధౌ సముత్పన్నే వ్యధమే తన్నృణాం భవేత్॥

తా॥ వాతహరములగు తైలాదులచే నభ్యంగనము జేసికొనుట, అట్టి తైలాదులబూసి శరీరమున మద్దనజేయుట, వస్త్రీకర్మ, స్నేహనకర్మ, శరీరమున చెనుట బుట్టించుట, నీటిలో మునుగుట, ఒడలు పిసికించుకొనుట, సంశమనౌషధముల సేవించుట, తూర్పుగాలిని సేవించకయుండుట, అగ్నికర్మ (నిప్పునకాలిన లోహశలాకలచే రక్షవేయుట), వాతమును హరించు నౌషధముల జేర్చి కట్టుకట్టుట, భూమిపై బరుండుట, స్నానము జేయుట, కూర్చునియుండుట, తైలద్రోణి (కంఠమువరకు శరీరమంతయు మునుగునట్టులు తైలాదులచే నిండింపబడిన తొట్టి మొదలగు పాత్రలలో నుండుట), శిరోవస్త్రీకర్మ, శమనసంజ్ఞక నస్యమును సేవించుట, ఎండలో నుండుట, సంతర్పణము (రసాదిధాతువులను వృద్ధి నొందించి శరీరమును బుష్టి నొందించు పదార్థముల సేవించుట), కిలాటము (పెరుగును పాలను సమభాగముగ జేర్చి కాచినచో నందు ముద్దగనుండు జున్ను), దధికూర్చిక (పెరుగును పాలను సమభాగముగ జేర్చి కాచబడినది), నెయ్యి, నూనె, వస(మాంసమునం దలి చమురు), మజ్జ (ఎముకలలో నుండు క్రొవ్వు), మధుర (తీపు), అమ్లు (పులుపు), లవణ(ఉప్పు) రసములుగల పదార్థములు, క్రొత్తయగు నువ్వులు, గోధుమలు, మినుములు, సంవత్సరకాలమునకు మున్నుపండిన రాజనముల బియ్యము, అరువదినాళ్ళ సంబావుల బియ్యము, ఉలవకట్టు, కల్లు, గ్రామములయందును జలప్రాంతమునందునుండు జంతువులయొక్కయు ఒంటెలయొక్కయు గాడిదెలయొక్కయు మాంసము, కంచరగాడిదె మేకపోతు మొదలగువాని మాంసములు, బిలములయందుండు కప్పలు ఉడుములు ముంగిసలు మున్నగువానియొక్కయు, అరణ్యముననుండు పిచ్చుక, కోడి, నెమలి, తీతువుపిట్ట, ఇవి మున్నగు పక్షులయొక్కయు మాంసములు, శిలీంధ్రము, పర్వతము, నక్రము, గర్గరము, కవయి, ఇల్లిశము, ఏరండము, చులకి, శిశుమారము, తిమింగిలము, రోహితము, మద్దురము, శృంగి, వర్తి, ఖుడిశము, ఝషము, అనునీమత్స్యములు; పొట్లకాయలు, మునగకాయలు, వంకాయలు, ఉల్లిగడ్డలు, పుల్లదానిమ్మ, తియ్యదానిమ్మ, తాటిపండ్లు, తియ్యమామిడిపండ్లు,

నిల్కడలేక ప్రవహించునదులు మున్నగువాని జలము, చిట్టితపండ్లు, నిమ్మకాయలు, రేగుపండ్లు, ద్రాక్షపండ్లు, నారింజపండ్లు, ఇప్పపండ్లు, గొంతెమగోరు, పల్లెరు, తెల్లతెగడ, వేప, పాలు, టెంకాయనీళ్ళు, ఆముదము, గోమూత్రము, ఖండశర్కర, తాంబూలము, పుల్లనిగంజి, చింతపండు, స్నిగ్ధంబులును ఉష్ణంబులునైన పదార్థములు, స్నిగ్ధంబులును ఉష్ణంబులునగు మైపూతలు, ఇవియన్నియు వాతవ్యాధియందు సామాన్యముగ పథ్యములైయుండును. మరియు వాతము ఆమాశయమున జేరినపుడు వమనజేయించుట మిక్కిలి హితకరమైయుండును. పక్వాశయమున జేరినపుడును మాంసగతమైనపుడును తైలముమున్నగు స్నేహద్రవ్యములచేత విరేచనము జేయించవలెను. ప్రత్యాధ్మానము, ఆధ్మానము అను వాతవ్యాధులయందు వర్తి, లంకణము, అగ్నిని దీపింపజేయు నౌషధాదులు, ఇవియన్నియు పథ్యములు. అష్టిలావాతమునందు గుల్మవ్యాధికి జెప్పినవియన్నియు పథ్యములు; శుక్రము నాశ్రయించిన వాతవ్యాధియందు శుక్రక్షయమునకు జెప్పిన చికిత్సలన్నియు పథ్యములు. చర్మము, మాంసము, రక్తము, సిరలు, వీనియందు జనించిన వాతరోగమునందు రక్తమోక్షము జేయుట పథ్యము. వాతవ్యాధి రస రక్తాదిధాతువులలో నెద్దాని నాశ్రయించి చయప్రకోపాద్యవస్థలలో నెట్టియవస్థనొంది జనించునో అట్టి వాతవ్యాధికి వైజెప్పబడినరీతిగ పథ్యక్రమము పెరుంగవలెను.

—) వాతవ్యాధియం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ చింతాప్రజాగరణవేగవిధారణాని
 చ్చర్దిశ్యమోఽనశనతా చణకా మకుష్ఠాః ।
 వీవారకజ్గుశరవైణవకోరదూష
 శ్యామాకజూర్ణకురువిన్దముఖాని యాని॥ ౨౩౪॥
 ధాన్యాని తాలత్పణజాని చ రాజమాషాః
 ముద్గా గుడాగరు నదీజలశీతలఞ్చ ।

జమ్బూః కనేరు కమలం క్రముకం మృణాలం
 నిష్పావబీజమపి తాలఫలాస్థి మజ్జా || ౨౩౧ ||
 శిమ్బి చ పత్రభవశాకముదుమ్మరశ్చ
 శీతామ్బు రాసభపయోఽపి విరుద్ధమన్నమ్ ||
 ఊరోఽపి శుష్కపలలం రుధిరస్రతిశ్చ
 ఊద్రం కషాయకటుతి క్తరసా వ్యవాయః |
 హస్త్యశ్వయానమపి చక్రమణశ్చ ఖట్వా || ౨౩౨ ||
 ఆధ్మానినోఽర్దితవతోపి పునర్విశేషాత్
 స్నానం ప్రచుష్టసలిలం ద్విజఘ్నణశ్చ
 నిశ్శేషతస్తు పరికీర్తిత ఏష వర్గో
 నృణాం సమీరణగదేషు ముదం నదత్తే || ౨౩౩ ||

తా॥ మనస్సున చింతించుట, నిదురమేల్కొంచుండుట, మల
 మూత్రాదివేగముల నిరోధించుట, వాంతిజేయుట, శరీరమునకు శ్రమగల్గిం
 చుట, ఆహారమును భుజించక ఉపవాసముండుట, సెనగలు, అడవిపెసలు,
 నీవారములు (ఒకరువత్తకయే తనంతట పండెడు గునుకు మున్నగు తృణ
 ధాన్యములు), కొఱ్ఱలు, శరములు, వెదురుబియ్యము, ఆరుకలు, సామలు,
 జొన్నలు పెద్దసంబావులు మున్నగు తృణధాన్యములు; అలచందులు,
 పెసలు, బెల్లము, అగరు, ఏటినీళ్లు, చల్లనినీళ్లు, శేరేడుపండ్లు, నమ్మదుంపలు,
 తామరపువ్వులు, పోకలు, తామరకాడలు, అనుములు, తాటివిత్తనములలోని
 గిజు, శింబీధాన్యములు, ఆకుగూరలు, అత్తికాయలు, మంచునీళ్లు, గాడిదె
 పాలు, పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నములు, ఊరములు, ఎండిన మాంసములు,
 రక్తమోచనముజేయుట, తేనె, కషాయ (వగరు) కటు (కారము) తిక్త
 (చేదు) రసములుకల పదార్థములు, స్త్రీసంభోగము, ఏనుగులు గుఱ్ఱములు
 మున్నగు వాహనములవైనెక్కి సవారిచేయుట, ఎడలేకతిరుగుట, ఎల్లప్పు
 డును శయ్యపై బరుండుట, ఇవియన్నియు వాతవ్యాధు లన్నింటియందును

నిషిద్ధములు. మఱియు నాధ్మానవాతంబును అర్దితవాతంబును కలవారు
స్నానముచేయుట, చెడిననీళ్ళద్రాగుట, దస్తధావనముజేయుట, ఇవియన్ని
యు మిక్కిలి కష్టములగల్గించును గావున వీనినన్నిటిని విడువవలెను.

—(వాతరక్తరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఉత్తానేభ్యజ్జనం సేకః సోపనాహః ప్రలేపనమ్ |
గమ్భీరే స్నేహపానాచ్చ స్థాపనం చ విరేచనమ్ || ౨౩౮ ||
ద్వయోరస్రస్రతిస్సూచీజతోకాశృజ్యలాబుభిః |
శతధౌతస్మృతాభ్యజ్ఞః మేషీదుగ్ధావసేచనమ్ || ౨౩౯ ||
యవపష్టికనీవారకలమారుణశాలయః |
గోధూమాశ్చణకా ముద్గాస్తువర్యోఽపి మకుష్ఠకాః ||
అజానాం మహిషీణాశ్చ గవామపి పయాసి చ |
లావతి త్తిరసర్పద్విత్ తామ్రచూడాదివిష్కిరాః || ౨౪౦ ||
ప్రతుదాశ్శుక గాత్యూహకపోతచటకాదయః |
ఉపోదికా కాకమాచీ వేత్రాగ్రం సునిషణ్ణకమ్ || ౨౪౧ ||
వాస్తుకం కారవేల్లం చ మృద్వీకా శ్వేతశర్కరా |
నవనీతం సోమవల్లి కస్తూరీ సితచందనమ్ || ౨౪౨ ||
శింశపాగరుదేవాహ్వాసరశస్నేహమర్దనమ్ |
తిక్తం చ పథ్యముద్దిప్తం వాతరక్తగదే నృణామ్ || ౨౪౩ ||

తా॥ (వాతరక్తవ్యాధి ఉత్తానమనియు గంభీరమనియు రెండువిధములు,
అందు చర్మమాంసముల నాశ్రయించి జనించినది యుత్తానమనియు, అస్థిమజ్జల
నాశ్రయించి జనించినది గంభీరమనియు జెప్పబడును) ఆరెంటిలో నుత్తానమను
వాతరక్తవ్యాధియందు అభ్యంజనము, నీళ్లచే తడుపుట, కట్టుకట్టుట, పట్టు
వేయుట, ఇవి పథ్యములైయుండును. గంభీరమను వాతరక్తవ్యాధియందు
తైలపానము, ఆస్థాపన వస్త్రీకర్త, విరేచనము, ఇవి పథ్యములైయుండును.

మఱియు నూదులు, జలగలు, చిమ్మునగ్రోపులు, సారకాయబుట్టలు మున్నగువానిచే రక్తమును వెడలించుట, శతధౌతఘృతముచే నభ్యంజనము జేయుట, గొట్టెలపాలచే దడుపుట, యవలు, అరువదినాళ్లసంబావులబియ్యము, నీవారములు (అడవిలోజనించు తృణధాన్యములు), గాజనములు, ఎఱ్ఱవరివడ్లు, గోధుమలు, సెనగలు, కందులు, అడవిపెసలు, మేకలయొక్కయు ఆవుల యొక్కయు పాలు, లావుకపిట్ట, తీతుపుపిట్ట, నెమలి, కోడి, మున్నగు విష్కరము (గోళ్ళచేత భూమినిగీచి భూమింగల వస్తువులను దినునవి) లను పక్షుల యొక్కయు, చిలుకలు, భరతపిట్టలు, పావురములు, పిచ్చుకలు మున్నగు ప్రతుదము (ముక్కుతోమాంసాదుల బొడిచితినునవి) లను పక్షులయొక్కయు మాంసములు, బచ్చలికూర, కాచికూర, పేముచిగురు, పులిచింతాకుకూర, చక్రవర్తికూర, కాకరకాయలు, ద్రాక్షపండ్లు, తెల్లచక్కెర, వెన్న, తిప్ప తీగ, కస్తూరి, తెల్లనిచందనము, ఇరుగుడుకాయలు, అగరు, దేవదాయకూర, నూనెబూసి మర్దనముజేయుట, చేదుగల పదార్థములు, ఇవియన్నియునూ వైజెప్పినరీతిగ రెండువిధములైన వాతరక్తవ్యాధి సామాన్యముగ పథ్యములై యుండును.

—(వాతరక్తరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ దివాన్వపాన్ని సంతాపవ్యాయామాతపమైధునమ్ ।

మాషాః కులుత్థా నిష్పావాః కలాయాః ఊరసేవనమ్ ॥

అమ్బుజానూపమాంసాని విరుద్ధాని దధీని చ॥

ఇక్షువో మూలకం మద్యం పిణ్యాకోఽమ్లానికాఞ్జికమ్ ॥

కటూష్ణం గుర్వభిష్యన్తి లవణాని చ సక్తవః ।

ఇత్యపథ్యం నిగదితం వాతరక్తగదే నృణామ్ ॥ ౨౪౭ ॥

తా॥ పగటియందునిదురించుట, నిప్పు సెగనుండుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, ఎండలో సంచరించుట, స్త్రీసంభోగముజేయుట, మినుములు, ఉలవలు, ఆనుములు, బటాణులు, ఊరములు, నీటియందును జలప్రాస్తమునందును

జనించిన జంతువులమాంసములు, పరస్పర విరుద్ధములగు క్షీరమత్స్యాదులతో జేరిన పదార్థములు, పెరుగు, చెఱుకురసము, ముల్లంగి, మద్యము, గానుగపిండి, పులుపుగల నానావిధ పదార్థములు, కాంజికము, కటురసముకల్గిన పదార్థములు, ఉష్ణపదార్థములు, అజీర్ణకరంబులును ప్రోత్సోరంధ్రముల స్రవింప జేయునవియునగు పదార్థములు, లవణములు, సత్తుపిండి, ఇవియన్నియు, వాతరక్తవ్యాధికలవారికి అపథ్యములు.

—(ఊరు స్తమ్భి వాతరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ రూక్షస్సర్వవిధిస్స్వేదః కోద్రవారక్తశాలయః |
యవాః కులుత్థా శ్శ్యామాకా ఉద్దాలాశ్చ పురాతనాః |
శోభాశ్చానం కారవేల్లం పటోలం లశునాని చ |
సునిషణ్ణః కాకమాచీ వేత్రాగ్రం నిమ్బపల్లవమ్ || ౨౪౯ ||
పత్తూరో వాస్తుకం పథ్యా వార్తాకం తప్తవారి చ |
శంపాకశాకం పిణ్యాక స్త్రకారిష్టమధూని చ || ౨౫౦ ||
కటుతిక్తకషాయాణి త్వారసేవా గవాం జలమ్ |
వ్యాయామశ్చ యథాశక్తి స్థూలస్వాక్రమణాని చ ||
స్వచ్ఛే హ్రదే న స్తరణం ప్రతిస్రోతో నదీషు చ |
శ్లేష్మాపహరణం యచ్చ నచ మారుతకోపనమ్ || ౨౫౧ ||
ఏతత్పథ్యం నరై స్సేవ్య మూరు స్తమ్భివికారిభిః |

తా॥ నానావిధములగు రూక్షణక్రియలు, చెమటబుట్టించుట, ప్రాతవియగు ఆరుకలు, ఎఱ్ఱవరివడ్లు, యవలు, ఉలవలు, చామలు, అడవియూరుకలు, మునగకాయలు, కాకరకాయలు, పొట్లకాయలు, ఉల్లిగడ్డలు, నీరుచెంచలి కూర, కాచికూర, పేముచిగురు, వేపచిగురు, పొన్నగంటికూర, చక్రవర్తి కూర, కరకకాయలు, వంకాయలు, వేడినీళ్ళు, రేలాకుకూర, గానుగపిండి, మజ్జిగ, అరిష్టములు, తేనె, కటూ (కారము) తిక్త (చేదు) కషాయ (వగరు) రసములుకల పదార్థములు, త్వారములు, గోమూత్రము, తనశక్తికి దగినట్టులు

దేహపరిశ్రమజేయుట, శరీరస్థౌల్యమును బోగొట్టువస్తువులు, స్వచ్ఛమైనజలము కల మడుగులతో నీడుట, నదులయందు ప్రవాహమున కెదురుగ నీడుట, ఇవి యన్నియు నూరు స్తంభమును వాతవ్యాధియందు పథ్యములు. మఱియు వాతమును బ్రకోపింపజేయక కఫమును మాత్రము హరించు పదార్థముల సేవించుటయును పథ్యమైయుండును.

—) ఊరు స్తంభవ్యాధియందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ గురుశీతద్రవస్నిగ్ధవిరుద్ధాసాత్మ్యభోజనమ్ ॥ ౨౫౩ ॥

విరేచనం స్నేహనం చ వమనం రక్తమోక్షణమ్ ।

వస్తిం చ న హితం ప్రాహుః ఊరు స్తమ్భవికారిణామ్ ॥

తా॥ అజీర్ణకరంబులును శీతలంబులును ద్రవంబులును స్నిగ్ధంబులునగు పదార్థములను సేవించుట, పరస్పర విరుద్ధములగు పదార్థముల సేవించుట, తనశరీరమునకు అభ్యాసములేక ఇమడని యాహారముల భుజించుట, విరేచనము, స్నేహనకర్త, వమనము, వస్తి ఈకర్మల జేసికొనుట, ఇవియన్నియు ఊరు స్తంభ వ్యాధియందు అపథ్యములుగాన సేవింపండుగవు.

—) ఆమవాతరోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ రూక్షస్వేదోలఙ్ఘనం స్నేహపానం

వస్తిరేపో రేచనం పాయువస్తిః ।

అబ్ధోత్పన్నాశ్శాలయో యే కులుత్థాః

జీర్ణం మద్యం జాఙ్గలానాం రసాశ్చ ॥ ౨౫౪ ॥

వాతశ్లేష్మఘ్నాని సర్వాణి తక్రం

వర్షాభూశైచరణ్ణతైలం రసోనమ్ ।

పటోలపత్తూరకకారవేల్లమ్

వార్తాకశిగ్రూణి చ తప్తసీరమ్ ॥ ౨౫౫ ॥

మందారగోకణ్ణకవృద్ధచారు
భల్లాతకం గోజలమార్ద్రకశ్చ ।
కటూని తిక్తాని చ దీపనాని

స్వరామవాతామయినే హితాని॥ ౨౧౭॥

తా॥ రూక్ష స్వేద కర్మ, లంకణము, స్నేహపానము, వత్తికర్మ, పట్టువేయుట, విరేచనకర్మ, గుదద్వారమున వత్తివేయుట, సంవత్సరకాల మునకు మున్న ఫలించిన రాజనముల బియ్యము, ఉలవలు, ప్రాతదియగు మద్యము, జాంగల జంతువుల మాంసరసములు, వాతకఫములను హరించు నానావిధపదార్థములు, మజ్జిగ, గలిజేరు, ఆముదము, ఉల్లిగడ్డలు, పొట్టికాయలు, పొన్నగంటికూర, కాకరకాయలు, వంకాయలు, మునగకాయలు, వేడి నీళ్ళు, జిల్లేను, పల్లేరు, దేవదారుకూర, జీడిగింజలు, గోమూత్రము, అల్లము, కటు (కారము) తిక్త (చేదు) రసములుకల పదార్థములు, జతరాగ్నిని దీపింప జేయు సకలపదార్థములు, ఇవియన్నియు ఆమవాతరోగములు కలవారికి పథ్యములైయుండును.

—(ఆమవాతరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ దధిమత్స్యగుడక్షీరోపోదికా మాషపిష్టకమ్ ।

దుష్టనీరం పూర్వవాతో విరుద్ధాన్యశనాని చ॥ ౨౧౮॥

అసాత్మ్యం వేగరోధం చ జాగరం విషమాశనమ్ ।

వర్జయేదామవాతార్తో గుర్వభిష్యన్దకాని చ॥ ౨౧౯॥

తా॥ పెరుగు, మత్స్యములు, బెల్లము, పాలు, బచ్చలికూర, మినప పెండిచేజేయబడిన భక్ష్యాదులు, చీమలుమున్నగువానిచే జెడిననీళ్ళు, తూగు నుండి పీచునట్టిగాలి, పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్నాదుల భుజించుట, అసాత్మ్యములగు పదార్థములభుజించుట, మలమూత్రాదివేగములనిరోధించుట, రాత్రుల యందు నిదుర మేల్కొనియుండుట, తానుభుజించు పరిమాణమునకు న్యూనాధి

కములుగ భుజించుట, ఆజీర్ణకరంబులును స్రోతస్సుల స్రవింపజేయునవియు
నగు పదార్థములు, ఇవియన్నియు ఆమవాతరోగమునం దపథ్యములు.

—(శూలవ్యాధియందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఛర్దిస్వేద్వోలఙ్ఘనం పాయువర్తి
ర్వస్తిర్నిద్రా రేచనం పాచనశ్చ ।
అబ్ధోత్పన్నా శ్శాలయో వాద్యమణ్డః
తప్తక్షీరం జాఙ్గలానాం రసాశ్చ ॥ ౨౬౦॥
పటోలశోభాఙ్గానకారవేల్ల
వార్తాకమామ్రాణి పచేళిమాని
ద్రాక్షా కపిత్థం రుచకం ప్రియాలం
శాలిశ్చ పత్రాణి చ వాస్తుకాని ॥ ౨౬౧॥
సాముద్రసౌవర్చలహిజ్గువిశ్వం
విడం శతాహ్వ లశునం లవఙ్గమ్ ।
ఏరణ్డతైలం సురభీజలశ్చ
తప్తామ్బు జమ్బీరరసోపి కుస్తమ్ ॥ ౨౬౨॥
లఘూని చ ఊరరజాంసి చేలి
వర్గోహితః శూలగదార్ది తేభ్యః॥

తా॥ వమనము, స్వేదనము, లంకణము, పాయువర్తి (గుదద్వారమున
మ్రంగకాయలు మొదలగువానిచే జేయబడిన వత్తి నెక్కించుట), వస్తికర్మా,
పవలు నిదురించుట, విరేచనము, ఆహారమును జీర్ణింపజేయు పదార్థములు,
సంవత్సరకాలమునకు మున్ను పండిన రాజనములు, వాద్యమణ్డము (యవలను
వేయించి పదునాల్గింతనీళ్ళుబోసి పక్వముజేయబడిన గంజి), క్రాగినపాలు,
అరణ్య మృగాది జంతువుల మాంసరసములు, పొట్లకాయలు, మునగకాయలు,
కాకరకాయలు, వంకాయలు, మామిడిపండ్లు, ద్రాక్షపండ్లు, వెలగపండ్లు,

ఇందుప్పు, చారపప్పు, శాలిశాకము, ఆకుగూరలు, చక్రవర్తికూర, సముద్ర
లవణము, సోవర్చలలవణము, ఇంగువ, శుంఠి, వాయువిడంగములు, పిల్లపీచర
గడ్డలు, ఉల్లిగడ్డలు, లవంగములు, ఆముదము, గోమూత్రము, వేడినీళ్ళు, నిమ్మ
కాయరసము, చెంగల్వకోష్ఠ్య, శీఘ్రముగ జీర్ణంబులగు పదార్థములు, ఔష
ధములు, ఇవి యన్నియు శూలరోగముకలవారికి పథ్యములైయుండును.

— శూలరోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ విరుద్ధాన్న్యన్నపానాని జాగరం విషమాశనమ్ |

రూక్షతిక్తకషాయాణి శీతలాని గురూణి చ || ౨౬౩ ||

వ్యాయామం మైథునం మద్యం ద్వైదలం లవణ స్తిలామ్ ||

వేగరోధం శుచంక్రోధం వర్జయేచ్ఛాలవాన్నరః || ౨౬౪ ||

తా॥ పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నపానములు, రాత్రులయందు నిదుర
మేల్కొంచియుండుట, న్యూనాధికముగ భుజించుట, రూక్షపదార్థములను,
తిక్త కషాయరసములుకల పదార్థములను, శీతలపదార్థములను, అజీర్ణకరపదార్థ
ములను భుజించుట; దేహపరిశ్రమ జేయుట, సంభోగముజేయుట, మద్యపా
నముజేయుట, కందులు పెనగలు మున్నగు పప్పులు, ఉప్పు, నువ్వులు, మల
మూత్రాదివేగముల నిరోధించుట, దుఃఖపడుట, కోపబడుట, ఇవియన్నియు
శూలరోగమునం దపథ్యములు కావున విడువందగును.

— ఉదావర్త రోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ స్నేహస్వేదవిరేకాశ్చ వస్తయః ఫలవర్తయః |

అభ్యజ్గశ్చయవాస్సర్వం సృష్టవిష్ణాత్రమారుతమ్ || ౨౬౫ ||

గ్రామ్యోదకానూపరసాః రుబ్బతైలం చ వారుణీ |

బాలమూలకశమ్యాకత్రివృత్తిలసుధాదళమ్ || ౨౬౬ ||

శృజ్గబేరం మాతులుజ్గం యవతూరో హరీతకీ |

లవజ్గం రామతం ద్రాక్షా గోమూత్రం లవణాని చ || ౨౬౭ ||

తా॥ స్నేహపానము, స్వేదనకర్త, విరేచనము, వస్త్రీకర్త, ఫలవర్తి, అభ్యంగము, యవలు, మలమూత్రవాతముల బైటవెడలింపజేయు సకలపదార్థములు, గ్రామములయందును ఉదకమునందును ఉదకసమీపమునందును జనించిన జంతువుల మాంసరసములు, ఆముదము, మద్యము, లేతముల్లంగి, రేల, తెగడ, నువ్వులు, జెముడాకు, అల్లము, మాదీఫలములు, యవక్షారము, కరకకాయలు, లవంగములు, ఇంగువ, ద్రాక్షపండ్లు, గోమూత్రము, లవణములు, ఇవియన్నియు నుదావర్తసామాన్యముగ పథ్యములైయుండును.

॥ వాతపురీషాదుల నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తములయందు పథ్యములు. ॥

శ్లో॥ అధోవాతసముత్థే తు స్నేహస్వేదాశ్చ వర్తయః ।

వస్త్రయోఽన్నాని పానాని సమీరణహారాణి చ ॥ ౨౬౮ ॥

పురీషజే తథా వస్త్రీః స్వేదోఽభ్యజ్ఞోఽవగాహనమ్ ।

ఫలవర్తిశ్చ పానాని విజ్ఞేదీన్యశనాని చ ॥ ౨౬౯ ॥

మూత్రవేగసముత్పన్నే త్రివిధం వస్త్రీకర్త చ ।

స్వేదోఽభ్యజ్ఞోఽవగాహశ్చ సర్పిషశ్చావపీడనమ్ ॥ ౨౭౦ ॥

ఉద్గారోత్థే తు హిక్మాఘ్నః కాసజే కాసజిద్విధిః ।

క్షువజే స్వేదనం ధూమో ఘృతం చోత్తరవస్త్రీకమ్ ॥

క్షువప్రవర్తనం నన్యమభ్యజ్ఞశ్చోర్ధ్వజత్తుకః ।

శీతాన్నపానం తృణోత్థే జృమ్భాత్థే వాతజిత్క్రియా ॥

నిద్రావేగోత్థితే క్షీరం స్వప్నసంవాహనాని చ ॥

బుభుక్షోత్థే స్నిగ్ధమల్బముష్ణశ్చ లఘుభోజనమ్ ॥ ౨౭౩ ॥

బాష్పజే బాష్పసమ్మోక్షస్వప్నోమద్యంప్రియాః కథాః ।

శ్రమశ్వాససముత్పన్నే విశ్రామో వాతహరి చ ॥ ౨౭౪ ॥

శుక్రోత్థే వస్త్రీభ్యజ్ఞోఽవగాహశ్చరణాయుధః ।

శాలయో మదిరా క్షీరం ప్రియా యావనగర్వితాః ॥

చర్మ్యతే లఙ్ఘనం ధూమో భుక్తప్రచ్ఛర్దనం శ్రమః ।
 రూక్షాణి చాన్నపానాని విరేకో రక్తమోక్షణమ్ ॥
 ఇతి పథ్యముదావర్తే నృణాముక్తం మహర్షిభిః ।

తా॥ అపానవాతమును నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తమునందు
 స్నేహపానము, స్వేదనము, వర్తులు, వస్త్రీకర్మలు, వాతహరములగు నానా
 విధాన్నపానములు, ఇవియన్నియు పథ్యములైయుండును.

పురీషమును నిరోధించుటచేగల్గిన ఉదావర్తమునందు వస్త్రీకర్మ, స్వేద
 నము, అభ్యంగస్నానము, నీటమునిగి స్నానముజేయుట, ఫలవర్తి, మలమును
 భేదించు నన్నపానములు, ఇవియన్నియు పథ్యములు.

మూత్రవేగమును నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తమునందు అనువాసన
 నిరూహణ ఉత్తరవస్తులను మూడువిధములగు వస్త్రీకర్మలజేయుట, స్వేదము,
 అభ్యంగము, అవగాహస్నానము, అవపీడనము (అనగా భోజనమునకు ముం
 దును ముందుదినము భుజించిన యాహారము జీర్ణించిన పిమ్మటను జేయబడ
 య్యుతపానము) ఇవి పథ్యములు. త్రేపులను నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్త
 మునందు హిక్మార్రోగమును శమింపజేయునవి యన్నియు పథ్యములైయుం
 డును. కాసమును (దగ్గును) నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తమునందు, కాస
 మును హరించునవి యన్నియు పథ్యములైయుండును. తుమ్ములను నిరోధించు
 టచే గల్గిన ఉదావర్తమునందు స్వేదనము, ధూమపానము, నెయ్యి, ఉత్తర
 వస్త్రీకర్మ, తుమ్ముల వెడలింపజేయు నస్యములు, కంతమునకు వైభాగమున
 అభ్యంగము జేయుట, ఇవి పథ్యములైయుండును. దప్పిని నిరోధించుటచేగల్గిన
 ఉదావర్తమునందు శీతంబులగు నన్నపానములసేవించుట పథ్యములు. ఆవలిం
 తలను నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తమునందు వాతహరంబులగు నన్నపానా
 పథ్యములు పథ్యములు. నిద్రావేగమును నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తము
 నందు పాలు, నిదురించుట, ఒడల బిసికించుకొనుట, ఇవి పథ్యములైయుం
 డును. ఆకలిని నిరోధించుటచేగల్గిన ఉదావర్తమునందు స్నిగ్ధంబులును అష్టం

బులును, ఉష్ణంబులును, శీఘ్రముగ జీర్ణంబులగునవియునైన యన్నాదుల భుజించుట పథ్యము. కన్నీళ్ళను నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తమునందు కన్నీళ్ళను విడచుట, నిదురించుట, మద్యము, తనకింపైన కథలవినుట, ఇవియన్నియు పథ్యములైయుండును. శ్రమవలనగల్గినశ్వాసమును నిరోధించుటచే బుట్టిన ఉదావర్తమునందు ఉపచారములచే శ్రమమును బోగొట్టుటయు, వాతహరౌషధాదులును పథ్యములైయుండును. శుక్రమును బైటపెడలనీయక నిరోధించుటచే గల్గిన ఉదావర్తమునందు ఉత్తర వస్త్రీకర్మ, అభ్యంగనము, స్నానము, కోడిమాంసము, రాజనములు, మద్యము, పాలు, పరిపూర్ణమైన యౌవనముగల ప్రియురాండ్రగుడుట ఇవి పథ్యములు. వాంతిని నిరోధించుటచేగల్గిన ఉదావర్తమునందు లంకణము, ధూమపానము, భుజించినయౌహార పదార్థమును వాంతిజేయుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, రూక్షంబులగు నన్న పానముల సేవించుట, విరేచనము, రక్తమోచనము ఇవి పథ్యములైయుండును. ఇత్తైరంగున నుదావర్త రోగములయందు పథ్యక్రమము వైద్యవరులచే మడువంబడియె.

—(ఉదావర్త రోగమునందు అపథ్యములు.)—

శ్లో॥ వమనం వేగరోధం చ శమీధాన్యాని కోద్రవాన్ ॥
 నాలీశాకం చ శాలూకం జామృపం కర్కటీఫలమ్ ।
 పిణ్యాకమాలుకం సర్వం కరీరం పిష్టువైకృతమ్ ॥ ౨౭౮ ॥
 విష్టమిబ్బాని విరుద్ధాని కషాయాణి గురూణి చ ।
 ఉదావర్తే ప్రయత్నేన వర్జయేత్సతతం నరః ॥ ౨౭౯ ॥

తా॥ వమనము, ముఝూత్రవాతాదిరోగముల నిరోధించుట, శమీ ధాన్యములు (మినుములు పెసలు మున్నగు కాయధాన్యములు), ఆరుకలు, నాలీశాకము (హిరిగుపత్రి), తామరదుంపలు, నేరేడుపండ్లు, నక్కదోసకాయలు, గానుగపిండి, నానావిధములైన ఆలుక ఆనుకందములు, [ఇచ్చట ఆలుకమనునది కాష్ఠాలు (పాడగనుకు), శంఖాలు (గనుకుగడ్డలు), హస్తాలు,

రక్తాలు (వెట్టగనుసు), పిండాలు (పెండలము), మధ్యాలు, అని భేదములుకల
చుంపదినునులని యెరుంగునది] వెదురుమోవులు, పిండిచే జేయబడిన భక్ష్యా
దులు, మలమును బంధించు పదార్థములు, పరస్పర విరుద్ధములగు పదార్థములు,
కషాయ రసముకల పదార్థములు, అజీర్ణకరపదార్థములు, వీనినన్నిటిని ఉదా
వర్తరోగముకల మనుజుండు మిగుల ప్రయత్నముచే విడువవలెను.

—) ఆనాహరోగమునందు పథ్యాపథ్యములు. (—

శ్లో॥ ఉదావ ర్తిహితం సర్వం పాచనం లఙ్ఘనం తథా ।

ఆనాహే తు యథాయోగ్యం యోజయేన్న తిమాన్నరః॥

అపథ్యాని ప్రదిష్టాని యాన్యదావ ర్తినాం పురా

ఆనాహార్తః పరిహరేత్ తాని సర్వాణి యత్నతః॥ ౨౮౧॥

తా॥ ఉదావర్త వ్యాధియందు హితములైనవి యన్నియును, భుజించ
బడిన పదార్థముల జీర్ణింపజేయు పదార్థంబులును, లంకణంబును, ఆనాహ
రోగమునందును ఆయాదోషముల ననుసరించి పథ్యములైయుండును; గాన
సేవింపందగును. మఱియు ఉదావర్తవ్యాధియందు జెప్పబడిన అపథ్యము
లన్నియు ఆనాహవ్యాధియందును అపథ్యములైయుండును; కావున వానినన్ని
టిని ఆనాహవ్యాధికల మనుజుండు మిక్కిలి ప్రయత్నముచే విసర్జించవలెను.

—) గుల్మరోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్నేహస్వేదో విరేకశ్చ వస్తిర్బాహుసిరావ్యధః ।

లఙ్ఘనం వ ర్తిరభ్యజ్ఞః స్నేహః పక్వే తు పాటనమ్॥

సంవత్సరసముత్పన్నాః కలమా ర క్తశాలయః।

ఖిణ్ణః కులుత్థయాషశ్చ ధన్వమాంసరసస్సరా ॥ ౨౮౩॥

గవామజాయాశ్చపయో మృద్వీకా చ పరూషకమ్ ।

ఖిర్జారం దాడిమం ధాత్రీ నాగరజ్జామలవేతసమ్ ॥ ౨౮౪॥

తక్రమేరణ్డతైలశ్చ లశునం బాలమూలకమ్ ।

పత్నూరో వాస్తుకం శిగు యవత్నూరో హారీతకీ || ౨౮౫ ||
 రామతం మాతులుజ్గం చ త్రూపణం సురభీజలమ్ |
 యదన్నం స్నిగ్ధముష్ణం చ బృహహణం లఘుదీపనమ్ || ౨౮౬ ||
 వాతానులోమనం చైవ పథ్యం గుల్మే నృణాం భవేత్ |

తా|| స్నేహన స్వేదన విశేచన వస్త్రీకర్మలజేయుట, బాహువుల
 యందు సిరావ్యధనముజేయుట, లంకణము, వర్తి, తైలములచే నభ్యంగనము
 జేసికొనుట, గుల్మము రక్తమాంసాదుల నాశ్రయించి పరిపక్వమైనచో శస్త్ర
 కర్మ జేయుట, ఇవి యన్నియు గుల్మరోగమునందు పథ్యములు.

సంవత్సరకాలమునకుమున్ను పండిన రాజనములు, ఎఱ్ఱవరివడ్లు, ఖండశర్కర,
 ఉలవకట్టు, అరణ్యముననుండు జంతువుల మాంసరసము, మద్యము, ఆవుపాలు,
 మేకపాలు, ద్రాక్షపండ్లు, చిట్టితపండ్లు, ఖర్జూరపుపండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, ఉసి
 రికపండ్లు, నారింజపండ్లు, పుల్లప్రబ్బలి, మజ్జిగ, ఆముదము, ఉల్లిగడ్డలు, లేత
 ముల్లంగి, పొన్న గంటికూర, చక్రవర్తికూర, మునగకాయలు, యవత్నూరము,
 కరకకాయలు, ఇంగువ, మాదీఫలములు, త్రికటుకములు (శుంఠి పిప్పళ్లు మిరి
 యాలు), గోమూత్రము, స్నిగ్ధంబును ఉష్ణంబును శరీరమును పుష్టినిొందించు
 నదియునైన యన్నము, అగ్నిని దీపింపజేసి చులకనగా జీర్ణమగు నన్నము,
 వాతమును అను లోమముగ సంచరింపజేయు పదార్థములు, ఇవియన్నియు
 గుల్మవ్యాధియందు పథ్యములైయుండును.

—| గుల్మరోగమునం దపథ్యములు. |—

శ్లో|| మాషాదయశ్శమిధాన్యం శూకధాన్యం యవాదయః||
 వాతకారీణి సర్వాణి విరుద్ధాన్యశనాని చ|
 వల్లూరం మూలకం మత్స్యం మధురాణి ఫలాని చ ||
 శుష్కశాకం శమిధాన్యం విష్టమిభిని గురూణి చ |
 అధోవాయు శక్రస్మాత్రవేగమశ్రువిధారణమ్ || ౨౮౭ ||
 వమనం లఙ్ఘనం పానం గుల్మరోగే వివర్జయేత్ |

తా॥ మినుములు మున్నగు శమిధాన్యములు, యవలు మున్నగు శూక
ధాన్యములు (కొసలయందు ముండ్లుకల్గిన ధాన్యములు), వాతమును వృద్ధిసెం
చించు సకల పదార్థములు, వరస్పరవిరుద్ధములగు నాహారపదార్థములు, ఎండిన
మోంసము, ముల్లంగి, మిత్స్యములు, మధురములగు పండ్లు, ఎండిన వంగవరుగు
మున్నగుకూరలు, మలమునుబంధించునవియు అజీర్ణకరంబులునైన సెనగలు
మున్నగు కాయ ధాన్యములు, అపానవాతము పురీషము మూత్రిము కన్నీళ్లు
మీనిని బైటవెడలనీయక వానివేగమును నిరోధించుట, వమనము, లంకణము,
అధికముగ జలమును పానముజేయుట, ఇవి యన్నియు గుల్మరోగమునందు
అపథ్యములు.

—) హృద్రోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ స్నేహకో విరేకో వమనం చ లఙ్ఘనం
వస్తిర్విలేపీ చిరరక్తశాలయః |
మృగద్విజా జాఙ్గలసంజ్ఞయాన్వితాః
యామా రసా ముద్గకులుత్థసమ్భవాః || ౨౯౦ ||
రాగాః ఖిడాః కామ్బలికాశ్చ ఖాణ్డవాః
భవ్యం పటోలం కదళీఫలాన్యపి |
పురాణకూశ్మాణ్డరసాలదాడిమం
శమ్పకశాకం నవమూలకాన్యపి || ౨౯౧ ||
ఏరణ్డతెలం గగనామ్బు సైన్ధవం
ద్రాక్షా చ తక్రం చ పురాతనో గుడః |
శుణ్ఠీ యవానీ లశునం హరీతకీ
కుష్ఠశ్చ కుస్తుబురు కృష్ణమార్ద్రకమ్ || ౨౯౨ ||
సోవీరశుక్తం మధు వారుణీరసః
కస్తూరికా చన్దనకం ప్రపానకమ్ |

తామ్బూలమప్యేష గణస్సఖా భవేత్
మర్త్యస్య హృద్రోగనిపీడితాత్మనః ॥ ౨౯-౩ ॥

తా॥ స్నేహము, విరేచనము, వమనము, లంకణము, వస్త్రీకర్త అను నీకర్తలజేయుట, విలేపి (మెతుకు లధికముగ నుండునట్లులు కాచబడినగంజి), ప్రాతవియగు ఎఱ్ఱనరివడ్ల బియ్యము, అరణ్య ప్రదేశముననుండు మృగముల యొక్కయు పక్షులయొక్కయు మాంసములు, పెసలను ఉలవలను జేర్చి కాచ బడినకట్టులు, రాగములు (చక్కెర, సోవర్చలవణము, సైంధవలవణము, చింతపండు, చిట్టీతపండు, నేరేడుపండ్లరసము, వీనినన్నిటినిజేర్చి కాచి ఆవాల తిరుగబోత బెట్టబడినగంజి), ఖడ యూషము (మజ్జిగ, వెలగపండ్లు, పులి చింతాకు, మిరియాలు, జీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము, ఈద్రవ్యములజేర్చి కాచబడిన కట్టు), కాంబలికములు (పెరుగు, చింతపండు, ఉప్పు, నెయ్యి, నువ్వులు, మినపపప్పు, వీనినన్నిటినిజేర్చి కాచబడినకట్టు), ఖాండవము (మామిడికాయ లను రెండుమూడు తునియలుగ ఖండించి వైచెక్కుదీసి నేతిలో కొంచెము పులుపు ఉండునట్లులు వేయించి చక్కెరపాకములో పక్వముజేసి దించి అందు మిరియాలు, ఏలకులు, పచ్చకప్పురము, వీనినిజేర్చి నేతితోమాగిన కుండలో నుంచబడిన ఊరుగాయ), గజపిప్పలి, పొట్లకాయలు, అరటి పండ్లు, గుమ్మడిపండు, తియ్యమామిడిపండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, రేలాకుకూర, లేత ముల్లంగి, ఆముదము, వర్ష ధారాజలము, సైంధవలవణము, ద్రాక్షపండ్లు, మజ్జిగ, పాతబెల్లము, శుంఠి, ఓమము, ఉల్లిగడ్డలు, కరకకాయలు, చెంగల్వకోష్ఠ, దనియాలు, సిప్పళ్ళు, అల్లము, సోవీరకమను కాంజికము, తేనె, మద్యము, కస్తూరి, చందనము, పానకము, తాంబూలము, ఇవియన్నియు హృద్రోగము నందు పథ్యములు.

—(హృద్రోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ తృట్చర్దిమూత్రానిలశుక్రకాసో
ద్గారశ్రమశ్వాసవిడ్రశువేగాః ।

సహ్యాద్రివిన్ధ్యాద్రినదీజలాని
 మేషీపయో దుష్టజలం కషాయమ్ || ౨౦౪ ||
 విరుద్ధముష్ణం గురు తి క్తముష్ణం
 పురాతనం వాపి చ పత్రశాకమ్ |
 తౌరం మధూకాని చ దన్తకాన్థం
 రక్తస్రతిం హృద్గదవా త్యజేత్తు || ౨౦౫ ||

తా|| దప్పి, వాంతి, మూత్రము, వాతము, శుక్రము, దగ్గు, త్రేసు
 పులు, శ్రమవలనబుట్టినశ్వాసము, పురీషము, కన్నీళ్ళు, వీనిని వెడలనీయక
 నిరోధించుట; సహ్యాపర్వతమునందును వింధ్యపర్వతమునందును బుట్టిన నదుల
 యందలి జలము, గొట్టెపాలు, చెడిననీళ్ళు, కషాయ రసముకల పదార్థములు,
 పరస్పరవిరుద్ధములగు పదార్థములు, ఉష్ణపదార్థములు, ఆజీర్ణకరపదార్థములు,
 తిక్త అంలు రసములుకల పదార్థములు, ముందుదినమున పక్వము జేయబడిన
 యన్నాదులు, నానావిధములైన ఆకుగూరలు, తౌరములు, ఇప్పపువ్వులు,
 ఈపదార్థముల సేవించుటయు, దన్తధావనము జేయుటయు, రక్తస్రావమును
 జేసికొనుటయు హృద్రోగమునందు అపథ్యములుగావున సేవింపందగవు.

—(మూత్రకృచ్ఛ)మునందు పథ్యము. —

శ్లో|| వాతోద్భవేభ్యజ్గనిరూహవస్తిః
 స్నేహవగాహూత్తరవస్తిసేకః |
 పైశ్లేవగాహశ్శిశిరప్రదేహూ
 గ్రేష్మో విధిర్వస్తివిధిర్వరేకః || ౨౦౬ ||
 శ్లేష్మోద్భవే స్నేహవిరేకవస్తిః
 తౌరా యవాన్నాని చ తీక్ష్ణముష్ణమ్ |
 త్రిదోషజేభ్యజ్గపురస్సరాణి
 సర్వాణ్యమూని త్రిమలోదితాని || ౨౦౭ ||

మూత్రాఘాతవికారోత్థే వాతకృచ్ఛక్రియా మతా!
 లేహశ్శుక్రవిబంధోత్థే శిలాజతు సమాక్షికమ్ || ౨౯౮ ||
 స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యగ్ధవస్తయన్స్యః పురీషజే!
 అథో యథాదోషమయం గణోఽపి
 పురాతనా లోహితశాలయశ్చ!
 తక్రం పయో దధ్యపి గోప్రభూతం
 ధన్వామిషం ముద్గరసస్సితా చ || ౨౯౯ ||
 పురాణకూశ్మాణ్డఫలం పటోలం
 మహార్ద్రకం గోక్షురకః కుమారీ!
 గువాకఖర్జూరకనారికేళ
 తాళద్రుమాణాశ్చ శిరాంసి పథ్యా || ౩౦౦ ||
 తాలాస్థిమజ్జా త్రపుసం త్రుటిశ్చ
 శీతాని పానాన్యశనాని చైవ!
 ప్రతీరసీరం హిమవాలుకా చ
 మిత్రం నృణాం స్యాత్సతిమూత్రకృచ్ఛే || ౩౦౧ ||

తా॥ వాతముచే జనించిన మూత్రకృచ్ఛక్రియోగమునందు అభ్యంగము, నిరూహవస్త్ర, స్నేహద్రవ్యములచే నిండిన తొట్టిలో నవగాహనము జేయుట, ఉత్తరవస్త్ర, కషాయాదులచే దడుపుట, ఇవియన్నియు పథ్యములైయుండును. పిత్తముచేగల్గిన మూత్రకృచ్ఛమున అవగాహనము, చల్లని వస్తువులచే పట్టు వేయుట, గ్రీష్మ ఋతువునకు జిప్సబడిన ఋతుచగ్ధలు, వస్త్రీకర్మ, విరేచనము, ఇవి యన్నియు పథ్యములు. కఫముచే జనించిన మూత్రకృచ్ఛమునందు స్వేదము, విరేచనము, వస్త్రీకర్మలు, తొరములు, యవాన్నము, తీక్షణంబులును ఉష్ణంబులునైన పదార్థములు, ఇవి యన్నియు పథ్యములు. త్రిదోషములచే

(సన్నిపాతముచే) జనించిన మూత్రకృచ్ఛమునందు వాతాదులకు వేర్వేరుగ జెప్పబడిన అభ్యంగము మున్నగునవియన్నియు పథ్యములైయుండును.

మఱియు మూత్రమును నిరోధించుటవలన బుట్టిన మూత్రకృచ్ఛము నందు వాతజ మూత్రకృచ్ఛమున జెప్పిన అభ్యంగాదులు పథ్యములు. శుక్రమును వెడలనియ్యక నిరోధించుటచే బుట్టిన మూత్రకృచ్ఛమునందు శిలాజతువును తేనెనొకలిపి లేహనము జేయుట పథ్యము. పురీచమును నిరోధించుటచే గల్గిన మూత్రకృచ్ఛమునందు స్వేదమును వెడలించుట, చూళ్ళములచే జేయు ప్రతిసారాణక్రియ, అభ్యంగనము, వస్త్రీకర్త, ఇవియన్నియు పథ్యములు.

ప్రాతవియగు యెఱ్ఱవరివడ్లు, ఆవుమజ్జిగ, ఆవుపాలు, ఆవుపెరుగు, అడవిలోని జంతువులమాంసము, పెసలకట్టు, చక్కెర, ప్రాతగుమ్మడిపండు, పొట్లకాయలు, అల్లము, పల్లెరు, కలబంద, పోక చెట్టుయొక్కయు, ఖిన్నూరపు చెట్టుయొక్కయు పెంకాయ చెట్టుయొక్కయు తాటిచెట్టుయొక్కయు కొసల యందుండు లేతమోవులు, కరకకాయలు, తాటికాయ విత్తనములోనుండు గిజరు, ములుదోస, పిన్నయేలకులు, శీతలంబులైన యన్నపానములు, నదీ జలము, పచ్చకప్పురము, ఇవియన్నియు మూత్రకృచ్ఛవ్యాధియందు ఆయా దోషానుసారముగ బథ్యములైయుండునని యెరుంగునది.

—మూత్రకృచ్ఛమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ మద్యం శ్రమం నిధువనం గజవాజియానం
సర్వం విరుద్ధమశనం విషమాశనశ్చ
తామూబ్బలమత్స్యలవణార్ద్రకతైలభృష్టం
పిణ్యాకహిణ్గుతిలస్పర్షపమూత్రవేగా ॥ ౩౦౨॥
మాషాస్కరీరమపి తీక్ష్ణవిదాహిరూక్ష
మమ్లం ప్రముశ్చతు జనస్సతి మూత్రకృచ్ఛే ।

తా॥ మద్యపానము, దేహపరిశ్రమమును జేయుట, స్త్రీసంభోగము, ఏనుగులు గుఱ్ఱములుమున్నగు వాహనములవై నెక్కి సవారిచేయుట, పుండ్ల

విరుద్ధములుగఁ జీరమత్స్యదుల నొకటిగఁ జేర్చి భుజించుట, తానుభుజించుపరి
మాణమునకు న్యూనాధికములుగ భుజించుట, తాంబూలచర్వణము, మత్స్య
ములు, లవణములు, అల్లము, నూనెలో పక్వముజేయబడిన పదార్థములు, గానుగ
పిండి, ఇంగువ, నువ్వులు, ఆవాలు, ఈపదార్థముల సేవించుట, మూత్రవేగమును
విరోధించుట, మినుములు, వెదురుమోవులు, మిక్కిలి తీక్షణములును విదాహ
కరములును రూక్షణములును అమలరసములునైన పదార్థముల సేవించుట,
ఇవియన్నియు మూత్రకృచ్ఛ్రవాధియం దపథ్యములుగాన విడువందగును.

—(మూత్రాఘాతమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ అభ్యజ్ఞానం స్నేహవిరేకవస్తిః
స్వేదోఽవగాహనోత్తరవస్తయశ్చ॥ ౩౦౩॥
పురాతనా లోహితశాలయశ్చ
మాంసాని ధన్వప్రభవాని మద్యమ్ |
తక్రం పయో దధ్యపి మాషయాషః
పురాణకూశ్మాణ్డఫలం పటోలమ్॥ ౩౦౪॥
మహర్ద్ధికం తాలఫలాస్థిమజ్జా
హరీతకీ కోమలనారికేళమ్ |
గువాకఖర్జూరకనారికేళ
తాలద్రుమాణామపి మస్తకాని॥ ౩౦౫॥
యథామలం సర్వమిదం చ మూత్రా
ఘాతాతురాణాం హితమాదిశన్తి |

తా॥ అభ్యంజనము, స్నేహము, విరేచనము, వస్తికర్మ, స్వేదము,
జలమునం దవగాహనముజేయుట, ఉత్తర వస్తికర్మ, ప్రాతవియగు ఎఱ్ఱవరి
వడ్లు, అరణ్యముననుండు జంతువుల మాంసములు, మద్యము, మజ్జిగ,
పాలు, పెరుగు, మినపకట్టు, ప్రాతదియగు గుమ్మడిపండు, పొట్లకాయలు,

అల్లము, తాటివిత్తనముననుండగిజరు, కరకకాయలు, ఎళనీగుకాయలు, పోక
చెట్టు, ఖర్జూరపుచెట్టు, టెంకాయచెట్టు, తాటిచెట్టు, అను నీచెట్లకొసరి
నుండు లేతమోవులు; ఇవియన్నియు మూత్రాఘాతరోగమునందు ఆయా
చోషముల ననుసరించి పథ్యములైయుండును.

—(మూత్రాఘాతమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ విరుద్ధాన్నాని సర్వాణి వ్యాయామం మార్గశీలనమ్ |
రూక్షం విదాహి విష్టస్థి వ్యవాయం వేగధారణమ్ ||
కరీరం వమనఞ్చాపి మూత్రాఘాతీ వివర్జయేత్ |

తా॥ పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నములు, దేహపరిశ్రమము, శ్రోవనడ
చుట, రూక్షంబులును విదాహకరంబులును, మలమును బంధించునవియునగు
పదార్థములు, సంభోగముజేయుట, మలమూత్రాదివేగముల నిరోధించుట,
వెదురుమోవులు, వమనకర్త, ఇవియన్నియు మూత్రాఘాతముకలవారికి అప
థ్యములుకావున సేవింపం దగవు.

—(ఆశ్మరీరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ వస్తిర్విరేకోవమనం చ లఙ్ఘనం
స్వేదోఽవగాహాఽపి చ వారిసేవనమ్ |
యవాః కులుత్థాః ప్రపురాణశాలయో
మద్యాని ధన్వాణ్ణజసమ్భవా రసాః || ౩౦౭ ||
పురాణకూశ్మాణ్డఫలం కసేరుకం
గోకణ్టకో వారుణశాకమార్ద్రకమ్ |
పాషాణభేదో యవశూకరేణవః
ఛిన్నా సమాకర్షణమశ్శనామపి || ౩౦౮ ||
ఏతాని సర్వాణి భవంతి సర్వదా
ముదేఽశ్మరీరోగనివీడితాత్తనామ్ |

తా॥ పస్తీకర్త, విరేచనము, వమనము, లంకణము, అవగాహస్వేద
కర్త (వాతహరములగు కషాయాదులచే నిండించిన తొట్టియందు కూర్చుని శరీర
మున చెమట వెడలింపుట), అధికముగ నీళ్ళద్రాగుట, యవలు, ఉలవలు,
మిక్కిలి ప్రాతవియగు రాజనములు, మద్యములు, మరుభూమిలో జనించిన
పత్తులమారసరసములు, ప్రాతగుమ్మడిపండు, నమ్మదుంపలు, పల్లెరు, వారుణ
శాకము, అల్లము, పాషాణభేది, యవక్షారము, తిప్పతీగె, మూత్రద్వారమున
నుండు రాలిని విడదీయుట, ఇవియన్నియు అశ్మరీరోగమునందు పథ్యములు.

—(అశ్మరీరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ మూత్రస్య శుక్రస్య చ వేగమమ్లం
విప్లమ్భి రూక్షం గురు చాన్నపానమ్॥౩౦౯॥
విరుద్ధపానాశనమశ్మరీవాన్
వివర్జయేత్సంతమప్రమత్తః।

తా॥ మూత్రవేగమును శుక్రవేగమును నిరోధించుట, అమ్ల రసముకల
పదార్థములు, మలమును బంధించు పదార్థములు, రూక్షపదార్థములు, అజీర్ణ
కరములగు నన్నపానములు, పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్నపానములు, వీనినన్ని
టిని అశ్మరీరోగ పీడితులు విడువవలెను.

—(ప్రమేహరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ప్రాగ్లబ్ధనాని వమనాని విరేచనాని
ప్రోద్వర్తనాని శమనాని చ దీపనాని॥౩౧౦॥
నీవారకజ్ఞయవైణవకోరదూష
శ్యామాకజూర్ణకురువిస్తమకుష్ఠకాశ్చ।
గోధూమశాలికలమాశ్చిరజాః కులుత్థాః
ముద్గాఢకీచణకయామరసాస్తీలాశ్చ॥౩౧౧॥
లాజాః పురాతనసురా మధు వాద్యమణ్డ

స్త్రక్తశ్చ రాసభజలం మహిక్షీజలశ్చ |
 లట్వా కపోతశశతి త్తిరలావబద్ధి
 వ్యాఘ్రేణవ ర్తకశుకాదికజాజ్జలాశ్చ || ౩౧౨ ||
 శోభాజ్ఞానం చ కులకం చ కటిల్లకం చ
 కర్కోటకం తిలకమప్యథ బార్హతశ్చ |
 బౌదుమ్బరాణి లశునాని నవీనమోచం
 పత్తూరగోక్షురకమూషకపర్ణి శాకమ్ || ౩౧౩ ||
 మందారపత్రమమృతా త్రిఫలా కపిత్థం
 జమ్బూక సేరుకమలోత్పలకన్దబీజమ్ |
 ఖర్జూరలాజ్గలికతాలతరూ త్తమాజ్గం
 వ్యోషశ్చ తిన్దుకఫలం ఖదిరం కలిజ్గమ్ || ౩౧౪ ||
 తిక్తాని చాపి సకలాని కషాయకాని
 హస్త్యశ్వేవాహనమతిభ్రమణం రవిత్విత్ |
 వ్యాయామ ఇత్యపి గణో భవతి ప్రకామం
 మిత్రం ప్రమేహగదవీడితమానవానామ్ || ౩౧౫ ||

తా॥ ప్రమేహరోగముచే బీడింపబడిన వారికి తొలుతలంకణము,
 వమనము, విరేచనము, క్లేష్మమేదోనాశకౌషధముల చూర్ణముచే నలుగు
 బెట్టుట, సంశయనము, అనునీక్రియల జేసి పిమ్మట అగ్నిని దీపింపజేసెడి యౌష
 ధాదుల నుపయోగింపందగు.

మఱియు నీవారములు (ఒకరు మైరుచేయకయే తనంతట నగణ్యమున
 బండునట్టి ధాన్యములు), కొఱ్ఱలు, యవలు, వెదురుబియ్యము, ఆరుకలు,
 సామలు, జొన్నలు, కురుపిండములు (కురుక్షేత్రముననుండు ధాన్యవిశేషములు),
 అడవియూరుకలు, గోధుమలు, రాజనములు, ప్రాతవియగు ఉలవలు, పెసలు,
 కందులు, సెనగలు, వీనిచే జేయబడినకట్టులు, నువ్వులు, పేలాలు, ప్రాతడి

యగు మద్యము, తేనె, వాద్యమండము (యవలను పేయించి అందు పదునాల్గింత నీళ్లు కలిపి కాచబడినగంజి), మజ్జిగ, గాడిదెయొక్కయు ఎనుముయొక్కయు మాత్రము, ఊరపిచ్చుక, పావురము, కుందేలు, తీతువుపిట్ట, లావుకపిట్ట, నెమలి, పెద్దపులి, జింక, వర్తికయను తీతువుపిట్ట, చిలుకలు మున్నగు జాంగల జంతువుల మాంసములు, మునగకాయలు, చేదుపొట్లకాయలు, కాకరకాయలు, దోసకాయలు, తిలకవృక్షముయొక్క ఫలములు (తిలకమనునది స్వనామప్రసిద్ధమగు వృక్షవిశేషము), ములకకాయలు, అత్తికాయలు, ఉల్లిగడ్డలు, లేత అరటికాయలు, పొన్నగంటియాకు, పల్లెరు, ఎలుక చెవ్వియాకు, మందారపు ఆకు, తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, (కరక, తానికాయ, ఉసిరికకాయలు), వెలగపండ్లు, నేరేడుపండ్లు, నమ్మదుంపలు, తామరదుంపలు, కలువదుంపలు, ఈరెండిటిని త్రనములు, ఖర్జూరపుచెట్టుయొక్కయు, టెంకాయచెట్టుయొక్కయు, తాటిచెట్టుయొక్కయు కొసలనుండు లేతమోవులు, త్రికటుకములు, (శుంఠి పిప్పళ్లు, మిరియాలు), తుమ్మిపండ్లు, పుల్ల వెలగపండ్లు, పుచ్చకాయలు, తిక్తరసంబును కషాయరసంబునుకల సకలపదార్థములు, వీనుగులు గుఱ్ఱములు మున్నగువానివైనెక్కి సవారిచేయుట, విశేషముగ సంచరించుట, ఎండలో దిరుగుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, ఇవియన్నియు ప్రమేహరోగముకల వారికి పథ్యములైయుండును.

—(ప్రమేహరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ వేగరోధం ధూమపానం స్వేదం శోణితమోక్షణమ్ |

సదాసనం దివానిద్రా నవాన్నాని దధీని చ || ౩౧౬ ||

ఆనూపమాంసం నిష్పావం పిష్టాన్నాని చ మైధునమ్ |

సావీరకం సురా శుక్తం తెలం క్షీరం గుడం ఘృతమ్ ||

తుమ్బిం తాలాస్థిమజ్జాం చ విరుద్ధాన్యశనాని చ |

కూశ్మాణ్డ మిక్షు దుష్టామ్బు స్వాద్యమ్లలవణాని చ || ౩౧౭ ||

అభిష్యంది చ యత్నేన ప్రమేహీ పరివర్జయేత్ |

తా॥ మలమూత్రాది వేగముల నిరోధించుట, పొగద్రాగుట, చెమట వెడలించుట, రక్తస్రావముజేయుట, ఎల్లప్పుడును కూర్చునియుండుట, పగలు నిదురించుట, క్రొత్తబియ్యపు అన్నములు, పెరుగు, జలప్రాంతదేశముననుండు జంతువుల మాంసములు, అనుములు, పిండితోజేయబడిన యన్నములు, స్త్రీసంభోగము, సోపీరమను కాంజికము, కల్లుపైతేట, నూనె, పాలు, బెల్లము, నెయ్యి, సారకాయలు, తాటివిత్తనములతోని గిజరు, పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నములు, గుమ్మడికాయ, చెఱుకు, దుష్టమైన జలము, మధుర అమృత లవణ రసములుకల పదార్థములు, స్తోత్రస్సుల స్రవింపజేయు నానావిధపదార్థములు, వీనినన్నిటిని ప్రమేహరోగముకలవారు మిక్కిలి ప్రయత్నముతో విడువవలెను.

—) మేదోరోగమున పథ్యములు. (—

శ్లో॥ చింతాశ్రమో జాగరణం వ్యవాయం
ప్రోద్వర్తనం లఙ్ఘనమాతపశ్చ ॥౩౮॥
హస్త్యశ్వయానం భ్రమణం విరేకః
ప్రచ్ఛర్దనఞ్చాప్యపతర్పణఞ్చ
పురాతనా వైణవకోరదూష
శ్యామాకనీవారప్రియఙ్గుజూర్ణాః ॥౩౯॥
యవాః కులుత్థాశ్చణకా మసూరాః
ముద్గాస్తు వర్యశ్చమఘాని లాజాః
కటూని తిక్తాని కషాయకాని
తక్రం సురా చిఙ్గటమత్స్య ఏవ ॥౪౦॥
దగ్ధాని వార్తాకఫలాని చాపి
ఫలత్రయం గుగ్గులురాయసఞ్చ
శిరీషలోధద్రుహరీతకీనాం
మూర్ఛేన గాత్రస్య విలేపనఞ్చ ॥౪౧॥

కటుత్రయం సర్వపత్తైలమేలా
 రూక్షాణి సర్వాణి చ ముఖ్యతైలమ్ |
 పత్రోత్థశాకాగురులేపనాని
 ప్రతప్తసీరాణి శిలాజతుని || ౩౨౩ ||
 ఏతాని సర్వాణి నిషేవితాని
 మేదోగదం సత్వర ముత్తి పన్తి ||

తా|| చింత, దేహపరిశ్రమము, రాత్రులయందు నిదురమేల్కొని యుండుట, స్త్రీసంభోగము, ఉద్వర్తనము (పసపు మున్నగు వస్తువుల జేర్చిన చూర్ణాదులచేత శరీరమున నలుగుపెట్టుట), లంకణము, ఎండలోదిరుగుట, ఏనుగులు గుఱ్ఱములు మొదలగువానిపై నెక్కి సవారిజేయుట, అధికముగ సంచరించుట, విరేచనముజేసికొనుట, వమనముజేసికొనుట, శరీరమును కృశింపజేయు నాహారాదుల సేవించుట, ప్రాతవియగు వెదురుబియ్యము, ఆకుకలు, సామలు, నీవారములు, కొఱ్ఱలు, జొన్నలు, యవలు, ఉలవలు, సెనగలు, చిరు సెనగలు, పెసలు, కందులు, తేనె, పేలాలు, కటురసంబును తిక్తరసంబును కషాయ రసంబునుకల సకల పదార్థములు, మజ్జిగ, మద్యము, చింగటమును మత్స్యము, నిష్పన కాల్చబడిన వంగపండ్లు, త్రిఫలములు (కరకతాని ఉసిరికలు), గుగ్గిలము, లోహభస్మము, దిరిసనపుకాయలు, లొద్దుగుపువ్వులు, కరక కాయలు, ఈమూటినిచేర్చి చూర్ణముచేసి యాచూర్ణముచే నలుగుపెట్టుట, త్రికటుకములు, ఆవనూనె, ఏలకులు, రూక్షములగు సకల పదార్థములును నువ్వులనూనె, ఆమగూరలు, అగరునుబూసికొనుట, వేడినీళ్ళు, శిలాజతువు, ఇవియన్నియు మేదోరోగమును హరించునుకావున పథ్యములైయుండును.

— మేదోరోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో|| స్నానం రసాయనం శాలీ గోధూమాన్ సుఖశీలితాన్ |

క్షీరేక్షువికృతీగ్దామాన్ సౌహిత్యం స్వేదనాని చ || ౩౨౪ ||

మత్స్యం మాంసం దివానిద్రాం స్రగ్ధాన్తధురాణి చ |
సర్వస్య భోజనస్యాస్తే జలపానం విశేషతః || ౩౨౧ ||
అతిమాత్రం తూపచితే విశేషాద్వమనక్రియామ్ |
స్వభావస్థత్వమన్విచ్ఛన్తేదస్త్వి వర్జయేదిమామ్ || ౩౨౨ ||

తా॥ స్నానము, రసాయనావధముల సేవించుట, రాజనపు బియ్యమును గోధుమలను భుజించుట, శరీరమునకు మిక్కిలి సుఖమును గల్గించుట, పాలు, చెఱకునకు సంబంధించిన బెల్లము చక్కెర మున్నగునవి, మినుములు, తృప్తికల్గునంతభుజించుట, స్వేదనకర్త జేయుట, మత్స్యములు, మాంసము, పవటియందు నిదురించుట, పుష్పమాలికల ధరించుట, గంధమునుబూసికొనుట, మధురపదార్థముల సేవించుట, అన్ని పదార్థములను భుజించినపిదప అధికముగ నీళ్ళుత్రాగుట, విశేషముగ వమనముజేసికొనుట, వీనినన్నిటిని శరీరముమిక్కిలి బలిసియుండునపుడు మేనోరోగముకల మనుజులు విడువవలెను.

—) ఉదరరోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ విరేచనం లఙ్ఘనమబ్ధసమ్భవాః
కులుత్థముద్గారుణశాలయో యవాః |
మృగద్విజా జాఙ్గలసంజయాన్వితాః
సితా సురా మాక్షికశీధుమాధ్వకాః || ౩౨౩ ||
తక్రకో రసోనో రుబుతైలమార్ద్రకం
శాలిశ్చ శాకం కులకం కటిల్లకమ్ |
పునర్నవా శిగ్రుఫలం హరీతకీ
తామ్బూలమేలాయవశూకమాయసమ్ || ౩౨౪ ||
అజాగవోష్ఠీమహిషీపయోజలః
లఘూని తీక్ష్ణాని చ దీపనాని |
వస్త్రేణ సంవేష్టనమగ్నికర్మ

విషప్రయోగోఽత్రయుతోయథాయథమ్ || ౩౨౯ ||

విశేషతః స్త్రీహాసముద్భవే గదే

వామేఽగ్రబాహు ధమనీవ్యధః పరమ్ ।

బద్ధాహ్వాయే చోదరజే క్షతోత్థితే

నాభేరధశ్శస్త్రవిధిర్యథావిధి || ౩౩౦ ||

సమీరణోత్థే ఘృతపానమాదితః

సాభ్యజ్ఞానఞ్చాప్యనువాసనం తథా ।

యథామలం పథ్యగణోఽయమాశ్రితః

సఖా నృణాం స్యాదుదరామయే సతి || ౩౩౧ ||

తా|| విరేచనము, లంకణము, సంవత్సరకాలమునకుమున్ను పండిన ఉలవలు, పేసలు, ఎఱ్ఱపరివడ్లు, యవలు, జాంగలదేశమున జనించిన మృగములు, పక్షులు, వీని మాంసరసములు, చక్కెర, మద్యము, తేనె, శీధు అను మద్యము, మాధ్వీకమను మద్యము, మజ్జిగ, ఉల్లిగడ్డలు, ఆముదము, అల్లము, శాలిశాకము, పొట్లకాయలు, కాకరకాయలు, గలిజేరు, మునగకాయలు, కరకకాయలు, తాంబూలము, ఏలకులు, యవతొరము, లోహభస్మము, మేకలయొక్కయు ఆవులయొక్కయు ఒంటెలయొక్కయు బట్టెలయొక్కయు పాలు, వానిమూత్రములు, చుల్కనగ జీర్ణంబులగునవియు తీక్ష్ణంబులును, అగ్నినిదీపింపజేయునవియునగు పదార్థముల భుజించుట, ఉదరముపై బట్టచేజాట్టుట, నిష్పానకాలినయినపసలాకులచే రక్ష వేయుట, సర్పవిషము నుపయోగించుట, ఇవియున్నియు నుదరరోగమునం దాయా దోషముల ననుసరించి పథ్యములైయుండును.

మఱియు స్త్రీహోదరమునందు యెడమచేతి మణికట్టున సిరావ్యధనము జేయవలెను. బద్ధగుచోదరమునందును క్షతోదరమునందును నాభికి క్రిందిభాగమున శాస్త్రోక్తప్రకారము శస్త్రకర్త జేయందగును.

వాతముచే గల్గిన ఉదరవ్యాధియందు తొలుతఘృతపానముజేసి పిదప తైలాదులచే నభ్యంజనంబును, అనువాసన వస్త్రీకర్త జేయుటయు పథ్యము.

ఇత్తైరంగున నాయాదోషముల ననుసరించి ఉదరవ్యాధియందు పథ్యముల నెరుంగునది.

—) ఉదరరోగమునం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ సంస్నేహనం ధూమపానం జలపానం సిరావ్యధమ్ ।
 ఛర్దిర్యానందిపాస్వప్నంవ్యాయామంపిష్టవైకృతమ్॥ ౩౩ ౨॥
 ఔదకానూపమాంసాని పత్రశాకాస్తీలా అపి ।
 ఉష్ణాని చ విదాహీని లవణాన్యశనాని చ ॥ ౩౩౩॥
 మహేంద్రగిరిజాతానాం సరితాం సలిలాని చ ।
 శమీధాన్యం విరుద్ధాన్నం దుష్టనీరంగురూణి చ॥ ౩౩౪॥
 విష్టమ్భాని విశేషాత్తు స్వేదం విష్టమ్భసమ్భవే ।
 నర్జయేదుదరవ్యాధౌ వైద్యో రక్షన్నిజం యశః ॥ ౩౩౫॥

తా॥ స్నేహనము, ధూమపానము, జలపానము, సిరావ్యధనము, వమనము, గూఱ్ఱము మున్నగు వాహనములపై నెక్కి సవారి జేయుట, పగలు నిదురించుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, పిండితో జేయబడిన భక్ష్యదుల దినుట, ఉదకమునజనించిన జంతువులయొక్కయు జలప్రాంతముననుండు జంతువులయొక్కయు మాంసములు, ఆకుగూరలు, నువ్వులు, ఉష్ణంబులును విదాహకచంబులును లవణ రసంబులునగు నాహారపదార్థములు, మహేంద్రపర్వతమున బుట్టిన నదులలో నుండు జలము, మినుములు మున్నగు శమీధాన్యములు, పరస్పర విరుద్ధములగు పదార్థములు, దుష్టమైన జలము, అజీర్ణకర పదార్థములు, ఇవియన్నియు నుదర వ్యాధికల మనుజులచే విడువందగును.

మఱియు మలబంధముచే గల్గిన ఉదరవ్యాధియందు మలమును బంధించు పదార్థముల సేవించుటయు, శరీరమున చెమట వెడలించుటయు నపథ్యములు. యశమునుగోరు వైద్యుండు ఉదరరోగముకల రోగికి వైజేప్పబడిన తెఱంగున పథ్యముల దెలుపవలెను.

యథామలం పథ్యమిదం ప్రయుక్తం
శోభామయం సత్వరముచ్చిన త్తి || ౩౪౧ ||

తా॥ వకునవిరేచనరూపమగు శోభనము, లంకణము, రక్తమోక్షము, చెమటపెడలించుట, పట్టువేయుట, కషాయాదులచే దడుపుట, ప్రాతవియగు రాజనముల బియ్యము, యవలు, ఉలవలు, పెసలు, ఉడుము, ముండ్లపంది, నెమలి, తిత్తిరిపక్షి, కోడి, లావుకపిట్ట, ఇవి మొదలగు జాంగలపక్షుల యొక్కయు; తాబేలు, శృంగి యను మత్స్యము వీనియొక్కయు మాంసము, మిక్కిలి ప్రాతదియగు నెయ్యి, మజ్జిగ, కల్లు, తేనె, మద్యము, అనుములు, కాకరకాయలు, ఎఱ్ఱని మునగకాయలు, ఉల్లిగడ్డలు, ములుదోస, లేతముల్లంగి, ప్రొద్దుతిరుగుడు చెట్టుతకు, గెంజాయి, పొట్లకాయలు, పేముచిగురు, ఉసిరిక కాయలు, ముల్లంగి, గలిజేరు, చిత్రమూలము, దేవదారుకూర, పెద్దగుమ్మడి, వేస, నీరు గొబ్బి అను నీయారిటిచిగుళ్లు, ఆముదము, కటుకరోహిణి, పసపు, కరక్కాయలు, ఖౌరములు, జీడిగింజలు, గుగ్గిలము, లోహభస్మము, కటురస ముకల సకలపదార్థములు, తిక్తరసముకలపదార్థములు, అగ్ని ని దీపింపజేయు పదార్థములు, ఆవులయొక్కయు మేకలయొక్కయు బట్టెలయొక్కయు మూత్రములు, కస్తూరి, శిలాజతువు, ఇవియన్నియు శోభ (నంజు) రోగము నందు పథ్యములు.

మఱియు మున్ను పాండురోగమున కెప్పిన రీతిగ నీశోభ రోగము నందును అగ్ని కర్త జేయుట మిగుల హితకరమైయుండును.

— శోభరోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ పవనం సలిలం వేగరోధం చ విషమాశనమ్ |

విరుద్ధం పానమశనం మృత్తికాయాశ్చ భక్షణమ్ || ౩౪౨ ||

గ్రామ్యానూపం పిశితలవణం శుష్కశాకం నవాన్నం

గౌడం పిష్టం దధి సకృసరం నిర్జలం మద్యమన్లుమ్ |

ధానా వల్లూరసమశనమథో గుర్వసాత్త్వం విదాహి
స్వప్నం రాత్రౌ శ్వయధుగదవా వర్జయేన్ద్రధునఞ్చ॥

తా॥ గాలిలోనుండుట, నీరుద్రాగుట, మలమూత్రాదివేగముల నిరోధించుట, న్యూనాధికముగ భుజించుట, పగస్పరవిరుద్ధములగు నన్నపానముల సేవించుట, మన్ను తినట, గ్రామ్యానూపజంతువులమాంసములు, లవణ రసము కల పదార్థములు, ఎండినకాయలు మున్నగువానిచే జేయబడిన కూరలు, క్రొత్తబియ్యముచే సిద్ధమైన యన్నము, బెల్లముచే జేయబడిన సకల పదార్థములు, పెరుగు, పిండితో జేయబడిన పదార్థములు, కృసరము (నువ్వులను బియ్యమును మినపపప్పును ఒకటిగ జేర్చి పక్వముజేయబడిన యన్నము), నీళ్లు లేని మద్యము, పులుపుగల పదార్థములు, బొయ్యగులు, ఎండినమాంసము, సమశనము (పథ్యములగు పదార్థములను అపథ్యపదార్థములను ఒకటిగ జేర్చి భుజించుట), అజీర్ణకర పదార్థములను అసాత్త్వపదార్థములను భుజించుట, రాత్రులయందు నిదురించుట, సంభోగము జేయుట, ఇవియన్నియు శోధ (నంజు) రోగముకలవారికి అపథ్యములు కావున సేవింపందగవు.

—(బ్రహ్మవృద్ధిరోగములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ సంశోధనం వస్తిరస్మగ్నిమోక్ష

స్వేదఃప్రలేపోఽరుణశాలయశ్చ ।

ఏరణ్డతైలం సురభీజలఞ్చ

ధన్వామిషం శిగుఫలం పటోలమ్ ॥౩౪౪॥

పునర్నవా గోక్షురకాగ్నిమన్థ

తామూబ్బలపథ్యాసరలా రసోనమ్ ।

వాతిజ్గనం గృష్ణానకం మధూని

కౌమ్భం ఘృతం తప్తజలఞ్చ తక్రమ్ ॥౩౪౫॥

యదామవాతాపహమగ్నికారి

తదన్న పానశ్చ సురా పురాణమ్ ।
అర్ధేనువద్వజ్ఞాణయోశ్చ దాహణో
వ్యత్యాసశ్చో బాహుసిరావ్యధశ్చ ॥ ౩౪౬ ॥
యథాశ్రుతశ్చస్త్రవిధిశ్చ వర్గ
స్సాన్యద్భిద్భవృద్ధ్యామయినాం సుఖాయ ।

తా॥ మమనవిరేచనరూపములగు సంశోధనకర్తలు, వృత్తికర్త, రక్త
మోచనము, చెనుటబుట్టించుట, పట్టువేయుట, ఎఱ్ఱవరిబియ్యపు అన్నము,
ఆముదము, గోమూత్రము, అరణ్యముననుండు జంతువులమాంసము, మునగకా
యలు, పొట్లకాయలు, గలిజేరు, పల్లేరు, కూర నెల్లి, తొంబూలము, కరకకా
యలు, తెగడ, ఉల్లిగడ్డలు, వంకాయలు, గంజాయి, తేనె, కుండలోమాగిన
నెయ్యి, వేడినీళ్లు, మజ్జిగ, ఇవియన్నియును, ఆమవాతమును హరించి అగ్నిని
దీపింపజేయు పదార్థములును, ప్రాతనియగు కల్లును బ్రధ్మరోగమునందును
అండ వృద్ధియందును పథ్యములు.

మఱియు అర్ధచంద్రాకారమువలె గెజ్జలయందు రత్నవేయవలెను-
ఈబ్రధ్మయను గ్రంథి కుడిప్రక్కనున్నచో ఎడమచేతియందు సిరావ్యధనము
జేయుటయు, ఎడమప్రక్కనున్నపుడు కుడిచేతిలో సిరావ్యధనముజేయు
టయు పథ్యమైయుండును. ఈరోగమునందును అండవృద్ధియందును శాస్త్రోక్త
ప్రకారము శస్త్రోక్త జేయుటయు మిక్కిలిప్రశస్తము. (ఇచ్చట బ్రధ్మమనగా
వాతము ప్రకోపమునొందుటచేత గెజ్జలయందు గ్రంథిరూపముగ జనించినశోఫ
యని యెరుంగునది).

—(బ్రధ్మవృద్ధిరోగములయం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ విరుద్ధపానాన్నమసాత్త్యసేవాం
సంక్షోభణం హస్తిహయాదియానమ్ ॥ ౩౪౭ ॥
ఆనూపమాంసాని దధీని మాషా

దుగ్ధాని పిష్టాన్నముపోదికాచ ।

గురూణి శుక్రోత్థితవేగరోధః

స్యూర్బ్రధ్వవృద్ధ్యామయినామమిత్రమ్ ॥ ౩౪౮ ॥

తా॥ పరస్పర విరుద్ధములగు నన్న పానములు, అసాత్మ్యములగు పదార్థముల సేవించుట, దోషముల చలింపజేయు పనులజేయుట, ఏనుగులు గుఱ్ఱములు మున్నగువానిపై నెక్కి సవారిచేయుట, అనూపదేశమునంగల జంతువుల మాంసములు, పెరుగు, మినుములు, పాలు, పిండిచే జేయబడిన పదార్థములు, బచ్చలికూర, అజీర్ణకరపదార్థములు, శుక్రవేగమును నిరోధించుట, ఇవి యన్నియు బ్రధ్మరోగమునందును అండవృద్ధిరోగమునందును అపథ్యములు కావున సేవింపందగవు.

—(గలగణ్ఠ గణ్ఠమాలాది రోగములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఛర్దిర్విరేచనం నస్యం స్వేదో ధూమం సిరావ్యధః ।

అగ్నికర్తృక్షారయోగః ప్రలేపో లఙ్ఘనాని చ ॥ ౩౪౯ ॥

పురాణఘృతపానశ్చ జీర్ణలోహితశాలయః ।

యవాః ముద్గాః పటోలశ్చ రక్తశిగ్రుకటిల్లకమ్ ॥ ౩౫౦ ॥

శాలిశ్చ శాకం వేతాగ్రం రూక్షాణి చ కటూని చ ।

దీపనాని చ సర్వాణి గుగులుశ్చ శిలాజతు ॥ ౩౫౧ ॥

విశేషాద్గలగణ్ఠేషు చ్చిత్వా జిహ్వతలే సిరే ।

కుర్యాద్వా మణిబద్ధార్థే రేఖాస్త్రోఽఙ్ఘ్రీలాంతరాః ॥

యథాదోషం యథావస్థం పథ్యమేతత్ప్రకీర్తితమ్ ।

తా॥ వమనము, విరేచనము, నస్యము, స్వేదము, ధూమపానము, సిరావ్యధనము, అగ్నికర్తృ, క్షారప్రయోగము, ప్రలేపము (పట్టువేయుట), లంకణము, అను నీ కర్మల జేయుట, పాతనేతిని ద్రాగుట, పాతయెఱ్ఱవరివడ్లు, యవలు, పెసలు, పొట్లకాయలు, ఎఱ్ఱనిమునగకాయలు, కాకరకాయలు,

శాలికాకము, పేముచిగురు, రూక్షంబులును కటురసముగల్గినవియు అగ్నిని దీపింపజేయునవియునగు సకలపదార్థములు, గుగ్గిలము, శిలాజతువు, ఇవియన్నియును గలగండాది రోగములయందు పథ్యములైయుండును. మఱియు గలగండమునందు నాలుకక్రిందనుండు రెండుసిరలను ఛేదించుటయైనను మణి కట్టిన సగభాగములో నెక్కిక అంగుళమునకు ఒక్కొక్క రేఖవంతున మూడురేఖలుగ గట్ట వేయుటయైనను పథ్యములుగనుండును. ఇతైరంగున గలగండాదిరోగములయందు ఆయాదోషములను అవస్థాభేదములను అనుసరించి పథ్యములు నుడువంబడియె.

—(గలగండ గండమాలాది రోగములయం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ దుగ్ధేక్షువికృతీస్సర్వా మాంసం చానూపసమ్భవమ్ ॥

పిష్టాన్నమమ్లమధురం గుర్వభిష్యన్దకారి చ ।

గలగణ్డం గణ్డమాలాఽపచీగ్రన్థ్యర్బదామయాన్ ॥

చికిత్సన్నగదంకారో యశోఽర్థి పరివర్జయేత్ ।

తా॥ పాలు, చెఱకు సంబంధంబులగు బెల్లము చక్కెర మున్నగు పదార్థములు, అనూపదేశముననుండు జంతువులమాంసములు, పిండితోజేయబడిన పదార్థములు, అమ్ల మధుర రసములుగల సకలపదార్థములు, అజీర్ణకరంబులును స్రోతస్సుల స్రవింపజేయునవియునగు పదార్థములు, ఇవియన్నియు గలగండము గండమాల అపచి గ్రంథి అర్బుదములను రోగములయందు అపథ్యములు కావున సేవింపందగవు.

—(శ్లీషదరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ప్రచ్ఛర్దనం లఙ్ఘనమ్నానమోక్షః

స్వేదో విరేకః పరిలేపనశ్చ ।

పురాతనాష్టష్టికశాలయశ్చ

యవాః కులుత్థా లఘునం పటోలమ్ ॥ ౩౫౫॥

వార్తాకళో భాజ్ఞానకారవేల్ల
 పునర్నవామూలకపోతికా చ!
 ఏరణ్ణతెలం సురభీజలచ్చ
 కటూని తిక్తాని చ దీపనాని || ౩౫౬ ||
 గుల్ఫోపరిష్టాచ్చతుర్యులే వా
 వాతోద్భవే గుల్ఫతలే చ పైత్తే ।
 అజుష్ఠమూలే కఫజే విశేషాత్
 సిరావ్యధశ్చాపి యథావిధానమ్ || ౩౫౭ ||
 ఏతాని పథ్యాని భవంతి పుంసాం
 రోగే సతి శ్లీపదనామధేయే ।

తా|| వమనము, లంకణము, రక్తమోక్షము, స్వేదము, విరేచనము, పట్టువేయుట, అను నీయారుకర్మలజేయుట; ప్రాతవియగు అరువదినాశ్శసం బావులు, రాజనములు, యవలు, ఉలవలు, ఉల్లిగడ్డలు, పొట్లకాయలు, వంకాయలు, మునగకాయలు, కాకరకాయలు, గలిజేరు, లేతముల్లంగి, అముదము, గోమూత్రము, కటుతిక్తరసములుకల పదార్థములు, అన్ని ని దీపింపజేయుపదార్థములు, ఇషయన్నియు శ్లీపదరోగమునందు పథ్యములు.

మఱియు శ్లీపదము వాతముచే జనించినచో చీల మండకు నాల్లంగుళముల వై భాగమునందును, పిత్తమువలన జనించెనేని చీలమండయందును, కఫముచే గలిగెనేని బొటనవ్రేలి మొదటియందును సిరావ్యధనముజేయుట మిక్కిలి ప్రశస్తమైయుండును. ఇతైరంగున శ్లీపదరోగమునందు పథ్యక్రమము నేరుంగునది.

—(శ్లీపదరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో|| పిష్టాన్నం దుగ్ధవికృతిం గుడమానూపమామిషమ్ || ౩౫౮ ||
 స్వాద్వష్ణం పారియాత్రం చ సిన్ధువిస్థ్యనదీజలమ్ ।
 పిచ్చిలం గుర్వభిష్యన్ది శ్లీపదీ పరివర్జయేత్ || ౩౫౯ ||

తా॥ పిండితో జేయబడిన పదార్థములు, పాలతో జేయబడిన పదార్థములు, బెల్లము, అనూపదేశముననుండు జంతువుల మాంసములు, మధుర అష్టరసములుకల పదార్థములు, పారియాత్రమను పర్వతమునందును వింధ్యపర్వతమునందు నుండు నదులయొక్కయు సింధునదియొక్కయు జలము, పిచ్చిలంబులును అజీర్ణకరంబులును ప్రోతస్సుల స్రవింపజేయునవియునగు పదార్థములు, వీనినన్నిటిని శ్రీపదరోగముకలవాడు విడువవలెను.

—(విద్రధిరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఆమావస్థే రేచనాని లేపస్వేదోఽస్రమోక్షణమ్ ।
జీర్ణాశ్వామ్యామాకకలమాః కులుత్థా లశునాని చ ॥ ౩౬౦॥
రక్తశిగ్రుశ్చ నిష్పావః కారవేల్లం పునర్నవా ।
శ్రీపర్ణం చిత్రకం క్షౌద్రం శోథోక్తాని చ సర్వశః ॥ ౩౬౧॥
పక్వావస్థే శస్త్రుకర్త పురాణా రక్తశాలయః ।
ఘృతం తైలం ముద్గరసో విలేపీ ధన్వజా రసాః ॥ ౩౬౨॥
శాలిశ్చ శాకం కదలీ పటోలం హిమవాలుకా ।
చందనం తప్తశీతామ్బు సర్వం చాపి వ్రణోదితమ్ ॥ ౩౬౩॥
నరాణాం విద్రధౌ రోగే పథ్యాపథ్యం యథామలం ।
పథ్యాన్యేతాని సర్వాణి నిర్దిష్టాని మహర్షిభిః ॥ ౩౬౪॥

తా॥ విరేచనము, పట్టువేయుట, చెమటబుట్టించుట, రక్తమోచనము జేయుట, ప్రాతవియగు సామలు, ప్రాతరాజనములు, ఉలవలు, ఉల్లిగడ్డలు, ఎఱ్ఱనిమునగకాయలు, అనుములు, కాకరకాయలు, గలిజేగు, పెద్దగుమ్మడికాయ, చిత్రమూలము, తేనె, ఇవియన్నియును, శోథకోగమున జెప్పబడిన పథ్యవర్గంబును విద్రధిపక్షముగాకుండునపుడు పథ్యములైయుండును.

మఱియు అట్టి విద్రధి పక్షంబైనపుడు శస్త్రుకర్త జేయుట, పాత ఎఱ్ఱవరిధాన్యములు, నెయ్యి, నూనె, పెసలకట్టు, విలేపి (మెతుకు లధికముగ నుండు గంజి), అరణ్యమున జనించిన జంతువుల మాంసరసము, శాలిశాకము,

అరటికాయలు, పొట్లకాయలు, పచ్చకప్పురము, చందనము, కాగిచల్లారిననీళ్లు ఇవియన్నియును, వ్రణరోగమున జెప్పబడిన పథ్యవర్గంబును పథ్యములు. ఇతై రంగున విద్రధిరోగమునందు ఆయాదోషముల ననుసరించి పథ్యములు ఋషులచే నిర్ణయింపబడెను.

—(విద్రధిరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ శోధినాం యాన్యపథ్యాని వ్రణినామహితాని చ ।

క్రమాదామే చ పక్షే చ విద్రధౌ వర్జయేన్నరః॥ ౩౬౫॥

తా॥ విద్రధి ఆమావస్థనొందియున్నపుడు శోధరోగమున జెప్పబడు నపథ్యములును, పక్షావస్థనొందినపుడు వ్రణరోగమున జెప్పబడు నపథ్యంబులును వరుసగా నపథ్యములైయుండును కావున విడువందగును.

—(వ్రణశోధాది రోగములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ విష్ణూపనం రక్తము క్తిరుపనా హ్నివిపాటనమ్ ।

శోధనం రోపణం షష్ఠం పురాణాస్సితశాలయః ॥ ౩౬౬॥

యవషష్టికగోధూమా జాజ్వలా మృగపక్షిణః ।

విలేపీ లాజమణ్డశ్చ కటుతైలం ఘృతం మధు ॥ ౩౬౭॥

తైలం మసూరతువరీ ముద్గయూషశ్చ శర్కరా ।

ఆషాఢఫలవార్తాక కర్కోటక పటోలకమ్ ॥ ౩౬౮॥

కారవేల్లం నిమ్బపత్రం వేత్రాగ్రం బాలమూలకమ్ ।

సునిషణ్ణకశాలిజ్ఞ తణ్డూలీయక వాస్తుకమ్ ॥ ౩౬౯॥

త్రిఫలా పనసం చోచం దాడిమం కటుకాఫలమ్!

జీవస్తీసైన్ధవం ద్రాక్షా స్వాదుతిక్తకషాయకాః ॥ ౩౭౦॥

సమస్తమేతదన్నన్తు స్నిగ్ధముష్ణం ద్రవోత్తరమ్ ।

ఏషణం శమనం దాహః స్వేదనం బన్ధనక్రియా ॥ ౩౭౧॥

వ్రణావచూర్ణనం లేపో ధూపనం పత్రధారణమ్ ।

ఉశీరవాలవ్యజనం చందనం తిలలేపనమ్ || 322 ||

తప్తశీతామ్బు కర్పూరవైకృతాపహృతిః పరా ।

ఏతత్పథ్యంనరై స్సేవ్యంపథ్యాపథ్యంయథామలమ్ || 323 ||

వ్రణశోధే వ్రణే సద్యోవ్రణే నాడీవ్రణేఽపి చ ।

తా॥ విష్ణూపనము (పట్టువేయుట మొదలగుక్రియలచే వాపును గరగించుట), రక్తమోక్షము, ఉడికించబడిన అగసిపిండి మొదలగువానిచే కట్టుకట్టుట, ఛేదించుట, శోధనము (వ్రణములోపలనుండు చీము మున్నగు వానిని కడుగుట), రోపణము (వ్రణమును మాన్పునట్టి యకాషధాదుల నుపయోగించుట), ఈయారుకర్తలను వ్రణశోధాదులయందు వరుసగా జేయందగును. మఱియు, ప్రాతవియగు తెల్లసంభావులు, యవలు, అరువదినాళ్లసంభావులు, గోధుమలు, అరణ్యమునబుట్టిన మృగములయొక్కయు పక్షులయొక్కయు మాంసములు, విలేపి (మెతుకులధికముగనుండు గంజి), లాజమండము, ఆవనూనె, నెయ్యి, తేనె, నువ్వులనూనె, చిరుసెనగలయొక్కయు కందులయొక్కయు పెసలయొక్కయు కట్టులు, చక్కెర, ఆషాఢమాసమున జనించు ఫలము, వంకాయలు, దోసకాయలు, పొట్లకాయలు, కాకరకాయలు, వేపాకు, పేముచిగురు, లేతముల్లంగి, చక్రవర్తికూర, శాలికాకము, చిట్టికూర, పులిచింత, త్రిఫలములు (కరక, తాని, ఉసిరికలు), పనసకాయ, కచోరములు, వానిమ్మపండ్లు, చేదుపుచ్చకాయలు, పాలకూర, సైంధవలవణము, ద్రాక్షపండ్లు, మధుర తిక్త కషాయ రసములుకల పదార్థములు, స్నిగ్ధంబును ఉష్ణంబునై ద్రవముకల యన్నము, ఇవియన్నియును పథ్యములైయుండును.

మఱియు ఏషణము (వ్రణమునందు శలాకలచేత పూయాదుల వెతకుట), శమనము (దోషములశమింపజేయుట), అగ్నికర్మ, స్వేదనము, కట్టుకట్టుట, వ్రణముపై చూర్ణమునుచల్లుట, పట్టువేయుట, పొగబట్టుట, వ్రణములమాన్పునట్టి యాకులను వ్రణములపైబెట్టి కట్టుట, వట్టివేళ్ళ విసనకట్టలచే విసరుట, చందనమును బూయుట, నువ్వులనూరిపూయుట, కాగిచల్లారిననీళ్ళచేకడుగుట,

కర్పూరమునుబూయుట, వికృతరూపమును బోగొట్టు క్రియల జేయుట, ఇవి యన్నియు వ్రణశోథమునందును వ్రణములయందును, సద్యోవ్రణములయందును పథ్యములై యుండును.

—) వ్రణశోథాది రోగములయం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ నవ్యాని ధాన్యాని తిలాన్కులాయాన్
మాషాన్కులుత్థాన్కుసరాం హిమామ్భః
క్షీరేక్షుజాతాన్వివిధాన్వికారాన్
అన్లుాని శాకాని చ పత్రవన్తి॥౩౨౦॥
అజాజ్గలం మాంస మసాత్మ్యమన్నం
విదాహివిష్టమ్భిగురూణి చాపి
కట్వమ్లశీతం లవణం వ్యవాయం
వ్యాయామముచ్చైః పరిభాషణశ్చ॥౩౨౧॥
ప్రియాసమాలోకనమహ్నినిద్రాం
ప్రజాగరం చక్రమణం మితాన్నమ్ ।
యథాస్థితం ప్రాగధిరోపణశ్చ
నస్యాని తామ్బూలమజ్జీర్ణతాశ్చ॥౩౨౨॥
ప్రచణ్డవాతాతపధూమవృష్టి
రజోభయక్రోధవమిప్రహర్షాన్ ।
శోకం విరుద్ధాశనమమ్బుపానం
తీక్ష్ణోష్ణరూక్షాణి విఘట్టనశ్చ॥౩౨౩॥
కణ్డూయనం కాష్ఠనఖాదితోదం
నిరన్నభావం విషమోపచారమ్ ।

నైద్యశ్చికిత్సస్వగ్రాణశోధరోగం

వ్రణం చ సద్యోవ్రణమామయశ్చ॥౩౭౮॥

నాడీవ్రణశ్చాపి యశోభిలాషీ

వివర్జయేత్సంతతమప్రమత్తః।

తా॥ క్రొత్తవియగుధాన్యములు, నువ్వులు, పటాణులు, మినుములు, ఉలవలు, కృసరసము (నువ్వులను మినుములను బియ్యమును జేర్చి పక్వము జేయబడిన యన్నము), మంచునీళ్ళు, పాలచేతను చెఱుకు రసముచేతను పక్వమైన పదార్థములు, పులుపుకల్గినపదార్థములు, ఆకుగూరలు, జలప్రాంతమునందును జలమునందును జనించిన జంతువులమాంసములు, అలవాటులేక శరీరమునకు ఇమడని యన్నాదులు, విదాహకరంబులును మలమును బంధించునవియు అజీర్ణకరంబులునైన పదార్థములు, కటురసంబును అమ्लరసంబునుకల పదార్థములు, శీతలపదార్థములు, ఉష్ణ, ఈపదార్థములనన్నిటిని సేవించుట; స్త్రీసంభోగము జేయుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, బిగ్గరగమాటలాడుట, ప్రియూరాండ్రజూచుట, పగటియందునిదురించుట, రాత్రులయందు నిదురమేల్కొనియుండుట, అధికముగ సంచరించుట, మిగులస్వల్పముగా భుజించుట, వ్రణములయందు దోషము నిశ్శేషముగ నివర్తించక యథాస్థితిగనున్న పుడు వ్రణమునుమాన్పుచికిత్స జేయుట, నశ్యము నుపయోగించుట, తాంబూలము, అజీర్ణకర పదార్థముల సేవించుట, అధికమైనగాలియు ఎండయు పొగయు వర్షంబును దుమ్మును గల ప్రదేశముననుండుట, భయము, క్రోధము, వాంతి, సంతోషము, దుఃఖము, పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నపానములు, తీక్షణంబులును ఉష్ణంబులును రూక్షంబులునైన పదార్థముల సేవించుట, వ్రణాదులకు వలువిధములగు నభిఘాతముల గలుగజేయుట, గోకుట, పుల్లలు గోళ్ళు మున్నగువానిచే గ్రుచ్చుట, అన్నమును భుజించక ఉపవాసముండుట, విరుద్ధములగు నుపచారముల జేయుట, ఇవియన్నియు వ్రణశోభయందును వ్రణములయందును నాడీవ్రణములయందును మిక్కిలి మెలకువతో విడిచియుండవలెను.

—భగ్నమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ శీతామ్బు చందనం పజ్జ ప్రదేహాం బద్ధసక్రియాః
శాలిప్రియఙ్గుగోధూనా యూషోముద్గసతీనయోః॥
నవనీతం ఘృతం క్షీరం తైలం మాంసరసో మధుః
పటోలం లశునం శిగ్రు పత్తూరో బాలమూలకమ్॥ ౩౪౦॥
ద్రాక్షా ధాత్రీ వజ్రపర్ణి లాక్షాయచ్చాపిబృంహణమ్ ।

తా॥ చల్లనైననీళ్ళు, చందనమును బురదనుబూయుట, కట్టుగట్టుట, రాజనములబియ్యము, కొఱ్ఱలు, గోధుమలు, పెసలయొక్కయు చిరుసెనగల యొక్కయు కట్టులు, వెన్న, నెయ్యి, పాలు, నూనె, మాంసరసము, తేనె, పొట్లకాయలు, ఉల్లిగడ్డలు, మునగకాయలు, పొన్నగంటికూర, లేతిముల్లంగి, ద్రాక్షపండ్లు, ఉసిరికకాయలు, వజ్రపర్ణి, లక్క, ఇవియన్నియును, శరీరము నకు పుష్టినికల్పించునవియును భగ్న (ఎముకలు విరుగుట) రోగమునందు పథ్య ములై యుండును.

—భగ్నమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ లవణం కటుక త్కౌరమమ్లం మైధునమాతపమ్ ॥ ౩౪౧॥
వ్యాయామశ్చ న సేవే త భగ్నై రూక్షాన్నమేవ చ ।

తా॥ ఉప్పు, చేదు, కారము, పులుపు, ఈరసములుకల పదార్థముల నేవించుట, సంభోగము జేయుట, ఎండలోనుండుట, దేహపరిశ్రమజేయుట, ఇవి యన్నియును రూక్షములగు నన్నములును భగ్నములయందు విడువం దగును.

—భగందరమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ ఆమే సంశోధనం లేపో లఙ్ఘనం రక్తమోక్షణమ్ ॥ ౩౪౨॥
పక్వే పుసశ్శస్త్రవిధిః తథా త్కౌరాగ్నికర్తృ చ ।
సర్వపాశ్చాలయో ముద్గా విలేపీ జాఙ్గలో రసః ॥ ౩౪౩॥

పటోలం శిగు వేత్రాగ్రం పక్షూరం బాలమూలకమ్!
తిలసర్వపయోస్థైలం తిక్తవన్తో ఘృతం మధు || ౩౮౮ ||
ఏతత్పథ్యం నరైస్సేవ్యం యథాదోషం భగవద్దరే!

తా॥ భగందర వ్రణము పక్ష్యముగాకుండునపుడు వమనవిరేచనరూప సంశోధనము, పట్టువేయుట, లంకణము, రక్తమోక్షణము, ఇవియన్నియును పథ్యములైయుండును.

భగందరము పక్ష్యమైనపుడు శస్త్రాకర్షయ, తౌరప్రయోగంబును, అగ్నికర్షయ పథ్యములు. మఱియు ఆవాలు, వరిధాన్యములు, పెసలు, విరేపి, అరణ్యముననుండు జంతువులమాంసరసములు, పొట్లకాయలు, మునగకాయలు, పేముచిగురు, పొన్నగంటికుర, రేతముల్లంగి, నువ్వులనూనె, ఆవనూనె, చేదు కల పదార్థములు, నెయ్యి, తేనె, ఇవియన్నియు భగందరరోగమునందు పథ్యములు కావున ఆయాదోషముల ననుసరించి సేవింపదగవు.

— భగందరమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ విరుద్ధాన్యన్నపానాని విషమాశేనమాతృపమ్ || ౩౮౯ ||

వ్యాయామం మైథునం యుద్ధం పృష్ఠయానం గురూణి చ!
సంవత్సరం పరిహరేదపి రూఢవ్రణో నరః || ౩౯౦ ||

తా॥ పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నపానములు, విషమాశనము (స్వల్పముగనైనను అధికముగనైనను ఆకాలముననైననుభుజించుట), ఎండలో నుండుట, దేహపరిశ్రమ జేయుట, సంభోగముజేయుట, యుద్ధముజేయుట, వీనుగులు గుఱ్ఱములు మున్నగు వాహనములపై నెక్కి సవారిచేయుట, అజీర్ణకరములగు పదార్థముల సేవించుట, వీనినన్నిటిని భగందరవ్రణము మానినను సంవత్సరకాలమువరకు విడచియుండవలెను.

— పదంశరోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ ఛర్దిర్విరేకో ధ్వజమధ్యనాడి
వేష్టో జలౌకా పరిపాతనశ్చ!

సేకః ప్రలేపోయవశాలయశ్చ
 ధన్వామిషం ముద్గరసో ఘృతాని॥౩౮౭॥
 కట్టిల్లకం శిగుఫలం పటోలం
 శాలిశ్చ శాకం నవమూలకశ్చ
 తిక్తం కషాయం మధు కూపవారి
 తైలశ్చ హన్యాదుపదంశరోగమ్ ॥౩౮౮॥
 అజాక్షీరం యథాజీర్ణం గోధూమం పథ్యమాచరేత్ ।

తా॥ వమనవిరేచనకిగ్గులు, లింగమథ్యముననుండు నాడియందు సిరా
 వ్యధనముజేయుట, జలగల కరిపించి రక్తమోచనముజేయుట, కషాయాదులచే
 దడుపుట, పట్టువేయుట, యవలు, రాజనంపుబియ్యము, అరిణ్యజంతువుల
 మాంసము, పెసలకట్టు, నెయ్యి, కాకరకాయలు, మునగకాయలు, పొట్లకా
 యలు, శాలిశాకము, లేతముల్లంగి, తిక్త కషాయ రసములుకల పదార్థములు,
 తేనె, బావినీళ్లు, నూనె, ఇవియన్నియు నుపదంశరోగమున పథ్యములై
 యుండును. మఱియు మేకపాలను గోధుమలను కూడ జేర్చి రోగియొక్క జీర్ణ
 శక్తినిసనుసరించి ఉపయోగించినయెడ మిక్కిలి ప్రశస్తమైయుండును.

—(ఉపదంశరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ దివానిద్రాం మూత్రవేగం గుర్వన్నం మైధునం గుడమ్ ।
 ఆయాసమమ్లం తక్రశ్చ వర్జయే దుపదంశకే ॥౩౮౯॥

తా॥ పగలునిద్రించుట, మూత్రవేగమును నిరోధించుట, అజీర్ణకర
 మగు నన్నము, సంభోగము, బెల్లము, శరీరమునకు శ్రమనుకల్గించుపనుల
 జేయుట, పుల్లనిమజ్జిగ, వీనినన్నిటిని ఉపదంశరోగమునందు విడువవలెను.

—(శూకదోషమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ లేపో విరేకోఽస్పృహోక్షః సర్పిష్ఠానశ్చ శాలయః ।
 యవా జాజ్వలమాంసాని ముద్గయాషం కట్టిల్లకమ్ ॥౩౯౦॥

పటోలం శిగ్రు కర్కోటం పత్తూరం బాలమూలకమ్ ।

వేత్రాగ్రమాషాఢఫలం దాడిమం సైన్ధవం వచా ॥ ౩౯౧ ॥

కూపోదకం గన్ధసారః కస్తూరీ హిమవాలుకా ।

తిక్తం కషాయం తైలఞ్చ స్యాత్పథ్యం శూకదోషిణామ్ ॥

తా॥ ఔషధములను బూయుట, విరేచనము, రక్తమోచనము జేయుట, నెయ్యిత్రాగుట, రాజనములబియ్యము, యవలు, జాంగల జంతువుల మాంసములు, పెసలకట్టు, కాకరకాయలు, పొట్లకాయలు, మునగకాయలు, దోసకాయలు, పొన్నగంటికూర, లేతముల్లంగి, పేముచిగురు, ఆషాఢఫలము, దానిమ్మపండ్లు, సైంధవలవణము, వస, బావినీళ్ళు, చందనము, కస్తూరి, పచ్చకప్పురము, తిక్త కషాయ రసములుకల సకలపదార్థములు, నూనె, ఇవి యన్నియు శూకదోషమునందు పథ్యములు.

— శూకదోషమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ మూత్రవేగం దివానిద్రాం వ్యాయామం మైథునంగుడమ్ ॥

విదాహి గురు తక్రం చ శూకదోషీ పరిత్యజేత్ ॥ ౩౯౨ ॥

తా॥ మూత్రవేగమును నిరోధించుట, పవటియందు నిదురించుట, సంభోగము జేయుట, బెల్లమును విదాహకరములగు పదార్థములను గురుపదార్థములను భుజించుట, మజ్జిగ, ఇవి యన్నియు శూకదోషమును రోగమునందు ఆపథ్యములుకావున నేవింపందగవు.

— క్షుప్తరోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ పక్షాత్పక్షాచ్ఛర్దనాని మాసాంతాసాద్విరేచనమ్ ।

నస్యం త్ర్యహం త్ర్యహం న్తాసాత్పౌష్టిపౌష్టిశ్రమోక్షణమ్ ॥

సర్పిరేపశ్చిరోత్పన్నా యవగోధూమశాలయః ।

ముద్గాఢకీమసూరాశ్చ మాక్షికం జాఙ్గలామిషమ్ ॥ ౩౯౩ ॥

ఆషాఢఫలవేత్రాగ్రపటోలం బృహతీఫలమ్ |

కాకమాచీ నిమ్మపత్రం లశునం హిలమోచికా || ౩౯౬ ||

పునర్నవా మేషశృంగీ చక్రమర్దదళాని చ |

భల్లాతకం పక్వతాలం ఖదిరశ్చిత్రకో వరా || ౩౯౭ ||

జాతీఫలం నాగపుష్పం కుంజుమం ప్రతతిం హవిః |

కోశాతకీ కరజ్జౌ చ తిలసర్పపనిమ్బజమ్ || ౩౯౮ ||

తైలం తథేజుదోత్థశ్చ లఘూన్యన్యాని యాని చ |

స్నేహస్సరలదేవాహ్వా శింశపాగురుసమ్భవాః || ౩౯౯ ||

మూత్రాణి గోఖరోష్ట్రాశ్వమహిషీజాని యాని చ |

కస్తూరీ గన్ధసారశ్చ తిక్తాని ఘౌరకర్త చ || ౪౦౦ ||

యథాదోషం సమస్తాని పథ్యాన్యేతాని కుష్ఠినామ్ |

తా|| పక్షమునకొకసారి వమనమును, మాసమునకొకసారి విరేచనమును, మూడేసి దినములకొకసారి నస్యమును, ఆరుమాసములకొకసారి రక్తమోచనమును జేయుట కుష్ఠరోగసామాన్యముగ పథ్యమైయుండును. మఱియు నేతినిఱుయుట, పాతవియగు యవలు, గోధుమలు, రాజనములు, పెసలా, కందులు, చిరుసెనగలు, తేనె, జాంగలజంతువుల మాంసములు, ఆషాఢఫలము, పేముచిగురు, పొట్లకాయలు, ములకకాయలు, కాచికూర, వేపాకు, ఉల్లిగడ్డలు, హిలమోచికయను కాకము (ఇయ్యది కుస్తూహరంబును కఫపిత్తహరంబునైన స్వనామప్రసిద్ధకాకము), గలిజేరు, ఒద్దికూర, తగిరిసపుఆకు, జీడిగింజలు, తాటిపండు, చండ్ర, చిత్రపూలము, త్రిఫలములు, జాజికాయలు, నాగకేసరములు, కుంకుమపువ్వు, ప్రాతనెయ్యి, బీరకాయలు, కానుకనూనె, నువ్వులనూనె, ఆవనూనె, వేపనూనె, గారకాయలనూనె, శీగ్రముగ జీర్ణములగు పదార్థములు, తెగడ, దేవదాగు, ఇరుగుడు, అగరు వీనివలన సిద్ధములైన తైలములు, ఆవులు గాడిదెలు ఒంటెలు గుఱ్ఱములు ఎనుములు వీనిమూత్రములు, కస్తూరి,

చందనము, చేదుకల సకల పదార్థములు, ఔరకర్త, ఇవి యన్నియునుకూడ కృష్ణరోగమునందు పథ్యములుకావున ఆయాదోషముల ననుసరించి సేవింపం దగును.

—(కృష్ణరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ పాపాత్తకం కర్త కృతఘ్నతాశ్చ
నిన్దాగురూణామపి ఘర్షణశ్చ
విరుద్ధపానాశనమహ్నినిద్రాం
చక్షాంశుతాపం విషమాశనశ్చ ॥౧౦౧॥
స్వేదో వ్యవాయం వమివేగమిత్తు
వ్యాయామమహ్లాని తిలాంశ్చ మాషాన్
గురుద్రవశ్చాపి నవాన్నభోజనం
విదాహి విష్టవిభిచ వాస్తుమూలకమ్ ॥౧౦౨॥
విధ్యాద్రినహ్యద్రినజ్జలశ్చ
ప్రోక్తం హి కుష్ఠామయినామపథ్యమ్!
ఆనూపమాంసం దధి దుగ్ధమద్యం
గుఢశ్చ కుష్ఠామయిన స్త్యజేయుః ॥౧౦౩॥

తా॥ పాపకృత్యములజేయుట, కృతఘ్నత్వము (ఒరులుజేసినయుప కారమును మరచుట), గురువులనిందించి ధిక్కరించుట, పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్న పానములసేవించుట, పగటియందు నిదురించుట, ఎండలోనుండుట, విష మాశనము (అకాలమునందును తానుభుజించు పరిమితికి న్యూనాధికముగను భుజించుట), చమటబుట్టించుట, సంభోగముజేయుట, వమనవేగమును నిరోధించుట, చెఱువరసమునుద్రాగుట, దేహావశ్రమజేయుట, పులుపుకల పదార్థముల సేవించుట, నువ్వులు, మినుములు, గురుపదార్థములు, ద్రవపదార్థములు, క్రొత్తబియ్యపు అన్నము, విదాహకరంబులును మలమును బంధించినవియు

నగు పదార్థములు, చక్రవర్తికూర, ముల్లంగి, వింధ్యపర్వతముననుండియు సహ్యాపర్వతముననుండియు ప్రవహించు నదులయొక్క జలము, జలప్రాస్తముననుండు జంతువులమాంసములు, పెరుగు, పాలు, మద్యము, బెల్లము, ఇవి యన్నియు కుష్ఠరోగమునం దపథ్యములు కావున సేవింపందగవు.

— శీతపిత్తోదగ్ధకోతరోగములయందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ ఛర్దిర్విరేచనం లేపోఽస్పృజ్యోక్షో జీర్ణ శాలయః ।
జాఙ్గలై రామిషైర్దుర్మనూరై ర్వా కృతో రసః ॥ ౪౦౪॥
కర్కోటకం కారవేల్లం శిగ్రు మూలకపోతికా ।
శాలిశ్చశాకం వేత్రాగ్రం దాడిమం త్రిఫలా మధు ॥
కటుతై లం తప్తసీరం పిత్తశ్లేష్మహ రాణి చ ।
కటుతి క్తకషాయాణి సర్వాణీతి గణస్సఖా ॥ ౪౦౫॥
శీతపిత్తోదగ్ధకోతరోగిణాం పథ్యమీరితమ్ ।

తా॥ పమనవిరేచనములు, ఔషధాదులబూయుట, రక్తమోక్షణము, ప్రాతవియగువడ్లు, అరణ్యముననుండు జంతువులమాంసముచేనైనను, పెసలచేనైనను, చిరుసెనగలచేనైనను చేయబడినరసములు, దోసకాయలు, కాకరకాయలు, మునగకాయలు, ముల్లంగి, శాలిశాకము, పేముచిగురు, దానిమ్మపండ్లు, త్రిఫలములు, తేనె, ఆవనూనె, వేడినీళ్లు, పిత్త కఫములహరించు నానావిధ వస్తువులు, కటుతిక్త కషాయరసములుకల సకల పదార్థములు, ఇవియన్నియు శీతపిత్తము ఉదగ్ధము కోతము అను నీ రోగములయందు పథ్యములైయుండును.

— శీతపిత్తోదగ్ధకోతములయం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ క్షీరేక్షుజాతా వివిధా వికారా
మత్స్యోదకానూషభ వామిషాణి ।
వవీనమద్యం వమివేగధారణం
ప్రాగ్దక్షిణాశాపవనోఽహ్నినిద్రా ॥ ౪౦౬॥

స్నానం విరుద్ధాశనమాతపశ్చ
 స్నిగ్ధం తథామృతం మధురం వ్యవాయః ।
 గుర్వన్నపానాని చ శీతపిత్త
 కోతామయోదర్దవతాం విషాదే ॥ ౪౦౫ ॥

తా॥ పాలనైనను చెఱకు రసమునైననుచేర్చి చేయబడిన నానావిధ
 పదార్థములు, మత్స్యములు, ఉదకమునందును జలప్రాంతమునందును జనించిన
 జంతువులమాంసములు, నూతనమైన మద్యము, వాంతియొక్క వేగమును నిరో
 ధించుట, తూర్పుననుండియు దక్షిణముననుండియు వీచునట్టిగాలిని సేవించుట,
 పవటియందు నిదురించుట, స్నానము జేయుట, పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్న
 పానముల సేవించుట, ఎండలోనుండుట, స్నిగ్ధంబులును పులుపుకల్గినవియు
 మధురంబులునగు పదార్థముల సేవించుట, స్త్రీసంభోగము, అజీర్ణకరములగు
 నన్నపానములు, ఇవియన్నియు శీతపిత్తము ఉదర్దము కోఱము అను నీరోగ
 ములయందు అపథ్యములుకావున సేవింపందగవు.

—(అమృపిత్తరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఊర్ధ్వగే వమనం పూర్వం అధోగే చ విరేచనమ్ ।
 సర్వత్రానశనం పశ్చాన్నిరూపాశ్చాపి శాలయః ॥ ౪౦౬ ॥
 యవగోధూమముద్గాశ్చ పురాణా జాబ్దలా రసాః ।
 జలాని తప్తశీతాని శర్కరా మధుపక్తవః ॥ ౪౦౭ ॥
 కర్కోటకం కారవేల్లం పటోలం హేలమోచికా ।
 వేత్రాగ్రం వృద్ధకూశ్మాణ్డం రమ్భాపుష్పజ్జ్వవాస్తుకమ్ ॥
 కపిత్థం దాడిమం ధాత్రీ తిక్తాని సకలాని చ ।
 పానాన్నాని సమస్తాని కఫపిత్తహరాణి చ ॥ ౪౦౮ ॥
 అమృపిత్తామయే నిత్యం సేవితవ్యాని మానవైః ।

తా॥ అష్టపితృము ఊర్ధ్వముగ వెడలునెడ వచునంబును, అధోమాగ్గమున వెడలినచో విరేచనంబును, రెండుమాగ్గములనుండి వెడలెనేని లంకణంబును తొలుతజేయించి పిదప నిరూపా వస్త్రీకర్తజేయందగును. మఱియు ప్రాతవియగు వడ్లు, యవలు, గోధుమలు, పెసలు, అరణ్యముననుండు జంతువుల మాంసరసములు, కాగిచల్లారిన నీళ్ళు, చక్కెర, తేనె, సత్తుపిండి, దోసకాయలు, కాకనకాయలు, పొట్లకాయలు, హిలమోచికయను స్వనామప్రసిద్ధ శాకము, పేముచిగురు, గుమ్మడిపండు, అరటిపువ్వు, చక్రవర్తికూర, వెలగ పండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, ఉసిరికకాయలు, తిక్తరసముకల నానావిధ పదార్థములు, కఫపితృముల హరించు నానావిధ అన్నపానములు, ఇవియన్నియును అష్టపితృరోగసామాన్యముగ పథ్యములై యుండును. కావున సేవింపందగును.

—॥ అష్టపితృరోగమునం దపథ్యములు. ॥—

శ్లో॥ వమివేగం తిలాన్మాషా కులుత్థాం స్తైలభక్షణమ్॥౪౧౩॥

అజాదుగ్ధం చ ధాన్యామ్లం లవణాని కటూని చ ।

గుర్వన్నం దధి మత్స్యం చ వర్జయేదమ్లపితృవాక్॥౪౧౪॥

తా॥ వాంతిని బైటవెడలనియ్యక అడ్డగించుట, నువ్వులు, మినుములు, ఉలవలు, నూనె, మేకపాలు, ధాన్యామ్లము (పులిసిన కుడితినీళ్ళు), లవణ రసంబును కటురసంబునుకల సకలపదార్థములు, అజీర్ణకరమగు నన్నము, పెరుగు, మత్స్యములు, వీనినన్నిటిని అష్టపితృముకలవాడు విడువవలెను.

—॥ విసర్పరోగమునందు పథ్యములు. ॥—

శ్లో॥ విరేకో వమనం లేపో లజ్ఘనం రక్తమోక్షణమ్ ।

పురాణయవగోధూమకఙ్గుషష్టికశాలయః॥౪౧౫॥

ముద్గా మసూరాశ్చణకాః తువర్యో జాజ్జలో రసః ।

నవనీతం ఘృతం ద్రాక్షో దాడిమం కారవేల్లకమ్॥౪౧౬॥

వేత్తాగ్రం కులకం ధాత్రీ ఖదిరో నాగకేసరమ్ ।
హీరకం ముస్తకే చ తిక్తాని సకలాన్యపి ॥౪౧౭॥
యథాదోషం పథ్యమిదం సేవితవ్యం విసర్పిభిః ।

తా॥ విరేచనము, వమనము, పట్టువేయుట, లంకణము, రక్తమోచనము, ప్రాతవియగు యవలు, గోధుమలు, కొఱ్ఱలు, అరువదినాళ్ళ సంబావులు, రాజనములు, పెసలు, చిరుసెనగలు, సెనగలు, కందులు, జాంగలజంతువుల మాంసరసము, వెన్న, నెయ్యి, ద్రాక్షపండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, కాకరకాయలు, పేముచిగురు, చేదుపొట్ల, ఉసిరికకాయలు, చంద్ర, నాగకేసరములు, కురువేరు, తుంగగడ్డలు, తిక్త రసముకల సకలపదార్థములు, ఇవియన్నియు విసర్పరోగమున పథ్యములైయుండును కావున ఆయాదోషానుసారముగ నుపయోగించుట పందగు.

—(విసర్పరోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ వ్యాయామమహ్ని శయనం సురతం ప్రవాతం
క్రోధం శుచం వమనవేగవిధారణశ్చ ।
శాకం విరుద్ధమశనం దధికూర్చికాశ్చ
సౌవీరకాదికమథో వివిధం కిలాటమ్ ॥౪౧౮॥
గుర్వన్నపానమఖిలం లశునం కులుత్థాన్
మాషాస్తీలాన్ సకలమాంసమజ్జలం చ ।
స్వేదం విదాహి లవణామ్లకటూని మద్య
మర్కప్రభా మపి విసర్పగదీ త్యజేత్తత్ ॥౪౧౯॥

తా॥ దేహపరిశ్రమజేయుట, పగటియందునిదురించుట, రతిక్రీడ, సలాపుట, అధికమైనగాలిలో నుండుట, కోపము, దుఃఖము, వాంతిని వెలువడనియ్యక నిరోధించుట, ఆకుగూరలు, పరస్పరవిరుద్ధములగు పదార్థముల భుజించుట, దధికూర్చిక (పాలను పెరుగును సమభాగముగ జేర్చి కాచబడిన ద్రవ

పదార్థము), సౌవీరకము మున్నగు కాంజికములు, నానావిధములగు కిలాటములు, (పాలలో పెరుగునైనను మజ్జిగనైనను సమభాగముగ జేర్చి కాచినచో అందు ఘనీభవించియుండు జున్న కిలాట మనంబరగు) అజీర్ణకరంబులగు నానా విధాన్న పానములు, ఉల్లిగడ్డలు, ఉలవలు, మినుములు, నువ్వులు, జాంగల దేశమునందలి జంతువుల మాంసములుదక్క తక్కినమాంసములు, చెమటవెడలించుట, విదాహకరములగు పదార్థములు, లవణ అమ్ల కటురసములుకల సకల పదార్థములు, మద్యము, పిండ, ఇవి యన్నియు విసర్పరోగమునం దపథ్యములు కావున విడువవలెను.

—(విస్ఫోటకరోగమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ విరేచనం ఛర్దనతేజలజ్ఘనం
పురాతనాష్టష్టికశాలయో వా
ముద్గా మనూరాశ్చణకా మక్కుశకాః
ధన్వామిషం గవ్యఘృతం కటిల్లకమ్॥ ౪౨౦॥
వేత్త్రాగ్రమాషాఢఫలం పటోలకం
జ్యోతిష్మతీ నిమ్బదళాని చందనమ్ ।
తైలం సితాభ్రం తిలలేపలజ్ఘనం
వాలజ్ఘ్ని విస్ఫోటగదాన్వినాశయేత్ ॥౪౨౧॥

తా॥ విరేచనము, వమనము, ఔషధమునుబూయుట, లంకణము, ప్రాతవియగు నరువదినాశ్శసంభావులు, రాజనములు, పెసలు, చిరుసెనగలు, సెనగలు, అడవిపెసలు, జాంగలమాంసములు, ఆవునెయ్యి, కాకరకాయలు, పేముచిగురు, ఆషాఢఫలము, పొట్లకాయలు, జ్యోతిష్మతీలత, వేపాకు, చందనము, తైలము, పచ్చకప్పరము, నువ్వులనూరిపూయుట, వట్టివేళ్ళు, ఇవి యన్నియు విస్ఫోటకరోగమును హరించును కావున పథ్యములైయుండును.

—(విస్ఫోటరొగమునం దపధ్యములు.)—

శ్లో॥ స్వేదంవ్యవాయంన్యాయూమంక్రోధంగుర్వన్నమాతపమ్ ।
 వమివేగం పత్రశాకం ప్రవాతశయనం దివా ॥౪౨౨॥
 గ్రామ్యోదకానూపమాంసం విరుద్ధాన్యశనాని చ ।
 తిలాన్మాషాన్కులుత్థాంశ్చలవణామ్లం కటూని చ ॥౪౨౩॥
 విదాహి రూక్షముష్ణం చ విస్ఫోటీ పరివర్జయేత్ ।

తా॥ చెమటుబుట్టించుట, సంభోగముజేయుట, దేహమునకు శ్రమ
 గల్గించుపనులజేయుట, క్రోధము, అజీర్ణకరమగునన్నమును భుజించుట,
 ఎండలోనుండుట, వాంతివేగమును నిరోధించుట, ఆకుగూరలదినట, అధిక
 ముగ గాలివీచు స్థలమున శయనించుట, పవటియందు నిదురించుట, గ్రామ
 మునందలి జంతువులయొక్కయు ఉదకమునందలి జంతువులయొక్కయు జల
 ప్రాంతముననుండు జంతువులయొక్కయు మాంసములు, పరస్పర విరుద్ధములగు
 నాహారపదార్థములు, నువ్వులు, మినుములు, ఉలవలు, లవణ అమ్ల కటు రస
 ములుకల సకలపదార్థములు, విదాహకరంబులును రూక్షంబులును ఉష్ణంబులు
 నైన పదార్థములు, వీనినన్నిటిని విస్ఫోటరొగముకల మనుజులు విడువవలెను.

—(మనుషికారొగమునందు పధ్యములు.)—

శ్లో॥ పూర్వం లఙ్ఘనవాన్తిరేచనసిరావేధః శశాంజోజ్వలా
 జీర్ణాష్టషికశాలయోఽపి చణకాముద్గామసూరాయవాః ।
 సర్వేపి ప్రతుదాః కపోతచటకాః కోయష్టిదాత్యూహకా
 జీవజ్జీవశుకాదయోఽపి కులకం కాటిల్లమాషాథకమ్ ॥
 కర్కోటీ కదలీం చ శిగ్రురుచకం ద్రాక్షౌఫలం దాడిమం
 మేధ్యంబృంహణమన్నపానమఖిలం కోలానిమాషారసాః ।
 అక్ష్తోస్సేకవిధౌ గవేధుమధుకోద్భూతం సుశీతోదకం
 శమ్భూకోదరకోశనీరమపివాకర్పూరచూర్ణానిచ ॥౪౨౪॥

పక్వోముద్గరసోఽపి జాజ్జలరసః శాలిశ్చ శాకం ఘృతం
 ధూపోగోమయభస్తక్కుణ్ణనమథోశేషేవ్రణోక్తాంక్రియామ్ |
 ఇత్థం సర్వదశావిభాగవిహితం పథ్యం యథా దోషతః
 సంయుక్తంసుఖమాతనోతి నితరాన్యఞాన్మసూరేగదే ||

తా|| మనురికారోగమునందు తొలుత లంకణము, వమనము, విరేచ
 నము, సిరావ్యధనము, ఈకర్మలజేయుట ఉచితము. మఱియు చంద్రునిబోలె
 తెల్లనై ప్రాతవియగు అరువదినాళ్ల సంభావుల బియ్యము, సెనగలు, పెసలు,
 చిరుసెనగలు, యవలు, ఈధాన్యవర్గంబును ; పావురములు, పిచ్చుకలు, గుడ్డి
 కొంగలు, భరతపిట్టలు, వన్నె పులుగులు, చిలుకలు మున్నగు ప్రతుదముల
 (ముక్కుతోబాడిచి తినునట్టి పక్షుల) మాంసములు, చేదుపొట్ల, కాక్షర
 కామలు, ఆషాఢఫలము, దోసకాయలు, అరటికాయలు, మునగకాయలు,
 పౌవర్చలవళము, ద్రాక్షపండ్లు, దానిమ్మపండ్లు, పరిశుద్ధంబులును పుష్టికరం
 బులునగు నన్న పానములు, రేగుపండ్లు, మినుములు, మాంసరసములు, ఈపదా
 గ్ధములును; అడవిగోధుమలను తేనెను చన్నీళ్ళలో కలిపియైనను, ముత్యపు
 చిప్పలలోనుండు నీళ్ళనైనను, పచ్చకప్పురముతో గలిసిన నీళ్ళనైనను కన్ను
 లలోబోయుటయు; పక్వమైన పెసలకట్టు, అరణ్యముననుండు జంతువుల
 మాంసరసములు, శాలిశాకము, నెయ్యి, ఈపదార్థంబులును ; పొగను పీల్చు
 టయు, ఆవులపేడచేజేయబడిన పిడకల భస్మమును ఒడలివైబూయుటయు
 మనురికారోగమునందు పథ్యములుగానుండును. మఱియు వ్రణములకు జెప్పి
 నవి యన్నియుకూడ నీవ్యాధియందు పథ్యములైయుండును. ఇత్తెరంగున
 నాయా దోషములను కాలములను అనుసరించి పథ్యముల నేవించినచో మను
 జులకు సుఖముకల్గును.

—(మనురికారోగమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో|| రతం స్వేదం భ్రమం తైలం గుర్వన్నం క్రోధమాతపమ్ |
 కట్వమ్లం వేగరోధం చ మనురీ గదవాన్స్త్యజేత్ || ౪౨౨ ||

తా॥ సంభోగము, చెమటవెడలించుట, సంచరించుట, నూనె, అజీర్ణ కరపదార్థములు, క్రోధము, ఎండలోనుండుట, కారము పులుపుకల పదార్థములు, మలమూత్రాదివేగముల నిరోధించుట, ఇవియన్నియు మనూరీరోగమునందు అపథ్యములు కావున విడువందగును.

—) త్సుద్రరోగములయందు పథ్యాపథ్యములు. (—

శ్లో॥ త్సుద్రరోగేషు సర్వేషు నానారోగానుకారిషు ।
దోషాః దూష్యానవస్థాం చ నిరీత్య మతిమాభిషక్ ॥
తస్య తస్య చ రోగస్య పథ్యాపథ్యాని సర్వశః ।
యథాదోషం యథాదూష్యం యథావస్థజ్ఞుకల్పయేత్ ॥

తా॥ నానావిధములుగ జనించు త్సుద్రరోగములయందు వాతాదిదోషములను రసరక్తాది దూష్యములను వానియవస్థాభేదములను వైద్యుండు జక్కగ బరిశీలించి ఆయాదోషదూష్యావస్థాను సారముగ నాయా త్సుద్రరోగములయందు పథ్యాపథ్యనియమమును జేయందగును.

—) ముఖరోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్వేదో విరేకో వమనం గణ్ఠూషః ప్రతిసారణమ్ ।
కబలోఽస్పృకస్పృతిర్నస్యం ధూమశ్శస్తాగ్నికర్మణీ ॥౪౩౦॥
తృణధాన్యం యవా ముద్గాః కులుత్థా జాజ్ఘలో రసః ।
బృహత్స్పృష్ఠీ కారవేల్లం పటోలం బాలమూలకమ్ ॥
కర్పూరనీరం తామూబ్బలం తస్తామ్బు ఖదిరో ఘృతమ్ ।
కటుతిక్తౌ చ వర్గోఽయం మిత్రం స్యాన్ముఖరోగిణామ్ ॥

తా॥ స్వేదనము, వమనవిరేచనములు, గంధూషము, ప్రతిసారణము (లవణములను చేదుకల వస్తువులను జేర్చి దస్తములతోముట), కబలగ్రహము, రక్తమును స్రవింపజేయుట, నస్యము, ధూమపానము, శస్త్రకర్మ, అగ్నికర్మ, ఈకర్మలనన్నిటినిజేయుటయు; గునుకు మున్నగు తృణధాన్యములు, యవలు,

పెసలు, ఉలవలు, జాంగలజంతువుల మాంసరసము, పెద్దచేపలు, కాకరకాయలు, పొట్లకాయలు, లేతముల్లింగి, పచ్చకప్పురముతోగూడిననీళ్లు, తాంబూలము, వేడినీళ్లు, చండ్ర, నెయ్యి, కటు తిక్తరసములుకల పదార్థములు, వీనిని సేవించుటయు ముఖరోగములయందు పథ్యములైయుండును.

—) ముఖరోగమునం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ దన్తకాన్తుం స్నానమమ్లం మత్స్యమానూపమామిషమ్ ।
దధి క్షీరం గుడం మాషం రూక్షాన్నం కఠినాశనమ్ ॥
అధోముఖేన శయనం గుర్వభివ్యస్తకాని చ ।
ముఖరోగేషు సర్వేషు దివానిద్రాశ్చ వర్జయేత్ ॥౪౩౪॥

తా॥ దన్తధావనము, స్నానము, పులుపుకల పదార్థములు, మత్స్యములు, ఆనూపజంతువుల మాంసములు, పెరుగు, పాలు, బెల్లము, మినుములు, రూక్షమగునన్నము, కఠినములగు పదార్థములదినట, బోరగిలబరుండుట, అజీర్ణకరంబులును ప్రోతస్సుల స్రవింపజేయునవియునగు పదార్థములు, పగటి నిద్ర, ఇవియన్నియు ముఖరోగమునందు అపథ్యములుకావున విడువందగును.

—) కణ్ఠరోగమునందు పథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్వేదో విరేకో వమనం నస్యం ధూమస్సిరావ్యధః ।
గోధూమాశ్శాలయో ముద్గా యవాశ్చ ప్రతనం హవిః ॥
లావో మయూరో హరిణః తిత్తిరిర్వనకుక్కుటః ।
పటోలం శిగ్రు వార్తాకం సునిషణ్ణం కటిల్లకమ్ ॥౪౩౬॥
రసాయనాని సర్వాణి బ్రహ్మచర్యమభాషణమ్ ।
ఉపయుక్తం యథాదోషమిదం కర్ణామయే హితమ్ ॥

తా॥ స్వేదనము, వమనవిరేచనములు, నస్యము, ధూమపానము, సిరావ్యధనము, గోధూమము, రాజనములు, పెసలు, యవలు, ప్రోతనెయ్యి, లావుక పిట్ట, నెమలి, జింక, తీతువుపిట్ట, అడవికోడి, అను నీజంతువుల మాంసములు,

పొట్లకాయలు, మునగకాయలు, వంకాయలు, నీరుచెంచలికూర, కాకర
కాయలు, రసాయనపదార్థములు, ఇవియన్నియును, ఇంద్రియముల నిగ్రహించి
సంభోగాదుల విడచియుండుటయు, మానమునవలంబించియుండుటయు, కర్మ
రోగములయందు పథ్యములైయుండును కావున ఆయాదోషానుసారముగ
సేవింపందగును.

—(కర్మరోగములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ విరుద్ధమన్న పానశ్చ వేగరోధః ప్రజల్పనమ్ ।

దంతకాష్ఠం శిరస్సాన్నసం వ్యవాయం శ్లేష్మలం గురు ॥

కణ్ఠాయనం తుషారశ్చ కర్మరోగీ పరిత్యజేత్ ।

తా॥ పరస్పరవిరుద్ధములగు నన్నపానములు, మలమూత్రాదివేగముల
నిరోధించుట, అధికముగ సంభాషించుట, దంతధావనము జేయుట, తలకు
స్నానము జేయుట, సంభోగము జేయుట, కఫమును వృద్ధి నొందించునవియు
అజీర్ణకరంబులునగు పదార్థములభుజించుట, చెవిలోగోకుట, మంచునీళ్లు,
వీనినన్నిటిని కర్మరోగముచే బాధింపబడినవాడు విడువవలెను.

—(నాసారోగములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ స్థితిర్నివాతే నిలయే ప్రగాఢోష్ణే ధారణమ్ ॥౪౩౯॥

గణ్ఠాషో లఙ్ఘనం నస్యం ధూమం ఛర్దిస్సిరావ్యధః ।

కటుచూర్ణం ఘ్రాణరథే నిక్షిప్యంతః ప్రవేశనమ్ ॥

స్నేహస్వేదశ్శిరోభ్యజ్ఞః పురాణా యవశాలయః ।

కులుత్థముద్గయోర్యుషః గ్రామ్యజాజ్ఞలజా రసాః ॥

హర్తాకం కులకం శిగ్రుః కర్కోటం బాలమూలకమ్ ।

లశునం దధి తప్తామ్బు వారుణీ చ కటుత్రయమ్ ॥ ౪౪౦॥

కటుష్టులవణం స్నిగ్ధముష్ణశ్చ లఘు భోజనమ్ ।

నాసారోగే పీనసాదా సేవ్యమేతత్సుఖావహమ్ ॥౪౪౩॥

తా॥ గాలిలేని యింటిలో నివసించుట, తలకు బిగుతుగ గుడ్డకట్టుట, గండూషముచేయుట, లంకణము, నస్యమును పీల్చుట, పొగద్రాగుట, వమనముజేయుట, సిరావ్యధనముజేయుట, కారముకలవస్తువుల చూడ్డమునూ నాసా ద్వారముననునిచి లోనికిబీల్చుట, స్నేహనము, స్వేదనము, అభ్యంగనము, ప్రాతవియ్యుగుయవలు, రాజనములు, ఉలవకట్టు, పెసలకట్టు, గ్రామములయందును అరణ్యప్రదేశమునందునుఁడు జంతువుల మాంసరసములు, వంకాయలు, చేదుపొట్లకాయలు, మునగకాయలు, దోసకాయలు, లేతముల్లంగి, ఉల్లిగడ్డలు, పెరుగు, వేడినీళ్లు, మద్యము, త్రికటుకములు, కటు, అమ్మ, లవణ రసములుకల పదార్థములు, స్నిగ్ధంబులును ఉష్ణంబులునైన పదార్థములు, శీఘ్రముగ జీర్ణములగు పదార్థములు, ఇవి యన్నియు పీనస మున్నగు నాసారోగములయందు పథ్యములుకావున వీనిని సేవించినచో మిక్కిలిసూఖముకల్గును-

—॥ నాసారోగములయందు దపథ్యములు. ॥—

శ్లో॥ విరుద్ధాన్నం దివాస్వప్నమభిష్యన్ది గురూణి చ ।

స్నానం క్రోధం శక్పన్నాత్రవాతవేగా శుచం ద్రవమ్ ॥

భూశయ్యాం చ ప్రయత్నేన నాసారోగీ పరిత్యజేత్ ।

తా॥ పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నములు, పగటియందు నిదురించుట, ప్రాతస్సులస్రవింపజేయునవియు అజీర్ణ కరంబులునగు పదార్థములు, స్నానము, క్రోధము, మలమూత్రాదిపేగముల నిరోధించుట, వ్యసనము, ద్రవపదార్థముల సేవించుట, నేలపై బరుండుట, వీనినన్నిటిని నాసారోగముకల మనుజులఁ విడువవలెను.

—॥ నేత్రరోగములయందు పథ్యములు. ॥—

శ్లో॥ ఆశ్చోతనం లఙ్ఘనమజ్జనశ్చ

స్వేదో విరేకః ప్రతిసారణశ్చ ।

ప్రపూరణం నస్యమస్పగ్విమోక్షః

శస్త్రక్రియా లేపనమాజ్యపానమ్ ॥౪౪౫॥

సేకో మనోనిర్వృతిరజ్ఞిపూజా
 ముద్గా యవా లోహితశాలయశ్చ |
 లావో మయూరో వనకుక్కుటశ్చ
 కూర్తః కులిజ్ఞోఽపి కపిశ్చలాశ్చ ||౪౪౬||
 కౌమ్భం హవిర్వన్యకులుత్థయాశః
 వేయా విలేపీ లశునం పటోలమ్ |
 వార్తాకకర్కోటకకారవేల్లం
 సవీనమోచం నవమూలకశ్చ ||౪౪౭||
 పునర్నవా మార్కవకాకమాచీ
 పత్మరశాకాని కుమారికా చ |
 ద్రాక్షో చ కుస్తుమ్బురు మాణిమన్థం
 లోధ్రిం వరా క్షౌద్రముపానపశా చ ||౪౪౮||
 నారీపయశ్చన్దనమిన్దుఖణ్డం
 తిక్తాని సర్వాణి లఘూని వాపి |
 విజానతా పథ్యమిదం ప్రయుక్తం
 యథామలం నేత్రగదాన్నిహంతి ||౪౪౯||

తా|| ఆశ్చోతనము (కన్నులదెరచి రెండంగుళముల పొడవునుండి
 ఔషధబిందువులను కంటిలోవిడచుట), లంకణము, అంజనము, స్వేదనము,
 విరేచనము, ప్రతిసారణము (కన్నులయందు చూర్ణములనునిచి శుభ్రపరచుట),
 ప్రపూరణము (కన్నులయందౌషధముచే నిండించుట), నన్యము, రక్తమోక్షము,
 శస్త్రకర్మ, పట్టువేయుట, నెయ్యిత్రాగుట, కషాయాదులచే దడుపుట, మన
 సున చింతలేకుండుట, అంఘ్రిపూజ, పెసలు, యవలు, ఎఱ్ఱవరివడ్లు, లావుక
 పిట్ట, నెమలి, అడవికోడి, తాబేలు, ఊరబిచ్చుక, చాతకము, ఈజంతువుల
 మాంసములు, కుండలోమాగిననెయ్యి, అడవిలోపండిన ఉలవలచే సిద్ధమైనకట్టు,

పేయ (మెతుకులు తేకుండ కాచబడిన గంజి), విలేపి (మెతుకులతో గూడిన గంజి), ఉల్లిగడ్డలు, పొట్లకాయలు, వంకాయలు, దోసకాయలు, కాకిర కాయలు, లేత అరటికాయలు, లేతముల్లంగి, గలిజేరు, గుంటకలగర, కాచి కూర, పొన్నగంటికూర, కలబంద, ద్రాక్షపండ్లు, దనియాలు, వైంధవ లవణము, లొద్దుకు, త్రిఫలములు, తేనె, పాడుకల దొడిగి సంచరించుట, చను బాలు, చందనము, పచ్చకప్పురము, చేదుకల సకల పదార్థములు, చులకనగ జీర్ణములగు పదార్థములు, ఇవియన్నియు నేత్రరోగములయందు తథ్యములు కావున ఆయాదోషముల ననుసరించి నేనింపందగును.

— శ్రీత్రోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ క్రోధం శుచం మైథునమశ్రువాయు
విష్ణాత్రనిద్రావమివేగరోధమ్ ।
సూక్ష్మేక్షణం దంతవిఘర్షణశ్చ
స్నానం నిశాభోజనమాతపశ్చ॥ రగిం॥
ప్రజల్పనం చ్ఛర్దనమమ్బుపానం
మధూకపుష్పం దధి పత్రశాకమ్ ।
కాలిందపిణ్యాకవిరూఢకాని
మత్స్యం సురా మాంసమజ్జలశ్చ॥ రగిం॥
తామ్బూలమమ్లం లవణం విదాహి
తీక్ష్ణం కటూష్ణం గురు చాన్నపానమ్ ।
నరో న సేవేత హితాభిలాషీ
సర్వప్రకారేషు దృగామయేషు॥ రగి ౨॥

తా॥ క్రోధము, దుఃఖము, స్త్రీసంభోగము, కన్నీళ్లు, వాతము, పురీషము, మూత్రము, నిద్ర, వాంతి, వీనివేగములనిరోధించుట, మిక్కిలిసూక్ష్మములగు సాకారములుకల వస్తువులజూచుట, దంతధావనముచేయుట, స్నాన

ముచేయుట, రాత్రులయందు భుజించుట, ఎండనుచూచుట, అధికముగ మాట్లాడుట, వమనము జేయుట, నీశ్వనధికముగత్రాగుట, ఇప్పపువ్వులు, పెరుగు, ఆకుగూరలు, పుచ్చకాయలు, గానుగపిండి, మొలకలెత్తిన ధాన్యముచే సిద్ధమైనయన్నము, మత్స్యములు, మద్యము, జాంగలజంతువులు దక్కతక్కిన జంతువులమాంసము, తాంబూలము, పులుపుకలపదార్థములు, ఉప్పు, విదాహకరంబును తీక్షణంబును కటురసంబును ఉష్ణంబునగు నన్నము, అజీర్ణకరములగు నన్నపానములు, వీనినన్నిటిని సకల నేత్రరోగములయందును ఆరోగ్యమునుగోరు మనుజుండు విడువవలెను.

— శిరోరోగమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ స్వేదో నస్యం ధూమపానం విరేకో
లేపస్సేకో లఙ్ఘనం శీర్షవస్త్రైః ।
రక్తోన్మక్తిర్వహ్నికర్తోపనాపశా
జీర్ణం సర్పిశ్శాలయష్టప్తికాశ్చ॥ రగి౩॥
యూషం దుగ్ధం ధన్వమాంసం పటోలం
శిగ్రుం ద్రాక్షం వాస్తుకం శారవేల్లమ్ ।
ఆమ్రం ధాత్రీ దాడిమం మాతులుజ్గం
తైలం తక్రం కాఞ్జికం నాళికేరమ్॥ రగి౪॥
పథ్యా కుష్ఠం భృజ్గరాజః కుమారీ
ముస్తాశీరం చంద్రికా గన్ధసారః ।
కర్పూరం చ ఖ్యాతిమానేష వర్గః
సేప్ర్యా మరైశ్శీర్షరోగే యథాస్వమ్॥ రగి౫॥

తా॥ శరీరమున చెమటబుట్టించుట, నస్యము, పొగత్రాగుట, విరేచనము, తలకు పట్టుబెట్టుట, కషాయాదులచే దడుపుట, లంకణము, శిరోపస్తికర్ష, రక్తమోచనము జేయుట, అగ్నికర్ష, కట్టుగట్టుట, ప్రాతేనెయ్యి, రాజ

సంప్రబియ్యము, అరువది నాళ్ల సంబావుల బియ్యము, యూష (మెతుకులు లేకుండ కాచబడినగంజ), పాలు, అరణ్యముననుండు జంతువులమాంసము, పొట్లకాయలు, మునగకాయలు, ద్రాక్షపండ్లు, చక్రవర్తికూర, కాకర కాయలు, మామిడికాయలు, ఉసిరికకాయలు, దానిమ్మకాయలు, మాదీఫలములు, నూనె, మజ్జిగ, కాంజికము, టెంకాయలు, కరకకాయలు, చెంగల్వ కోష్ఠ, గుంటకలగర, కలబంద, తుంగగడ్డలు, వట్టివేళ్లు, వెన్నెలలోనుండుట, గంధమును బూసికొనుట, పచ్చకప్పురము, ఇవియన్నియు శిరోరోగమునందు పథ్యములు.

— శిరోరోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ తునజృమ్భామూత్రబాష్పనిద్రావిఙ్గేగధారణమ్ ।
దుష్టసీరం విరుద్ధాన్నం సరిత్సు చ నినుజ్జనమ్ ॥౮౫౬॥
దంతకాన్తం దివానిద్రాం శిరోరోగీ పరిత్యజేత్ ।

తా॥ తుమ్మలు, ఆవలింతలు, మూత్రము, కన్నీళ్లు, నిద్ర, మలము, వీనివేగములనిరోధించుట, చెడిననీళ్లను ద్రాగుట, పరస్పరవిరుద్ధములగుపదార్థముల సేవించుట, నదులయందు స్నానముజేయుట, దంతధావనము, పగటియందు నిదురించుట, వీనినన్నిటిని శిరోరోగముకల మనుజుండు విడువవలెను.

— శ్రీరోగములయందు పథ్యాపథ్యములు. —

శ్లో॥ యత్పథ్యం యదపథ్యం రక్తపిత్తేషు కీర్తితమ్ ॥౮౫౭॥
ప్రదరేఽపి యథాదోషం తత్తునారీ భజేత్త్యజేత్ ।
వాతవ్యాధివతాం పథ్యం అపథ్యం యదీరితమ్ ॥౮౫౮॥
యోనివ్యాపత్సు సర్వాసు తద్విద్యాచ్చ యథామలమ్ ।

తా॥ రక్తపిత్తవ్యాధియందు జెప్పబడిన పథ్యములన్నియు ప్రదరరోగమునందు పథ్యకరంబులును, అందుజెప్పబడిన అపథ్యములన్నియు నపథ్యకరంబులునైయుండును కావున ప్రదరరోగముకల శ్రీలు ఆయాదోషాను

సారముగ రక్తపిత్తమునందలి యపథ్యములనన్నిటిని విడచి పథ్యములమాత్రము నేవించవలెను.

మఱియు వాతవ్యాధిచుండు జెప్పబడిన పథ్యములు యోనివ్యాపత్తు నందు పథ్యములుగా గ్రహింపందగును. అందు జెప్పబడిన యపథ్యములు యోనివ్యాపత్తునందపథ్యములు కావున విడువందగును.

— గర్భవతులగు స్త్రీలకు పథ్యములు. —

శ్లో॥ శాలయాష్టస్త్రికా ముద్గా గోధూమా లాజసక్తవః ॥౪౫౯॥

నవనీతం ఘృతం క్షీరం రసాలా మధు శర్కరా ।

పనసం కదలం ధాత్రీం ద్రాక్షపండ్లం స్వాదుశీతలమ్ ॥౪౬౦॥

కస్తూరీ చందనం మాలా కర్పూరమను లేపనమ్ ।

చంద్రికా స్నానమభ్యజ్ఞో మృదుశయ్యా హిమానిలః ॥

సంతర్పణం ప్రియా వాచో విహారాశ్చ మనోరమాః ।

ప్రియంకరఞ్చాన్నపానం గర్భణీభ్యోహితం సదా ॥౪౬౧॥

తా॥ రాజనములు, అరువదినాళ్ళసంబావులు, పెసలు, గోధుమలు, పేలాలసత్తుపిండి, వెన్న, నెయ్యి, పాలు, రసాల (పెరుగుతో జేరినసత్తు పిండి), తేనె, చక్కెర, పనసపండ్లు, అరటికాయలు, ఉసిరికెకాయలు, ద్రాక్షపండ్లు, పులుపుకల్గినవియు మధురంబులును శీతలంబులునైన పదార్థములు, కస్తూరి, చందనము, పుష్పమాలికలు, పచ్చకప్పురమును బూయ్యట, వెన్నెలలోనుండుట, స్నానము, అభ్యంగనము, మెత్తనైనశయ్య, చల్లనిగాలి, సంతర్పణము, (శరీరమునకు పుష్టిని కలుగజేసెడి యాహారాదులు), మనస్సునకు ప్రీయములగు మాటలు, రమ్యములగు విహారములు, ఇంచైన యన్నపానములు, ఇవియన్నియు గర్భవతులగు స్త్రీలకు నెల్లిప్పుడును హితకరములై యుండును.

—) గర్భణీస్త్రీలకు అపథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్వేదనం వమనం తౌరం కలహం విషమాశనమ్ ।
 అసాత్మ్యం న క్తసజ్జారం చౌర్యం చాప్రియదర్శనమ్ ॥
 అతివ్యవాయమాయాసం భారం ప్రావరణం గురు ।
 అకాలే జాగరం స్వప్నం కఠినోత్కటకాసనమ్ ॥౪౬౪॥
 శోకక్రోధభయోద్వేగశ్రద్ధావేగవిధారణమ్ ।
 ఉపవాసాధ్వతీక్షోష్ణగురువిష్టమ్భభోజనమ్ ॥౪౬౫॥
 రక్తనిస్సారణం శ్వభక్రూపేక్షా మద్యమామిషమ్ ।
 ఉత్తానశయనం యచ్ఛ స్త్రియో నేచ్ఛన్తి తత్త్యజేత్ ॥
 తథా రక్తనుతిం వస్తిం శుద్ధిమామాసతోఽస్త్వమాత్ ।
 ఏభిర్గర్భస్సప్రేదామః కుక్షోశుష్యేన్ద్రియేత వా ॥౪౬౬॥
 భజేన్న నిత్యం తిక్తామలకటూషణకషాయకాః ।
 వాతలైశ్చ భవేద్గర్భః కుబ్జాన్ధజడవామనః ॥౪౬౭॥
 పిత్తలైః ఖిలతీ పిఙ్గశ్చిత్తీ ప్లజ్గుః కఘాత్కభిః ।
 అపథ్యమిదముద్దిష్టం గర్భణీనాం మహర్షిభిః ॥౪౬౮॥

తా॥ స్వేదనము, వమనము, తౌరము, కలహము, అకాలమునందును
 న్యూనాధికముగను భుజించుట, అసాత్మ్యములగు పదార్థముల భుజించుట,
 రాత్రివేళల సంచరించుట, దొంగిలించుట, తనకిష్టముగాని వస్తువులజూచుట,
 అధికముగ సంభోగముచేయుట, శరీరమునకాయాసమును గల్గించుపనుల
 జేయుట, భారమును మోచుట, మిక్కిలి భారముగానుండు ఉత్తరీయ్యమును
 ధరించుట, అకాలమున (రాత్రులయందు) నిదురమేల్కొనియుండుట, పగలు
 నిద్రజెందుట, కఠినంబును ఉన్నతంబునగు బల్లపై గూర్చునియుండుట,
 దుఃఖము, క్రోధము, భయము, చింత, శ్రద్ధ, అను నీయైదిటియొక్క వేగమును
 నిరోధించుట, ఉపవాసము జేయుట, త్రోవనడచుట, తీక్షణంబును, ఉష్ణం
 బును, అజీర్ణకరంబును, మలమును బంధించునదియునగు నన్నమును భుజిం

చూట, రక్తమోచనముజేయుట, శోతుగల దొనలను బావులను జూచుట, మద్యపానము జేయుట, మాంసమునుదినుట, వెలికిల బరుండుట, ఇవి యన్నియును గర్భిణీస్త్రీలకు పథ్యములుగావు కావున విడువందగును. మఱియు అట్టి గర్భిణీస్త్రీలకు ఇష్టములేని విషయముల నన్నిటిని విడువవలెను.

మఱియు గర్భిణీస్త్రీలకు రక్తమోచనమును, ఎనిమిదవ నెలకుమున్ను వస్త్రీకర్మను వమనవిరేచనములను జేయించినచో గర్భముననుండు శిశువు పరిపాకమునొందకయే బైటవెడలును; లేక గర్భమునందే శోషించును; లేక మరణమునైననొందును; కావున నెనిమిదవమాసము వచ్చుకందాక పై జెప్పబడిన పనుల జేయందగదు. మఱియు తిక్త అమ్లు కటు ఊషణకషాయ రసములుకల సకల పదార్థముల నెల్లప్పుడు సేవింపందగదు. వాతమును వృద్ధి నొందించు నాహారముల సేవించు నెడ శిశువునకు కుబ్జత్వము(గూని)గ్రాడ్డతనము, జడత్వము, గుజ్జారితనము ఇవి సంభవించును. పిత్తమును వృద్ధి నొందించు నాహారాదులచేత బట్టితలయు పింగళవర్ణంబునుకల్గును. కఫమును వృద్ధి నొందించు నాహారాదుల చేత చిత్రవర్ణంబును కుంటితనంబును కల్గును. కావున అట్టి యాహారాదుల నొకప్పుడును గర్భవతులు సేవింపదగదు. ఇత్తైరంగున ఋషివర్యులచే గర్భిణీస్త్రీలకు పథ్యము నిర్ణయింపబడియె.

—(ప్రసవించిన స్త్రీలకు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ లఙ్ఘనఞ్చ మృదుస్వేదో గర్భకోష్ఠవిశోధనమ్ ।

అభ్యజ్ఞానం తైలపానం కటుతిక్తోష్ణ సేవనమ్ ॥ ౪౨౦॥

దీపనం పాచనం మద్యం పురాణాష్టష్టిశాలయః ।

కుల్కుళోలశునం శిగ్రు వార్తాకుర్బాలమూలకమ్ ॥ ౪౨౧॥

పటోలం మాతులుఙ్గఞ్చ తామ్బూలం దాడిమద్వయమ్ ।

శ్లేష్మానిలఘ్నం సప్తాహత్పరం కిఞ్చిచ్చ బృంహణమ్ ॥

ద్వాదశాహత్పరం మాంసం సార్థమాసాచ్చ యన్త్రణమ్ ।

భోజనాదీన్త్యజేదేతత్ప్రసూతాపథ్యమీరితమ్ ॥ ౪౨౩॥

తా॥ లంకణము, మృదువైన స్వేదనము, గగ్భాశయమును శోధన చేయుట, అభ్యంగనము, తైలమును పానముజేయుట, కటురసంబును తిక్త రసంబును ఉష్ణంబునైన యాహారమును భుజించుట, అగ్నిని దీపింపజేయు నవియు భుజించినపదార్థముల జీర్ణింపజేయునవియునగు నాహారాదుల సేవించుట, మద్యమును పానముజేయుట, ప్రాతవియగు అనువదినాళ్ల సంభావుల బియ్యము, ఉలవలు, ఉల్లిగడ్డలు, మునగకాయలు, వంకాయలు, లేతముల్లంగి, పొట్లకాయలు, మాదీఫలములు, తాంబూలము, పుల్లదానిమ్మకాయలు, తియ్య దానిమ్మకాయలు, కఫవాతముల హరించు సకల పదార్థములు, ఇవి యన్ని యా ప్రసవించిన స్త్రీలకు పథ్యములై యుండును.

మఱియు ప్రసవించిన పిమ్మట నెనిమిదవదినము మొదలు జేసి శరీరము నకు కొంచెముగ పుష్టినిగల్గించు పదార్థముల సేవించుటయు, పండ్రెండవదినము మొదలు జేసి మాంసమునుదినుటయు, నెలమీద పదునైదుదినములుగడచి పదప భోజనాదివిషయమైన నియమముల వదిలియుండుటయు ప్రసవించిన స్త్రీలకు పథ్యములుగానుండును.

—(ప్రసవించిన స్త్రీలకు అపథ్యములు.)—

శ్లో॥ శ్రమో నస్యం రక్తము క్షిరైర్ధునం విషనూశనమ్ ।
విరుద్ధాన్నం వేగరోధమసాత్మ్యమహితాశనమ్ ॥౪౭౮॥
దివానిద్రామభిష్యన్తి విప్రమ్భి గురుభోజనమ్ ।
పగ్గోఽయం వర్జితో నిత్యం ప్రనూతాభ్యో భిషగ్వరైః॥
నూతికౌఘ్యేషు రోగేషు వాతశ్లేష్మోద్భవేషు చ ।
తత్ర రోగానుకల్పేన పథ్యాపథ్యం వినిర్దిశేత్ ॥౪౭౯॥

తా॥ శ్రమనుకల్గించు పనుల జేయుట, నస్యము, రక్తప్రావము జేయుట, సంభోగముజేయుట, న్యూనాధికముగ భుజించుట, పరస్పర విరుద్ధములగు నన్నములభుజించుట, మలమూత్రాది వేగముల నిరోధించుట, అసాత్మ్యంబులును ఇష్టములుకానివియునగు నాహారపదార్థముల సేవించుట, పగటియందు నిదురిం

చుట, ప్రోతస్సుల స్రవింపజేయునదియు మలమును బంధించునదియు ఆజీర్ణ కరంబునునగు ఆహారమును సేవించుట, ఇవియన్నియు ప్రసవించిన స్త్రీలను పథ్యములుకావు ; కావున విడువవలెను. మఱియు వాతకఫములచే జనించిన నూతికారోగములయందు ఆయారోగముల ననుసరించి పథ్యాపథ్యక్రమము నెరుంగునది.

—(బాలరోగములయందు పథ్యాపథ్యములు.)—

శ్లో॥ యత్పథ్యం యదపథ్యం చ నృణాముక్తం జ్వరాదిషు ।
తత్తద్విధేయమాచిత్వాత్ బాలానాం తేషు జానతా ॥
పూర్వం పథ్యమపథ్యం చ మన్దాగ్నా యత్ప్రకీర్తితమ్ ।
బౌచిత్వాత్తద్విధేయాతాం బాలానాం పారిగర్భికే ॥
ఆగంతూన్తాదినాం పథ్యమపథ్యం చ యదీరితమ్ ।
బౌచిత్వాద్యోజయేత్తత్తు బాలేషు గ్రహరోగిషు ॥ ౪౭౯ ॥

తా॥ బాలులకు జ్వరాది రోగములు కల్గినప్పుడు జ్వరాది రోగముల యందు వైజేప్పబడిన విధముగనే పథ్యాపథ్యముల నెరుంగునది. శిశువులకు జనించు పారిగర్భికమనువ్యాధియందు మందాగ్ని రోగమున జెప్పబడిన రీతిగ పథ్యాపథ్యములను సమయోచితముగ నెరుంగునది. బాలగ్రహములయందు ఆగంతూన్తాదమున జెప్పబడిన పథ్యాపథ్యములనే ఆయాగ్రహములకు దగినట్టులు చేయందగును.

—(విషరోగములయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ అరిష్టాబన్ధనం మన్త్రాయుక్తిశ్చర్మిర్విరేచనమ్ ।
జాగరశ్శోణితాకృష్టిః పరిషేకోఽవగాహనమ్ ॥ ౪౮౦ ॥
హృదయావరణం నన్యమజ్ఞానం ప్రతిసారణమ్ ।
ఉద్వర్తనం ప్రథమనం ప్రలేపో వహ్నికర్త చ ॥ ౪౮౧ ॥
ఉపధానం ప్రతివిషం ధూపస్సంజ్ఞాప్రబోధనమ్ ॥

శాలయష్టస్త్రికాద్యాశ్చ కోరదూషప్రియజ్ఞుకాః ॥
 ముద్గా హారేణవస్తైలం సద్విశ్వాపి నవం క్షచిత్ ॥
 శిఖితి త్తిరలానై ణగోధాఖుశ్వావిదామిషమ్ ॥ ౪౮౩ ॥
 వార్తాకుః కులకం ధాత్రీ సమ్పావస్తణ్ణలీయకమ్ ॥
 మణ్డూకపర్ణి జీవన్తి సునిషణ్ణముపోదికా ॥ ౪౮౪ ॥
 కాలశాకశ్చ లశునం దాడిమశ్చ వికజ్జతమ్ ॥
 ప్రాచీనామలకం పథ్యా కాపిత్థం నాగకేసరమ్ ॥
 గోచ్ఛాగనరమూత్రాణి తక్రం శీతామ్బు శర్కరా ॥
 అవిదాహీని చాన్నాని సైన్ధవం మధు కుజ్జుమమ్ ॥
 పశ్చిమోత్తరవాతాశ్చ హరిద్రా సితచన్దనమ్ ॥
 ముస్తం శిరీషం కస్తూరీ తిక్తాని మధురాణి చ ॥ ౪౮౫ ॥
 హేమచూర్ణశ్చవర్గోఽయం యథావస్థం యథావిషమ్ ॥
 విషరోగేషు సర్వేషు ప్రయోక్తప్ర్యో విజానతా ॥

తా॥ రక్షాబంధనము జేయుట, మంత్రముల బ్రయోగించుట, వమన
 విరేచనముల జేయుచుట, నిదురమేల్కొనియుండుట, శరీరమున రక్తమును
 పెడలించుట, నీళ్ళచే దడుపుట, స్నానము, హృదయమును గుడ్డ మొదలగు
 వానిచేగప్పుట, నస్యము, అంజనము, ప్రతిసారణము, విషహారంబులగుచూర్ణ
 ములబూసి రుద్దుట, ప్రథమనమను నస్యము, (ఆరంగుళములనిడుపును ఇరు
 ప్రక్కల రెండుద్వారములును కల్గిన గొట్టమున త్రికటుకములు మున్నగు
 వాని చూర్ణమునుబోసి నానా ద్వారమున నునిచి యాచూర్ణమును ప్రాణ
 వాయువుచే లోనికి బీల్చుట ప్రథమననస్యమని యెరుంగునది) విషహారౌషధ
 ములనూరి పూయుట, అగ్నికర్త, తత్కాలముననుండు విషమును హరించు
 టకై వేరొండు విషమును బ్రయోగించుట, ధూపము వేయుట, మైమరచి
 యున్న పుడు తెలిపిని పుట్టించుట, అయవదినాశ్శసంభావులు మున్నగు వరి

ధాన్యములు, ఆరుకలు, కొఱ్ఱలు, పెసలు, రేణుకలు, తైలము, క్రొత్తగా
కాచబడిన నెయ్యి, నెమలి, తీతువుపిట్ట, లావుకపిట్ట, జింక, ఉడుము, ఎలుక,
ముండ్లపంది, అను నీజంతువుల మాంసములు, వంకాయలు, పొట్లకాయలు, ఉసి
రికెకాయలు, అనుములు, చిట్టికూర, మండూకబ్రహ్మి, పాలకూర, చక్రవర్తి
కూర, బచ్చలికూర, కరివేముకూర, ఉల్లిగడ్డలు, దానిమ్మ, పుల్లవెలగ, ప్రాచీ
నామలకము (నీటబుట్టిన ఉసిరికె), కరకకాయలు, వెలగపండ్లు, నాగకేసర
ములు, ఆవులయొక్కయు మేకలయొక్కయు మనుజులయొక్కయు మాత్ర
ములు, మజ్జిగ, చల్లనినీళ్ళు, చక్కెర, సంతాపమును గల్గించకయుండు
నాహారపదార్థములు, సైంధవలవణము, తేనె, కుంకుమపువ్వు, పడమటినుండియు
ఉత్తరపుదిక్కుననుండియు వచ్చునట్టిగాలి, పసుపు, తెల్లనిచందనము, తుంగ
గడ్డలు, దిరిసనము, కస్తూరి, తిక్తంబులును మధురంబులునగు సకల పదార్థ
ములు, బంగరుచూర్ణము, ఇవి యన్నియు విషరోగములయందు పథ్యములు
కావున విషముచేగల్గు నవస్థాభేదములగు విషభేదములనుజుట్టి యుపయోగింపం
దగును.

— విషరోగమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ క్రోధో విరుద్ధాధ్యశనం వ్యవాయం
తామ్బూలమాయాసమప్రిప్రవాతమ్ ।
అమ్లం చ సర్వం లవణం చ సర్వం
సంస్వేదనాని వివిధాని చ యాని తాని॥ ౧౪౯॥
నిద్రాం భయం ధూమవిధిం తుధాం చ
విషాతురో నై వభజేత్కదాచిత్ ।

తా॥ క్రోధము, పరస్పర విరుద్ధములగు పదార్థములభుజించుట, అధ్య
శనము (భుజించినతోడనే మరలభుజించుట), సంభోగము జేయుట, తాంబూ
లము, శరీరమునకు శ్రమనుకల్గించుట, అధికమగు గాలిలో నుండుట, అమ్ల
లవణారసములుకల సకల పదార్థములు, నానావిధములగు స్వేదనకర్తలు,

నిద్ర, భయము, పొగదాగుట, తుమ్ముట, ఇవియన్నియు విషరోగమునం దపథ్యములు కావున నొకప్పుడైనను సేవింపందగవు.

—(రోగసంకరమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ సర్వామయానాం యది సజ్కరో భవేత్
తదా ప్రయత్నేన భిషజ్త్వనీషీ ॥౮౯౦॥
ప్రోక్తేషు పథ్యేషు విరోధియద్యత్
తత్తత్ప్రదద్యాచ్చ చికిత్సి తేషు ।

తా॥ జ్వరాదిరోగములలో ననేకము లొక్కటిగజేరి బాధించునెడ ఆయావ్యాధులకు జెప్పబడిన పథ్యములలో నెయ్యది రోగములకు విరుద్ధములై యుండునో ఆయా పదార్థముల పథ్యములుగా నెరుంగునది.

—(రోగసంకరమునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ అహితానిచ సర్వాణి తత్తద్రోగే విశేషతః ।
రుగ్బలాబలవిద్వేద్యో వర్జయేద్వ్యాధిసజ్కరే ॥

తా॥ అనేక రోగము లొక్కడజేరి బాధించుచుండేనేని ఆయా వ్యాధులనుద్దేశించి చెప్పబడిన అపథ్యముల నన్నిటిని ఆయావ్యాధి బలాబల ములంబట్టి విడువవలెనని భావము.

—(వాతప్రకోపమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ అభ్యజ్ఞః పరిమర్దనశ్చ శమనం సంస్నేహనం బ్రంహణం
స్నేహం స్వేదనమాసనాని శయనంసంవాహనంవస్తయః ।
నన్యం ప్రావరణం సమీరణపరిత్యాగోఽవగాహశ్శిరో
వస్త్రీస్త్రరణం దివాకరకరస్నానంచవిస్తాపనమ్ ॥ ౮౯౨॥
ద్రోణీ తైలసమన్వితా సరసతా గాఢోపనాహస్సురా
భూశయ్యా సుఖశీలతా చ లవణస్వాద్వమ్లసంజ్ఞా రసాః ।

మజ్జాతైలవసాఘృతాని చ నవామాషాః కులుత్థాస్తీలాః
 గోధూమాశ్చసముద్భవాశ్చకలమాయేశాలయష్షష్టికాః॥
 పేయా ధాన్యజలం పయాంసి కృసరో మణ్డస్సఖోష్ణోదకం
 గోమూత్రంసలదామ్బుకం దధి పయః పేటీపయః కూర్చికా!
 ఆనూపాః రురుఖడ్గికోలమహిషన్యజ్కుద్విపేంద్రాదయో
 గ్రామ్యాగోఽశ్వతరక్రమేలకఖరచ్ఛాగాశ్చవాహదయః॥
 హంసోత్కోశశరారిసారసబక్రకౌఞ్చదయశ్చౌదకా
 గోధా దర్దురశల్యకప్రభృతయో యే బైలసంజ్ఞాన్వితాః!
 సర్పద్విట్కృకవాకుతిత్తిరికులిజ్ఞా ఏవ ధన్వోద్భవాః
 కుమ్భిరోఽపి తిమిజ్జిలోఽపి మకరో గణ్డూపదః కచ్ఛపః॥
 మత్స్య రోహితవర్తిమద్దురశిలినైరణ్డభృజ్జీలిశ
 ప్రోష్ఠీగర్గరభాకురప్రభృతయో యేఽన్యేఽమ్బుజాజన్తవః!
 వార్తాకుంకులకఞ్చశిగులశునంద్రాక్షౌమ్రమామ్రతకం
 ధాత్రీ దాడిమమమ్లువేతసఫలం కోలం కపిత్థం శివా॥౪౯౬॥
 తాలఞ్చాపి పచేళిమం బహుసుతా గోకణ్టకో వాస్తుకం
 శుక్లాక్షీ గణికారికా చ సరణీ మందారపత్రాణ్యపి!
 తామ్బూలంసితశర్కరా చ సరలోబోలస్తురుష్కోఽగురు
 శ్రీవాసస్సురదారుగుగ్గులురపిగ్రథాహ్వయంకుఙ్కుమమ్ ॥
 స్నిగ్ధోష్ణా విధయోఽపి హేమరజతం సీసఞ్చసఞ్చార్చితం
 ఘల్లోత్పాటనమల్లికా సుమనసాం మాలా విశాలాపి చ!
 తత్త్వజ్ఞానపురస్కృతైర్దునివరైః వైద్యైస్సునిర్ధారితం
 పానాహారవిహారభేషజమిదంవాతం ప్రశాన్తిన్నయేత్ ॥

తా॥ అభ్యంగనము, శరీరమద్దనము, సంశయనక్రియ, స్నేహనము, బృంహణము (శరీరమునకు పుష్టినికల్పించు నాహారాదుల సేవించుట), స్వేదనము, కూర్చునియుండుట, శయనము, ఒడలు పిసికించుకొనుట, వస్త్రీకర్మము, నస్యము, గుడ్డచే శరీరమును గప్పికొనియుండుట, శరీరమునకు గాలిసోకనీయకుండుట, అవగాహనముజేయుట, శిరోవస్త్రీకర్మ, విస్మరణము, ఎడలోనుండుట, స్నానము, ఆశ్చర్యకరములగుపనులజేయుట, తైలాదులచేనిండియుండుట, తొట్టిలోనుండుట, ద్రవపదార్థముల జేర్చి గట్టిగా పిండికట్టు కట్టుట, మద్యము, భూమిపై బరుండుట, శరీరమునకు సుఖమును గల్గించు నుపచారములు, లవణ మధుర అమ్ల రసములకల పదార్థములు, మజ్జ (ఎముకలలోనుండు క్రొవ్వు), నూనె, వస (మాంసస్నేహము), నెయ్యి, నూతనములైన మినుములు, ఉలవలు, నువ్వులు, గోధుమలు, కలమధాన్యములు, రాజనములు, అరువదినాళ్ళ సంబావులు, పేయ (స్వల్పముగా మెతుకులు కల్గిన గంజి), బియ్యమును కడిగిన నీళ్ళు, పాలు, కృసరము, మండము, సుఖోష్ణంబైన జలము, గోమూత్రము, వట్టివేళ్ళతో ఊరిననీళ్ళు, పెరుగు, టెంకాయనీళ్ళు, కూర్చిక, ఇట్టి, ఖడ్గమృగము, పంది, ఎనుబోతు, పొడలయిట్టి, ఏనుగులు, ఇవిమున్నగు ఆనూపజంతువులయొక్కయు; ఆవులు, కంచరగాడిదె, ఒంటె, గాడిదె, మేకలు, గుఱ్ఱములు ఇవి మున్నగు గ్రామ్యజంతువులయొక్కయు; హంసలు, పెన్నెడపులుగులు, శ్యేనము, చక్రవాకములు, కొంగలు, క్రౌంచములు ఇవి మున్నగు జంతువులయొక్కయు మాంసములు, ఉడుము, కప్ప, ఏదుపంది మున్నగు బిలములయందుండు జంతువులయొక్కయు, నెమలి, కోడి, తీతువుపిట్ట, పిచ్చుక ఇవి మున్నగు మరుభూమిలో జనించిన జంతువులయొక్కయు; ముసలి, తిమింగిలము, మకరము, గండ్దూపదము, తాబేలు, ఈజంతువులయొక్కయు, రోహితము (ఎఱ్ఱనిమిను), వర్తి, మద్దురము (ఎల్లప్పుడును నీటిలో మునిగియుండు మత్స్యము), శిలింధ్రము, ఏరణ్డము, భృంగి, ఇల్లిశము, ప్రోష్ఠి (పైకి ఎగిరి పడనట్టి చేప), గర్గరము, భాకురము ఇవి మున్నగు మత్స్యములయొక్కయు

మాంసములు ; వంకాయలు, పొట్లకాయలు, మునగకాయలు, ఉల్లిగడ్డలు, ద్రాక్షపండ్లు, మామిడిపండ్లు, ఇప్పకాయలు, ఉసిరికెకాయలు, దానిమ్మపండ్లు, చింతపండు, రేగుపండ్లు, వెలగపండ్లు, కరకకాయలు, తాటిపండ్లు, పిల్లిపీచర గడ్డలు, పల్లెరు, చక్రవర్తికూర, పొన్నగంటికూర, చిరినెల్లి, గొంతెమగోరు, జిల్లేడాకులు, తాంబూలము, తెల్లచక్కెర, తెగడ, బోడతరము, తురుష్క ధూపము, అగరు, శ్రీవాసధూపము, దేవదారు, గుగ్గిలము, గ్రంథికము, కుంకుమపువ్వు, స్నిగ్ధంబులును ఉష్ణంబులునైన నానావిధక్రియలు, బంగారుమాగ్గము, వెండిభస్మము, సీసము, చక్కగా వికసించిన మల్లెపువ్వుల మాలికలు, ఇవియన్నియు వాతము ప్రకోపమునొందియున్న పుడు పానము, ఆహారము, విహారములు, ఔషధములు, అను నీవిషయములయందు పథ్యములై యుండునని జ్ఞానవంతులును వైద్యపారీణులునగు మునివరులచే నిర్ణయించబడెను.

—| వాతరోగమునం దపథ్యములు. |—

శ్లో॥ చింతా జాగరణం ప్రజల్పనమస్మజ్జోక్తో వమిర్లజ్ఞునం
వ్యాయామో గజవాజివాహనవిధిః సన్ధారణం మైధునమ్ |
ఆఘాతోఽప్యపతర్పణం ప్రతపనం ధాతుక్షయః క్షోభణం
శోకశ్చక్రమణం విరుద్ధమశనం సమ్పక్వము క్షక్రమః ||
వృద్ధత్వంజలదాగమోఽపి రజనీశేషోఽపరాహణో భయం
రూక్షోత్యల్పకషాయతి క్తకటుకక్షౌరాతిశీతాశనమ్ |
తే సర్వేతృణధాన్యనామవిదితా యేచోడికాచార్కుటాః
కజ్జూద్దాలమకుష్మకోద్రవయవశ్యామాకజూర్ణాదయః ||
శిమ్బిజమ్బుకరాజమాషచణకా ముద్గాః కలాయావిషం
శాలూకం క్రముకం కసేరు తిలకం కాటిల్లకం తిన్దుకమ్ |
కర్కోటం నవతాలసస్యమపి వా తస్యాస్థి మజ్జా జలం
నాదేయశ్చ తటాకజశ్చ కరకాణి క్షౌరబీజాని చ || ౧౦ ||
పిణ్యాకః శిశిరామ్బురాసభషయః పత్రోత్థశాకం త్రివృ

దూభినిమ్భఃకటుకాకరీరమఖిలాశుష్కామిషంమాక్షికమ్ !
 ధూమో బద్ధమరుద్రుజః పరిభవః ఖిట్వా చ నిర్ధారితం
 పానాహారవిహారభేషజమిదం స్యాద్వాతకోపే విషమ్॥

తా॥ చింత, నిదురమేల్కొనియుండుట, అధికముగ మాట్లాడుట, రక్తమోచనము జేయుట, వాంతి, లంకణము, దేహపరిశ్రమజేయుట, ఏనుగులు గుఱ్ఱములు మున్నగువానిపై నెక్కి సవారిచేయుట, మలమూత్రాదులను నిరోధించుట, సంభోగముచేయుట, దెబ్బతగులుట, అపతర్పణము, (ధాతువులను పుష్టి నొందించకయుండు ఆహారాదులు), సంతాపము నొందుట, రసాదిధాతువులు క్షీణించుట, చలనమునొందుట, శోకము, విశేషముగ సంచరించుట, విరుద్ధపదార్థముల భుజించుట, పాచనములకు విరుద్ధములగు క్రియలజేయుట, ముసలితనము, వగ్నాకాలము, రాత్రియొక్క కడపటిభాగము, సాయంకాలము, భయము, రూక్షంబును, మిగుల స్వల్పంబును, కషాయ తిక్త కటుకక్షౌర రసములు గల్గినదియు, శీతలంబునైన యన్నమును భుజించుట, చోడిక, చార్తుట, అనునవి మున్నగుగలతృణధాన్యములు, కొఱ్ఱలు, అడవియారుకలు, అడవిపెసలు, ఆరుకలు, యవలు, సామలు, జొన్నలు మున్నగుధాన్యములు, జంబుకములు, అలచంతులు, సెనగలు, పెసలు, పటాణులు, ఇవి మున్నగు శింబీధాన్యములు, విషము, తామర కలువ మున్నగువాని దుంపలు, పోకలు, నమ్మదుంపలు, తిలకవృక్షము, కాకరకాయలు, తుమ్మిపండ్లు, దోసకాయలు, లేతతాటిముంజలు, తాటికాయ విత్తనములోని గిజరు, తాటికల్లు, నదీజలము, గుంటనీళ్ళు, వడిగండ్లు, క్షౌరము, బీజములు, గానుగపిండి, మంచునీళ్ళు, గాడిదెపాలు, ఆకుగూరలు, తెగడ, నేలవేము, కటుకరోహిణి, వెదురుమోవులు, ఎండినమాంసములు, తేనె, పొగ, వాతమును నిరోధించుట, తిరస్కారము, శయనము, ఇట్టి పాన ఆహార విహార ఔషధములన్నియు వాతమును వృద్ధి నొందించును కావున వాతము ప్రకోపము నొందియున్నపుడు మైజెప్పబడినవిన్నియు నపథ్యములై యుండును.

—(పితృప్రకోపమునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ సర్విః పానవిధిర్విరేచనమస్పృశ్యోక్షః సితాశ్శాలయః
 గోధూమాస్తృణధాన్యకానిచణకాముద్గామసూరాయవాః
 మణ్డః పర్యుషితః పయాంసి చ పయః పేటీక్షప్రొమాక్షికం
 లాజా ధన్వరసాః ఘృతాని చ సితా శీతోదకఞ్చాద్భిదమ్॥
 కర్కోటం కదలఞ్చ కణ్డకిఫలం వేత్రాగ్రమాపాథకం
 మృద్వీకా కులకంచ కోమలతరం కూశ్మాణ్డమైర్వారుకమ్
 తుమ్బి పర్పటకోల్పమారిషదలం కాటిల్లకం దాడిమ
 ధాత్రీ కోమలతాలసస్యమభయా ఖర్జూరమౌదుమ్బరమ్ ॥
 బిమ్బఞ్చపి కషాయతిక్తనుధురాః సేవ్యం మధూకం వరీ
 కాంస్యాయోరజతంచ హేమకటుకానిమ్బత్రివృచ్ఛన్దనమ్
 హర్త్యం భూమిగృహం సుశీతలవవం ధారాగృహంచన్ద్రికా
 రమ్భామ్భారుహానవ్యపత్రశయనం శీతాః ప్రదేహా అషి
 భూశయ్యూమణయః ప్రదోషసమయోగీతృప్రియా లిజ్జనం
 స్నానంమిత్రసమాగమః ప్రియకథామన్దానిలోల్లబ్దేక్షణమ్
 వాదిత్రశ్రవణం మనోరమతరా భావాస్సులాస్యేక్షణమ్
 పున్నాగోత్పలపాటలాబ్జసుమనఃకల్పారపుష్పాణి చ॥౧౦౬॥
 కర్పూరఞ్చప్రతీరసీరమఖిలా శీతా క్రియా చాశ్రితం
 పానాహారవిహారభేషజమిదం పితౄం ప్రశాన్తిన్నయేత్ ।

తా॥ ఘృతపానము, విరేచనము, రక్తమోక్షణము, తెల్లనిరాజనములు,
 గోధూములు, వీవారములు మున్నగు తృణధాన్యములు, సెనగలు, పెసలు,
 చిరుసెనగలు, యవలు, పులిసిన మండము, పాలు, టెంకాయనీళ్లు, చెఱకు,
 తేనె, పేలాలు, జాంగలజంతువుల మాంసరసములు, నెయ్యి, చక్కెర,
 చల్లనినీళ్లు, ఊటనీళ్లు, ములుదోసకాయలు, అరటికాయలు, పనసపండు,

పేముచిగురు, ఆషాఢఫలము, ద్రాక్షపండ్లు, చేదుపొట్ల, లేతదియగు బూడిద
గుమ్మడికాయ, దోసకాయ, సొరకాయ, పర్వాటకము, తోటకూర, కాకర
కాయలు, దానిమ్మపండ్లు, ఉసిరికెకాయలు, లేతతాటి యంజలు, కరకకాయలు,
ఖర్జూరపుపండ్లు, అత్తికాయలు, దొండపండు, కషాయ తిక్త మధురరసములు
కల పదార్థములు, ఇప్పకాయలు, పిల్లిపీచరగడ్డలు, కాంస్యభస్మము, అయో
భస్మము, రజతభస్మము, స్వర్ణభస్మము, కటుకరోహిణి, వేప, తెగడ, చంద
నము, ఈపదార్థములును; మేడలయందును భూమిగృహములయందునుండుట,
చల్లనైన ఉద్యానవనములు, ఉదకధారలతోగూడిన యిల్లు, వెన్నెల, అరటి
పట్టలచేతను నూతనములైన తామరరేకులచేతను రచించబడిన శయనమునబరుం
డుట, చల్లనైయుండు అనులేపనములు, భూమిపైబరుండుట, మణులు,
ప్రదోషకాలము, సంగీతము, ప్రియురొండ నాలింగనము జేసికొనుట, స్నా
నము, మిత్రులతో జేరియుండుట, మనసుకింపైన కథలవినుట, మెల్లగా వీచు
చుండుగాలి, మేఘములజూచుట, వాద్యములవినుట, మిగుల రమ్యములగు
భావములుకల నాయికలజూచుట, నృత్యమును జూచుట, పొన్నపువ్వులు,
కలువపువ్వులు, పొదిరిపువ్వులు, తామరపువ్వులు, జాజిపువ్వులు, ఎఱ్ఱతామర
పువ్వులు, పచ్చకిప్పుము, నదీజలము, నానావిధములగు శీతోపచారములు,
ఇవి మున్నగు పానాహారవిహారములన్నియు ప్రకోపమునొందిన పిత్తమును
శాంతినిొందించునుగాన పిత్తము ప్రకోపించినపుడు వైజేప్పబడినవియన్నియు
పథ్యములైయుండునని భావము.

— పిత్తప్రకోపమునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ ధూమస్వేదనమాతపో నిధువనం సన్ధారణం క్రోధవత్
క్షోరోఽధ్యా గజవాజివాహనవిధిః తీక్ష్ణాని కర్మాణి చ ॥
వ్యాయామోఽన్నవిదాహకారినమయోగ్రీష్టోవిరుద్ధాశనం
మధ్యాహ్నోజలజాత్యయోపి రజనీమధ్యంచమధ్యంవయః
వ్రీహిర్వేణుఫలంతిలోఽపిలశునం మాషాః కులుత్థా గుడో

నిష్పావో మదిరాఽతసీనవజలం ధాన్యామ్లముష్ణోదకమ్॥
జమ్బీరంనలదామృహ్ని లకుచం మూత్రాణ భల్లాతకం
తామూర్జలం దధి సర్షపోఽపి బదరం తైలాశనం తిన్తిడి ।
కట్వమ్లం అవణం విదాహి చ భిషజ్జుభైః సునిర్ధారితం
పానాహారవిహారభేషజమిదం పితృప్రకోపే విషమ్॥ ౧౦౯॥

తా॥ ధూమపానము, స్వేదనము, ఎండలోనుండుట, సంభోగము
జేయుట, మలమూత్రాదుల నిరోధించుట, కోపబడుట, ఔరముతోగూడిన
పదార్థముల సేవించుట, త్రోవనడచుట, ఏనుగులు గుఱ్ఱములు మున్నగువానిపై
నెక్కి సవారిచేయుట, క్రూరములగు పనులజేయుట, దేహపరిశ్రమ జేయుట,
విదాహకరమగు నన్నమును భుజించుట, గ్రీష్మకాలము, విరుద్ధాహారమును
భుజించుట, మధ్యాహ్నకాలము, శరదృతుకాలము, అర్ధరాత్రికాలము,
యావనవయస్సు, వడ్లు, వెదురుబియ్యము, నువ్వులు, ఉల్లిగడ్డలు, మినుములు,
ఉలవలు, బెల్లము, అనుములు, మద్యము, అగసియాకు, క్రొత్తనీళ్ళు, పులి
సిన గంజి, వేడినీళ్ళు, నిమ్మకాయలు, వట్టివేళ్ళనీళ్ళు, ఇంగువ, కమ్మరేగు,
గోమూత్రము, జీడిగింజలు, తాంబూలము, పెరుగు, ఆవాలు, రేగుపండ్లు,
నూనె, చింతపండు, కఱు అమ్మ లవణ రసములుకల సకలపదార్థములు, విదా
హకరపదార్థములు, ఇట్టి పానాహార విహారాదులన్నియు పితృమును మిక్కిలి
శృద్ధి నొందించునుకావున పితృము ప్రకోపమునొంది యున్నపుడు అపథ్యము
లుగా నుండును.

— కఫప్రకోపమునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ ఛర్దిర్లఙ్ఘనమశ్శనం నిధువనం ప్రోద్వర్తనం స్వేదనం
చింతా జాగరణం శ్రమోఽతిగమనం తృజ్వేగసన్ధారణమ్ ।
గడ్డూషః ప్రతిసారణం వ్రధమనంహస్త్యశ్వయానక్రియా
ధూమఃప్రావరణంనియుద్ధమతినంక్షోభోఽపినన్యంభయమ్

రూక్షోష్ణా విధయః పురాతనభవా యే శాలయస్సస్మికా
 నిష్పావస్త్రాణాధాన్యకశ్చచణ కాముద్గాః కులుత్థాయవాః |
 ఊరస్సర్వపతైలముష్ణసలిలం ధన్వామిషం రాజికా
 వేత్రాగ్రం కులకం కటిల్లకఫలం వార్తాకమౌదుమ్బరమ్ ||
 కర్కోటంలశునం చ మోచకుసుమంశక్రాశనంసూరణో
 నిమ్బో మూలకపోతికా చ వరుణస్తిక్తాత్రివృన్తాక్షికమ్ |
 తామ్బూలంనలదామ్బు జీర్ణమదిరావ్యోషంపరా గోజలం
 లాజాశ్చాపి సుభృష్టతణ్డలభవం భక్తం సుఖోష్ణాలయః ||
 కాంస్యామోఽజ్ఞానమాక్తికంచ కటుకస్తిక్తఃకషాయోరసః
 పానాహారవిహారభేషజమిదం శ్లేష్మాణముగ్రం జయేత్ |

తా|| వమనము, లంకణము, అంజనము, సంభోగము, ఉద్వర్తనము
 (శరీరమునకు నలుగు పెట్టుట), స్వేదనము, చింత, నిదురమేల్కొంచుండుట,
 శరీరమునకు శ్రమనుకల్గించుపనుల జేయుట, అధికముగ నడచుట, దప్పిని
 వాతాదివేగములను నిరోధించుట, గంధూషము, ప్రతిసారణము (కల్కచూ
 ర్ణాదులచేతరుద్దుట), ప్రధమనము (నాసాద్వారమున చూర్ణాదులనునిచి లోనికి
 నాకర్షించుట), ఏనుగులు గుఱ్ఱములు, మున్నగువానిపై నెక్కిసవారిచేయుట,
 భూమిపానము, వస్త్రముచే ముసుకు బెట్టుకొనియుండుట, మల్లయుద్ధము
 చేయుట, శరీరమునకు అధికముగ చలనము గల్గించుట, నస్యము, భయము,
 రూక్షంబులును ఉష్ణంబులునగు క్రియల జేయుట, ప్రాతవియగు రాజనములు,
 అరువదినాళ్ళసంబావులు, అనుములు, నీవానములుమున్నగు తృణధాన్యములు,
 సెనగలు, పెసలు, ఉలవలు, యవలు, ఊరములు, ఆవనూనె, వేడినీళ్లు, బాంగల
 జంతుమాంసములు, ఆవాలు, పేముచిగురు, పొట్లకాయలు, కాకరకాయలు,
 వంకాయలు, అత్తికాయలు, దోసకాయలు, ఉల్లిగడ్డలు, అరటిపువ్వు, గంబాయి
 విత్తులు, కందగడ్డలు, వేప, లేతముల్లంగి, ఉలిమిరి, కటుకరోహిణి, తెగడ,

తేనె, తాంబూలము, వట్టివేళ్ళనీళ్ళు, పాతమద్యము, త్రికటుకము, త్రిఫలములు, గోమూత్రము, ఘోలము, వేయించబడిన బియ్యమువలన సిద్ధమైన యన్నము, సుఖోష్ణంబైన యిల్లు, కాంస్యభస్మము, అయోభస్మము, అంజనము, ముత్యములభస్మము, కటు తిక్త కషాయగంధములుకల పదార్థములు, ఈచెప్పబడిన పానాహారవిహారౌషధములు ప్రకోపించిన కఫమును శమింపజేయును కావున కఫము ప్రకోపమునొందినపుడు పథ్యములై యుండును.

—) కఫప్రకోపమునం దపథ్యములు. (—

శ్లో॥ స్నేహాన్ భృజ్జనమాసనాహ్నిశయనంస్నానంవిరుద్ధాశనం
పూర్వాహ్నశ్శిశిరోవస్తననమయోరాత్ర్యాదిరాద్యంవయః॥
భక్తాదౌచ నవాన్నపానకరణం మాషానవాస్తంబలాః
మత్స్యం మాంసమపీక్షుద్ధుగ్ధవికృతిస్తాలాస్థిమజ్జాద్రవాః ।
పేయా భవ్యముపోదికాచ పనసం ఛత్రాకమాషాథకం
ఖర్జూరాణ్యనులేపనాన్యపి పయఃపేటీ పయః పాయసః ।
స్వాద్యమ్లం లవణం గురూణి తుహినం సస్తర్పణంచాశ్రితం
పానాహారవిహారభేషజమిదం స్యాత్ శ్లేష్మకోపే విషమ్ ॥

తా॥ స్నేహనము, అభ్యంగనము, కూర్చునియుండుట, పడతియందు నిదురించుట, స్నానము, పరస్పర విరుద్ధములగు నాహారములను భుజించుట, పూర్వాహ్నకాలము, శిశిరవసంతయుతువులు, రాత్రియొక్క తొలిజాము, బాల్యవయస్సు, భోజనమునకు ముందుకాలము, నవీనములగు నన్నపానముల సేవించుట, మినుములు, క్రొత్తబియ్యము, మత్స్యములు, మాంసము, చెఱకు, చాలతోజేయబడిన పదార్థములు, తాటివిత్తనములలోని గిజరు, ద్రవపదార్థములు, పేయ, భవ్యఫలము, బచ్చలికూర, పనసకాయలు, కొత్తమల్లి, ఆషాఢఫలము, ఖర్జూరపుపండ్లు, అనులేపనములు, పెంకాయనీళ్లు, పాలు, పరమాన్నము, మధుగ అమ్ల లవణ గంధములుకల పదార్థములు, అట్లే కఫమునకు పాదములు.

మంచునీళ్లు, సంతర్పణము (రసాదిధాతువులను పుష్టి నొందించు పదార్థముల సేవించుట) ఈజెప్పబడిన పానాహార విహారాపధములన్నియు కఫమును వృద్ధి నొందించును గాన కఫము ప్రకోపించి యున్నపుడు అపథ్యములై యుండును.

—(వసంత ఋతువునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఉద్వర్తనం వాన్తివిరేకనస్యా
 న్యయే ప్రియే చక్రమణం వ్యవాయమ్ ।
 వ్యాయామమేణాక్షీ వసంతకాలే
 బాలే హితాన్యాహారమూని వైద్యాః॥౧౦౩॥
 కాశ్మీరకృష్ణాగరుచందనైశ్చ
 కృతో విలేపో విహితో హితాయ ।
 అగ్ర్యా నిశా వాసకమాతులానీ
 కటుత్రయం గ్రథికమశ్వగంధా॥౧౦౪॥
 యవానికా జీరకమార్ద్రకశ్చ
 పునర్నవా మూలకపోతికాపి ।
 కూశ్మాణ్డకం రామరమేధికే చ
 హితాయ తుమ్బి త్రపునం సుపక్వమ్॥౧౦౫॥
 దుగ్ధికా వాస్తుకః కాశ్చనారోద్భవః
 కుట్మలస్సృద్ధితాయైవ నృణాం ప్రియే ।
 తణ్డలీయః పటోలస్తథా సూరణో
 మారిషః కారవేల్లశ్చ కోశాతకీ॥౧౦౬॥
 మాగధీ క్షౌద్రయుక్తా తథా పూతనా

జాబ్ధలానాం పలం పష్టికాస్సర్షపాః ।
 వాజిమన్థో మకుష్ఠో యవో ముద్గకో
 వర్తులశ్చాఢకీ కోద్రవాస్సృష్టితాః॥ ౧౦౭॥
 తృణధాన్యం వరారోహే మసూరీ రక్తశాలయః ।
 రాజికా జూనలశ్చఞ్చుశ్చిగ్రుః పక్వం కలిజ్జకమ్॥ ౧౦౮॥
 వృన్తాకం శిగ్రుపుష్పాణి రసోనం రసికప్రియే ।
 లఘురూక్షం కటూష్ణం యద్ధితం తత్కుసుమాగమే॥
 రసస్తీక్షణః కషాయశ్చ ఘోరశ్చారుష్కరం తథా ।
 స్వేదనం ధూమపానశ్చ గణ్డూపః ప్రతిసారణమ్॥ ౧౦౯॥
 ప్రావరణం ప్రథమనం హస్త్యశ్వైర్వర్గమనం భృశమ్ ।
 నియుద్ధం మాక్షికం మద్యం జీర్ణముష్ణం గవాం పయః॥
 తామ్బూలమజ్జానం లాజాః చింతా జాగరణం శ్రమః ।
 వసంతే చ గణో గుణ్యో వాసస్తీసుమకోమలే॥ ౧౧౦॥
 పానీయం నైర్ఘరం వాప్యం కౌప్యం హంసోదకం వరమ్ ।
 గోధూమాశ్చేత్సమశ్నీయాత్తదా వర్షోషితానపి॥ ౧౧౧॥
 కఫానుయహరీ ఖ్యాతా తత్రాప్యజ్ఞైరకర్కటే ।
 నటీవానన్దదా నాప్యే తాలాన్తే చలకుణ్డలా॥ ౧౧౨॥
 వ్యోషఘోరయుతం తక్రం క్షృణతా క్షౌధలీ తథా ।
 శశాజహారిణం మాంసం తైత్తరం వార్తికం వరమ్॥ ౧౧౩॥
 గృహచటకస్య చ మాంసం
 నీరదరావస్య చామిషం మత్స్యైః ।

నాదేయాస్తాటాకాశోచ్చాద్యాశ్చేస్తాశ్చమత్స్యకాఃకుద్రాః॥
 స్నాతః కప్రాష్టనీరైః భూషితో నిజకాంతయా సార్థమ్ ।
 గత్వోపవనే పశ్యేద్రమేచ్ఛ తత్రైవ నిర్జనే దేశే॥ ౧౨॥

తా॥ ఉద్వర్తనము (చూర్ణాదులచే నలుగుపెట్టుట) వమనవిరేచన
 ములు, నస్యములు, సంచరించుట, సంభోగము, దేహపరిశ్రమ జేయుట, కుంకుమ
 పువ్వు కృష్ణాగరు చందనము ఈమూడిటినిచేర్చినూరి యొడలికిబూయుట, త్రిపల
 ములు, పసుపు, అడ్డసరము, గంజాయి, త్రికటుకములు, గ్రంథికము, పెన్నీరు
 గడ్డ, ఓమము, జీలకఱ్ఱ, ఆల్లము, గలిజేరు, తేతముల్లంగి, గుమ్మడికాయ, ఇంగువ,
 మెంతులు, సోరకాయలు, దోసపండ్లు, చిన్న పాలకూర, చక్రవర్తికూర,
 దేవకాంచనపుమొగ్గలు, చిట్టికూర, పొట్లకాయలు, కందగడ్డలు, తోటకూర,
 కాకరకాయలు, బీరకాయలు, తేనెను కలిపి నూరపడిన పిప్పళ్లు, తేనెతో
 కలిసిన కరక్కాయలు, జాంగలజంతువుల మాంసములు, అరువదినాళ్లు
 సంబావులు, ఆపాలు, సెనగలు, ఆడవిపెసలు, యవలు, పెసలు, పటాణులు,
 కందులు, ఆకుకలు, నీవారములు మున్నగు తృణధాన్యములు, చిరుసెనగలు,
 ఎఱ్ఱవరిపడ్లబియ్యము, నల్లవాలు, జొన్నలు, ఆముదములు, మునగకాయలు,
 పుచ్చపండు, వంకాయలు, మునగపువ్వులు, ఉల్లిగడ్డలు, శీఘ్రముగ జీర్ణమగు
 నదియు రూక్షంబును కటురసంబును ఉష్ణంబునైన యన్నము, తీక్ష్ణంబులును
 కషాయరసంబులునగు పదార్థములు, జీడిగింజలు, తొరములు, స్వేదనము, ధూమ
 పానము, గండూషము, ప్రతిసారణక్రియ, ప్రావరణము, ప్రథమన నస్యము,
 ఏనుగులు గుఱ్ఱములు మున్నగువానిపై సవారిచేయుట, మల్లయుద్ధము (కుస్తీ)
 చేయుట, తేనె, ప్రాతదియగు మద్యము, వేడిగానుండు ఆవుపాలు, తాంబూ
 లము, అంజనము, పేలాలు, చిత్త, నిఘరమేల్కొనియుండుట, దేహమునకు
 శ్రమనుగల్గించు పనులజేయుట, ఏటినీళ్లు, గుంటనీళ్లు, బావినీళ్లు, హంసో
 దకము, సంవత్సరకాలమునకు మున్నుపండిన గోధునులు, నిప్పున కాల్చబడిన
 గోధుమపిండి రొట్టె, మనసుకు ఆనందమును గల్గించు నాట్యము, త్రికటుక

ముల ఔరముతోగూడిన మజ్జిగ, కుండలు, క్వాథలి (ఉత్తరదేశమున బ్రసిద్ధమైన భక్ష్యవిశేషము), మేకలు, జింక, తీతువుషిట్ట, వార్తికము, ఊరపిచ్చుక, నెమలి, అను నీజంతువులమాంసములు, నదులయందును గుంటలయందును బావులయందును జనించిన మత్స్యములు, చిన్నచేపలు, ఇవియన్నియును వసంత ఋతువునందు మిగుల పథ్యములై యుండును. మరియు కొంచెము వేడిగల్గిన నీళ్ళలో స్నానముజేసి అలంకారయుక్తమగు తన ప్రియురాలితోగూడి యుద్యానవనమునకేగి యచ్చటగల వినోదముల జూచుచు జనములేని ప్రదేశమునక్రీడించుట మిక్కిలి పథ్యముగ నుండును.

—(వసంత ఋతువునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ నాడికా పోతికా రాజకోశాతకీ
మాషదధ్యాలుకానీక్షుశృజ్గాటకా ।
రాజమాషాశ్చ నీహరకుల్మాషకా
హూలకం మేషమాంసం త్యజేత్కైక్కుటమ్॥గీ.౨౫॥
కృసరా పృథుకేక్షువికారమయే
మహీషీభవదుగ్ధమురోజఘనే ।
వటకానపి మాషకృతాంశ్చ పలా-
ణ్డమితిహ వసంత ఉశస్త్యహితమ్॥గీ.౨౬॥

అన్లుం స్నిగ్ధం దివాస్వాపం దుర్జరం భోజనం ప్రియే ।
త్యాజ్యమాహురయే వైద్యా వసంతర్తా హితేపుభిః॥

తా॥ తూటుకూర, ముల్లంగి, బీరకాయలు, మినుములు, పెరుగు, పెండలము, చెఱకు, దుప్పగడ్డలు, అలసందులు, నీవారములు, కారుమినుములు, హోలకము (తృణాన్ని చే న్ద పక్వముగకాల్చబడిన శమిధాన్యములు), పొట్టేలిమాంసము, కోడిమాంసము, కృసరము, అటుకులు, చెఱకు రసముతో జేయబడిన బెల్లము మున్నగునవి, ఎనుముపోలు, మినపపిండితో జేయబడిన

వడియములు, నీరుల్లి, అమ్లంబులును స్నిగ్ధంబులునగు పదార్థములు, పగటి
యందు నిదురించుట, అజీర్ణకరభోజనము, ఇవియన్నియు వసంత ఋతువు
నందు అపథ్యములుకావున విడువవలెను.

—గ్రీష్మ ఋతువునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ కున్దేన్దుద్యుతిశాలిధాన్యససితా ముద్గాః పురాణా యవా
గోధూమా అపిజాఙ్గలాః ఖగమృగాఃయూషోరసాలాపిచ।
వ్యచ్ఛాః పానక రాగఖాణ్డవరసాః సక్తుస్సితామౌఘాయుతో
భక్ష్యాశ్చస్త్రీదుచః శశాఙ్గకిరణా గోక్షీరనిర్వర్తితాః॥
గవ్యం మాహిషమేవ వాపి సతతం దుగ్ధం హవిశ్శర్కరా
మద్యంవారియుతం తథామ్లమపివా పక్వశ్చరమ్భాపలమ్।
మృద్వీకాపనసంరసాలమపిచస్వాదూనిచత్వార్యమూ
న్యన్నంస్వాదులఘుద్రవంసుశిశిరంస్నిగ్ధంసమస్తశ్చయత్॥
పాథః పాటలివాసితం లఘుతరం స్వచ్ఛం హిమంవారివా
వ్యోమవ్యాపి మహీరుహేషు వికసత్పత్రప్రసూనేషు చ।
పుష్పామోదమనోహరేషు పరితస్సంరుద్ధసూర్యాంశుషు
క్రూరప్రాణివివర్జితేషు మధుపథ్వానాదిరమ్యేషు చ॥
దాహోన్తాథిషు కాననేషు తటిసీతీరే స్ఫురత్సైకతే
శీతే వేత్తని సేవ్యచందనజలైః సిక్తే సచంద్రాతపే॥
కల్పారోత్పలపద్మపల్లవకృతే తల్పే ప్రసూనాఞ్చితే
మథ్యాహ్నే శయనంస్థలంజలధరేధారాగృహేవాస్థితాః॥
క్రీడావారిషు కామినీభిరథవా సార్థః వయస్వైస్తతో

రాత్రో మారుతచంద్రికాభిలషితే సుప్తిశ్చ సాధాజ్ఞనే ।
వాసస్సూక్ష్మతరం మృణాళవలయం కర్పూరవచ్ఛన్దనా
లేపో రత్నవిభూషణం వ్యజనజో వాతో జలార్ద్రానిలః॥
కర్పూరాభరణం ప్రతీరసలిలం ముక్తానజో మల్లికా
మాలా పక్షత ఏవ మైధునవిధిః స్నానంచ నిద్రా దివా
గీతం మజ్జుకలస్వనాశ్చ శిఖరీ భృక్ష్వాశ్శుకాశ్శారికా
పానాహారవిహారభేషజమిదం గ్రీష్మహితంస్యాన్నృణామ్॥

తా॥ తెల్లని సంభావులబియ్యము, చక్కెర, పెసలు, ప్రాతవియగు
యవలు, గోధుమలు, జాంగలదేశమున జనించిన పక్షులు మృగములు మున్నగు
జంతువుల మాంసములు, పెసలు మున్నగువాని రసములు, పెరుగుతోగూడిన
సత్తుపిండి, స్వచ్ఛములగు పానకములు, రాగములు, ఖాండములు, మాంసరస
ములు, చక్కెరతోడను ఉదకముతోడను గూడిన సత్తుపిండి, వెన్నె
లలోనుండుట, పచ్చకప్పురముతోగూడిన పాలు, ఆవుపాలు, ఎనుము
పాలు, వానినెయ్యి, చక్కెరతోడను నీళ్ళతోడను కలిసినమద్యము, పులిసిన
మద్యము, అరటిపండు, ద్రాక్షపండ్లు, పనసపండు, తీయమామిడిపండ్లు, మధు
రంబులును చుల్కనగ జీర్ణంబులగునవియు ద్రవంబులును మిగుల చల్లనైన
వియు స్నిగ్ధంబులునగు నానావిధాహారపదార్థములు, పాటలీ పుష్పములచే
పరమశింప జేయబడినదియు తేలికగానుండునదియు స్వచ్ఛంబును చల్లనైనది
యునైన జలమును పానముజేయుట, ఆకాశమున వ్యాపించునంత పొడవుకల
వృక్షములు కల్గినవియు, వికసించిన పుష్పములు కల్గినవియు, పుష్పపరిమళ
ముచేరమ్యములైనవియు, నూర్యకిరణముల జొరవీయక దట్టమై చల్లనైనవియు,
క్రూరములగు వ్యాఘ్రాది జంతువులు లేకుండునవియు, తుష్పైదల ఝంకార
ధ్వనిచే మనోహరంబులును, సంతాపమును హరించునవియునైన వనములయం
దైనను, ఇసుకదిన్నెలచే రమ్యమైన నదీతీరమునందైనను నిర్తించబడి చందనో

చకముచే తడపబడి వెన్నెలతోగూడిన యింటిలో కలువలు, తామరపువ్వులు, చిగురుటాకులు మున్నగువానిచే నిర్మించబడిన శయ్యపై మధ్యాహ్నకాలమున శయనించుట, ఉదకముచేనిండిన యింటియందైనను ధారాగృహమునందైనను నివసించుట, ప్రియురాండ్రతోనైనను స్నేహితులతోనైననుగూడి జలకేళి సలుపుట, వెన్నెలయు మంచిగాలియుకల మేడపై రాత్రులు పరుండి నిదురించుట, మిగుల పలుచనై తేలికగానుండు వస్త్రముల ధరించుట, తామర కాడలను కంకణములుగా ధరించుట, పచ్చకప్పురముతోగూడిన చందనమును బూసికొనుట, రత్నములతోగూడిన భూషణముల ధరించుట, ఉదకముచే తడిసిన విసనకజ్జులగాలిని సేవించుట, పచ్చకప్పురముచే బరిమళించు భూషణముల ధరించుట, నదీజలము, ముత్యాలహారములు, మల్లెపువ్వులహారములు, ఒక పక్షమునకు (పదునైదు దినములకు) ఒకతూరి సంభోగము చేయుట, స్నానము, పగటినిద్ర, గానమును, మనోజ్ఞంబులును శ్రావ్యంబులునైన ధ్వనుల చేయు నెనుశ్శయ్యెక్కయు తువ్వెదలయొక్కయు చిలుకలయొక్కయు గోరువంకలయొక్కయు నాదములనువినుట, ఇత్యైరంగున నుడువంబడిన పానాహార విహారౌషధము లన్నియు గ్రీష్మకాలమునందు జనులకు పథ్యములై యుండును.

—గ్రీష్మ ఋతువునం దపథ్యములు. —

శ్లో॥ వ్యాయామం సూర్యకిరణం కట్వప్లులవణం స్త్రియమ్ ।

ఉష్ణోపయుక్తా రూక్షాదీన్ గ్రీష్మే నిత్యం వివర్జయేత్ ॥

తా॥ దేహపరిశ్రమజేయుట, ఎండలోనుండుట, కటు అష్టు లవణ రసములుకల పదార్థములు, అధికముగ సంభోగముజేయుట, ఉష్ణమును వృద్ధి నొందించు రూక్షాదిపదార్థముల సేవించుట, ఇవియన్నియు గ్రీష్మకాలమునందపథ్యములుకావున సేవింపందగవు.

—వర్ష ఋతువునందు పథ్యములు. —

శ్లో॥ పూర్వం సంశుద్ధిరాస్థాపనమప్రిప్రతనాః

శాలయో ధన్వమాంసం

జీర్ణగోధూమధాన్యంపలలభవరసాః

మధ్వరిష్టంపురాణమ్ |

యూషస్సస్థీపనాని ద్రవపరివిహితం

దోషసాధారణశ్చ

స్నిగ్ధోష్ణం తౌద్రమిశ్రం లఘుతరమశనం

మస్తు సౌవర్చలాఢ్యమ్ || ౧౩౬ ||

దివ్యామృతసారసామృతకృత్తహిమజలం

కౌపనీరంపటూని

స్వాదూన్యమ్లాని వస్త్రం తనుతరమమలం

ధూపితం గన్ధమాల్యమ్ |

హర్త్యంచాక్లేదభూమిఃనభసించశేయనం

శీకరోష్ణప్రహీనే

పాదాభ్యామప్రయాణం జలధరసమయే

పథ్యమేతన్న రాణామ్ || ౧౩౭ ||

తా॥ వర్షముతువునందు తొలుత వమనవిరేచనరూపముగు శోధన క్రియను జేసి పిమ్మట ఆస్థాపనవస్తికర్తను జేయదగును. మఱియు ప్రాతవియగు గాజనములు, బాంగలజంతువులమాంసము, ప్రాతగోధుమలు, మాంసరసములు, తేనె, ప్రాతవియగు అరిష్టములు, యూష, అగ్ని నిదీపింపజేసెడిపదార్థములు, ద్రవయుక్తమై దోషములకు సాధారణమైన యన్నము, స్నిగ్ధంబును ఉష్ణంబునైన యన్నము, తేనెతోగూడి శీఘ్రముగ జీర్ణముగు నన్నము, సౌవర్చల లవణముతోగూడిన పెరుగుమీది తేటనీరు, వన్తోదకము, సరస్సులలోనుండు నీళ్ళు, కాగిచల్లారిన నీళ్ళు, బావినీళ్లు, లవణ మధుర అష్ట రసములుకల సకల పదార్థములు, మిగులపలుచనై ధూపములచే బరిమళించుచు తెల్లనైయుండు వస్త్రములు, గంధము, పుష్పమాలికలు, మేడలు, చెమ్మలేని ప్రదేశము,

మంచును ఉష్ణంబునులేని బయలున శయనించుట, పాదసంచారము లేకుండుట, ఇవియన్నియు వర్షాకాలమున పథ్యములై యుండును.

—(వర్ష ఋతువునం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ ఆయాసం సూర్యకిరణముదమన్థం నదీజలమ్ ।

అవశ్యాయందివానిద్రాంవ్యవాయంశీతమారుతమ్॥౫౮౦॥

శీతోపహితరూక్షాద్గీ తీర్ణాద్గీ శీతసంహితా ।

నరో యత్నే న వర్షాసు సర్వానేతాన్వివర్జయేత్ ॥౫౮౧॥

తా॥ దేహమున కాయాసమును గల్గించు పనుల జేయుట, ఎండలో నుండుట, ఉదమన్థము (సత్తుపిండిలో నెయ్యికలిపి నీళ్ళుబోసి కలియపెట్టబడిన పదార్థము), ఏటినీళ్ళు, మంచు, పగటినిద్ర, సంభోగము, చల్లనిగాలి, శీతగుణముతోగూడిన రూక్షతీక్షణపదార్థములు, ఇవియన్నియు వర్షఋతువునందుఅపథ్యములుకావున మిక్కిలి ప్రయత్నముతో వీనినన్నిటిని విడువవలెను.

—(శరదృతువునందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ నాదేయఞ్చ ఘృతం విరేచనమస్పృశ్చక్షుస్సితా శ్శాలయో
గోధూమామృగపక్షిణోమరుభవాముద్గాయనాః ఖాణ్డనాః ।

స్వచ్ఛోమాంసరసోఘృతంమధుపయోధాత్రీపటోలంసితా
లఘున్నానికషాయతి క్తమధురాఃపితృపహంచేక్షవః॥౫౮౨॥

కర్పూరం సరసీజలం హిమజలం హంసోదకం చన్దనం

సౌధం చారు చ చంద్రికా తనుతరం వస్త్రం సుగంధాస్సృజః ।

ముక్తాదామ చ రూక్షశీతవిధయో గీతం చ సృత్యేక్షణం

పానాహారవిహారభేషజమిదంపథ్యం శరద్యుత్తమమ్॥౫౮౩॥

తా॥ నదీజలము, నెయ్యి, విరేచనము, రక్తమోచనము, తేల్లనిరాజనముల బియ్యము, గోధుమలు, అరణ్యమున జనించిన పుగములు పక్షులు

మున్నగు జంతువుల మాంసములు, పెసలు, యవలు, ఖాండవములు, స్వచ్ఛమైన మాంసరసము, నెయ్యి, తేనె, పాలు, ఉసిరికెకాయలు, పొట్లకాయలు, చక్కెర, చుక్కనగ జీర్ణములగు నన్నములు, కషాయ తిక్త మధురరసములకల పశార్థములు, పిత్తమునుహరించు సకలపదార్థములు, చెఱుకు, పచ్చకప్పురము, సరస్సులలోనిజలము, చల్లనినీళ్ళు, హంసోదకము, చందనము, మనోహరమగు మేడవైనుండుట, వెన్నెలలోనుండుట, మిక్కిలి పలుచనైన వస్త్రమును ధరించుట, మంచిపరిమళముతోగూడిన పుష్పమాలికలు, ముత్యాలహారములు, రూక్షశీతలక్రియలు, గానమునువినుట, నాట్యమునుజూచుట, ఇట్టి పానాహారవిహార బౌషధములన్నియు శరద్బతువునందుపథ్యములైయుండును.

—(శరద్బతువునందు ఆపథ్యములు.)—

శ్లో॥ సౌహిత్యందధి తైలమర్కకిరణాః ప్రాజ్ఞారుతః కాఞ్చికమ్
మద్యంకూపజలంవసాచతుహినంతౌరాశ్చమాషాస్తిలాః।
ఆనూపోదకమాంసమహ్ని శయనంతీక్షానిరూక్షాన్వితో
వర్గోఽయంశరదిప్రకామమహితోన్మాణాంభవేత్సర్వదా॥

తా॥ కడుపునిండ భుజించుట, పెరుగు, నూనె, ఎండలోనుండుట, తూర్పుననుండి వీచుగాలినిసేవించుట, కాంజికము, మద్యము, బావినీళ్లు, వస (మాంస స్నేహము), మంచునీళ్ళు, తొరములు, మినుములు, నువ్వులు, ఆనూపదేశమునందును జలమునందును జనించిన జంతువులమాంసములు, పగటియందు నిదురించుట, తీక్షణములును రూక్షములునైన పదార్థములు, ఇవియన్నియు శరత్కాలమునందు జనులకు ఆపథ్యములు.

—(హేమంతశిశిర ఋతువులయందు పథ్యములు.)—

శ్లో॥ తైలైర్వాతహరైస్సుగన్ధమిలితైరభ్యజ్ఞానం సర్వతః
తైలైర్మూర్ధని వస్త్రయశ్చ కుశతైస్సార్థం నియుద్ధాని చ।
పాదాఘాతైశ్చోయధావిధిక్మతంస్నానంలఘూష్టాఽవరం
ధూమశ్చాగరుకం చ కుంభుమమదాలేపోనవాన్నానిచ॥

స్వాద్వస్తుం లవణం చ మాషవికృతిగ్గోధూమజా పిష్టకా
ఇక్షుక్షీరసముద్భవా వికృతయో మద్యాని తైలం వసా ।
ఆనూపాశ్చ బిలేశయాశ్చ ప్రసహా

గ్రామ్యాహ్వయాశ్చైదకాః

స్నిగ్ధోష్ణాని చ భోజనాని రవిత్విత్ స్వేదస్సుఖోష్ణోదకమ్॥

పాదత్రాణమపి క్షుపాను చ పునః కోష్ఠం సగర్భం గృహం
శయ్యా తూలవతీ ప్రియా రసవతీ కాంతా స్ఫురద్యాననా
స్త్రీభోగోఽపి చ రల్ల కాజినకుఢక్షౌమప్రవేణ్యావృతి
క్షౌమస్తేశిశిరే చ పథ్యముదితంపూర్వైర్భిషగ్భిర్మృణామ్

తా॥ వాతహరంబులును మంచి పరిమళముతో గూడినవియునగు తైలములచే సర్వాంగములయందును అభ్యంగనము జేయుట, అట్టి తైలములచే శిరోవస్తికర్త జేయుట, మిక్కిలి సమర్థులగువారితో మల్లయుద్ధముజేయుట, పాదములచే మద్దనముచేయుట, శాస్త్రోక్తప్రకారము స్నానముజేయుట, తేలికగాను ఉష్ణంబునైన వస్త్రమును ధరించుట, అగరు ధూపము, కుంకుమపువ్వునూ కస్తూరిని నూరిపూసికొనుట, నూతనములగు ఆస్నములు, మధుర అమ్లు లవణ రసములుకల పదార్థములు, మినపపిండిచేతను గోధుమపిండిచేతను చేయబడిన సకల పదార్థములు, చెరకురసముచేతను పాలచేతను చేయబడిన నానావిధ పదార్థములు, మద్యములు, తైలము, వస, ఆనూపంబులును బిలేశయంబులు ప్రసహంబులును గ్రామ్యంబులును ఔదకంబులునైన నానావిధ జంతువుల మాంసములు, స్నిగ్ధంబులును ఉష్ణంబులునగు నాహారపదార్థములు, ఎండ, స్వేదనము, సుఖోష్ణంబైనజలము, పాదరక్షలధరించుట, రాత్రులయందు కొంచెముగ నుష్ణంబైన గర్భగృహముననుండుట, పరుపుతోగూడిన శయ్యమై బరుండుట, మనసును రమ్యమైనదియు యశావనవతియునగు ప్రియురాలితో రమించుట, కంబళి చర్మము గంత పట్టుగుడ్డ మున్నగు వానిని గప్పికొనుట,

పీట మున్నగువానిచే నావరింపబడిన భూమిపైనుండుట, ఇవియన్నియు హేమంతఋతువునందును శిశిరఋతువునందును పథ్యములైయుండును.

—(హేమంతశిశిర ఋతువులయం దపథ్యములు.)—

శ్లో॥ తుషారముదమన్ధశ్చ ప్రవాతం ప్రమితాశనమ్ ।

కషాయకటుతిక్తాని లఙ్ఘనం వాతలాని చ ॥౫౮౮॥

రూక్షాదీన్ శీతసంయుక్తాన్ ప్రార్థయన్నాత్మనో హితమ్ ॥

హేమంతే శిశిరే చాపి న భజేత సదా నరః ॥౫౮౯॥

తా॥ మంచునీళ్ళు, ఉదమన్ధము, (నేతితో గూడిన సత్తుపిండిని ఉదకమున బోసి మధించబడిన పదార్థము), అధికముగ వీచునట్టి గాలి, తృప్తిగల్గునంతభుజించుట, కషాయ కటుతిక్త రసములుకల సకల పదార్థములు, లంకణము, వాతమును వృద్ధి నొందించు పదార్థములు, శీతలపదార్థములతో గూడిన రూక్షాది పదార్థములు, వీనినన్నిటిని తనకు సౌఖ్యమునుగోరు మనుజుండు హేమంత శిశిర ఋతువులయందు విడచి యుండవలెను.

{ —(సకల రోగములయందును వాతాదిదోషానుసారముగ పథ్యాపథ్యనిర్ణయము.)— }

శ్లో॥ ఏకద్విత్రిమలోద్భూతే జ్వరాదా కథితేష్వపి ।

పథ్యేష్వేతేషు సర్వత్ర విచార్య మతిమాన్భిషక్ ॥౫౯౦॥

వాతఘ్నం వాతజే పథ్యం పిత్తఘ్నం యశ్చ పిత్తజే ।

శ్లేష్మఘ్నం శ్లేష్మజేచాపిద్విదోషఘ్నం ద్విదోషజే ॥౫౯౧॥

త్రిదోషఘ్నం త్రిదోషోత్థే యథాదోషం చ కల్పయేత్ ॥

అపథ్యాని పునశ్చాత్ర యాన్యుక్తాని గదేగదే ।

తాని సర్వాణ్యపి సదా తత్రతత్ర వివర్జయేత్ ॥౫౯౨॥

తా॥ వాతాదిదోషత్రయములో నొకదోషముచేనైనను రెండుదోషములచేనైనను త్రిదోషములచేనైనను జనించిన జ్వరాది రోగములయందు

ఆయా రోగములయందు జెప్పబడిన పథ్యములలో వాతహారములగు నాహారాదులు వాతముచే జనించిన రోగములయందును, పిత్తహారములగు నాహారాదులు పిత్తముచే జనించిన రోగములయందును, కఫమునుహరించు నాహారాదులు కఫముచే జనించిన రోగములయందును, దోషముల రెండిటిని హరించు నాహారాదులు ద్విదోషములచే జనించిన వ్యాధులయందును, త్రిదోషముల హరించు నాహారాదులు సన్నిపాతముచే జనించిన రోగములయందును పథ్యములై యుండును.

మఱియు నాయా రోగముల జెప్పబడిన అపథ్యములలో వైజెప్పిన రీతిగ వాతాదులచేగల్గు రోగములయందు వాతాదుల వృద్ధి నొందించునవి యన్నియు క్రమముగా నపథ్యములై యుండునూ ఇతైరంగున బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుండు ప్రతిరోగమునందును వాతాదిదోష భేదముల నిర్ణయించి ఆయా దోషానుసారముగ పథ్యాపథ్యముల నిర్ణయించవలెను.

—(విషయానుక్రమణిక)—

శ్లో॥ జ్వరాతిసారో గ్రహణీగదోఽర్శో
మద్దాసతోఽజీర్ణగదో విమూచీ ।
విలమ్బికా చాలపకః కృమిశ్చ
పాణ్డ్యామయః శోణితపిత్తరోగః ॥౫౫౩॥
క్షయశ్చ కాసశ్చ్వసనం చ హిక్మా
స్వరామయోఽరోచకరుగ్వమిశ్చ ।
తృష్ణా చ మూర్ఛాపి మదాత్యయశ్చ
దాహోర్తిరున్మాదగదశ్చ తిస్త్వాత్ ॥౫౫౪॥
అపస్త్మతిర్వాతగదోఽనిలాస్రః
తస్మాదురుస్తమ్భురుగామవాతః ।

శూలాన్యుదావర్తగదశ్చ తస్తా
దానాహరోగోఽపి చ గుల్మరోగః ॥౧౫౫॥

హృదామయః కృచ్ఛ్చగదోఽథ మూత్రాఽఽ
ఘాతాశ్మరీ మేహగదోఽపి మేదః |

అథోదరం శోథగదశ్చ వృద్ధిః
బ్రథ్తామయోఽథో గలగణ్డరోగః ॥౧౫౬॥

గ్రన్థ్యామయశ్చార్బుదగణ్డమాలాఽ
పచీగదాః శ్లేపదవిద్రధీ చ |

వ్రణోఽథ శోథో వ్రణరుక్ష్చ సద్యో
వ్రణాశ్చ నాడీవ్రణరుక్ష్చభగ్నః ॥౧౫౭॥

భగన్దరశ్చాప్యృపదంశరోగః
శూకాఖ్యకః కుష్మగదస్తతః పరమ్ |
శీతాతురః పిత్తముదర్దకోతా
తథామృపిత్తం చ విసర్పరోగః ॥౧౫౮॥

విసృట్టకశ్చైవ మసూరికా చ
క్షుద్రాఖ్యరోగో ముఖకర్ణయోరుక్ |
నాసామయో నేత్రగదః శిరోరుక్
నారీగదో బాలగదో విషార్తిః ॥౧౫౯॥

తత్సజ్జరోఽస్తాత్పవనశ్చపిత్తం
కఫస్తతోగ్రీష్ణఋతుశ్చవర్షాః |
శరద్ధిమోఽతః శిశిరోవసవ్తః
క్రమాదమీషాం పరికీర్తితాని ॥౧౬౦॥

తా॥ జ్వరము, అతిసారము, గ్రహణి, అర్శోరోగము, అగ్నిమాం
ద్యము, అజీర్ణము, వినూచి, విలంబిక, అలసకము, కృమిరోగము, పాండు
రోగము, రక్తపిత్తము, త్షయము, కాసము, శ్వాసము, హిక్క, స్వరభేదము,
అరోచకము, ఛర్దిరోగము, తృష్ణారోగము, మూర్ఛారోగము, మదాత్మయము,
దాహరోగము, ఉన్మాదము, అపస్తారము, వాతవ్యాధి, వాతరక్తము, ఊహ
స్తంభము, ఆమవాతము, శూలరోగము, ఉదావర్తము, ఆనాహరోగము,
గుల్మరోగము, హృద్రోగము, మూత్రకృచ్ఛ్రము, మూత్రాఘాతము, అశ్మరీ
రోగము, ప్రమేహము, మేదోరోగము, ఉదరము, శోథరోగము, వృద్ధి
రోగము, బ్రధ్మరోగము, గలగండము, గ్రన్థిరోగము, అర్బుదము, గండమాల,
అపచి, శ్లిషదము, విద్రధి, వ్రణశోథరోగము, వ్రణరోగము, సద్యోవ్రణరో
గము, నాడీవ్రణరోగము, భగ్నరోగము, భగందరము, ఉపదంశము, శూక
దోషము, కుష్ఠము, శీతపిత్తము, ఉదర్దము, కోతము, అమ్లపిత్తము, విసర్పము,
విస్ఫోటము, మనురికారోగము, త్సుద్రరోగము, ముఖరోగము, కర్ణరోగము,
నాసారోగము, శేత్రరోగము, శిరోరోగము, స్త్రీరోగము, బాలరోగము,
ఋషరోగము, అనునీరోగములయందును, వ్యాధిసంకరమునందును, వాతపిత్త
కఫముల ప్రకోపావస్థలయందును, గ్రీష్మవర్షాశరద్ధేమస్త శిశిరవసస్త ఋతువుల
యందును పథ్యాపథ్యక్రమము వరుసగా జెప్పబడియెనని భావము.

—గ్రన్థకారుని వంశక్రమము.—

శ్లో॥ విద్వద్భర్తురుమాపతేః ప్రవిలసత్కిరైః ప్రపాత్రస్తుయః
పాత్రశ్శీతపనస్య సత్కవిమణేః సద్వైద్యచూడామణేః ।
శ్రీగౌరీనరసింహసేనతనయో నిశ్శేషతన్త్రోద్భవం
పథ్యాపథ్యవినిశ్చయంసమతనోత్ శ్రీవిశ్వనాథస్సుధీః॥౧౬౧॥

ఇతి శ్రీగౌరీనరసింహసేనతనయ విశ్వనాథవిరచితం
పథ్యాపథ్యం సమాప్తమ్.

తా॥ లోకముననుండు పండితులలో ముఖ్యుడును, దిగంతములవ్యాపించిన కీర్తికలవాడునైన ఉమాపతి యనువానికి ప్రపాత్రుడు (మూడుతరములకు పిమ్మట బుట్టినవాడు) ను, కవి కులశ్రేష్ఠుండును వైద్యశిఖామణియునగు తప నునకు పాత్రుండు (మనమడు)ను, గౌరీనరసిమ్మ సేనుత్తను దంపతులకు బుత్రుండు నైన శ్రీవిశ్వనాథుడను పండితవరుండు అనేక గ్రంథములలోనుండు పథ్యాపథ్య క్రమమును దెల్పునట్టి యీగ్రంథమును రచించెను.

ఇతి శ్రీమత్తపీశూర మహారాజధానీ మధ్యోద్యోతమాన సర్వతోభద్ర దివ్య
రత్న సింహాసనాధీశ్వర శ్రీమద్రాజాధిరాజేత్యాది బిరుదావళీ విరాజమాన
శ్రీశ్రీకృష్ణరాజ సార్వభౌమ సంస్థానాస్థానాయుర్వేద విద్వద్వైద్య
ప్రకాణ్డులును, శ్రీమద్రాజకీయ సంస్కృత మహాపాఠశాలాయు
ర్వేద మహాపదేశకులునగు ఆయుర్వేద మహాపాఠ్యాయ
అగరం-పుట్టస్వామిశాస్త్రి చరణాంబిద్ధసంసేవా సమాసాది
తాయుర్వేదవిద్యా సత్సమ్ప్రదాయ గౌతమగోత్ర
విరాజమాన దీన్యన్యవాయ రామకృష్ణార్య రాజ్య
లక్ష్మ్యమ్భాతనూభవ సకలగుహృదయ విధేయ
ఆయుర్వేదమార్తాండాభిషక్తుణి, పణ్డిత, గోపా
లాచార్య విరచితంబైన వివరణ మను
పథ్యాపథ్యాధ్య తాత్పర్యము
సమాప్తము.

శ్రీః.

శుద్ధ పత్రిక.

తప్పు	ఒప్పు	పేజీ	శ్లోకం
ఆక సముజనించు	ఆక సమునజనించు	౧౧	౮
జేయదగిన	జేయదగని	౧౩	౨౩
ఈమూడిచే	ఈమూటిచే	౧౮	౯
వీనన్ని టిని	వీనినన్ని టిని	౫౨	౨౫
పాయువ స్తిః	పాయువ ర్తిః	౭౨	౧౭
గెంజాయి	గంజాయి	౯౭	౧౦
శీగ్రముగ	శీఘ్రముగ	౧౧౨	౨౨
హృదయమును గుడ్డ మొదలగు వానిచే గప్పుట,	హృదయావరణము (హృదయ మునుకాపాడుటకై ముజ్జ, తేనె మున్నగు వానిని పానము జేయుట).	౧౩౪	౧౬
గ్రన్థాహ్వయం	గ్రన్థాహ్వయం	౧౩౭	౧౮
వాతరోగము	వాతప్రరోపము	౧౩౯	౧౨
	హిక్కు	౧౪౩	౨
తైత్తిరం	తైత్తిరం	౧౪౭	౧౯
త్రిఫల	త్రిఫల	౧౪౮	౬

SOME OPINIONS
OF
Ayurvedasrama Series.
“NIDANADIPIKA.”

V. P. Madhava Rao Esq, C. I. E., *Retired Dewan of Mysore,* was pleased to write from Bangalore on 12—4—11:—
“I thank you for the book (Nidanadipika) and congratulate you on having brought out such a valuable treatise on the Ayurvedic system of Hindu Medicine ”

Dewan Bahadur K. Krishnaswamy Rao Garu, C.I.E. *Retired Dewan of Travancore, Triplicane,* writes on 27—3—11:—
“I cannot adequately express my high appreciation of your earnestness, zeal, industry and patriotism in the cause of ancient Medical Science of India. You have already done much to revive the knowledge and reputation of our ancient medical system, by your excellent work in the Ayurvedic College and Dispensary. By your present commentary on Madhava Nidana, you are spreading the knowledge of Ayurvedic System among those many who may not have the opportunity of receiving instruction from you directly. Your best reward will be the gratitude of the present and future generations..... ”

Dewan Bahadur M.O. Parthasarathy Aiyangar Avl. M.A., M.L *District and Sessions Judge, Rajahmundry,* writes on 9—3—11:—“I find it a very interesting and instructive book and will certainly prove a valuable contribution to the study of our ancient Medical system. None can handle the subject better than you and I hope you will continue your labours in this direction.”

Dewan Bahadur D. Seshagiri Rao Pantulu Garu, B.A., B.L., *High Court Vakil, Cocanada*, writes on 4—3—11:—
 “I thank you for the copy of *Madhavanidana*, you have kindly sent me. I admire your disinterested work in the promotion of our Ayurvedic knowledge. May God bless your efforts to restore our system to the place it is its right to hold, by virtue of its innate superiority.”

M. R. Ry. K. Ramanujacharlu Garu, M. A., B. L., F.M.U., *Principal, Maharajah's College, Vijianagaram*, writes on 18—3—11:—“.....I am one of those who believe that Indians who have studied medicine in Indian Colleges will be the better, for a little knowledge of medical science, as it was known to our ancients. But as many of the ancient Indian medical books were written in Sanskrit, which as a general rule, is not cultivated by Indian medical men, English or Vernacular translations of these books or commentaries on them are an invaluable help to medical practitioners in this country. Vernacular translations and commentaries have an additional merit in-as-much as they can be studied with advantage by those who are practising medicine with little or no knowledge derived from books. Men of this class are found not only in villages but also in towns where there are hospitals. I see that *Madhavanidana* is the first of the series of the medical books you propose to publish and hope that you will be able to accomplish your purpose. Permit me to add that by what you have already done, you have placed the Telugu country under a great obligation.”

M. R. Ry. B. Rajanna Pantulu Garu, B. A., *Dewan of Bobbili*, writes on 3—3—11:—“.....You have done invaluable service to our countrymen by this excellent translation and commentary which as its name denotes elucidates the original so well and completely. The Telugu public owe a debt of endless gratitude to you for this production of yours (among

others). I hope your special study and learning of Medicine will enrich and widen the field of our Telugu medical literature. Your introduction is interesting and instructive."

Rao Bahadur A. Sreenivasacharlu Garu, *Retired Muzrai Secretary and Inspector General of Registration, Mysore*, writes on 15—3—11:—".....You have rendered a great public service by publishing these rare ancient Sanskrit works (Nidanadipika and Ayurveda)."

Dr. C. B. Rama Rao Esq, B.A., M.D., *District Medical & Sanitary Officer and Civil Surgeon, Palamcottah*, writes on 9—4—11:—"I am very much obliged by your kind present of your valuable work on Sanskrit medicine which I hope to profit by."

Dr. D. S. Ramachandra Rao, M.A., M.B., Ch.B., writes from Bezvada on 17—4—11:—"Thank you for the copy of Madhava Nidana recently sent me. I have dipped into it with much pleasure and profit. There is much that is interesting in it, and I like it particularly as it gives one an idea of the extensive knowledge possessed by our ancestors as regards the etiology and diagnosis of disease. I must congratulate you on the charming rendering of a scientific book into easy Telugu. You have added to Telugu scientific literature and have, indeed, rendered service to the Telugu speaking people. I cordially wish you success."

A. Mahadeva Sastri Esq, B. A., M. R. A. S., *Curator, Govt: Oriental Library, Mysore*, writes on 18—3—11:—

“తాముపంపిన మాధవనిదానపుస్తకము అందినది. చాలసంతోషమైనది. తమవంటివారు ఇట్టి పనులయందు బూనుకొనిన వైద్యశాస్త్రము అభివృద్ధికి వచ్చుటలో సంశయములేదు.”

M. R. Ry. Ambale Anniah Pandit Garu, Ayurvedic Physician, Palace, Mysore, writes on 25-3-11:—

“తమరు విశ్వాస పురస్కరముగ బంపిన ఆంధ్రవ్యాఖ్యా సహితమగు మాధవ నిదానమును చూచితిని. ఆమహాగ్రంథమునకు ఆంధ్రవ్యాఖ్యానమును రచించి ముద్రించుట లోకోపకారమైన కార్యమగుటకు సంశయములేదు. మీరు దీర్ఘాయుష్కులై ముందుకును యిట్టి కార్యములను జేయుచుండిన మహీనురు పాఠశాలకు మీరొక అమూల్యమైన కీర్తిని గలుగజేసినట్లుగు చున్నది.”

Mahamahopadhyaya T. Subbaraya Sastri Garu, Principal, Maharaja's Sanskrit College, Vijianagram, writes on 14-3-11:—

“శ్రీమద్భి సర్వజనోపకారాయాస్థాభాషయా సంకలయ్య ముద్రాపితస్య మాధవనిదానాభిధన్య గ్రంథస్య ప్రేషణేన ప్రదర్శితాం దయామధిక్యత్య నితాంతం కృతజ్ఞోస్మి. సర్వజన్తు సంప్రార్థనీయారోగ్య విషయేఽయముద్యమః శ్రీమతామనన్యసాధారణాం భూతదయాం ప్రకటయతి. ఏతద్భూత మహాన్త ఇదానీం విరళావన. జగద్రక్షణశీలస్య పరమేశ్వరస్య కృత్యైక దేశనిగ్వ ర్తనేకృతోద్యమానాం శ్రీమతామిదృశ లోకోపకరణేఽతోపి పరాంశక్తిం దేయాత్పరమకారుణికః పరమేశ్వర ఇత్యభ్యర్థయేతతః పరమపురుషమ్.”

Mahamahopadhyaya K. Venkataratnam Pantulu Garu, Retired Head Telugu Pandit, Govt: College, Rajahmandry, writes on 31-3-11:—

రత్నావళి॥ వెలయఁగ నాయుర్వేద మార్తాండ-భిషజ్జుణి ప్రముఖానేకో।
జ్వలబిరుదాంకితుఁడో పండితగో-పాలాచార్యుఁడు ప్రాంచితమా।
నల “శ్రీమాధవనిదాన ” మనెడిమ-హావైద్యగ్రంథఖనికిట॥
వెలయించె“నిదానదీపిక” యనెడు-స్వీయవ్యాఖ్యానాంజనము॥
రత్నా॥ అమరభాషఁదగు “మాధవనిదాన ”-మర్థమాంధ్రభాషనిదయ్యె॥
సుమహితము“నిదానదీపిక” యనెడి-సుకృతియాంధ్రులసుభాగ్యంబే।
సమకొన ముద్రితమిదిగొన సుమనువె-సఁగ సుమనో వైద్యులు గారే।
యమరఁగ“వెలస్వల్పము, ఫలమధికం” బను నానుడియొక్కతినెతగు॥

తేటగీత॥ శ్రీమహామహోపాధ్యాయ నామ బిరుద॥
 రత్న కొక్కొండ వేంకటేశ్వరశర్మ
 మూలకృతి సుప్రసిద్ధినిఁ బొందినదియె॥
 యంచును “నిదానదీపిక” నెంచుమించ॥

Rao Bahadur P. Venkatappiah Pantulu
 Garu, B.A., First Grade Pleader, Masulipatam,
 writes on 1-3-11:—

“ భవత్కృత నిదానదీపికయను వ్యాఖ్యానముతో చేరిన మాధవనిదా
 నమునందలి యనేక భాగములను శ్రద్ధతో పఠించినాను. జనసామాన్యమున
 కందరకును ముఖ్యముగా నాయుర్వేదమార్గావలంబులగు భిషగ్వరులకు నీగ్రంథ
 మత్యంతోపయోగమని నిశ్చయముగా దోచుచున్నది. మాధవకరుని మూల
 గ్రంథమందలి యంశముల నాధారము గావించుకొని యితర గ్రంథబాహు
 శ్యమునందలి సంగతులనందుకు సమకూర్చి నిదాన విషయమును బహులాభువ
 మునో మధుగమగు సుబితైలిని విరళించి రచించుటజూడ నీవిద్యయందు
 మీకుగల పూర్ణస్వాతంత్ర్యము దేటబడుచున్నది. మీరు చేయబూనిన
 గ్రంథమాలయందిది ప్రథమసంపుటమనియును నింకనితరగ్రంథములుకూడ మీరు
 లిఖింపదలచియున్నట్లును గనుపట్టుచున్నందున సంతోషము విస్తరిల్లుచున్నది.
 ఈ యన్నిగ్రంథములును జయశీలములై మీకుయశశకరములును లోకమునకు
 హితకారణములును మహానుభావులగు పూర్వగ్రంథకర్తల యోగ్యతాప్రభావ
 ములకు బ్రకాశకములును నయి యభివృద్ధి నొందు ననుటకు సందియములేదు.”

Dewan Bahadur Y. Janakiramiah Pantulu
 Garu, Retired District and Sessions Judge, Bez-
 wada writes on 5-3-11:—

“ తమ మాధవనిదానమును అక్కడక్కడ చదివినాడను. చాల
 బాగుగానున్నది. ఈగ్రంథమును బట్టిచూడగా యింకా మరికొన్ని గ్రంథ
 ములు వరుసగా ప్రచురపరచడమవుచున్నట్లు కనపడుచున్నది. మీయుద్య
 మము నిండా లోకోపకారకముగాను చాల శ్లాఘనీయముగానువున్నది. మీ
 యుద్యమము జయప్రదముగా నెరవేర్చునటుల పరమేశ్వరుడు అనుగ్రహించు
 గాత. ”

M. R. Ry. J. Gourinadha Sastri Garu B.A.,
Ist Grade Pleader, Masulipatam, writes on 2-3-11:-

“ మీ యద్యమము చాల జ్ఞానునియము. మీ మాధవనిదానమును నేను అక్కడక్కడ చూచినాడను. మీరుచేసిన తెనుగు వ్యాఖ్యానము చదువువారికి చక్కగా బోధ అయ్యేటట్లు వ్రాయబడినది. అమూల్యమైన ఈ పూర్వగ్రంథము బహుజనులకు లభ్యమై ఉపయోగములలోనికి వచ్చు నటుల మీరు చేసినవారు అయినారు. తెనుగు వైద్యులు నిదానముగా ఈ మాధవనిదానమును చదువుకొని తమ జ్ఞానమును వృద్ధిచేసుకొని తల్లాభమును అందరికి గలుగు జేయుదురని తలచుచున్నాను. అచ్చున్న బైండింగుకూడా చాలా ప్రశస్తముగా నున్నది. పుస్తకము చేతబట్టినవారికి కొంత జడువువరకు కిందబెట్ట నివ్వడము లేదు. ”

M. R. Ry. Vavilakolanu Subbarow Pantulu
Garu, Telugu Pandit, Paesidency College, Madras
writes on 25-4-11:—

మీరు నానుందత్యంతప్రేమతో నొసరిన మాధవనిదానమునఁ గొంత గ్రంథముఁ బఠించి చాలసంతసించితిని. సంస్కృతభాషయందుండు నమూనృ గ్రంథంబులన్నియు దేశభృష్ణునికి నాగ్యయశోవృద్ధికినై యిట్లు తెలిగింపఁ బడవలయుట యావశ్యకము. అట్లు తెలిగించువారు తద్విషయమునుజక్కఁగఁ దెలిసినవారుగ నుండవలయును. వైద్యశాస్త్రము సామాన్యజన దుర్బోధము. విషయజ్ఞానము లేనివారి టీకయంతకు గూఢము. నిష్ప్రయోజనము. సాపా యము వంశపరంపరాగతమును, గురుముఖలబ్ధమునుగాక, సంప్రదాయమెఱుంగక సటికములని ముద్రింపఁబడిన వైద్యగ్రంథములఁజూచి చికిత్సచేయఁబూని నచో నట్టి గ్రంథముల నభిజ్ఞులచే వ్రాయబడియుండెనేని గలుగు కీడుల వేఱుగ వక్కాణింపవలయునా? సత్సంప్రదాయజ్ఞులు వ్యాఖ్యానసమేతముగ స్వానుభవమున గోచరించిన విషయంబులతోడ విపులముగ విషయచ్ఛయొన రించినచో లోకోపకారముగనుండును. మీవ్యాఖ్యాన మిట్టిదైయున్నందునకుఁ జాలసంతోషించితిని. వ్రాయఁబడినభాషయుఁ బండితులకును బామరులకును సుళువుగ నర్థమగుచున్నది. వ్యయప్రయాసములకోర్చి పథ్యాపథ్యము నాపథ ప్రక్రియాబోధకమగు గ్రంథములగూడ నిట్లు లేరచియించి ప్రకటించి లోకోప కారమొనర్చి శాశ్వతకీర్తిధాములగుదురుగాకయని ప్రార్థించుచున్నాఁడను.

PRESS OPINIONS.

—:o:—

“The Madras Mail” dated 27th April, 1911, says :—

This is a translation, with commentaries, into Telugu of a well-known classical Sanskrit work on the diagnosis of diseases, by Ayurveda Marthanda, Bhishangmani Pandit D. Gopalacharlu, Principal of the Madras Ayurvedic College. The authorship of the original Sanskrit work has been hitherto attributed to Sri Madhavacharia, the great Sringeri Guru of the fourteenth century, who helped in the founding of the Vijianagar Kingdom. But Pandit Gopalacharlu is of opinion that it was written by a Mahrata physician, named Madhavakar, whom he assigns to the 8th century A. D. The work is undoubtedly an ancient one, having been, according to Professor Wilson, translated into the Arabian language through Persian sources with the famous medical treatises of Charaka, by the Mahomedan Doctors of Baghdad. Pandit Gopalacharlu's translation is literal, but easy and clear, and ought to be of great use to practitioner's of the indigenous system, as the several local Telugu names of diseases, with their English equivalents wherever possible, are given. Diagnosis is the least understood part of the practice of medicine amongst indigenous medical practitioners, and it is to be hoped that this work will be largely utilised by them. The preparation of the work was undertaken by the Pandit at the instance of Sir S. Subramania Iyer, C.I.E., and the Hon'ble Mr. V. Krishnasawmy Iyer, whose interest in Hindu medicine is well known. Pandit Gopalacharlu will be doing a great service to the cause of Hindu medicine if he will follow up his present work with translation of other standard Sanskrit medical works.

—

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్య,

ఎ. వి. ఎస్., ఎ. ఎమ్. బి., వారి

ష్టేగుమందులు.

మహామారి (ష్టేగు) నుండి
ఎంతమాత్రము భయములేదు.

శ్రీ గద్వాల మహారాజుగారి మె
ప్పుచే బంగారు పతకమును బొందిన
మాష్టేగు మందులను గడచిన పదునా
లుగు వత్సరములుగ బర్తాలోను ఇండి
యా యందలి పలుభాగములయందును
ఉపయోగించి అనేక ప్రాణులు సుఖ
మును బొందిరి.

ష్టేగుగల ప్రదేశముల దీనిని మేము
చెప్పుప్రకారము సేవించుచుండిన ష్టేగు
బాధ యెంతమాత్రము బాధించదు.
చిన్నలు, పెద్దలు, గర్భిణి స్త్రీలకు
కూడా నుపయోగించవచ్చును.

హైమాదిపానకం.

పెద్దసీసా 1-కి రు. 1—0—0

చిన్న సీసా 1-కి 0—10—0

శతధౌతఘృతం.

పెద్దసీసా 1-కి రు. 0—12—0

చిన్న సీసా 1-కి 0—8—0

కలరామందులు.

మా కలరామందులు అనేక మృతి
సిపాలిటీల వారిచేత బొగడబడి యు
న్నవి.

ఈరాజధానిలో నీకలరావ్యాధికి
యుపయోగించెడు మందులలో నెల్లమా
కలరామందులు శ్రేష్ఠమైనవని ఖ్యాతి
వహించెను.

మామందులుకలచోట కలరా లేద
నియే నమ్మవచ్చును. మేము అనేక వేల
జనులకు ఇచ్చి చూచి దీనిమహిమను
దెలిసికొనియున్నాము - అనుట అతి
శయోక్తిగా నెంచకూడదు. పసిబిడ్డలు
మొదలు పెద్దలకును, గర్భిణి స్త్రీలకు
కూడా నుపయోగించనగును. ఇతర
మందులవలె మాత్రము బంధించుట
మొదలగు దుర్గుణములులేవు.

కర్పూరాద్యరిష్టం 0-8-0 } అ. 12
విషూచిసంజీవని 0-4-0 }

ప్యాకింగు పోష్టేజి ప్రత్యేకము.

ఆయుర్వేదా శ్రమం, జి. టి. మదరాస్.

Madras, to bring out a Telugu commentary of this renowned work. Of this Commentator's eminent qualifications to undertake the task, much need not be said. He is the greatest Ayurvedic Doctor and Scholar, at all events on this side of the country. He combines in himself the western zeal and enterprise and the eastern profundity of lore. Of the many achievements of the Pandit in the unexplored field of ancient Ayurveda, this work is one. We commend the scholarly introduction he has written to the careful study of all lovers of ancient wisdom. In the original, the several stages of the diagnosis of disease are dealt with in order. In the first section, the Etiology of diseases is explained. This is followed by a consideration of the premonitory symptoms of diseases. Then comes symptomology and full diagnosis. Experimental treatment is another part of the work, course of disease, the next, followed by complications and sequel, relapse, varieties, epidemics, prognosis, and the geographical distribution of diseases. Diseases such as general diseases, mental diseases, special diseases, Children's diseases, toxicology or diseases of poisoning, and female diseases are all treated in order. Mr. Gopalacharlu has drawn upon his vast stores of knowledge, acquired by laborious study and extensive practice, in the preparation of his commentary, and no wonder there is much that is original in what he has done though by way of annotation. He has utilised materials gathered from the standard works such as Charaka, Susruta, Haritha, Bhaluki, Vakbhata and Atri. The work leaves nothing to be desired and we have the greatest pleasure in welcoming this contribution to Ayurvedic literature. It is the first of the Ayurvedasrama series and there are already several other works to which the Pandit has set his hand. A work on pulse and pulse-feeling is in preparation and will issue shortly. We wish the author every success in his undertakings.

“The Madras Times” dated 24th March 1911, says :—*Nidana Dipika*.

Pandit D. Gopala Charlu, the popular Ayurvedic physician of Madras, has brought out a useful work, named “Nidana Dipika,” on the etiology of diseases. It purports to be a commentary in Telugu on the ancient standard Sanskrit work “Madhava Nidana,” but is really more than a commentary, in that the author draws largely on his profound and unrivalled Ayurvedic lore in the elucidation of the science treated of in the original. In an able introduction, which is at once instructive and interesting, he examines the question of the authorship and age of “Madhava Nidana,” and his intrepid research refutes the current theory that the celebrated Madhava Charya of Vedantic fame is the author, and ascribes it to one Madhavakar of far greater antiquity and an author of other learned treatises. The introduction amply repays perusal, and we have no doubt that the age of the original work which the learned Doctor so courageously shifts back by several centuries will engage the attention of competent savants. He further establishes the fact that the original work is itself a compilation, but the only exhaustive compilation, of widely scattered authoritative pronouncements of Rishis and learned writers who in the earliest ages of Indian civilization are believed to have handed down the science of Hindu Medicine. Our author with his indomitable energy, recognizes that in this part of the country all Ayurvedic learning is stowed away in difficult Sanskrit books and is engaging himself, he says in his preface, in writing and publishing Telugu expositions of the several branches of Ayurveda; and the book under review is the first of the series, some of which are in various stages of progress. He commands facilities for his self-imposed task which others perhaps do not command. He conducts a free Ayurvedic Dispensary and an Ayurvedic College under the auspices of Sree Kanyaka Parameswari Devasthanam’s Managing Committee,

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్య,

ఎ. వి. ఎస్., ఎ. ఎమ్. బి., వారి

ప్లేగుమందులు.

మహామారి (ప్లేగు) నుండి
ఎంతమాత్రము భయములేదు.

శ్రీ గద్వాల మహారాజుగారి మె
ప్పుచే బంగారు పతకమును బొందిన
మాప్లేగు మందులను గడచిన పదునా
లుగు వత్సరములుగ బర్తాలోను ఇండి
యా యందలి పలుభాగములయందును
ఉపయోగించి అనేక ప్రాణులు సుఖ
మును బొందిరి.

ప్లేగుగల ప్రదేశముల దీనిని మేము
చెప్పుప్రకారము సేవించుచుండిన ప్లేగు
బాధ యెంతమాత్రము బాధించదు.
చిన్నలు, పెద్దలు, గభిణీ స్త్రీలకు
కూడా నుపయోగించవచ్చును.

హైమాదిపానకం.

పెద్దసీసా 1-కి రు. 1—0—0

చిన్న సీసా 1-కి 0—10—0

శతధౌతఘృతం.

పెద్దసీసా 1-కి రు. 0—12—0

చిన్న సీసా 1-కి 0—8—0

కలరామందులు.

మా కలరామందులు అనేక మృతి
సిపాలిటీల వారిచేత బొగడబడి యు
న్నవి.

ఈరాజధానిలో నీకలరావ్యాధికి
యుపయోగించెడు మందులలో నెల్లమా
కలరామందులు శ్రేష్ఠమైనవని ఖ్యాతి
వహించెను.

మామందులుకలచోట కలరా లేద
నియే నమ్మవచ్చును. మేము అనేక వేల
జనులకు ఇచ్చి చూచి దీనిమహిమను
దెలిసికొనియున్నాము - అనుట అతి
శయోక్తిగా నెంచకూడదు. పసిబిడ్డలు
మొదలు పెద్దలకును, గభిణీ స్త్రీలకు
కూడా నుపయోగించనగును. ఇతర
మందులవలె మాత్రము బంధించుట
మొదలగు దుర్గుణములులేవు.

కర్పూరాద్యరిష్టం 0-8-0 } అ. 12
విషూచిసంజీవని 0-4-0 }

ప్యాకింగు పోష్టేజి ప్రత్యేకము.

ఆయుర్వేదా శ్రమం, జి. టి. మదరాస్.

క్రీ. పూ. ౧౫౦౦ ౫, 6-వ శతాబ్దములయందుండి యుండిన మాధవకరుడు మధ్యదేశమునందు జన్మించిన వైద్యశిఖామణియని నిరూపించిరి. అక్కాలముననే రోగపరీక్షితుజ్జేసి రోగనిశ్చయమును జేయగలుగుటకు తగిన రోగపరిజ్ఞానము వ్యాపించియుండుట అత్యద్భుతము. వైద్యశాస్త్రమునకంతకును రోగనిర్ణయజ్ఞానమే మూలము. మన ప్రాచీనులు ప్రతి విషయమును శాస్త్రీయ పద్ధతులమీద కూలంకషముగా పరిశోధించి సర్వశాస్త్రములకు బునాదివేసి శాశ్వతకీర్తిని బడసిరి. ఈగ్రంథములన్నియు గహనమగు సంస్కృత భాషయందు బంధింపబడియుండుటచే వర్తమానకాలపు వైద్యులు శాస్త్రజ్ఞానమెంత మాత్రమునులేక వినికిడివలన వచ్చిన స్వల్పజ్ఞానమూచే ఆయుర్వేదశాస్త్రమునకెంతకును నపకీర్తిదెచ్చుచున్నారు. మనదేశీయులకు నానాటికి ఆయుర్వేదములందు విశ్వాసము క్షీణించుటకు కారణమిది. నీవ్యాధియొక్క నిజస్థితిని నిర్ణయించుటకు నిదానాది పంచలక్షణములును నాడిమొదలగు విశేషోపాయములును తెలియక యేవోనాలుగు కుప్పెకట్లు రెండుభస్మములుగల సంచినిచే బూనిన కుక్షింభరులచే బచిత్రమగు ఆయుర్వేదము జిక్కినప్పుడెప్పుడొకటిపాలగుటలో ఆశ్చర్యమేమియును లేదు. ఇట్టి స్థితిలో గోపాలాచార్యులవారి మాధవనివాసము పేదవానిపాలిటి పెన్నిధివలెనున్నది. వైద్యులకేగాక శాస్త్రజ్ఞానముగోరు ప్రతివిద్యావంతునకు నీగ్రంథము మిగుల సహాయకారిగ నుండుననుటకు సందియములేదు. విద్యార్థులకు ఆయుర్వేదవిద్యయందభిరుచిని ఆసక్తిని గల్పించి తద్విద్యావ్యాపనమునకు దోడ్పడగలదు. ఇందలి ఆంధ్రతాత్పర్యము మృదుమధురమైన భాషయందు వ్రాయబడినదగుటచే ఆంధ్రభాషా యోషామణికి నూతనాలంకారమై వెలయుచుండును. ఈగ్రంథము పెద్దపైజా 500 పుటలు గలిగియున్నను మూల్యముమాత్రము మూడురూప్యములకే నిర్ణయించుట జూడ ఆయుర్వేదశాస్త్ర ప్రచారమునందాచార్యుల వారికిగల యాసక్తియే విశదమగుచున్నది.

నాగరాక్షరములతో ముద్రణలోనున్న ప్రాచీన
వైద్యగ్రంథములు.

ఆయుర్వేదసూత్రములు - నిత్యానందసనాథవిరచిత వ్యాఖ్యాసహితము.

ముద్రణ త్వరలో పూర్తియగును.

భేదసంహిత.

మహాషి భేదవిరచితము.

కల్యాణకారకము.

ఉగ్రాదిత్యాచార్య విరచితము.

యోగశతకము.

వరరుచివిరచితము (వ్యాఖ్యాసహితము)

ప్రశ్నోత్తరరత్నమాల.

అగ్ని వేశ పునర్వసు సంవాదరూపము.

భేషజకల్పము.

చందనాచార్య వ్యాఖ్యాసహితము.

వాగ్భటమండనము.

పండితభట్ట నరహరివిరచితము.

చారుచర్య.

భోజమహారాజ విరచితము.

ఆయుర్వేదసారము.

శేషణసిద్ధవిరచితము.

ఆనందకందము.

మన్దానభైరవసిద్ధ విరచితము.

కాశ్యపసంహిత.

మహాషి కశ్యపవిరచితము. (అతిప్రాచీనము)

శివతత్వరత్నాకరము.

కేరళిబసవరాజ విరచితము.

భేషజత్క.

ప్రాచీనము.

రసప్రదీపము.

ప్రాచీనము.

నాడితంత్రము.

ప్రాచీనము.

మొదలగు గ్రంథములు అనేక గ్రంథముల సాహాయ్యమువలన నాయుర్వేదాశ్రమమున జక్కగఁ బరిశోధింపబడి ముద్రణమునకు సిద్ధముగఁబడి యవి మఱియుఁ బైగ్రంథములుగాని యింక నితరవైద్య గ్రంథములుగాని యెవరివద్దనైన నుండినయెడల మాకార్యాలయమునకు దయతోఁ బంపిన వంద నములతో నందుకొని మాపుస్తకములతో సరిచూచుకొని పంపెదను.

మఱియు ముద్రణానంతరము ముద్రితమగు నొక గ్రంథమునుగూడఁ నుచితముగ బంపెదను.

వైద్యరత్న, పండిత డి. గోపాలాచార్య,

టెలిగ్రాఫ్ అడ్డసు
“పండిట్” మదరాస్. }

ఎ.వి.ఎస్., ఎ.ఎమ్.బి.,
ఆయుర్వేదాశ్రమం, జి.టి. మదరాస్.

శాశ్వతపు చందాదారులు.

మా గ్రంథమాలయందలి గ్రంథములు ప్రతి ఆంధ్రునకును ప్రతి ఆంధ్రుడేశపు వైద్యునకును ఇతరవైద్యులకును మిక్కిలి యుపయోగమగునట్లు తక్కువవెలల కీయదలచినారము.

మాగ్రంథములన్నియు చవుకగా కావలయునేని మా గ్రంథమాలకు శాశ్వతపు చందాదారులగుటయే యుత్తమము. శాశ్వత చందాదారులగువారు మొదట చందాధనము నీయనక్కరలేదు.

తాము సంతకము జేసిపంపిన దరఖాస్తు అందగానె ఇదివరకు ప్రకటింపబడిన గ్రంథములలో నిలవయున్న గ్రంథములన్నియు తమకు వి. పి. గా పంపబడును. తరువాత క్రొత్తగ్రంథములు ఎప్పటికప్పుడు వి. ఫీ. గా పంపబడుచుండును.

చందాదారులగువారు మేము పంపిన వి. పి. లు తిరుగగొట్టకుండగలదులకు యెక్కువగ ప్రార్థించెదము. అట్లు తిరుగగొట్టినవారివద్దనుండి గ్రంథముల పూరావెలలును మాకగు నష్టమును క్రమముగ రాబట్టుకొనబడును.

కొందరివలె మున్నుండుగ పోషకులవద్దనుండియు చందాదారులవద్దనుండియు ద్రవ్యమును స్వీకరించి ఒకటిరెండు సంచికలనుమాత్రము యెచ్చుటనోముద్రించి బంపియో లేక పంపకయోయుండు గ్రంథమాలవలె గాక మాగ్రంథమాలయందలి గ్రంథములను ఆంధ్రసోదరుల సౌకర్యమునకై విశేషమగు మూలధనముతో స్వకీయమగు ముద్రణాలయమును యేర్పరచుకొని అధికధనవ్యయముతో పుస్తకములను ముద్రించి ముద్రణము పూర్తియైనతోడనే దెలిపి వి. పి. మూలకముగ పంపుచున్నారము.

శాశ్వతచందాదారులుగ నుండగోరువారు ముందుగ ప్రవేశరుసుముక్తింద రెండుఅణాలు పోష్టబిళ్లలను పంపుకొనవలెను. శాశ్వతచందాదారులుగా నున్నవారికి మాగ్రంథమాలయందలి గ్రంథములన్నిటికిని నియమితములగు ఖరీదులో రూపాయికి నాలుగణాలు తగ్గించి యివ్వబడును. చక్కని కాకితములు చక్కనిఅచ్చు మనోహరమగు బైండుతోజేరిన ఆయుర్వేదవైద్యశాస్త్ర గ్రంథములు ఇంతకన్న తక్కువవెలల కిచ్చువారు ఆంధ్రదేశమునందెచ్చటను లేరని జెప్పగలము.

శ్రీరస్తు.

భరతఖండమునందలి కలకత్తా, బొంబాయి, బనారస్
మొదలగు పత్తనములనుందు జరిగిన చిత్రవస్తు మహాప్రదర్శనములనుందు
బంగారు పతకములను, మొదటితరగతి యోగ్యతాపత్రములను
శ్రీ శ్రీ శ్రీ గద్వాలమహారాణి గారినుండి మహామారినివారకౌషధములకై
బంగారు పతకమును బొంది

శ్రీమత్పంచమజాజీచక్రవర్తి సార్వభౌమునిచే “వైద్యరత్న” యను
బిరుదమునుబొందిన ఆయుర్వేదమార్తాండు, భిషజ్జుణి

పండిత డి. గోపాలాచార్యులు, ఏ వి. ఎస్.,

గారితో శాస్త్రోక్తముగ తయారుచేయబడిన

ఆ యు ర్వే దీ యా ష ధ ము లు.

ప్రమేహభంజని:—నుధుమేహము, బహుమూత్రము అను క్రూర
వ్యాధులను పోగొట్టి యెట్టి యవస్థలోనయినను రోగికి శ్రమనివారణమును
కలుగజేయుటకు నిశ్చయమయిన యకౌషధము. ఈ యకౌషధమువలన గుణ
మునుగాంచిన గొప్పవారనేకులు దీనివలన తమకు కలిగిన అధిక ప్రయోజన
మును కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ నొప్పుకొనుచున్నారు. వెల రు. 2—8—0

వజ్రదంతచూర్ణము:—ప్రతిదినము దంతధావనము జేసినయెడల
దంతములనుండి రక్తము కారకుండజేసి దంత సంబంధముగు నితరవ్యాధులను
నిర్మూలముచేసి దంతమూలములకు మిగుల దారుణ్యము గలుగజేయును.

డబ్బా 1-కి 4 అణాలు.

వృష్యయోగము:—వీర్యవృద్ధినిచ్చి బలమును కలుగజేయుటయందు
ఉత్తమోత్తమమునది. మెదడునకును మెదడునందుండు నరములకును ప్రధా
నావ్యవహరములకును పటుత్వమును, రక్తవృద్ధిని, దృఢబలమును కలుగ
జేయుటయందీది సంజీవివలెననిది. వెల డబ్బా 1-కి రు. 1—0—0.

పూజ్యపాదవటి:—శరముల నెప్పులను శరముల ఈడ్పులను పక్షి వాతములను, చచ్చువాతములను నిర్మూలముచేయును. హృదయమునకు మిక్కుటముగా బలమును గలుగజేయును. వెల సీసా - 12 - అణాలు.

పంచాననలేపము:—ఈ యశాషధము తామరను శుభ్రముగపోగొట్టి విడువకుండ నుపయోగించినయెడల తిరిగి యెప్పటికి పొడమాపకుండచేయును. వెల డబ్బా 1-కి 8-అణాలు.

సుఖవిరేచనవటి:—మాత్ర మినపగింజకంటె నధిక ప్రమాణముండదు. అసహ్యములేకుండ సేవించదగినది. మలబద్ధకమును నివారించును. పసిబిడ్డలు కూడ నుపయోగింపనగును. వెల సీసా 1 కి 8-అణాలు.

అజీర్ణపంచాననము:—అజీర్ణమువల్ల కలిగెడు అనేక వ్యాధులలో జ్వరము, నిద్రలేకపోవుట, రొమ్ములో బరువు. నిస్తానా, బలహీనము, కడుపు నొప్పి యనునవి పోగొట్టుటకు రాజాషధము. వెల డబ్బా 1-కి రు. 0-8-0.

తాంబూలనటి:—ప్రతిదినము తాంబూలముతో నుపయోగించుట కుద్దేశింపబడినది. మిక్కిలి బలమును కలుగజేయుటయేగాక, తాంబూలము నకు రుచిని పుట్టించి నోటిదుగ్గంధమును పోగొట్టి, కంఠనాళములకును స్వరమునకును జీర్ణశక్తికిని సహాయముచేయును. 50 మాత్రముగల సీసా 8-అణాలు.

కేశప్రసాదనత్తైలము:—శిరస్సు చల్లపడునట్లు చేసి వెంట్రుకలు ఊడిపోకుండ పెరుగుటను వృద్ధిచేసి, అకాలమున నెరవకుండునట్లుచేయును. పెరుగునూనెలకు బదులు దీని నుపయోగించుటచే కలిగెడు లాభము అసద్భవము. వెల సీసా 1-కి రు. 1.

భృగువటి:—రెండురోజులలో నెరరోగములను పోగొట్టి మగ్గిస్తానమునందలి విషజల ప్రాసమునాపును. దీర్ఘకాలమునండి బాధింపుచున్న వ్యాధి యందు వారముదినముల సేవవలన రోగిని మిక్కిలి మంచిస్థితికి తెచ్చుట నిస్సంశయము. వెల 24 మాత్రముగల సీసా 1-కి రు. 1—8—0.

చంద్రకల:—ఒంటికణత నెప్పులు, అన్ని విధములగు తలనొప్పులు, పడిశము, రొమ్ముపడిశము, కల్లె, దగ్గు, సామాన్యవాపులు, కీళ్ళవాపులు మొదలగు వాటియందు దీనిని రుద్దినతోడనే బాధ మాయమగును. ఇది ప్రతి ముంట నుండదగిన కుటుంబాషధము. వెల బుడ్డి రు. 0—8—0.

అశోక వటి:—స్త్రీల దురవస్థలను తొలగించుటకు అమూల్యమయిన యౌషధము ఋతు సంబంధముగు నొప్పలను, ఇతరజబ్బులను, గర్భోగర్భాశయములు చెడుటవలన నేర్పడినవ్యాధులను మొదలంట రూపుమాపుటలో నిస్సందియము. వ్యాధిని నాశనమయినపిదప గర్భోత్పత్తియు సుఖప్రసవమును ఈ యౌషధ నేవవలన నేర్పడుచున్నవి. వెల సీసా 1-కి 12-అణాలు.

రక్తశోధక:—సవామేహములచేతను, రగదోషములచేతను, యింక ననేక కారణములచేతను, చెడిపోయిన రక్తమును శుభ్రపరచుచు కురుపులు, చీడ, తామర, మేహపొడలు, మొదలగు చర్మదోషములను నిర్మూలము జేయును. నోటిపూతలను, అపుడపుడువచ్చు కండ్లకలకను బోగొట్టును.

వెల బుడ్డి రు. 2—8—0.

అబలాసంజీవిని:—(స్త్రీలకుగలుగు మదమూర్ఛలకు సిద్ధౌషధము) యువతులగు స్త్రీలకు ననేక కారణములచే గలుగు అపస్మారములను, మూర్ఛలను, గర్భాశయదోషములను, పలువిధ మనోవికారములను, బోనణచును. గర్భిణీ స్త్రీలు దీనిని నేవించిన గర్భాశయమునకు మిక్కిలి బలమును, సుఖప్రసవమును, గలుగంజేయును, మఱియు, ఇయ్యది స్త్రీలకేకాక మహజ సామాన్యముగ సంభవించు మూర్ఛలను అపస్మారములనుకూడ నశింపజేయును.

వెల బుడ్డి రు. 1—8—0.

వృశ్చికదంశ నివారిణి:—తేలుకుట్టినచోట దీనిని రుద్దినయెడల, 5 నిమిషములలోనే కుట్టినచోటకూడ బాధలేకుండునట్లు జేయునని అనేక వేల మహనీయులు కొనియాడుచున్నారు. వెల బుడ్డి 0—8—0.

జంబీరరసాయనము:—(వైత్యములకు మంచిది.) నోట నీళ్లుారుట, తలతిరుగుట, రొమ్మనొప్పి, రొమ్మలోమంట, కడుపులో త్రిప్పట, వాంతి యగుట, పసరువెళ్లుట ఈ మొదలగు వైత్యవికారములకు మిగుల మంచిది. మఱియు వైత్యాజీర్ణములకు మిక్కిలి గుణకారి. వెల బుడ్డి రు. 0—8—0.

చ్యవనప్రాశన:—ఉబ్బసము దగ్గులను, క్షయదగ్గులను, సామాన్యపు పొడిదగ్గులను, రొమ్మపడిశము వలన కఫము జాస్తిగానుండుటను, నివర్తి జేయును. రొమ్మనకు ఊపిరితిత్తులకు బలమును కలిగించును. క్షయరోగులకు తటివారి కసమానపుష్టిని శరీరమునకు శక్తినికలిగించును. బాలురును, వృద్ధులు

నగూడ సేవించదగును. బలమునకు దీసికొను చేపనూనెకంటె (Cod liver Oil) వేయిరెట్లు పనిజేయును. ఉబ్బసమువగయిరాలను రాకుండ కాపాడును.

వెల టిన్న రు. 2—8—0.

అశ్వనివటి:—ప్రతిదినము వచ్చెడి జ్వరములను, దినముపిడిచి దినము వచ్చెడి జ్వరములను, వ్హంతములవరకు విడువని జ్వరములను, బల్లలతోకూడిన జ్వరములనుకూడ నతిశీఘ్రములో మాయము జేయును. వెల బుడ్డి రు. 0-12-0.

మకరధ్వజ:—రోగ సామాన్యములను రాకుండ జేయుటయందును, అనేక కారణములచేత బలహీనతనొందిన వారికి బలమును కలుగజేయుటయందును, హిందూవైద్యశాస్త్రమున నింతటి ఖ్యాతిగలమందు వేరొకటిలేదు. నియ్యది బంగారు మొదలగు మిక్కిలి విలువగల పదార్థములచేత తయారు చేయబడినది. వెల తు 1-కి రు. 24—0—0.

7 దోసులమందు రు. 1—0—0.

సిద్ధ మకరధ్వజ:—పై మందువలెనే అత్యధికమగు బలమును, మెదడుకు నరములకు శక్తిని కలిగించును. మఱియు నపుంసక దోషములనుకూడ బోగొట్టును. నియ్యది ముత్యములు, బంగారు, మఱియు యితర లోహములతో చేయబడిన యనూత్యౌషధము. వెల తు 1-కి రు. 80—0—0.

7 రోజులమందు రు. 5—0—0.

నారాయణతైలము:—పక్షవాతములు, చచ్చువాతములు, కీళ్ళ సుష్పలు, వాపులు, శిరోవాతములు, దీనిని వైన రుద్దుటచేత నిర్మూలము చేయును. వెల బుడ్డి రు. 2—8—0.

నాడీవ్రణాంతక:—నారికురుపులకు వజ్రాయుధమువంటిది. గొప్ప వారనేకులు దీనిని ఉపయోగించి దీనిపేరు సాధకమనిరి.

వెల బుడ్డి రు. 0—12—0.

మాతులుంగరసాయనము:—(గర్భిణీ స్త్రీలకు సంజీవి) గర్భిణీ స్త్రీలకు అనేక కారణములచే సంభవించు వాంతులు మొదలగు వ్యాధులను, బలహీనమును బోనణచును. మఱియు గర్భాశయమునకు బలమును కలుగజేయును. అధికప్రయాసచే ప్రసవించెడి స్త్రీలకు బాధయనునది దెలియకనే సులభముగ ప్రసవము జేయుటలో గర్భిణీ స్త్రీలపాలిటికి సంజీవని యిదియే.

వెల బుడ్డి రు. 1—8—0.

వ్రణగోపణి:—xజ్జి, చీడ, పాసినపుండ్లు, కాలినపుండ్లు వీనిని నిస్సంశయముగ నిర్మూలము జేయును. వెల డబ్బా రు. 0—4—0.

వసంత కుసుమాకరం:—బహువిధ మూత్రవ్యాధులకును, మూత్ర మందుగల తీపు దోనములకును, ఆవృతైద్యశాస్త్రమున నుత్తమతమాషధమని ఘంటాపథముగ జెప్పబడుచున్నది. సుతీయు మధుమేహ బహుమూత్ర వ్యాధులచే గలుగు రాచ కురుపులకు రాకుండజేయును. గుండెకాయ కును, నరములకును, బలమునిచ్చుటలో దీనికి సరిపోల్చుటకు వేరొకయాష ధము నూకు గోచరముగాకున్నది.

వెల తు 1-కి రు. 30—0—0; 7 రోజులమందు రు. 5—8—0.

ఆత్రేయవటి:—కీళ్ళనొప్పులు, సవామేహవాతనొప్పులు, కీళ్ళవా పులు మొదలగు వానిని, విడువకుండెడు దీర్ఘకాలపు నొప్పులనుకూడ యాపు మాపును. వెల బుడ్డి రు. 0—12—0.

బౌలసంజీవనివటి:—ఈ మాత్రలను ప్రతి నిత్యము రేపుమాపువకటి చొప్పున యుపయోగించిన, అజీర్ణములు, దోమకారేచనములు, జలుబు, దగ్గు, జ్వరము, మొదలగునవి రాకుండెయుండును. వచ్చిన నిర్మూలముజేసి ఆరోగ్య మును గలిగించును. పసిబిడ్డల సంరక్షణకుగాను ప్రతికుటుంబమున నుండదగినది.

వెల 50 మాత్రలుగల సీసా 1-కి రు. 0—8—0.

విచిత్రరత్న లేపం:—చాలాకాలమునుండి పీడించెడు సవాయి పుండ్లు, కొరుకుపుండ్లు, భగందర వ్రణములు, గండమాలా వ్రణములు, ప్రధా నావయవమందలి వ్రణసాహస్యాములు, స్త్రీల మర్మస్థలములయందలి వ్రణ ములు, మేహవ్రణములు, మొదలగువానిని శీఘ్రములో గుణము జేయును.

వెల డబ్బా 1-కి రు. 1—8—0.

కదళీకందపాకం:—రక్తవిరేచనములను, నోటివెంట, ముక్కువెంట, పండ్లవెంట రక్తముపడుటకు, రక్తవమనమును, రక్తకుసుమమును, శరీరతాప మును, ఎదురుకొమ్మ అరకాళ్లు అరచేతుల మంటలను, మూత్రనాళమందలి పోట్లు మంటలను బోనణచును. పెగరోగులకుగల మూత్రపు చురుకునకును చాలామంచిది. పసిబిడ్డల కారకములకు సంజీవనియె.

వెల టిన్ను 1-కి రు. 1—8—0.

మృగమదనటి:—కస్తూరి మాత్రులగుల ఒక ఈసీసా ప్రతికుటుంబ ములో నుండవలసియున్నది. సకాలములో నీ మాత్ర లుపయోగింపబడిన యెడల జ్వరమునురాకుండ జేసికొనవచ్చును. మరియు జలుబు, రొమ్మ పడిశము, సన్ని పాతములను బోగొట్టును. వెలసీసా 1-కి రు. 1.

సిద్ధగంధక రసాయనమ్:—రక్తశుద్ధినిచేయుటకుందీ యకాషధము నంగల అత్యద్భుతముగు గుణమునుబట్టి చర్మవ్యాధులు కొద్దిరోజులీ యకాషధ సేవవలన నివారణముగుచున్నవి ఏడుదినములయకాషధమునకు వెల రు. 2-8-0.

నాశారిష్టం:—జలుబుతో కూడినట్టిగాని, జలుబులేనట్టిగాని ఉబ్బ సములను నశింపజేయును. క్షయరోగులకు, రొమ్మపడిశములకు, ఊపిరితిత్తు లకు జేరిన ప్రతివ్యాధికిని, రక్తపిత్తమునకును, రత్నమువంటిది.

వెల బుడ్డి రు. 1—0—0.

సౌరణపాకం:—రక్తముతోకూడిన మూలశంకను అద్భుతముగా కుదుర్చును. మరియు మొలలతోకూడిన మూల జాడ్యమును కొంతకాలము సేవించిన నివర్తి జేయగలదు. వెల టిన్న రు. 2—0—0.

స్వర్ణక్రవ్యాదరసం:—చిరకాలమునుండియున్న అజీర్ణ వాతములకు అష్టువైత్యములకు అసమానమైనది. కడుపుబ్బరములను, పులి తేపులను, బోనణ చును. 7 రోజులమందు రు. 4—0—0.

స్వర్ణవంగం:—శుక్లనష్టములకు, స్వప్నస్థలనములకు, సంజీవివంటిది. మరియు చిరకాలపు శగరోగములను ధ్వంసముచేయును.

7 రోజులమందు వెల రు. 4—0—0.

చంద్రబాలాక్షౌత్రైలము:—ఉబ్బసరోగము, క్షయరోగము, పురాణ జ్వరములు, పాండు, తలనొప్పలు, శిరోవాతములు, శరీరతాపము, ఉడుకు—ఇవియన్నియు, ఈత్రైలముచే నొకటిరెండుతడవలు ఆభ్యంజనము చేసుకొనిన గుణముగును. మరియు మెదడుకు చలవను, శక్తినికలిగించును.

వెల బుడ్డి 1-కి రు. 2—0—0.

ఖండకూశ్మాండలేహ్యము:—ఎండిపోవు శరీరస్వభావముగలబిడ్డలకు పెద్దలకును మాంసమునకు పుష్టిజేయును. క్షయము, ఉబ్బసము, పొడిదగ్గు, కటవార్లకు మిగుల మేలుజేయును. ఊపిరితిత్తులకు మంచి బలమును గలుగ జేయును. వెల టిన్న 1-కి రు. 2—8—0.

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్య,

ఎ. వి. ఎస్.. ఎ. ఎమ్. బి, వారి

జీవామృతము.

హిందూదేశమందలి మంచిమూలికలచే
తయారుచేయబడినది.

రక్తమును వృద్ధిజేయును
మేహవాతనొప్పులను బోగొట్టును
అన్నివిధములగు బలహీనములను అణ
చును

హిందురోగులకు మంచిది
గుండెదడను నివారణజేయును
గర్భకారకములను దురుమును
బాలులకు గర్భిణీలకు మత్తమము
చనుబాలను వృద్ధిబరచును
మూర్ఖులకు మంచిది
మెదడుకు బలము గలుగజేయును
నరములకు శక్తిని హెచ్చించును
విద్యార్థులకు ప్రాణమిత్రము
ప్రాణశక్తిని హెచ్చించును
క్షయరోగులకు మిగుల మంచిది
కాసరోగులకు అమృతము
గుండెకాయకుమిక్కిలిబలమునిచ్చును
ఊపిరి తిత్తులకు అధిక బలముజేయును
ఉబ్బసరోగులకు మిగులహితము

వెలబుడ్డి 1-కి రు 3-0-0

12 బుడ్లు వెల రు 34-0-0.

ప్యాకింగు పోస్టేజి వేరుగా
నివ్వవలెను.

అమృతామలకతైలం

శిరస్సునుకండ్లను సర్వదాకాపాడును
సర్వవిధ రోగోగములను బోగొట్టును
పాశ్చాత్యనొప్పులను దూరముజేయును
కణతనొప్పులను నిర్మూలముజేయును
పీనసరోగముల రానివ్వదు
మెదడుకు బలముజేయును
కర్ణరోగములను నశింపజేయును
కండ్లకు చలువజేయును
అపస్మారముల దూరముజేయును
తలనరములకు బలమునిచ్చును
నేత్రరోగములకు హితము
మూర్ఖులను బోగొట్టును
తలచుండును బోనణచును
వెండ్రుకలను నెరయకుండజేయును
విద్యార్థులకు సర్వదా హితము
వెండ్రుకలను పట్టుకుంచవలెబెంచును
యోచన జేయువారికి మిక్కిలి హిత
కరము

మాడుపోట్లను నిర్మూలముజేయును
చర్మరోగులకు మంచిజేయును
తలమంటలను మాన్పును
అధికనిద్రను తగ్గించును
నిద్రలేమిని బోగొట్టును
దీనిగణములు అనుభవజ్ఞులకు దెలుసును

వెల బుడ్డి 1-కి అణాలు 12.

వైద్యరత్న పండిత డి. గోపాలాచార్య,

ఎ. వి. ఎస్., ఎ. ఎమ్. బి., వారి

ప్లేగుమందులు.

మహామారి (ప్లేగు) నుండి
ఎంతమాత్రము భయములేదు.

శ్రీ గద్వాల మహారాజుగారి మె
ప్పుచే బంగారు పతకమును బొందిన
మాప్లేగు మందులను గడచిన పదునా
లుగు వత్సరములుగ బర్తాలోను ఇండి
యా యందలి పలుభాగములయందును
ఉపయోగించి అనేక ప్రాణులు సుఖ
మును బొందిరి.

ప్లేగుగల ప్రదేశముల దీనిని మేము
చెప్పుప్రకారము సేవించుచుండిన ప్లేగు
బాధ యెంతమాత్రము బాధించదు.
చిన్నలు, పెద్దలు, గభిణి స్త్రీలకు
కూడా నుపయోగించవచ్చును.

హైమాదిపానకం.

పెద్దసీసా 1-కి రు. 1—0—0

చిన్న సీసా 1-కి 0—10—0

శతధౌతఘృతం.

పెద్దసీసా 1-కి రు. 0—12—0

చిన్న సీసా 1-కి 0—8—0

కలరామందులు.

మా కలరామందులు అనేక మృతి
సిపాలిటీల వారిచేత బొగడబడి యు
న్నవి.

ఈరాజధానిలో నీకలరావ్యాధికి
యుపయోగించెడు మందులలో నెల్లమా
కలరామందులు శ్రేష్ఠమైనవని ఖ్యాతి
వహించెను.

మామందులుకలచోట కలరా లేద
నియే నమ్మవచ్చును. మేము అనేక వేల
జనులకు ఇచ్చి చూచి దీనిమహిమను
దెలిసికొనియున్నాము - అనట అతి
శయోక్తిగా నెంచకూడదు. పసిబిడ్డలు
మొదలు పెద్దలకును, గభిణి స్త్రీలకు
కూడా నుపయోగించనగును. ఇతర
మందులవలె మాత్రము బంధించుట
మొదలగు దుర్గుణములులేవు.

కర్పూరాద్యరిష్టం 0-8-0 } అ. 12
విషూచిసంజీవని 0-4-0 }

ప్యాకింగు పోప్టేజి ప్రత్యేకము.

ఆయుర్వేదా శ్రమం, జి. టి. మదరాస్.